

زانسته

زانسته

زانسته‌کانی قورئان

رېځخراوی زانست

(۱۹)



وانه‌کانی (علوم القرآن)

زنجیره‌ی (۱۵) وانه‌ی تایبته به زانسته‌کانی قورئانناسی

له خولیکې تایبته‌تی (تیلگرام) دا

له (۲۰۲۲/۷/۳ز) تا (۲۰۲۲/۸/۲۲ز)

ثاماده‌کردنی: د. عمر عبد‌العزیز

چاپی دووهم

زانسته‌کانی قورئان

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب: وانه‌کانی (علوم القرآن)

- ناوهرۆک: زانسته‌کانی قورئانناسی
- به‌ره‌می: د. عمر عبد‌العزیز
- بلاوکراره‌ی: ریکخراوی زانسته‌کانی بۆ باس و تووژینه‌وه، (۱۹).
- تایپیست: ستافیکی ئاماده‌کار
- چاپ و بلاوکردنه‌وه:
- ژماره‌ی سپاردن:
- مافی لیگرتنه‌وه و چاپی پاریزراوه

زانسته‌کانی قورئان

پیرستی ناورۆک

ناونیشانەکان _____ لاپەرە

پیشەکی ۱۱

وانە‌ی یەکەم:

دەسپیک: چەند زانیارییەکی گشتیی لەسەر زانسته‌کانی قورئان

پیکهاتە‌ی ناوهرۆکی قورئان ۱۴

ناوو صیغه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز ۱۴

تایبه‌تمه‌ندییەکانی قورئانی پیرۆز ۱۵

زانسته‌کانی قورئانی پیرۆز ۱۷

سەرەتای سەرهلە‌دان‌ی زانستی علوم القرآن ۱۹

ئەرکه‌کانی ئیمه به‌رامبەر قورئانی پیرۆز ۲۱

جیاوازیی نیوان قورئان و فەرمووده‌ی قودسی و فەرمووده‌ی نه‌به‌وی ۲۳

ئیعجازو ته‌حه‌دی قورئانی پیرۆز ۲۴

به‌ش به‌ش دابه‌زینی قورئانی پیرۆز ۲۶

میتۆدی موفه‌سسیره‌کان ۲۷

وانە‌ی دووهم:

(وه‌حی) نیگاو سروشی خوای گه‌وره بو پیغه‌مبه‌رانی ۲۹

مانای وه‌حی له‌ ڕووی زمانه‌وانیی و زاراوه‌یییه‌وه ۲۹

شیوه‌و جووره‌کانی وه‌حی ۳۰

گوماندروستکردن له‌سەر وه‌حی ۳۲

زانسته‌کانی قورئان

- ۳۵ بابه‌تی مه‌ککی و مه‌دهنی
- ۳۷ دیاریکردنی سوره‌ته‌کان
- ۳۹ سووده‌کانی جیاکردنه‌وهی مه‌ککی و مه‌دهنی
- ۴۰ سه‌ره‌تاو کۆتایی دابه‌زینی قورئان

وانه‌ی سییه‌م:

- ۴۲ (أسباب النزول) هۆکاره‌کانی دابه‌زینی ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ
- ۴۳ په‌یوه‌ندی نیوان ئایه‌ت و سوره‌ته‌کان
- ۴۶ جووره‌کانی (أسباب النزول)
- ۴۸ مانای (تنجیم) و به‌ش به‌ش دابه‌زینی قورئانی پیروژ
- ۵۰ وانه‌ی چواره‌م: قۆناغه‌کانی نووسینه‌وهی قورئانی پیروژ
- ۵۲ ئەو که‌ره‌ستانه‌ی قورئانیان له‌سه‌ر نووسراوته‌وه
- ۵۷ پۆلینکردنی سوره‌ته‌کان
- ۵۸ نه‌یتی سه‌ره‌تای هه‌ندیگ سوره‌ت و ژماره‌ی ئایه‌ت و وشه‌و پیتته‌کان
- ۵۹ گرنگیدانی سه‌حابه‌ به‌ ناوه‌رۆکی قورئان
- ۶۱ گرنگترین به‌لگه‌ی پاریزراوی قورئانی پیروژ
- ۶۳ وانه‌ی پینجه‌م: ته‌فسیرو رافه‌کردنی قورئانی پیروژ
- ۶۵ جیاوازی نیوان ته‌فسیره‌کان
- ۶۸ کاریگه‌ری ژینگه‌ له‌سه‌ر هه‌ندیگ ته‌فسیر
- ۶۹ چه‌ند تیبینیه‌ک له‌سه‌ر ته‌فسیره‌کان
- ۷۴ سوود له‌ ته‌فسیری ته‌حقیق‌کراو وهرگرن

زانىستەكانى قورئان

- ۷۵ وانەى شەشەم: ئىعجازى قورئانى پىرۆزۇ رەھەندەكانى
- ۷۶ پىناسى موعجىزە
- ۷۸ قوناغەكانى تەھەددى قورئان بۇ نەيارانى
- ۷۹ لايەنەكانى ئىعجازى قورئانى پىرۆزۇ
- ۸۹ وانەى ھەوتەم: جۆرەكانى نەسخ و راي زانايان لەسەرى
- ۸۹ واتا و پىناسى نەسخ لە زمانى عەرەبىدا
- ۹۱ بوارەكانى نەسخ و جۆرەكانى نەسخردنەوہ
- ۹۱ يەكەم: نەسخى قورئان بۇ شەرىعەتە پىشووہكان
- ۹۱ دووہم: نەسخى قورئان بە قورئان
- ۹۲ سىيەم: نەسخى قورئانە بۇ سوننەت
- ۹۲ چوارەم: جۆرى نەسخى قورئانە بە سوننەت
- ۹۳ راي نەيارانى فەرموودە لەسەر نەسخ
- ۹۴ سەبارەت بە ژمارەى ئايەتە مەنسوخەكان
- ۹۶ راي ھەندىك لە زانايان لەسەر ئالۆزىي بابەتى نەسخ
- ۹۷ بۇچوونى پىشىنان و پاشىنان لەبارەى نەسخەوہ
- ۱۰۱ پىكھاتەكانى ناوہرۆكى قورئان
- ۱۰۲ جۆرەكانى نەسخ لە روى مانەوہو نەمانەوہى دەق و ھوكمىيەوہ
- ۱۰۷ نەسخبوونەوہى قورئان بە ئىجماع و كۆدەنگىي زانايان !!
- ۱۰۸ چەند نموونەيەك كە بە نەسخ ناوبراون و نەسخ نىن
- ۱۱۲ ھەندىك رىوايەتى ناراست و لاواز دەربارەى نەسخ

زانسته‌کانی قورئان

- ۱۱۶ وانهی هه‌شته‌م: (الأحرف السبعة)
- ۱۲۴ جیاوازیی (القراءات السبع) و (الأحرف السبع)
- ۱۲۶ زانایانی هه‌وت قرائات
- ۱۲۹ وانهی نۆیه‌م: جۆره‌کانی له‌فزی قورئانی
- ۱۳۰ پیناسی عام و خاص
- ۱۳۱ نموونه‌یه‌کی ده‌قی (عام)ی (ته‌خصیص)کراو
- ۱۳۳ حوکمی له‌فزی (عام)
- ۱۳۵ له‌فزی (مطلق) و (مقید) و به‌راوردکردنیان
- ۱۳۶ له‌فزی (مجممل) و (مبین)
- ۱۳۷ بابته‌ی داپۆشینی قوله‌قاپ و حوکمه‌که‌ی (به‌نموونه)
- ۱۴۱ بابته‌ی شیوه‌ی سوننه‌تی سیواککردن (به‌نموونه)
- ۱۴۵ وانهی ده‌یه‌م: بابته‌ی (محکم) و (متشابه)
- ۱۴۵ پیناسی (محکم) و (متشابه)
- ۱۵۳ پوخته‌ی مانای (محکم) و (متشابه)
- وانهی یازده‌هه‌م**
- ۱۵۷ بابته‌ی (الوجوه والنظائر) و ته‌ئلیف و ته‌رجیع و اقتباس له‌ قورئاندا.....
- ۱۵۱ ته‌رتیبی ئایه‌ت و سوره‌ته‌کانی قورئانی پیروژ (ته‌ئلیفی قورئان)
- ۱۶۳ (ته‌رجیع)
- ۱۶۴ (اقتباس)
- ۱۶۵ وشه‌ی غه‌یره‌ه‌ره‌بی له‌ قورئانی پیروژدا

زانسته‌کانی قورئان

- وانه‌ی دوازدهه‌م: ویناکردنی هونه‌ریی له قورئاندا ۱۶۹
- وانه‌ی سیزدهه‌م: چیرۆک و په‌ندو سویند له قورئاندا ۱۸۱
- بابه‌تی یه‌که‌م/ چیرۆک ۱۸۱
- بابه‌تی دووهم/ (أمثال) ۱۸۷
- بابه‌تی سێیه‌م/ سویندخواردن (قه‌سه‌م) ۱۹۳
- حیکمه‌تی سویندخواردنی خوای گه‌وره‌ به‌ غه‌یری ناوی خوا ۱۹۴
- وانه‌ی چواره‌هه‌م: ئیستیعاره، مه‌جاز، ته‌شبیه، وه‌قف و وه‌صل ۱۹۷
- بابه‌تی وه‌ستان و تیپه‌رین (الوقف والوصل) ۲۰۵
- وانه‌ی پازدهه‌م**
- بابه‌تی (إسرائيلیات)، وه‌رگیڕانی قورئان، (ته‌جوید)، کاری خۆره‌لاتناسان
له‌سه‌ر قورئان، ده‌ستنوو‌سه‌کانی قورئان، کاری وه‌رگیڕانی قورئان ۲۱۱
- کاری وه‌رگیڕانی قورئانی پیروژ ۲۱۳
- باسیک له‌ ته‌جوید ۲۱۴
- کاری خۆره‌لاتناسان له‌سه‌ر قورئانی پیروژ ۲۱۸
- دامه‌زراوه‌ی تایبته‌ به‌ قورئان ۲۲۰
- ده‌ستنوو‌سه‌کانی قورئانی پیروژ ۲۲۰
- ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ و شه‌و پیته‌کانی ۲۲۱
- هه‌ندیک ریوايه‌تی ناراست و لاواز ده‌رباره‌ی قورئانی پیروژ ۲۲۳
- کوتایی وانه‌کانی زانسته‌کانی قورئانناسی ۲۲۹
- هۆی ناوانی ئەم زانسته به زانسته‌کانی قورئان (علوم القرآن) ۲۳۰

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ (٤١) قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ
آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَابَتَّغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا (٤٢) سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يَقُولُونَ عَلُوًّا كَبِيرًا (٤٣) تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ
شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا (٤٤) وَإِذَا
قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا (٤٥)
وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ
وَحْدَهُ وَلَوْ أَعْلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا (٤٦) نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ
إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿﴾ (٤٧)

زانسته‌کانی قورئان

به ناوی خوی گه‌وره و میهره‌بان

پیشه‌کی

سوپاس و حمدو ستایش ته‌نھا شایسته‌ی ذاتی (الله‌یه، درود و صه‌له‌واتی خوی میهره‌بان له‌سه‌ر گیانی پیغهمبه‌ری ره‌حمه‌ت، موحه‌ممه‌د ﷺ و ئال و یارو یاه‌رو شوینکه‌وتووانی هه‌تاهه‌تایه‌..

خوینه‌رانی به‌رێژ! ئەمە‌ی له‌به‌رده‌ستاندایه پوخته‌ی (۱۵) وانیه‌ ده‌رباره‌ی زانسته‌کانی قورئانناسیی (علوم القرآن)، که له‌ خولیکی (ئۆن لاین)ی تایبیه‌تدا له‌ که‌نالیکی تایبیه‌تی (تیلگرام)دا له‌ لاین به‌رێژ مامۆستا (د.عمر عبد‌العزیز)ه‌وه، وترانه‌وه، ئەمە‌ش چە‌ن زانیارییه‌ک له‌سه‌ر خوله‌که‌:

- خوله‌که‌ له‌ به‌رواری (۳-۷-۲۰۲۲) تا (۲۲/۸/۲۰۲۲ز) به‌رده‌وام بوو.
- حه‌فته‌ی دوو وانه‌ داده‌نران.
- (۸۰۸) که‌س به‌شدارییان له‌و خوله‌دا کردو فۆرمیان پرکرده‌وه، جگه‌ له‌وه‌ له‌ نیوان دوو تا سێ هه‌زار که‌س گوئیان له‌ وانه‌کان گرتبوو، یان سه‌ردانی که‌ناله‌که‌یان کردبوو.
- پۆژی (۱۰-۹-۲۰۲۲ز) له‌ ریی ئۆنلاینه‌وه (۱۸۰) که‌س به‌شدارییان له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا کرد.
- له‌ کۆی به‌شداران (۱۷۰) که‌س ده‌رچوون و له‌ لاینه‌ن ریکخراوی زانست و مامۆستای وانه‌بیژه‌وه‌ پروانامه‌ی سه‌رکه‌وتنیان پێبه‌خشرا.
- دواتر وانه‌ ده‌نگیه‌کان له‌ لاینه‌ن ستافیکه‌وه‌ نووسرانه‌وه‌و مامۆستا عمر عبد‌العزیز پیاوانداچووه‌وه‌و به‌م شیوه‌یه‌ی به‌رده‌ستی خوینهر ده‌رهاتن.

زانسته‌کانی قورئان

- ئەم وانانه تاییه‌تن بۆ که سانیک که سه‌ره‌تای ئاشنابوونیانه بهو زانسته.
 - تاییه‌تمه‌ندی ئەم بابته زانستیانه له‌وه‌دایه که مامۆستای وانهبیژ له دهیان سه‌رچاوه‌ی کۆن و نوێ له زانایانی موحه‌ققیق و جی متمانه، سوودی وه‌رگرتوووه به‌هیزترین رای زانایانی پیشین و تازه‌ترین رای په‌سه‌ندی زانایانی پاشین و هاوچه‌رخانی هیناوه‌و له‌گه‌ل پسرپۆری و ئەزموونی خۆی کۆی کردوونه‌ته‌وه‌و له‌م وانانه‌دا گه‌لاله‌ی کردوون.
- هیوادارین بابته‌کان - که له لایه‌ن مامۆستاوه به ده‌سپیکي زانسته‌که‌و کلیلی ده‌ستی گویگران ناسینراون - په‌سه‌ندی لای په‌روه‌ردگار بن و بۆ خوینه‌رانی به‌ریزیش جی سوودو به‌ره‌مدار بن و له دوعای خیر ئیمه‌ش بیبه‌ش نه‌که‌ن.

ستافی ئاماده‌کار



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی یه‌که‌م

ده‌سپیک

چه‌ند زانیارییه‌کی گشتیی له‌سه‌ر زانسته‌کانی قورئان

قورئانی پیروژ: تاکه سه‌رچاوه‌ی جیگه‌ی متمانه‌و یه‌قینه له‌ پرووی عیلمیه‌وه‌و له‌ هه‌موو پروه‌کانه‌وه، به‌و ئیعتیباره‌ی که په‌یامی خوای گه‌وره‌و دوا په‌یامی ئاسمانیه‌ بۆ مروّقایه‌تی. خوای گه‌وره‌ به‌ئینی پاراستنی داوه، به‌ حه‌قیقه‌تیش قورئانی پیروژ به‌و شیوه‌یه‌ی که جبریل (علیه‌ السلام) هیناویتی بۆ سه‌ر دلی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ زمانی خویه‌وه‌و له‌ زمانی سه‌حابه‌کانه‌وه‌ پاریزراوه، هه‌تا ئیستا ئه‌و قورئانه‌ی که دابه‌زیوه له‌ ئاسمانه‌وه، به‌ هه‌مان شیوه له‌به‌رده‌ستی ئیمه‌دایه، بۆیه باشتترین سه‌رچاوه‌ش بۆ پیناسه‌کردنی قورئان هه‌ر قورئانی پیروژ خویه‌تی.

وشه‌ی (قرآن) (٦٧) جار له‌ قورئانی پیروژدا هاتووه، له‌ یه‌که‌م پیناسی قورئاندا بۆ خوی ده‌فه‌رمویت: {الْم (١) ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ، هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ} البقرة ١-٢. ئه‌فه‌رموئ: ئه‌و کتیبه ئاسمانیه‌ که قورئانه هۆکاری هیدایه‌ت و پینوینییه بۆ خه‌لکی. به‌ شیوه‌و خویندنه‌وه‌یه‌کی تریش هاتووه که ده‌فه‌رمویت: {ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ، فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ} ، واته له‌سه‌ر وشه‌ی (لا ریب) بوه‌ستی و به‌ دوایدا بلیی: (فیه هدی للمتقین)، به‌ هه‌مان شیوه یه‌که‌م خه‌به‌ری قورئانه، که ئه‌وه‌یه: قورئان سه‌رچاوه‌ی پینوینی و هیدایه‌ته بۆ مروّقه‌کان.

زانسته‌کانی قورئان

پیکهاته‌ی ناوهرۆکی قورئان:

قورئان سێ پیکهاته‌ی سهره‌کی هه‌یه، یان له‌ سێ به‌شی سهره‌کی پیکدیت: به‌شی یه‌که‌می و بنه‌په‌تی: جیهانبینییه‌و په‌یوه‌ندی به‌عه‌قیده‌و بیروباوه‌رو مه‌سائیلی غه‌یبیه‌وه‌هه‌یه: خواو ناو و صیفه‌ته‌کانی و قیامه‌ت و نیووه‌ت و په‌ری و فریشته‌کان و وه‌حی و چۆنیه‌تی به‌هه‌شت و جه‌هنم و..هتد.

به‌شی دووه‌میش: ئەحکامه‌ شه‌رعیه‌کان، فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان، ئەوه‌ بکه‌و ئەوه‌ مه‌که‌.

به‌شی سێهه‌میش به‌هاو ئاکارو قیه‌مه‌ ئەخلاقیه‌کان..

له‌ پرووی شیوه‌ی دارشتنیشه‌وه: قورئانی پیروژ به‌شیکی داستانه‌و به‌شیکی به‌شیکی به‌سه‌ره‌اتی رابردووه، به‌شیکی ئەمرو فه‌رمانه‌و به‌شیکی نه‌هی و قه‌ده‌غه‌کردنه، به‌ شیوه‌ی ته‌رغیب و ته‌رهیب.. ئەو سێ به‌شه‌ی که‌ باسمانکردن تیکه‌ن، هه‌ندی‌کجار حوکمی شه‌رعی له‌ به‌سه‌ره‌اتیکدا باسکراوه، هه‌ندی‌کجار بابه‌تیکی عه‌قیده‌یی له‌ سیاقی باسی پیغه‌مه‌ریکی خوادایه، یان له‌ یه‌کیک له‌ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌کاندا (قه‌صه‌ص)ه‌کاندا ئاماژه‌ی به‌ به‌هایه‌کی ئەخلاقی کردووه.. ئەمانه‌ نابنه‌ به‌ش، ئەمانه‌ شیوه‌و سه‌بکی دارشتنی قورئانی پیروژن.

به‌ش و ناوهرۆکه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ ته‌نها ئەو سێ بابه‌ته‌ن: ①عه‌قیده ② ئەحکام ③ به‌ها ره‌وشتیه‌کان.

ناو و صیفه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ:

قورئانی پیروژ خۆی زۆر وه‌صف و پیناسی بۆ خۆی کردووه‌و چه‌ندین ناوی بۆ خۆی هیناوه: له‌ ده‌یان ئایه‌تدا وشه‌ی (کتاب، هیدایه‌ت، هودا، فرقان، نور، بیان،

زانسته‌کانی قورئان

ذکر.. هاتوو، دیاره هر ناوه و هه‌صفیکی لایه‌نیک ئه‌گریته‌وه، بۆ نمونه که ئه‌لین: (کتاب) - که وشه‌که هه‌وت جار له قورئاندا هاتوو - یه‌عنی توندوتول و پیکه‌وه‌به‌ستراو، وشه‌که له (کتب) به مانای دوورینه‌وه‌ی دوو پارچه‌چه‌رم پیکه‌وه. (٦٧) جاریش وشه‌ی (القرآن) هاتوو، به‌مانای خویندنه‌وه. یان وشه‌ی (هیدایه‌ت) (٦٦) جار له قورئاندا به‌کاره‌ینراوه، به مانای پئی روونکردنه‌وه و به‌رچارووونی دیت. هه‌روه‌ها وشه‌ی (الفرقان) به‌کاره‌یناوه به‌مانای جیاکه‌ره‌وه‌ی حه‌ق و باطل و راست و ناراست له یه‌کتر. یان (٤٩) جار وشه‌ی (نور) به‌کاره‌یناوه، مه‌عناکه‌ی دیاره، یانی پووشینی و پئی روونکردنه‌وه. یان وشه‌ی هه‌ندی‌کجار (روح) به‌کاره‌یناوه، بۆ وه‌صفی قورئان به مانای ئه‌وه که دل‌ه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه و هه‌ک گیان بۆ مرؤف وایه..

له راستیدا ئه‌بێ بزانی ئه‌وه هه‌موو وه‌صف و ناوانه بۆچی له قورئاندا ئاماژه‌یان پئی کراوه؟ دیاره بۆ ئه‌وه‌یه هه‌ر ناویک لایه‌نیک له لایه‌نه‌کانی قورئان روون بکه‌نه‌وه.

تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی قورئانی پیروژ:

قورئانی پیروژ دوا په‌یامی خواجه بۆ مرؤفه‌کان، چوار تایبه‌تمه‌ندی گرنگی هه‌ن: یه‌کیکیان ئه‌وه‌یه که په‌یامیکی پاریزراوی خواجه گه‌وره‌یه بۆ مرؤفه‌کان، یانی تاکه په‌یامی ئاسمانیه‌یه که له زاری جبریه‌وه (علیه السلام) هاتوو، ئه‌ویش له خواجه ماته‌عاله‌وه و هه‌ک خۆی نه‌قلی کردوو و هه‌ر به‌سنگ به‌سنگ له پئی ملیؤنه‌ها موسلمانه‌وه له‌به‌رکراوه و له سه‌ره‌تای دابه‌زینیشیه‌وه دلسۆزانه و ئه‌مانه‌تدارانه تومارکراوه و پاریزراوه، چونکه خواجه گه‌وره تاکه دروستکاری

زانسته‌کانی قورئان

فرمان‌دهوا (خالقی ئامر) هو به موقته‌زای عیلم و حکمهت و قودرته‌تی ئیلاهی، ده‌بیئت په‌یامه‌کشی پاریزراو بیئت، ده‌بیئت په‌یامه‌کشی بو سهراسه‌ری میژوو بیئت، بو هه‌موو ژینگه‌کان و هه‌موو سه‌رده‌مه‌کان و هه‌موو کۆمه‌لگه‌ مرۆبیه‌کان بیئت، بویه ده‌بیئت ئه‌و په‌یامه‌ی پاریزراو بیئت، په‌یامه‌ ئاسمانیه‌کانی تر کاتیی بوون، بو ژینگه‌و شوین و ناوچه‌یه‌کی تاییه‌ت بوون، بویه وه‌عدی پاراستیان نه‌دراوه، به‌لام خوی گه‌وره وه‌عدی پاراستنی قورئانی داوه، له‌به‌ر ئه‌وه که دوا په‌یامی خوییه، نابی دوا په‌یامی ئیلاهی ده‌ستکاری بکریت.

تاییه‌تمه‌ندی دووهم: ئه‌وه‌یه که ئه‌م قورئانه موعجیزه، واته نه‌یارانی به‌چۆک‌دادینی، یانی ته‌حه‌ددای مرۆقاییه‌تی ده‌کات له سه‌ره‌تای دابه‌زینیوه تا رۆژی قیامه‌ت، که هاوشیوه‌ی به‌یئزیت. سه‌ره‌تا ته‌حه‌دداکه‌ی وا بوو: ئه‌گه‌ر ده‌توانن وینه‌ی ئه‌م قورئانه به‌یئن، هاوشیوه‌ی ئه‌م قسه‌یه به‌یئن، که ئیوه ده‌لین قسه‌ی هه‌لبه‌سترای موحه‌مه‌ده، یان قسه‌ی پێشینانی خۆیه‌تی، ده‌ی ئیوه‌ش وه‌کو ئه‌مه به‌یئن. دوا‌یی ته‌حه‌دداکه قورس ئه‌کات و داوایان لئ ده‌کات ئه‌گه‌ر ناتوانن هه‌مووی بیئن، (۱۰) سوره‌ت به‌یئن. دوا جار ته‌حه‌دداکه قورستر ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ئه‌گه‌ر ناتوانن هه‌مووی به‌یئن، یان (۱۰) سوره‌ت به‌یئن، ده‌ی یه‌ک دانه سوره‌تی وه‌ک {إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْتِرَ} یان {وَالْعَصْرِ} به‌یئن، که دوو دیر یان دیرو نیویکن..

دیاره ئه‌م ته‌حه‌ددایه ته‌نها بو سه‌رده‌میک نه‌بووه، له میژووی ئه‌م چوارده سه‌ده‌یه‌دا ئه‌م ته‌حه‌ددایه به‌رده‌وام بووه تا ئیستاش کهس نه‌یتوانیوه هاوشیوه‌ی قورئان دیریک بلیت، چ له روه‌ی ئیعجازی و دارشتنی به‌لاغییه‌وه،

زانسته‌کانی قورئان

چ له ږووی ناوهرۆک و له ږووی ته‌شرعییه‌وه، چ له ږووی زانسته‌جۆراو جۆره‌کانه‌وه، تا ده‌گاته ئی‌عجازی ژماره‌یی، ئیستا ئی‌عجازی ژماره‌ییش په‌یدا بووه، له‌گه‌ل‌ئوه‌ی جاروبار زیاده‌ږووی تیدا ده‌کریت، به‌لام له‌ راستیدا جۆره ئی‌عجازی‌کی تیدا‌یه.

تایبه‌تمه‌ندی سینه‌می قورئانی ږیروز: ئه‌وه‌یه که بابه‌ته‌کانی تیه‌له‌کیشن، قورئانی ږیروز ریتم و سه‌بکی تایبه‌تی خوی هه‌یه، بۆ نمونه: له‌ سیاقی گپ‌رانه‌وه‌دا ئه‌مرو نه‌هی تیده‌خات، یان له‌ سیاقی ئه‌مرو نه‌هیدا، باسی دونیاو دواږوژ تیه‌له‌کیش ئه‌کات، بۆیه له‌ سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچیه‌وه تا ئیستا، به‌ سه‌دان و هه‌زاران جۆره‌ ته‌فسیر هه‌ن، که زور جار له‌ یه‌کیش ناچن و هه‌ر کامیان شتی تازه‌ی تیدا‌یه، ئه‌وه نه‌ینی ئه‌و ئی‌عجازه قورئانییه‌یه.

زانسته‌کانی قورئانی ږیروز:

زانسته‌کانی قورئان (علوم القرآن) کۆمه‌لیک زانست ئه‌گریته‌وه، بۆ نمونه: باسی وه‌حی و دابه‌زینی وه‌حی چۆن بووه‌و چۆن دابه‌زیوه؟ ئه‌وه عیلمیکه له‌ علمی قورئان. عیلمیکی تر باسی تو‌مارو ته‌دوین و نووسینه‌وه‌ی قورئانه، قورئانی ږیروز چۆن نووسرایه‌وه‌و چۆن پاریزرا؟ عیلمیکی تر باسی ته‌فسیری قورئانه، یانی راقه‌کردن و ماناکردنی ئایه‌ته‌کانی قورئان. به‌شیکی تر باسی ئی‌عجازی قورئانه، ئی‌عجازه‌که له‌ ږووی چیه‌وه‌یه؟ بۆ نمونه: به‌لاغیه‌؟ زمانه‌وانیه‌؟ ته‌شرعییه‌؟ یان ئی‌عجازی عیلمیه‌؟ ئی‌عجازی عه‌ده‌دیه‌؟ یان ته‌ئریخیه‌؟ تاد.. هه‌مووی باسیکی دووردریژه، که خوی زانستیکی سه‌ربه‌خۆ پیکدینیت.

زانسته‌کانی قورئان

یه‌کیکی تر له زانسته‌کانی قورئان باسی (ئه‌سبابی نزول)ه، هۆکاره‌کانی دابه‌زینی ئایهت و سوره‌ته‌کانی قورئان. ئهم ئایه‌تانه چۆن دابه‌زیون و بوچی دابه‌زیون؟ چونکه هه‌موویان سه‌به‌ب نزولی حه‌قیقیان هه‌یه، هه‌ندی‌کیشیان سه‌به‌ب نزولیکی کاتییان هه‌یه، یانی به هۆی پروداویکه‌وه دابه‌زیون. زانسته‌کی تاییهت ده‌رباره‌ی ئه‌وه هه‌یه و ده‌یان کتییی له‌سه‌ر نوسراوه. زانستی (ته‌جوید)یش یه‌کیکه له زانسته‌کان، واته جوانخویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ له پرووی له‌فزه‌کانیه‌وه، که زانسته‌کی سه‌ره‌خۆیه و ئه‌وتریته‌وه.

زانسته‌کی تری (علوم القرآن) عیلمی (قراات)ه، عیلمیک هه‌یه به‌و ناوه، چونکه هه‌ندیک له وشه‌و رسته‌کانی قورئانی پیروژ له خویندنه‌وه‌دا به‌چهند جوړ ده‌خوینرینه‌وه. ئه‌مه به‌شیکه له نه‌ینییه لوغه‌تییه‌کانی قورئان و ئی‌عجازه زمانه‌وانییه‌که‌ی ده‌رده‌خات. زانسته‌کی تر (ته‌صویری فه‌نی) یانی وینه‌کیشانی هونه‌رییه له قورئانی پیروژدا، (که دواتر وانه‌یه‌کی بو ته‌رخان ده‌که‌ین). هه‌روه‌ها زانستی (ناسخ و مه‌نسخ) یه‌کیکی تره له زانسته‌کانی علوم قورئان، که ئه‌ویش به‌جیا وانه‌یه‌کی بو داده‌نین..

(تیبینی: له کۆتایی ئهم زنجیره وانه‌یه‌دا لیستی (۳۳) زانست له زانسته‌کانی قورئانناسیمان داناوه، به‌لای که‌مه‌وه بو ئاشنا‌بوونی به‌رپزتان به‌ناونیشانی زانسته‌کانی ئهم بواره).

له‌به‌ر ئه‌وه که ده‌لین: زانسته‌کانی قورئان و به‌شیوه‌ی کۆ ده‌لین، چونکه لایه‌نه‌کان و زانسته‌کان زۆرن و جوړاوجۆرن.

زانسته‌کانی قورئان

سه‌ره‌تای سه‌ره‌لدانی زانستی علوم قورئان:

له راستیدا له سه‌دهی سیی کۆچییه‌وه سه‌ره‌تاکانی ئەم زانسته سه‌ری هه‌لداه، که هه‌ندیگ کتیب نوسراون، بۆ نمونه کتیبیک هه‌یه به ناوی (فضائل القران و معالمه و آداب)، که سیک به ناوی (أبوعبید، قاسم کوری سه‌لامی هوره‌وی، ئەزدی، خوراسانی)، نووسیویه‌تی، که له سالی (۲۲۴ک) وه‌فاتی کردوه، که ته‌قربیه‌ن به‌شیک له زانسته‌کانی علوم قورئانی تیدا‌یه. هه‌روه‌ها عه‌لی کوری مه‌دینی (ابن المدینی) - که مامۆستای پیشه‌وا بوخاری بووه و سالی (۲۳۴ک) کۆچی دوایی کردوه، دوو کتیبی نووسیون به ناوه‌کانی (الناسخ و المنسوخ) و (أسباب النزول)، که هه‌ندیگ له سه‌ره‌تاکانی ئەو زانسته‌ی دیاری کردوه. یان حارسی موحاسیبی - که یه‌کیکه له عاریفه گه‌وره‌کان و سالی (۲۴۳ک) وه‌فاتی کردوه، کتیبی (فهم القرآن و معانیه‌ی نووسیوه.

بۆیه نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی سیی کۆچی، به سه‌ره‌تای سه‌ره‌لدانی به‌شیک له زانسته‌کانی قورئان حساب ده‌کریت. به‌لام له سه‌ده‌ی چواری کۆچی یه‌که‌م کتیبی کۆکه‌ره‌وه‌و جامع - که وشه‌ی (علوم القرآن) یشی تیدا به‌کاره‌اتیت - کتیبیکه به ناوی (الحاوی فی علوم القرآن)، که سیک به ناوی محهمه‌د، کوری خه‌له‌ف، کوری مه‌رزهبان، نووسی، که له سالی (۳۰۹ک) کۆچی دوای کردوه. به‌لام ئەگه‌ر پیش ئەم میژوه‌و باسبکه‌ین - یانی پیش سه‌ده‌ی دوو و سیی کۆچی - ئەوه له سه‌رده‌می سه‌حابه‌وه جوړه گرنگی دراوه به ته‌فسیر، ئەگه‌ر وه‌کو به‌شیک له زانسته‌کانی قورئان سه‌یری بکه‌ین، ته‌نانه‌ت خودی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌فسیری هه‌بووه بۆ هه‌ندیگ له ئایه‌ته‌کانی یان وشه‌و رسته‌کانی قورئانی پیروژ،

زانسته‌کانی قورئان

بؤ نمونہ: سہیری سہرچاوه‌کانی فہرموودہ بکہین، ھہندیک بہشیان تیدایہ بہ ناوی (باب التفسیر)، کہ پیغہمبہر ﷺ تہفسیری بؤ ھہندیک ئایہت کردوہ.

دیارہ ھہر لہ سہردہمی پیغہمبہرایہتی ژمارہیہک ھاوہلی پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم ھہبوون کہ زور بہناوبانگ بوون و بہ شارہزای تہفسیر ناسرابوون، بؤ نمونہ: چوار عہدووللاکہ - کہ بہ عہرہبی پییان ئہلین عہبادیلہ: عبد اللہ کورپی عہمری کورپی عاص، عبد اللہ کورپی عہباس، عبد اللہ کورپی عومہر، عبد اللہ کورپی زوبہیر، (خوا لییان رازی بیت)، کہ زور شارہزا بوون لہ تہفسیر، ئہمہ بیجگہ لہ ئہبوبرو عومہرو عائیشہ (رہزای خویان لیبت)، کہ ئہمانہ زور نزیکبوون لہ پیغہمبہری خوا ﷺ، صہحابہی تریش ھہبوون، وھک زہیدو ئہبوموسای ئہشعری کہ شورہتیان زورہو لہ میژوودا بہوہ ناسراون کہ شارہزای تہفسیر بوون.

ئہگہر سہدہی صہحابہ تیپہرینین و بچینہ سہدہی دواي ئہوان (تابعین) ھوہو سہیری سہرچاوهو تہفسیرہ کونہکان بکہین - وھک طہبہری و قورطوبی و ابن الکثیرو ئہوانہ - زور ناوئہبریت لہ ھہندیک زانای تابعین، کہ قوتابی صہحابہکان بوون، وھک: سہعیدی کورپی زوبہیر، موحاید، عیکریمہ، طاوس، عہطاء، مہسروق، قہتادہ، زہیدی کورپی ئہسلم.. ئہمانہ ھہموو کومہلیک زانای گہورہی تابعی بوون، کہ زورلہ تہفسیری قورئان شارہزا بوون.

ماوہتہوہ ئہوہ بزائین کہ زانسته‌کانی قورئان زورن، بابہتہکانی جوراوجورن و کہم کہم گہشہیان کردوہ، ھہندیک لہو زانستانہ لہ سہدہ دواپیہکاندا ئیزافہ بوون، ھہندیکیشیان ھہر لہ سہردہمی صہحابہو خودی پیغہمبہرہوہ ﷺ ھہبوون.

زانسته‌کانی قورئان

ئەرکه‌کانی ئیمه به‌رامبەر قورئانی پیروژ

به‌ریزان! ئەم زانستانه زانستانیک نین تهنه‌ها بۆ زیادبوونی مه‌عریفه‌ بن، به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ چه‌ند ئەرکی‌کمان به‌رامبەر قورئان بۆ دروست ده‌که‌ن:

یه‌که‌م: ده‌بی یه‌قینمان هه‌بیت له‌ دنیابوون له‌ قورئانی پیروژو ته‌صدیق‌کردنی وه‌ک سه‌رچاوه‌ی هیدایه‌تی خوابی، یانی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌ پئی موخته‌زای ئه‌وه‌ که‌ خوی گه‌وره‌ به‌دییه‌نه‌رو خالقه‌، فه‌رمانه‌ه‌واو ئامریشه‌، یانی ئه‌و دروستی کردوین، بۆیه‌ تهنه‌ها ئه‌بیت فه‌رمانی ئه‌ویش جیبه‌جی بکه‌ین، ئیمه‌ مه‌خلوق و دروستکراوی خواین، ئه‌بی فه‌رمانبه‌رداری خوایش بین.

ئهرکی دووهم: ئهرکی خویندنه‌وه‌ی قورئانه‌، (قیرائه‌ت)، ده‌بیت دنیابین که‌ خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ - خوی بۆ خوی - عیباده‌ته‌، یانی تییگه‌یت، یان تیینه‌گه‌یت، هه‌ر سوره‌تیک یان هه‌رچه‌ند ئایه‌تیک بخوینی، چه‌ند پیت بیت، ئه‌وه‌نده‌ خیرت بۆ ده‌نوسریت. ئه‌مه‌ ئهرکیکه‌ بۆ خه‌لکی خوینده‌وارو نه‌خوینده‌وار، به‌ گویگرتنیش هه‌ر وایه‌.

ئهرکی سێیه‌م: بۆ که‌سانی خوینده‌وار که‌ بتوانن له‌ قورئان تییگه‌ن، ئهرکی تر هه‌یه‌ که‌ ئهرکی چاکخویندنه‌وه‌ی قورئان و به‌دوای یه‌کداخویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژه‌، واته‌ (تیلاوته‌)، تیلاوته‌ و قیرائه‌ت فه‌رقیان هه‌یه‌، قیرائه‌ت ئه‌وه‌یه‌ که‌ تهنه‌ها بخوینیته‌وه‌، واته‌ زۆر لینی شی ورد نه‌بیته‌وه‌و له‌ ماناکانی تیرانه‌مینی، هه‌ر قیرائه‌تت کردووه‌، به‌لام (تلاوته‌) له‌ ریشه‌ی (تلی) عه‌ره‌بیه‌وه‌ هاتووه‌، واته‌ به‌دوای یه‌کدا هاتن، ئه‌مه‌یان بۆ تیرامان و ته‌ده‌ببووره‌: {الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ}، البقره‌/۱۲۱، یانی: ئه‌وانه‌ی کیتابمان بۆ هیناون باش ئه‌یخویننه‌وه‌، حه‌قی

زانسته‌کانی قورئان

تیلووهی ئه‌دهنی، یانی به دوای یه‌کدا ئه‌یخویننه‌وه، بویه ئه‌فه‌رمووی: {کتاب
أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مُبَارَكًا لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ}، ته‌علیلی ئه‌وه ئه‌کات بوچی کیتبمان ناردووه؟
ئه‌فه‌رمووی: بو ئه‌وهی لیی وردبینه‌وه و به دوای مانای ئایه‌ته‌کاندا بچن.
ته‌ده‌بوور ته‌فه‌عهوله له (دُبُر) یانی به‌دوای شتدا چوون، واته ورد بینه‌وه له
مانای ئایه‌ته‌کانی قورئان. ئه‌وه نیه ده‌فه‌رمیته: {أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ
أَقْفَالٌهَا}؟ که‌وا بیته ئه‌وانه‌ی له قورئان وردنابنه‌وه دله‌کانیان قوفلکراون و
داخراون. ئاخ‌ر قورئان کتاییکی موحه‌م و پیکه‌وه‌گریدراوو توندوتولی خوا بیه،
ئه‌مه له کاری مرؤف ناچیت، ئه‌و وردبوونه‌وه‌یه یه‌قین و متمانه‌که‌ت زیاتر ئه‌کات.
ئه‌رکی چواره‌م: ئه‌وه‌یه که نیه‌تی کارپیکردنیمان هه‌بیته، واته ئه‌وه که خوا
قورئانی پیروزی ناردووه تا‌کو به‌گوئی بکه‌ین، چونکه‌ خوا ی گه‌وره ده‌فه‌رمیته:
{أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ}.

ئه‌رکی پینجه‌م: به‌رامبه‌ر قورئانی پیروژ گه‌یانندنیه‌تی، موسلمانان ئه‌بیته
گه‌ینه‌ری په‌یامی خوا ی گه‌وره بن، زانسته‌کانی قورئان به‌س بو ئه‌وه نین مه‌عرفه‌ت
بچیته‌ میشکه‌وه و مرؤف ئاشنا بیته به هه‌ندی‌ک شت، زانینی ئه‌م زانست و
زانیا‌ریبانه ئه‌م ئه‌رکانه له‌سه‌ر شانمان به‌رامبه‌ر قورئانی پیروژ دروست ده‌که‌ن.

پیناسی قورئانی پیروژ:

وشه‌ی (قورئان) (القرآن) چا‌و‌گه وه‌ک (قراءة) له وشه‌ی (قرأ) هیه، وشه‌ی
قورئان یانی خویندنه‌وه، بویه زاناکانیش ته‌عریفی قورئانی پیروزیان به‌م جو‌ره
کردووه: {القرآن: كَلَامُ اللَّهِ الْمُنَزَّلِ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ، الْمُتَعَبَّدِ بِتِلَاوَتِهِ}، دیا‌ره که‌لامی خوا
ته‌نها قورئان نیه که‌لامیکی تریشی هه‌یه لای خو‌یه‌تی، یان له کتیبه ئاسمانییه‌کانی
تردایه، پیناسه‌که که ده‌لیته: (علی محمد) یانی ئه‌وهی بو غه‌یری موحه‌مه‌د صلی

زانسته‌کانی قورئان

الله علیه وسلم هاتووه، به قورئان حساب ناکریت، هرچه‌ند له لای خودایشه‌وه هاتبیت بۆ پیغه‌مبه‌ریکی تر.

برگه‌ی (المتعبد بتلاوته) ئه‌و به‌شه ئه‌گریته‌وه که ئیجماع و کۆده‌نگی له‌سه‌ره، واته قیرائاتیک ناگریته‌وه که (آحادن، یانی ریویاتیک که (آحادی) راویان نه‌قلیان کردووه، هه‌روه‌ها (فه‌رمووده‌ی قودسی) ش ناگریته‌وه. واته ته‌نها ئه‌و به‌شه کۆکراوه ده‌گریته‌وه که له‌به‌رده‌ستی ئیمه‌دایه‌و ئیستا پی ده‌لین: موصحف، که له سورته‌ی (فاتحه) تا سورته‌ی (الناس) ی تیدایه، ئه‌مه پی ده‌لین ته‌عرفیکی (جامعی مانع) بۆ قورئانی پیروژ.

جیاوازی له نیوان قورئان و فه‌رمووده‌ی قودسی و فه‌رمووده‌ی نه‌به‌وی:

له‌روویه‌که‌ تره‌وه پیویسته جیاوازی له نیوان قورئانی پیروژ و فه‌رمووده‌ی قودسی و فه‌رمووده‌ی نه‌به‌ویدا بکه‌ین:

- 1- قورئان له‌ رووی له‌فزی و ناوه‌رۆکه‌وه لای خوی گه‌وره‌ویه، به‌ پیچه‌وانه‌ی دووانه‌که‌ی تره‌وه که له‌فزیان له‌ لایه‌ن خواوه‌ نیه.
- 2- قورئان موعجیزه‌یه‌و ته‌حه‌دی له‌گه‌ل‌دایه، به‌لام فه‌رمووده موعجیز نیه‌و ته‌حه‌دی له‌گه‌ل‌دا نیه، با فه‌رمووده‌ی قودسیش بیت.
- 3- قورئانی پیروژ به‌ ته‌واتور هاتووه، یانی ئیجماع و کۆده‌نگی له‌سه‌ره‌موو ئایه‌ته‌کانی هیه، به‌لام فه‌رمووده‌ی قودسی وا نیه‌و ریویاه‌ته‌کانی دلنایی نابه‌خشن و (ظني الثبوت)ن، فه‌رمووده‌ی قودسی زۆر که‌میشن، ئه‌گه‌ر دووباره‌و لیکچووه‌کانیان لئ لابه‌ین نزیکه‌ی (۵۰) تا (۶۰) ریویاه‌تن.

زانسته‌کانی قورئان

۴- جیاوازییه‌کی تر ئه‌وه‌یه ته‌عه‌بوود به خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ ده‌کریت، یانی که تو وشه‌یه‌ک له قورئان ده‌خوینیته‌وه، ده چاکه‌و (حه‌سه‌نه)ت بو ده‌نوسریت، با له وشه‌که‌ش تینه‌گه‌یت، به‌لام ئه‌مه بو فه‌رموده‌ی قودسی نیه، راسته به گشتی خیریکت ده‌ست ده‌که‌ویت، به‌لام وه‌ک قورئانی پیروژ نیه که به هر پیتیک حه‌سه‌نه‌ت بو بییت.

۵- قورئانی پیروژ له نویژدا ده‌خوینریت، به‌لام فه‌رموده‌ی قودسی و فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له نویژدا ناخوینرین.

۶- قورئانی پیروژ لای جمهوری زانایان جائیز نیه به له‌شگرانی و بی ده‌ستنوژ ده‌ستی لی بدریت، به‌لام ئه‌م حوکه‌م بو فه‌رموده‌ی قودسی و فه‌رموده‌ی نه‌به‌وی نیه.

۷- له لایه‌ن خوی گوره‌وه به‌لینی پاراستنی ته‌واوی قورئانی پیروژ دراوه، به‌لام به‌لینی پاراستنی دوو جووره‌که‌ی تر نه‌دراوه.

ئه‌مانه‌ گرنگترین ئه‌و جیاوازییانه‌ن که له نیوان قورئانی پیروژ و فه‌رموده‌ی قودسی و فه‌رموده‌ی ئاسایی هه‌ن.

ئیعجازو ته‌حه‌دی قورئانی پیروژ:

ته‌وه‌ریکی تر باسی لایه‌نی موعجیزی قورئانه، له میژووی دوی دابه‌زینی قورئاندا خه‌لکیکی زور ویستووینه لاسایی قورئانی پیروژ بکه‌نه‌وه، به‌لام سه‌ریان له به‌ردی داوه، به سه‌دان که‌س هه‌ولیانداوه که هاوشیوه‌ی قورئان به‌ین، هر له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری ئیسلامدا ﷺ (موسه‌یله‌مه‌ی) (که‌ذاب) هه‌بووه، که لافی پیغه‌مبه‌رایه‌تی لی داوه‌و وشه‌ی ریزکردوو، که بووه‌ته جی گالته‌جاری

زانسته‌کانی قورئان

مندالانی عه‌ره‌بزمان، چ جای ئه‌دیپ و شاعیرو زمانزانان، بۆ نموونه که بیستی سورته‌تی (ألم تر کیف فعل ربک بأصحاب الفیل)؟ دابه‌زیوه، ئه‌ویش وتوویه‌تی: (الفیل، ما الفیل؟ وما أدراک ما الفیل؟ له هو خرطوم وطویل)! بۆیه ئه‌مانه بوونه‌ته جیی گالته‌پیکردنی خوینده‌واره‌کانی سه‌رده‌می خو‌یان. یانی ئه‌وه‌یان له‌بیر نه‌بووه کاتیک که ده‌گوتری قورئان (معجزه)، واته به‌چۆکداهینه‌ره، یانی ته‌حه‌ددی ئه‌کات، ته‌حه‌ددی (ئی‌عجازی ره‌وانیژی)، ئه‌کات، له‌ پرووی زمانه‌وانی و له‌ پرووی (به‌لاغه) و (به‌یان) و (به‌دیع)ه‌وه. هه‌روه‌ها به‌شیکه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ (ئی‌عجازی ته‌شریعی)یه‌وه هه‌یه، به‌شیکیشی باسی (ئی‌عجازی زانستی)یه، له‌ پرووی فه‌له‌کیات و له‌ پرووی باسی گزۆگیاو له‌ پرووی ده‌ریاو ئه‌ستیره‌ناسی و گه‌ردوونناسی و زه‌مینناسی و مرو‌قنناسی و.. هتد. هه‌روه‌ها به‌شیکه‌ی (ئی‌عجازی ژماره‌یی)یه، که ئه‌وه له‌م سه‌رده‌مه‌دا زۆر پرووی ته‌حه‌ددیه‌که‌ی خه‌ست بووه‌ته‌وه، به‌ حوکی بوونی ده‌زگا هۆشمه‌نده‌کان، که دواتر ده‌چینه‌وه سه‌ر ئه‌م بابه‌ته. که‌واته به‌ پیی پیشکه‌وتن و ته‌کنه‌لۆجیا، ته‌حه‌ددیه‌کانی قورئانی پیروژ پوژ به‌ پوژ زیاد ده‌کن، چونکه ده‌بیت ئه‌م قورئانه موعجیز بیت بۆ غه‌یری عه‌ره‌بیش، خو ناکریت ته‌حه‌ددیه‌که‌ ته‌نها هه‌ر له‌ لایه‌نی به‌لاغیدا بیت و بلین: قورئان ته‌نها بۆ عه‌ره‌بزمانان موعجیزه‌یه، ئه‌ی کابرای هیندی چۆن ئیسفاده ئه‌کات له‌ فه‌صاحه و به‌لاغه‌ی عه‌ره‌بی؟ چۆن لئی تیئه‌گات؟ چۆن سه‌رنجی راده‌کیشیت؟ (پشت به‌ خوا یه‌ک وانه ته‌رخان ده‌که‌ین بۆ ئه‌م باسی ئی‌عجازه‌و جو‌رو به‌ش و لایه‌نه‌کانی).

زانسته‌کانی قورئان

به‌ش به‌ش دابه‌زینی قورئانی پیروژ:

له‌م ئاقاره‌دا پیویسته بزانی که قورئانی پیروژ به‌ ته‌دریج دابه‌زی بۆ سه‌رزه‌وی، یانی قوناغ به‌ قوناغ، له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک:

یه‌که‌م: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ باش و به‌ ته‌واوی وه‌ریبگریته، ئه‌مه‌ له‌ قورئانی پیروژدا ئاماژه‌ی پی کراوه‌ که ده‌فه‌رموئیت: {وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا} الفرقان/۳۲: بیئاوه‌پان ئه‌یانوت: بۆچی ئه‌م قورئانه به‌ یه‌ک جارو به‌سه‌ریه‌که‌وه نه‌هاته خواره‌وه بۆ سه‌ر محمه‌ده؟ پاشان ده‌فه‌رموئیت: له‌به‌رئه‌وه‌ که دلێ توی باش پی مه‌حکه‌م بکه‌ین، بۆیه به‌ ته‌دریج هاته خواره‌وه.

دووهم: له‌ پروویه‌کی تره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی تیبیگه‌ن و بابته‌کانی هه‌رس بکه‌ن، چونکه‌ ناگریته قورئان به‌م هه‌موو ئه‌حکامه‌وه‌و به‌م هه‌موو لایه‌نه زۆرو جو‌راوجۆره‌وه، هه‌مووی به‌ جاریک بگه‌یه‌نریته به‌ خه‌لکی، بۆیه له‌ سوهرته‌ی (الإسراء) دا ده‌فه‌رموئیت: {وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا} الإسراء/۱۰۶، واته: قورئانمان به‌ش به‌ش کرد، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌ده‌روج و هیدی هیدی و به‌ شینه‌یی بیخوئینه‌وه بۆ خه‌لکی، نه‌ک به‌ یه‌ک جار، هه‌مووی له‌گه‌ل پروداوه‌کاندا هات، نه‌ده‌کرا پیغه‌مبه‌ر ﷺ موصحه‌فیک له‌ تافیکه‌دا دانیت و هه‌ر جاره شتیکی پرو بدات و بجیت حوکمیک بخوئینه‌وه، به‌ پیچه‌وانه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ته‌فاعولی له‌گه‌لدا بگریته و بۆ ئه‌وه‌ی واقعی بیت، جبریلی فریشته‌ی تاییه‌تی هیتانی وه‌ی خوا (علیه‌ السلام)، به‌ دریزایی (۲۳) سال له‌گه‌ل پروداوه‌کاندا چه‌ند ئایه‌تیک له‌ قورئانی پیروژی ده‌هینا، به‌ پی پیویستی ئه‌و پروداوه.

زانسته‌کانی قورئان

میتۆدی موفه‌سسیره‌کان:

دوا ته‌وه‌ری ئەم وانیه‌یه‌ باسی میتۆدو مهنه‌جییه‌تی موفه‌سسیره‌کانه، راقه‌کارو توێژه‌رانی ده‌قی قورئانی پیرۆز، میتۆدی جوراوجۆریان هه‌بووه‌و هه‌یه، که باسی ته‌فسیری قورئان ده‌کریت، چه‌ندین جور ته‌فسیرمان هه‌ن: ته‌فسیری گشتیی هه‌یه وه‌کو (ابن کثیر)، که زور شتی تیدایه، له‌ رووی زمانه‌وانی و له‌ رووی ئەحکام و له‌ رووی میژوو و له‌ رووی هینانی ریزایه‌ت و فه‌رمووده‌وه. ته‌فسیر هه‌یه‌ تاییه‌ته به‌ ئەحکامه‌وه، وه‌ک ته‌فسیری (جامع‌البيان في تأويل القرآن) ی (طبري) و (الجامع لأحكام القرآن) ی (قرطبي)، که ئەو دووانه‌ زیاتر به‌ناوبانگن. ته‌فسیر هه‌یه‌ زور گرنگی به‌ لایه‌نی زمانه‌وانیی داوه، وه‌ک ته‌فسیری (الکشاف) ی زه‌مه‌خشه‌ری، ته‌فسیری هاوچه‌رخیش هه‌یه‌ که زانسته‌ نوێکانی تیدایه، به‌ تاییه‌تی زانسته‌ تاکیکارییه‌کان (ته‌جریبیه‌کان)، وه‌ک ته‌فسیری (الجواهر) که زانایه‌کی به‌توانا به‌ناوی (طنطاوی جه‌وه‌ه‌ری) نووسیویه‌تی، ئەم ته‌فسیره‌ ته‌نانه‌ت وینه‌ی بابه‌ته‌ زانسته‌کانی تیدایه. ته‌فسیریش هه‌یه‌ زیاتر گرنگی به‌ لایه‌نی بانگخوایی و په‌روه‌ری و پوچی داوه، وه‌ک ته‌فسیری (في ظلال القرآن) ی شه‌هید (سید قطب). یان ته‌فسیر هه‌یه‌ زور (حه‌ره‌کی)یه، وه‌ک (الأساس في التفسير) ی سه‌عید حه‌وا، یان (تفهيم القرآن) ی عه‌للامه‌ (أبو الأعلى المودودي). ته‌فسیره‌ کوردییه‌کانیش زوربه‌یان گشتین، که‌میان چوونه‌ته‌ بواری پسپۆرییه‌وه.

به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیی باشت‌ترین ته‌فسیر ته‌فسیری بابه‌تییه، پێی ئەلین: (ته‌فسیری مه‌وضوعی)، چونکه‌ ئەوه‌ ته‌فسیری قورئان به‌ قورئان و ته‌فسیری قورئان به‌ سونه‌تی پێغه‌مبه‌ریشی تیدا ته‌حقیق ده‌بیت ﷺ، دیاره‌ ته‌فسیری

زانسته‌کانی قورئان

مه‌وزوعی روئیایه‌کی کاملت ده‌داتی، حوکم بیئت، یان رووداو بیئت، یان بابه‌تیکی قیه‌می و ئەخلاقیی، یان هر شتیکی تر، هر وه‌ها نهینی بابه‌تی ئیعیجازی ته‌شریعیشی تیدا ده‌رده‌که‌وئیت.

ته‌فسیری بابه‌تی چیه؟ بۆ نموونه: وشه‌ی (الصلاة) له‌هه‌موو قورئاندا کوبکه‌یته‌وه، بزانی قورئان چۆن وینای نوێژی کردووه؟ یان وشه‌ی (الزكاة) و (الصدقة) ئەوه‌ی په‌یوه‌ندیاره به‌زه‌کات و سه‌ده‌قه‌وه کوبکه‌یته‌وه، تینه‌گه‌یت که قورئان چۆن وینای زه‌کاتی کردووه، بۆ نموونه ته‌فسیری سوره‌تی (الفاتحة) ئەکه‌یت، ئەگه‌یت به‌رسته‌ی {أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ}، ئەگه‌پێی بزانی له‌قورئانی پیرۆزدا (منعم عليهم) کئین؟ ئەو که‌سانه‌ کئین که‌خوای گه‌وره‌ نیعمه‌تی پێداون؟ ده‌بینی له‌سوره‌تی (النساء) دا روونی کردووه‌ته‌وه‌و فه‌رموویه‌تی: {وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا} النساء/ 69، ئەوانه‌ی خوا نیعمه‌تی به‌سه‌ردا رشتوون، پیغه‌مبه‌ران و راستگوویان و شه‌هیدان و صالحه‌کانن، بۆ نموونه له‌سوره‌تی مه‌ریه‌مدا باسی ئیبراهیم و ئیسحاق و یه‌عقوب ئەه‌کات و دوا‌یی له‌کو‌تاییدا ئەفه‌رموئیت: {أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ}، که‌واته (منعم عليهم) ئەتوانی بلێی ئەو ناوبراوانه‌ن. یان ئەفه‌رموئیت: (غير المغضوب عليهم ولا الضالين) ئەتوانین له‌قورئاندا بگه‌رپین بزانی، (مغضوب عليهم) له‌قورئانی پیرۆزدا کئین؟ یان وشه‌ی (ضال) بۆ کئ به‌کارکراوه.

به‌رێزان! ئەمانه‌ چهند زانیارییه‌کی سه‌ره‌تایی بوون، وه‌ک ده‌سپیکێک بۆ چوونه‌ ناو بابه‌تی زانسته‌کانی قورئانناسی (علوم القرآن)، به‌پشتیوانی خوا له‌وانه‌ی داها‌توووه‌ له‌بابه‌تی (وه‌حی)یه‌وه‌ ده‌ست پێده‌که‌ین و ده‌چینه‌ ناو بابه‌ته‌کانی زانسته‌که‌وه‌..

زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی دووهم

(وه‌حی) نیگاو سرووشی خوی گه‌وره بۆ پیغه‌مبه‌رانی

له زانسته‌کانی قورئانناسیدا بابه‌تیک هه‌یه له ژیر ناونیشانی (وه‌حی) و ماناکه‌ی له پرووی زمانه‌وانیی و زاراوه‌ی زانستییه‌وه. هه‌روه‌ها جوهره‌کانی وه‌حی و چۆنیه‌تی په‌یوه‌ندیکردنی فریشته‌ی وه‌حی به پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ .

مانای وه‌حی له پرووی زمانه‌وانیی و زاراوه‌یه‌وه:

وشه‌ی (وحی) له زمانی عه‌ره‌بیدا به مانای ئاماژه‌یه‌کی توندوخیرا دیت، که ره‌هه‌ندیکی نه‌ینیشی تیدا بیت، واته هه‌ر ئاماژه‌یه‌ک که نه‌ینی بیت و خیرا بیت، پینی ده‌گوتریت وه‌حی. ئەمه له قورئانی پیرۆزیشدا باسکراوه، بۆ نمونه بۆ ئیلهام ناردن بۆ دایکی موسا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ القصص/۷، ئەمه به مانای ئیلهامی فیطریی دیت، واته خوی گه‌وره خستییه دل‌ی دایکی موساوه. هه‌روه‌ها به مانای (ئیلهامی غه‌ریزی)ش بۆ گیانداران به‌کارهاتووه، وه‌ک له قورئاندا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾، یانی به ئیلهامی غه‌ریزی هه‌نگی فیزکرد. هه‌روه‌ها وه‌حی به مانای ئاماژه‌ی خیراش دیت، وه‌ک ئەوه‌ی ده‌رباره‌ی زه‌که‌ریا پیغه‌مبه‌ر- درودی خوی له‌سه‌ربیت - ده‌فه‌رمویت: ﴿فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ مریم/۱۱، له‌ویدا (فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ) واته (فَأَشَارَ إِلَيْهِمْ). وشه‌ی وه‌حی بۆ وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یطانیش به‌کارهاتووه، وه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ﴾ الأنعام/۱۲۱، هه‌روه‌ها بۆ مه‌لائیکه‌کانیش به‌کارهاتووه، واته خوی گه‌وره وه‌حی ناردووه بۆیان و خستویه‌تییه دل‌یانه‌وه: ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَىٰ

زانسته‌کانی قورئان

الْمَلَأَكَّةَ آتِي مَعَكُمْ ﴿ الأنفال/۱۲. دیاره وه‌حی بؤ پیغهمبه‌رانیش (علیهم السلام) هاتووه، که ئەم باسه‌مان تهرخانه بؤ ئەم جوره‌یان.

که‌واته له پرووی زمانه‌وانییه‌وه وشه‌ی (وه‌حی) ئەم چه‌ند مانایه ده‌دا: ئیله‌امی فیطیری و غه‌ریزی، ئیشاره‌ی خیرا، وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یطان. به‌لام له پرووی زاراوه‌ییه‌وه زانایانی (علوم القرآن) پیناسیکی زانستییان بؤ (وه‌حی) کردووه که ده‌لین:

"الوحي هو: إعلام الله رسولا من البشر بأمر من عنده بطرق خددها سبحانه.."، واته: وه‌حی بریتییه ئاگادارکردنه‌وه‌ی خوا بؤ پیغهمبه‌ریک له مروّقه‌کان، به‌ فه‌رمانیک له لایه‌ن خو‌یه‌وه، به‌ چه‌ند شیوه‌یه‌ک که خوی دیاری کردوون، چونکه چه‌ند شیوه‌یه‌کی وه‌حی هه‌ن، که له کۆتایی سوره‌تی (الشوری) دا هاتوون. ئەمه (وه‌حی) یه له زاراوه‌ی زانایانی (علوم القرآن) دا.

شیوه‌و جوره‌کانی وه‌حی:

له قورئانی پیرۆزدا شیوه‌کانی وه‌حی باسکراون، ده‌فه‌رمووت: [وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأْذَنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ] الشوری/۵۱، واته: هیچ مروّقیک بؤی نیه که خوا قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات، ته‌نها به‌ شیوه‌ی وه‌حی نه‌بیت، ئەوه ئیله‌امه قه‌لبییه‌که‌یه، یان له پشتی په‌رده‌وه، وه‌کو ئەوه‌ی که له‌گه‌ل موسا پیغهمبه‌ردا (علیه السلام) پرووی دا، یان فریشته‌یه‌ک ده‌نیریت و شتیکی بؤ دینیت که خوی ویستی له‌سه‌ره..

ئهمانه جوره‌کانی وه‌حی، بیگومان به‌شی زوری چۆنییه‌تی ناردنی ئەم فریشتانه له‌قورئاندا ده‌فه‌رمووت:

زانسته‌کانی قورئان

۱- ﴿وَإِنَّهُ لَنَزَّلَ رَبُّ الْعَالَمِينَ * نَزَّلَ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ * عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ الشعراء/ ۱۹۲، ۱۹۴، واته: ئه‌م قورئانه دابه‌زینراوی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، روح‌ال‌امین - جبریل که فریشته‌ی تایبه‌تمندی وه‌حییه، علیه‌السلام - ده‌ینیریتته سهر دلی تو - ئه‌ی موحه‌مه‌دا! - تا بیته وریاکه‌روه. واته راسته‌وخو خوا ده‌یخاته دلییه‌وه. هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ﴾، البقرة/ ۹۷.

۲- یان جاری وایه فریشته‌ی وه‌حی به شیوه‌ی خو‌ی ده‌رده‌که‌ویت. له سه‌رچاوه‌کانی فه‌رمووده‌و ژیاننامه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ هاتووه که دوو جار له‌سه‌ر شیوه‌ی فریشته‌یی خو‌ی بینویه‌تی: جاریک له ناوچه‌ی (ئه‌جیاد) - شوینیکه له پوژمه‌لاتی مه‌ککه - له‌سه‌ر داوای خو‌ی بینویه‌تی، که له‌م ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی بو‌ کراوه: (ولقد رآه بالأفق المبین) التکویر/ ۲۳، جاریکیش له (سدره المنتهی)، که له سورته‌ی (النجم) دا باسی هاتووه، ده‌فهرمویت: (ولقد رآه نزلةً أخرى* عند سدره المنتهی)، ئه‌مه له شیوه‌ی خو‌یدا، که ته‌نها خوا خو‌ی ده‌زانیته چونه‌و پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ که بینویه‌تی و سه‌رسام بووه له گه‌وره‌یی و سامناکییه‌که‌ی.

۳- هه‌ندیک جار له شیوه‌ی مرو‌فیشدا ده‌که‌وتووه، واته چووته شیوه‌ی مرو‌فیکه‌وه. له ریوایه‌تیکدا - که (مه‌رفوعه) و نه‌سائی ریوایه‌تی ده‌کات و ئیمامی ئه‌حمه‌د به (مه‌وقوف)ی هیناویه‌تی - ده‌لیت: جبریل له شیوه‌ی دحیه‌ی که‌له‌بی - که یه‌کینک بوو له ئه‌صحاب - ده‌رکه‌وتووه.

زانسته‌کانی قورئان

گوماندروستکردن له‌سه‌ر وه‌جی:

به دریتژی میژوو گومانی زور له‌سه‌ر وه‌جی دروست کراوه، سه‌ره‌تا ه‌ر له‌کاتی دابه‌زینی قورئانه‌وه بیباوه‌پان و ئەه‌لی کتاب گومانیان له‌سه‌ر وه‌جی دروستده‌کرد، وه‌کو خۆشتان ده‌زانن تا ئیسته‌ش ئەم گوماندروستکردنه به‌رده‌وامه. بۆ نموونه ئەو کاته ده‌یانوت: ئەم قورئانه قسه‌ی محهممه‌د خۆیه‌تی، جوابی ئەو کاته‌ش و ئیسته‌ش ئەوه‌یه‌که: ئەگه‌ر قسه‌ی خۆیه‌تی و له‌توانای مرو‌فدایه، ئیوه‌ بۆ هاوشیوه‌ی ناهینن؟ یان چۆن ه‌ه‌والی نه‌ته‌وه پیشوو‌ه‌کان و رووداو ره‌بردوو‌ه‌کان و ته‌نانه‌ت پیشبینیه‌کانی داها‌توو‌یشی باسکردوو‌ه؟ که‌سیکی نه‌خوینده‌وار چۆن ئەمانه‌ تۆمار ده‌کات؟

ئەم تۆمه‌ته‌ به‌وه‌ ره‌تده‌کریته‌وه، که‌ قورئان پریه‌تی له‌ رووداوی میژوو‌یی دروست و پیشبینی دروست. له‌ روویه‌کی تره‌وه‌ زۆریک له‌ کیشه‌کانی خۆی له‌ قورئاندا باسکراون، چۆن که‌سیک له‌ کتییی ده‌ستنوو‌سی خۆیدا وا ده‌کات؟ ته‌نانه‌ت زۆرجار له‌ پیلانی دووروو‌ه‌کان ئاگادار نه‌بووه، یان بۆ نموونه که‌ سورته‌ی (المجادلة)ی بۆ دیت، پیش ئەوه‌ی که‌ وه‌حییه‌که‌ی بۆ بیت، نازانیت چی وه‌لامی ئەو که‌سانه‌ بداته‌وه‌ که‌ کیشه‌کانیان بردوو‌ه‌ته‌ لای. یان ته‌نانه‌ت ه‌ه‌ندیک ره‌خنه‌و گله‌یی له‌ خۆی کراوه‌و له‌ قورئاندا ها‌توون، چۆن که‌سیک ئاوا باسی خۆی ده‌کات؟

خالیکی تر ه‌ر ئەو کاته‌ش گوتوو‌یانه‌که‌: محهممه‌د مامۆستای ه‌ه‌بووه‌و ئەم شتانه‌ی له‌ خۆیه‌وه‌ نه‌گوتوو‌ه، یه‌کیک وتوو‌یه‌تی: کاهینیک ده‌رسی پیگوتوو‌ه، یه‌کیک وتوو‌یه‌تی: جنۆکه‌ ده‌رسی پیگوتوو‌ه، یان وتوو‌یانه‌: ه‌ه‌ندیک زانای

زانسته‌کانی قورئان

ئه‌هلی کتاب دهرسیان پیڼگوتوو، هه‌ندیکی تر وتوو یانه: ئاسنگه‌ریکی پۆمی نه‌صرانی دهرسی پیڼگوتوو، یان بوچه‌یرای راهیب فیژی کردوو، یان باسی وهره‌قه‌ی کورپی نه‌وفل ده‌کن، چه‌ند شتیکی تریش، ده‌لین: محهمه‌د دهرسی له‌مانه وهرگرتوو، له کاتی‌کدا وهره‌قه‌ی کورپی نه‌وفل دهربتره‌ی (وه‌حی) وتوو یه‌تی: "محهمه‌د! ئەمه‌ ئه‌و ناموسه‌یه که خوی گوره‌ بۆ موساش ناردی، خۆزگه‌ من زیندوو ده‌بووم که کاتی‌ک قه‌ومه‌که‌ت تۆ دهرده‌کن، تا یارمه‌تیم بدایتایه‌! (له‌و کاته‌دا وهره‌قه‌ پیر بووه‌و دایناوه‌ له‌ کاتی دهرکه‌وتنی پیڼغه‌مبه‌رایه‌تی و دژایه‌تی قوره‌یش بۆ پیڼغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ئه‌و له‌ ژياندا نامینیت، بۆیه‌ ئه‌وه‌ی وتوو)، پیڼغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌و کاته‌دا فه‌رموو یه‌تی: (أو مخرجی هم؟): ئایا قه‌ومه‌که‌م من دهرده‌کن؟ ئه‌ویش ده‌لین: به‌لن، دهرتده‌کن و هیچ که‌سێک نه‌هاتوو شتیکی له‌م شیوه‌یه‌ی توی هینابیت، ئیلا نازار دراوه‌.. ئەمه‌ ته‌واوی پووداوی بینینی وهره‌قه‌یه، ئیتر له‌ کوی فیژی کردوو و چی فیژی کردوو؟

جا قورئان له‌ سوره‌تی (النحل) دا ئەم گومانه‌ وروژینراوه‌ باسه‌ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾، ئیمه‌ به‌دنیایی دهرزانی که ده‌لین مروفتیک محهمه‌د فیژی ئەم قسانه‌ ده‌کات، به‌لام خوا په‌دیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رمویت: ﴿لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾، زمانی ئه‌و که‌سه‌ی که‌وا محهمه‌د نیسه‌بت ده‌ده‌نه‌ لای، گوايه‌ له‌و فیژبووبیت، ئەعه‌میه، له‌ کاتی‌کدا ئەم قورئانه‌ زمانیکی (عه‌ره‌بی) یه، پوون و په‌وان و رو‌شنه، ئه‌و که‌سه‌ ئەم فه‌صاحه‌ت و زمان‌پوشنییه‌ی نیه، چون ئەم تومه‌ته‌ ده‌ده‌نه‌ پالی؟

زانسته‌کانی قورئان

که‌واته گومانی یه‌که‌م له‌سه‌ر وه‌جی ئه‌وه‌یه که قسه‌ی خۆیه‌تی، گومانی دووهم ئه‌وه‌یه که ده‌لین: ئەم قورئانه زیاده که‌م کراوه و ده‌ستی تیی‌راوه. وه‌لام ئه‌وه‌یه که به‌ دریی‌ایی چواره‌ سه‌ده‌ ده‌رکه‌وتوو‌ه ئه‌م گومانه‌ بێ بنه‌مایه‌ و قورئان یه‌ک وشه‌ی زیاده که‌م نه‌کراوه، ته‌حه‌ددی و ئی‌عجازاتی که له‌ قورئاندا هه‌ن، وه‌لامن بۆ ئه‌و گومانه، چ ئی‌عجازی به‌لاغی، ته‌شریعی، چ زانستی، چ ئی‌عجازی ژماره‌یی و ئەندازه‌یی..

هه‌روه‌ها بوونی ئه‌و هه‌موو گله‌یی و لۆمانه‌ی که له‌ قورئاندا بۆ پی‌غه‌مبه‌ر نیراون، به‌لگه‌یه‌کی زۆر گرنگن بۆ پوو‌چبو‌ونه‌وه‌ی ئه‌و گومانه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ چه‌ند شوینیکی قورئاندا لۆمه‌ و گله‌یی لی کراوه، بۆ نموونه له‌ سوره‌ی (الأنفال)، ئایه‌تی (٦٧) و (٦٨) دا خوای گه‌وره‌ ره‌خنه‌ی لی‌گرتوو‌ه به‌وه‌ی که هیچ پی‌غه‌مبه‌ریک بۆی نیه‌ دیل بگرت هه‌تا کاتیک ده‌سه‌لاتی ده‌بیته‌ له‌ زه‌ویدا. هه‌روه‌ها کاتیک مۆله‌تی دو‌رووه‌کانی‌شی دا، خوای گه‌وره‌ گله‌یی لی‌کرد، که بۆ مۆله‌تت دان؟ له‌ سوره‌تی (التوبة/٤٣) دا ئاماژه‌ی پی‌کراوه.

کاتیک‌یش نیه‌تی هینابوو که داوای لی‌خۆشبوون بۆ هه‌ندیک له‌ خزمانی موشریکی بکات، خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قَرَبَىٰ﴾. واته: پی‌غه‌مبه‌رو ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه، بۆیان نیه‌ داوای لی‌خۆشبوون له‌ خوا بکه‌ن بۆ موشریکین، هه‌رچه‌ند خزمیش بن. یان له‌ سوره‌تی (أحزاب) و (تحريم) و (عبس) دا چه‌ندین گله‌یی له‌ خۆی باسکراون.. چۆن که‌سیک خۆی ده‌ستی هه‌بیته‌ له‌ دانانی کتیییکدا، ئەم ئاماژانه‌ی تیدا‌یه‌؟

زانسته‌کانی قورئان

ئهمه گه‌وره‌ترین ره‌تکرده‌وهیه بو ئه‌و که‌سانه که قورئان به دانراوی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌زانن. بویه ئه‌وانه‌ی ویستوویانه ته‌قلیدی قورئان بکه‌ن، بوونه‌ته مه‌هزه‌له‌و جیگه‌ گالته‌ی خه‌لک و هاوچه‌رخه‌کانی خو‌یان، چونکه به هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌یانتوانیوه هیچ به‌ره‌م بینن. که‌سانیکی زور دانیشتون، به هه‌زاران وه‌ره‌قه‌یان نووسیوه، هه‌زاران رسته‌یان داناوه و دراندوویانه و پیناندا چوونه‌ته‌وه‌و دووباره نووسیونیا‌نه‌ته‌وه، له میژوودا چه‌نده‌ها که‌سی وا هه‌بوون، که ئه‌م هه‌وله‌یان داوه، به‌لام سه‌ریان له به‌ردی داوه‌و هه‌وله‌که‌یان بی‌ئاکام بووه، له سه‌رده‌می خودی پیغهمبه‌ردا (مسیلمة الکذاب)، ئه‌و هه‌وله‌ نه‌زۆکانه‌ی دا، دوایی له میژوودا باسی چه‌ندینی تر کراوه، وه‌ک: عبد الله بن المقفع، طلحة بن خویلد الأسدی، النضر بن الحارث، أبو الحسین أحمد بن یحیی، ناسراو به (ابن الراوندی)، أبو الطیب المتنبی، أبو العلاء المعری و چه‌ندینی تر.

بابه‌تی مه‌ککی و مه‌ده‌نی

ته‌وه‌ریکی تر که له زانستی (علوم القرآن) دا گرنگی زوری پیدراوه، باسی

مه‌ککی و مه‌ده‌نییه، که ته‌عریفی زوری کراوه‌و ئه‌مه پوخته‌که‌یه‌تی:

به‌شی قورئانی مه‌ککی: به‌و ئایه‌تانه ده‌لین که پیش کۆچکردنی پیغهمبه‌ری

خوا ﷺ بو مه‌دینه دابه‌زیون، که ئه‌مه باشترین پیناسه بو ئایه‌ته مه‌ککیه‌کان.

که‌واته قورئانی مه‌ده‌نی ئه‌و ئایه‌تانه‌ن که دوای کۆچکردنی پیغهمبه‌ری خوا

ﷺ بو مه‌دینه دابه‌زیون.

بیگومان سه‌حابه‌کان زور گرنگییان داوه به‌م بابته، یاوه‌ری پیغهمبه‌ری خوا

(ابن مسعود) سویند ده‌خوات ده‌لایت: "سویند به‌و خواجه‌ی که هیچ خواجه‌ک نیه

زانسته‌کانی قورئان

جگه له‌و! یه‌ک سورته دانه‌به‌زیوه له قورئان، ئیلا من ده‌زانم له کوئ دابه‌زیوه، هیچ ئایه‌تیک نیه له قورئان، ئیلا من ده‌زانم ده‌باره‌ی چی دابه‌زیوه. ئەگەر بشزانم که‌سیک هه‌یه له من شاره‌زاتر له قورئان، ته‌نها بزنام حوشر ده‌یگاتی، من ده‌چم بۆ لای". ئەمه له سه‌حیحی بوخاریدا هاتوو، ئەوه‌ش ده‌رده‌خات که (ابن مسعود) و هاوشیوه‌کانی له یاران زۆر گرنگیان به قورئانی پیروژ داوه.

سه‌باره‌ت به دیاریکردنی سورته یان ئایه‌تی مه‌ککی و مه‌ده‌نی هیچ ریوایه‌تیکێ دروست له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ نه‌هاتوو مه‌گەر چه‌ند ئاماژه‌یه‌ک، ئەگەر نا نه‌یفه‌رموو: ئەم ئایه‌ته، یان ئەو سورته، له‌وئ هاتوو. به‌لام سه‌باره‌ت به‌م بابته زانایان زۆر وردیان کردوو ته‌وه‌و به‌رێگه‌ی ئیستیقراو خویندنه‌وه‌ی وردی قورئانی پیروژو ئاماژه‌کانی ناوه‌رۆکه‌کانیان، زۆرێک له ئایه‌ت و سورته‌ته‌کانیان دیاری کردوو، که له مه‌ککه یان له مه‌دینه دابه‌زیون، یان ئەو به‌شه‌ی خیلافی له‌سه‌ره، ته‌نانه‌ت باسیان له‌وه کردوو که ئایه‌ت هه‌یه مه‌ککیه، به‌لام له سورته‌تی مه‌ده‌نیدا، یان به‌پێچه‌وانه‌وه، ئەوه‌ی له مه‌ککه دابه‌زیوه، به‌لام حوکمه‌که‌ی مه‌ده‌نییه، واتا هی سه‌رده‌می مه‌دینه‌یه.. ته‌نانه‌ت دیارییان کردوو کام ئایه‌ت یان سورته، به‌شه‌و دابه‌زیوه، یان به‌رۆژ؟ یان ئایه‌تیک له زستاندا دابه‌زیوه، یان له وه‌رزیکێ تردا؟ یان له سه‌فه‌ردا دابه‌زیوه، یان له ماله‌وه، دابه‌زیوه؟ له مزگه‌وتدا دابه‌زیوه، یان له بازاردا؟.. هه‌موو ئەم بابته‌نه‌یان دیاریکردوو ته‌واوی مه‌ککی و مه‌ده‌نییه‌کانیان پۆلێن کردوو.

زانسته‌کانی قورئان

دیاریکردنی سوره‌ته‌کان:

ئەگەر لە مەدەنییه‌کانه‌وه دەستپێکه‌ین، بیست سوره‌تن، که بریتین له: (البقرة، آل عمران، النساء، المائدة، الأنفال، التوبة، النور، الأحزاب، محمد، الفتح، الحجرات، الحديد، المجادلة، الحشر، الممتحنة، الجمعة، المنافقون، الطلاق، التحريم، النصر)، بۆیه ئەمانه دەلیم بۆ ئەوهی دانیابن ئەمانه هه‌موو سوره‌تی مەدەنیان پێدەلێن. چەند سوره‌تی‌کی‌ش خیاڵیان له‌سه‌ره که ئایا مه‌ککین یان مه‌دەنین، که بریتین له سوره‌ته‌کانی: (الفاتحة، الرعد، الرحمن، الصف، التغابن، المطففون، البينة، الزلزال، الإخلاص، الفلق، الناس).

غەیری ئەم دوو بەشه هه‌رچی سوره‌ت له قورئاندا ماون و ناومان نه‌بردوون، مه‌ککین. ئەلبه‌ته سوره‌ت هه‌یه به گشتی (مه‌ککی)یه، به‌لام ئایه‌تی تێدایه له (مه‌دینه) دابه‌زیوه، بۆ نموونه: زانایان وتووایه: سوره‌تی (الأنعام) هه‌مووی مه‌ککیه، جگه له سی ئایه‌تی که بریتین له ئایه‌ته‌کانی: (۱۵۱-۱۵۲-۱۵۳)ی سوره‌ته‌که، که ده‌لێن مه‌دەنین، ئەو ئایه‌تانه‌ن باس له خوراکه‌هه‌رام‌کراوه‌کان ئەکه‌ن، ئەمه به پیتی قسه‌ی (ابن عباس) خوا لێی رازی بیت.

سوره‌تی مه‌دەنی‌ش هه‌یه که ئایه‌تی مه‌ککی تێدایه، بۆ نموونه: سوره‌تی (الأنفال)، که هه‌ندی‌ک ده‌لێن: ئایه‌تی ژماره (۳۰) تیایدا مه‌ککیه، که ئەم ئایه‌ته‌یه: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُبْتُوكَ أَوْ يَخْرُجُوكَ أَوْ يُمَكِّرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ﴾، ده‌لێن: ئەمه مه‌ککیه، چونکه باسی ئەو کاته ده‌کات، به‌لام ئەمه‌دروست نیه، چونکه قورئان به وشه‌ی (إذ) باسه‌که ده‌کات، واته ده‌فه‌رمووت: یادی ئەو رۆژه بکه‌ره‌وه، که‌واته خیطابه‌که هه‌ر له مه‌دینه‌یه، به‌لام خوای گه‌وره بیری پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌خاته‌وه، که بیر بکاته‌وه، کاتیک موشریکینی بپه‌روا

زانسته‌کانی قورئان

له شاری مه‌ککه - ئه‌وانه‌ی حه‌قیان پۆشی - فروفیلان دژت کردو پیلانیان گیرا، ویستیان زیندانت بکه‌ن، یان بتکوژن، یان دهر به‌دهرت بکه‌ن، ئه‌وان فیل و مه‌کر ده‌که‌ن، خوای گه‌وره‌ش مه‌کریان له‌ناو ده‌بات و توله‌یان لیده‌ستینیت.

لیره‌دا پڤویسته بلین: له زمان و پڤزمانی عه‌ره‌بیدا قاعیده‌یه‌کمان هه‌یه ده‌لئیت: ئه‌گه‌ر وشه‌ی (إذ) چوو ه‌پیش فیعلی (مضارع) ئه‌وه فیعله‌که مانای رابردوو ده‌دات، به‌لام ئه‌گه‌ر (إذا) چوو سه‌ر فیعلی (ماضی) رابردوو، ئه‌وه فیعله (ماضی)یه‌که مانای داهاتوو (مستقبل) ده‌دات. جا که ده‌لئیت: (وإذ یمکر.. واتا باسی رابردوو، نه‌ک باسی ئیستا، تا ناچار بین بلین: ئه‌م ئایه‌ته مه‌ککیه، که‌واته له راستیدا سوره‌تی (أنفال) هه‌مووی مه‌ده‌نییه.

دهرباره‌ی شه‌وو پوژیش، که: ئایا قورئان له شه‌ودا، یان له پوژدا دابه‌زیوه؟ له راستیدا زۆربه‌ی زۆری قورئان له پوژدا دابه‌زیوه، به‌لام نمونه‌ی واش هه‌یه که له شه‌ودا دابه‌زیوه، وه‌ک: ئه‌و ئایه‌ته‌ی باسی ئه‌و س‌ که‌سه ده‌کات که دواکه‌وتن بۆ به‌شداریی جه‌نگ، که له سوره‌تی (التوبة)دا باسکراوه، ئه‌وه له س‌ یه‌کی کۆتایی شه‌ودا دابه‌زیوه. یان بۆ نمونه له سه‌حیحی بوخاریدا هاتوو که: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خۆی ده‌فه‌رموئیت: سه‌ره‌تای سوره‌تی (الفتح) له شه‌ودا دابه‌زیوه. هه‌روه‌ها دهرباره‌ی دابه‌زینی قورئان له وه‌رزی هاوین یان زستاندا، بۆ نمونه: خاتوو عائیشه - خوا لئی پازی بیت - خۆی دهرباره‌ی ئایه‌ته‌کانی (إفک) له سوره‌تی (النور)دا ده‌فه‌رموئیت: که له زستاندا دابه‌زین. یان سوره‌تی (التوبة) که باسی جه‌نگی (ته‌بوک)ی تیدا، ده‌فه‌رموئیت:

زانسته‌کانی قورئان

ئەوانەى له بەشدارىي جەنگەكە خۇيان دواخست، وتیان: (لا تنفروا في الحر): له كاتى گەرمادا دەر مەچن.. ئەمە دەرى دەخات كە له كاتى هاویندا دابەزىو.

دەربارەى دابەزىن له سەفەر، یان ماله‌وه: دیاره زۆر بەى زۆرى قورئانى پیرۆز له ماله‌وه دابەزىو، بەلام ئایەتیش هەن كە له كاتى سەفەردا دابەزىون، بۆ نموونه: سەرەتای سورەتى (أنفال) كە پاش پووداوى بەدر دابەزى، یان سورەتى (الفتح) كە دەربارەى ئاشتینامەى حودەیبیبه له نیوان مەككەو مەدینە دابەزى، له كاتى سەفەرى پیغەمەردا بوو ﷺ.

سوودەكانى جیاكردنەوهى مەككى و مەدەنى:

سوودەكانى زانیاری له سەر مەككى و مەدەنى ئەوهیه كە یارمەتى له تەفسیردا دەدات، لەبەر ئەوه ئەگەر زانیاریت له سەر ئەو جیاوازییانه هەبیت دەتوانى حوكمیک باشتر تیبگەیت. دەربارەى جیاكردنەوهى مەككى و مەدەنى كتیبه‌كان شتى زۆر جوانیان تێدايه.

ئیمه چۆن بزانی ئایەتێك مەككیه یان مەدەنییه..؟

بە رەچاوكردنى ئەم چەند ریسایه، پێیان ئاشنا دەبن:

هیچ سورەتێكى مەدەنى وشەى (كلاى) تێدا نییه، رستهى (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) تێدا نییه. رستهى (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) زیاتر له سورەته مەككیه‌كاندايه. بە گشتى سورەته مەككیه‌كان باس له یەكتاپەرستى و خواناسى و دواپۆژو ئەو شتانەیان تێدايه، كەمتر باسى ئەحكامیان تێدايه.

زانسته‌کانی قورئان

نیشانه‌یه‌کی تر ئه‌وه‌یه که به گشتی سوره‌ته مه‌ککیه‌کان کورتن، رسته‌کانیان و ئایه‌ته‌کانیشیان کورتن، جگه له سوره‌تی (الأنعام) که جیاوازی هه‌یه، به لام سوره‌ت و ئایه‌ته مه‌ده‌نیه‌کان به پیچه‌وانه‌وه درێژن.

له پرویه‌کی تره‌وه ئایه‌ته مه‌ککیه‌کان باسی دو‌پروه‌کانی تیدا نییه، چونکه ئه‌وانه له سه‌رده‌می مه‌دینه‌دا سه‌ریان هه‌لدا. هه‌مانه هه‌ندیک تاییه‌تمه‌ندی و خالی جیاکه‌روه‌ی سوره‌ته مه‌ککی و مه‌ده‌نیه‌کان بوون له یه‌کتر.

سه‌ره‌تاو کۆتایی دابه‌زینی قورئان:

سه‌بارت به سه‌ره‌تای دابه‌زینی قورئان و کۆتاییه‌که‌ی، ئه‌وه‌ی که زیاتر رای زانایانی له‌سه‌ره ئه‌وه‌یه که خاتوو عایشه‌ی دایکی باوه‌رداران ده‌یگێرێته‌وه، ده‌لێت: سه‌ره‌تای دابه‌زینی قورئان له ئه‌شکه‌وتی (حراء) بوو، کاتیک که جبریل (علیه السلام) چوه لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و سه‌ره‌تای سوره‌تی (إقرأ) به‌سه‌ردا خوینده‌وه. ده‌لێن: ئه‌و برگه‌یه یه‌که‌م دابه‌زینی قورئان بووه، هه‌ندیک رای تریش هه‌ن که ده‌لێن: یه‌که‌م سوره‌ت که دابه‌زیوه سوره‌تی (فاتحه) بووه، به‌لام ئه‌وه‌ی که زۆرینه‌ی له‌گه‌له ئه‌وه‌یه که (إقرأ) بووه. کۆتا ئایه‌تیش رای جیای له‌سه‌ره، هه‌ندیک ده‌لێن: ئایه‌تی (الکلاله) یه، ئایه‌تی (۱۷۶) ی سوره‌تی (النساء)، هه‌ندیک ده‌لێن ئایه‌تی (۲۸۲) ی سورة (البقرة) یه، ئایه‌ته درێژه‌که، که درێژترین ئایه‌تی قورئانه. هه‌ندیک ده‌لێن ئه‌و ئایه‌ته‌یه که باسی وازه‌یتانی کۆتایی له ریبیا ده‌کات: (وَذُرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا) البقرة/۲۷۸، هه‌ندیکیش ده‌لێن

زانسته‌کانی قورئان

ئایه‌تی سیی سوره‌تی (المائدة)یه: (اليوم أكملت لكم دينكم)، هه‌ندیکیش ده‌لین: سوره‌تی (النصر)ه.

بۆیه پیشه‌وا (باقلانی) له کتیبه‌ نایابه‌که‌یدا به‌ ناوی (الانتصار) ده‌لیت: "هیچ شتی‌ک له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌رباره‌ی کۆتا ئایه‌ت، یان کۆتا سوره‌ت، نه‌وتراوه، هه‌رچی وتراوه‌ بۆچوونی سه‌حابه‌کان یان تابعینه‌".



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی سییه‌م

أَسْبَابُ النُّزُولِ (هۆکاره‌کانی دابه‌زینی)

سوره‌ت و ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ

ئهم زانسته زانستیکی زۆر کۆنه، ته‌نانه‌ت ئه‌یگێرنه‌وه بۆ سه‌رده‌می (تابعین)، چونکه مه‌یمونی کورپی میهران - که یه‌کینه له تابعین و سالی (۱۱۷ک) وه‌فاتی کردووه - ئه‌و کاته باسی (أَسْبَابُ النُّزُولِ) کردووه. ئه‌وه‌ی که له به‌رده‌ستدا بیته کتیبیکی (ابن المدینی)یه، که مامۆستای بوخاری یه و سالی (۲۳۴ ک) کۆچی دوا‌ی کردووه. دوا‌ی ئه‌و له سه‌ده‌ی پینجدا (أبو حسن)ی واحدی دیت که سالی (۴۶۸ ک) کۆچی دوا‌ی کردووه (أَسْبَابُ النُّزُولِ)ی نووسیوه، دواتر (ابن الجوزی) له سه‌ده‌ی شه‌ش (أَسْبَابُ النُّزُولِ)ی نووسیوه. ئینجا (ابن الحجر)ی عه‌سقه‌لانی کتیبی (أَسْبَابُ النُّزُولِ)ی نووسیوه و سالی (۸۵۲ ک) وه‌فاتی کردووه. دوا‌ی ئه‌و (سیوطی) له سه‌ده‌ی ده، سالی (۹۱۱ ک) کۆچی دوا‌ی کردووه، (لباب النقول)ی نووسیوه.. ئه‌مانه به‌ناوبانگترین سه‌رچاوه پیشینه‌کانی باسی (أَسْبَابُ النُّزُولِ)ن.

به‌لام ئه‌بیته ئه‌وه بزاین که زۆربه‌ی زۆری ریوایه‌ته‌کانی باسی (أَسْبَابُ النُّزُولِ) لاوازن، له موسنه‌دی ئه‌حمه‌دا باسی (۲۸) ریوایه‌ت کراوه، طه‌به‌ری (۵۰۰) سه‌به‌ب نزول باس ئه‌کات، به‌لام حه‌قیقه‌ت ئه‌وه‌یه چه‌ند ئایه‌تیکی که م (أَسْبَابُ النُّزُولِ)یان دیاری کراوه، ته‌نانه‌ت واحیدی - که زۆر کۆنه و سالی (۴۶۸)کۆچی دوا‌ی کردووه - له‌و کاته‌وه باسی ئه‌وه ده‌کات که هه‌ر که‌س

زانسته‌کانی قورئان

هه‌لدهستی له‌خۆیه‌وه شتیك دادینیت، به‌م عیبارته ده‌لایت: "أما اليوم فكل أحد یخترع شیئا، ویخترق إفكا وكذبا، ملقیا زمامه إلى الجهالة، غیر مفكر في الوعيد للجاهل بسبب الآیة": ئەمڕۆ كه‌سیك یان كه‌سانیك هه‌ن له‌خۆوه شت داده‌هینن، له‌خۆوه بوختان و درۆ هه‌لده‌به‌ستن، له‌ ڕووی نه‌زانییه‌وه قسه ده‌که‌ن، ناترسن و بیرناکه‌نه‌وه له‌وه‌ره‌شانه‌ی كه‌ كراون له‌وه‌ كه‌سانه‌ی ئاگایان له‌ ئایه‌ت و سه‌به‌بی ئایه‌تیك نیه‌.

به‌ڕیزان! له‌ کۆی زیاتر له‌ شه‌ش هه‌زار ئایه‌تی قورئاندا، له‌ زۆرتین حاله‌تدا ته‌نها قسه له‌ حدودی (٢٥٠) ئایه‌تیك کراوه، كه‌ ئه‌سه‌بابی نزولیان هه‌بیت، كه‌ زۆربه‌ی زۆری ئه‌و گێڕانه‌وه‌و ڕیوايه‌تانه‌ش لاوازن.

به‌لام به‌ گشتی بۆ ئه‌و به‌شه‌ی كه‌ دروست و سه‌حیحن ئه‌م سوودانه‌ی هه‌یه‌ كه‌ حیکمه‌تی ته‌شریعی ئه‌حکامه‌کان بزانی، یانی حوکمیک بۆچی هاتوه‌؟ حیکمه‌ت و هۆکه‌ی بزانی، یان ئه‌گه‌ر حوکمیک عام بێت و ته‌خصیص کرابیت ده‌بیت ئاگامان له‌ ته‌خصیصکردنه‌که‌ بێت، یان ئه‌گه‌ر (مطلق) بێت، سنوردار کرابیت، گرنه‌گه‌ بیزانین.

په‌یوه‌ندی نیوان ئایه‌ت و سوره‌ته‌کان:

خالیکی تر باسی زانیی مونسه‌به‌ی به‌ینی ئایه‌ت و سوره‌ته‌کانه، له‌م باره‌یه‌شه‌وه کتیب زۆرن، بۆ نموونه (أبو جه‌عفهری ئه‌نده‌لوسی) کتیبیکی هه‌یه‌ به‌ ناوی (البرهان، في مناسبة ترتيب سور القرآن)، مونسه‌به‌ی به‌ینی ئایه‌ت و سوره‌ته‌کان باس ده‌کات.

زانسته‌کانی قورئان

له راستیدا له زانا هاوچه‌رخه‌کاندا ماموستا ناصر سوبحانی کتیبیکی گرنگی هه‌یه به ناوی (بیشه‌کی ته‌فسیر)، له سه‌ره‌تای قورئانه‌وه تا سوره‌تی هود چوه،^۱ ئه‌ویش گرنگیه‌کی زۆری هه‌یه و باسی په‌یوه‌ندی سوره‌تی فاتحه‌و به‌قه‌ره هه‌تا سوره‌تی هود ده‌کات، زۆر بابه‌تیکی گرنگ و به‌بایه‌خه‌و هه‌ندیک کلیل و پیوه‌ر له‌و بواره‌دا ده‌دات به‌خوینه‌ر.

خالیکی تر باسی جوهره‌کانی (سبب النزول)ه، جاری وا هه‌بووه شتیک پروی داوه، ئایه‌تیک له‌سه‌ری دابه‌زیوه، بۆ نمونه پاش دابه‌زینی ئایه‌تی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ که له سوره‌تی (الشعراء) هاتوه، خوی گه‌وره به‌پیغه‌مبه‌ری فه‌رموه: که‌سه نزیکه‌کانی خۆت ئاگادار بکه‌ره‌وه له‌حه‌قیقه‌تی ئه‌م پیغه‌مبه‌رایه‌تی و ئیسلامه. پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) چوه شوینیک به‌ناوی (گردی صه‌فا)، کۆی کردنه‌وه‌و فه‌رمووی: ئایا من ئه‌ناسن؟ وتیان: به‌لی. وتی: ئه‌گه‌ر من خه‌به‌رتان بده‌م که ئیستا ره‌وه ئه‌سپیک له‌م شوینه‌وه، له‌نزیک ئه‌م کی‌وه‌وه په‌یدا ئه‌بن، ئایا ئیوه بروام پیده‌که‌ن؟ وتیان: به‌لی، ئیمه درۆمان له‌تۆ نه‌دیوه. فه‌رمووی: ده‌ی مادام بروام پینه‌که‌ن، ئاگادارتان ئه‌که‌مه‌وه که سزایه‌کی گه‌وره به‌په‌یوه‌یه، ئاگادار بن. أبولهب - که مامیشتی بوو- وتی: ده‌ک به‌ناخی خاکدا بچی، بۆ ئه‌م قسه‌یه ئیمه‌ت کۆکرده‌وه؟ قورئان به‌شیکی ئه‌م به‌سه‌ره‌ته‌ی له‌سوره‌تی ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ گه‌راوه‌ته‌وه، خوی گه‌وره وه‌لامی دایه‌وه. دیاره (سبب نزول)ی حه‌قیقی له‌و پروداوه‌دا جیایه له (سبب

^۱ ماموستا ناصر ئه‌و کتیبه‌ی به‌زمانی فارسی نووسیوه‌و کراوه به‌کوردی و سالی (۲۰۲۱ز) له لایه‌ن (ده‌زگای به‌ره‌م)ه‌وه چاپکراوه.

زانسته‌کانی قورئان

نزول‌ی کاتبی، (سبب نزول) له حه‌قیقییه‌که ئه‌وه‌یه هه‌ر کاتیک پیغه‌مبه‌ریک بیت - یان غه‌یری پیغه‌مبه‌ر له بانگ‌خوازان - که راستی ئه‌گه‌یه‌نی و هیدایه‌ت به مروّفه‌کان ئه‌گه‌یه‌نیت، که سانی وه‌ک (أبو لهب) ی لی په‌یدا ده‌بن، به‌لام خوی گه‌وره پشتیوانی ئه‌کات و ناهیلّیت دوژمنه‌کان زه‌فه‌ری پی به‌رن.

نموونه‌یه‌کی تر ئه‌وه‌یه که له وه‌لامی پرسیاریکدا ئایه‌ت دابه‌زیوه، بو نمونه: (خه‌وله) ی کچی (ئه‌عله‌به) ئافره‌تیک بو هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و وتی: می‌رده‌که‌م گه‌نجیمی خوارد، که وه‌ختیک چومه‌ته ته‌مه‌نه‌وه و پیری‌بوم، پیم ده‌لّیت: له جیی دایکم بیت، یان له جیی خوشکم بیت، له‌م جوّره ده‌سته‌واژانه له هه‌موو نه‌ته‌وه‌کاندا هه‌یه، بو ئه‌زیه‌تدانی ده‌روونی ئافره‌ت، ئه‌لّین: له جیی دایکم بیت، یان له جیی خوشکم بیت. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ستاو جوابی نه‌دایه‌وه، تا جبریل هات و سه‌ره‌تای سوهره‌تی (المجادلة) ی هینا: ﴿ قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴾، حوکمی تایبه‌ت به خه‌وله‌ی یه‌کلا کرده‌وه، به‌لام ئیتر ئیسته نابی بلّین: ئه‌م رووداوه تایبه‌ته به خه‌وله‌وه، ئه‌م رووداوه حوکمی گشتیی وه‌رگرتوو، قورئان فرموی: که سانیک ئازاری ده‌روونی خیزانه‌کانیان ئه‌ده‌ن، ئه‌وه حوکمه‌که‌یه‌تی، ئه‌و حوکمه تا روژی دواپی ده‌میئیته‌وه.

له لایه‌نه‌وه زانایانی ئوصول ده‌سته‌واژه‌یه‌کی گرنگیان داھیناوه، که ده‌لّین: (العبرة بعموم اللفظ، لا بخصوص السبب)، په‌ندو عیبه‌ره‌تگرتن به مانای گشتیی له‌فزه، نه‌ک به هۆکاری تایبه‌تی دابه‌زینی ده‌ق. که‌واته که حوکمی خوا دابه‌زی، هۆکار هه‌رچی بیّت، ئیتر کار به واتاو مه‌دلولی ئه‌و ئایه‌ته ده‌کریت که حوکمه‌که‌ی

زانسته‌کانی قورئان

تیدا هاتووه، نهک به تاییه‌تمه‌ندیی هوکاره‌که، ئەم حاله‌ته بو ده‌قی فه‌رمووده‌ی (سه‌حیح) یش هه‌ر وایه.

یان - بو نمونه - ئەو حوکمه‌ی پاش رووداوه‌که‌ی بوختان بو خاتوو عائیشه، خوا لیلی رازی بیته، که له ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی (النور) دا دابه‌زی، راسته ده‌قه‌که تایبته بوو بهو رووداوه‌وه، به‌لام هه‌ده‌که هه‌ددی گشتیی بوو، ئیتر دوا‌ی ئەو رووداوه، هه‌رکه‌س بوختانی وا گه‌وره بکات - که پێی ده‌لین (قه‌ذف) - ئەوه‌ی که و تراوه هه‌ددی شه‌رعییه‌تی و ده‌بیته به پێی ئایه‌تی هه‌شتی سوره‌تی (النور) هه‌شتا شه‌لاق بخوات و شایه‌تیشی وه‌رنه‌گیریت.

به‌لام ئەبیته ئەوه تییینی بکه‌ین که کاتیک ئەلین: عیبه‌رت به عمو‌می له‌فزه، یانی بو حاله‌تیکی هاوشیوه، نهک بو هه‌موو حاله‌تیک.

جووره‌کانی (أسباب نزول):

خالیکی تر له (أسباب نزول) دا ئەوه‌یه هه‌ندیک جار هوکاره‌کان زورن، بو نمونه له و ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (التوبه): ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾، ئەمه حوکمیکی گشتیی، ئەفه‌رمووت: نابیت پیغه‌مبه‌ر ﷺ و موسلمانان داوا‌ی لیخوشبوون بکه‌ن بو بته‌پرستان، ئەوانه‌ی هاوه‌لیان بو خوا بریار داوه. له سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتووه ئەلین: ئەو ئایه‌ته ده‌رباره‌ی (أبو طالب) ی مامی پیغه‌مبه‌ری خوا هات، کاتیک وه‌فاتی کرد.

خالیکی تر دووباره‌بوونه‌وه‌ی دابه‌زینی ئایه‌ته. بو نمونه ده‌لین: ئایه‌تی تایبته به روح چه‌ند جار دابه‌زیوه، یان سوره‌تی فاتیه‌چه‌ند جار دابه‌زیوه، به‌لام له راستیدا ئەم بو‌چوونه زور لاوازه، چونکه پیویست ناکات کاتیک که

زانسته‌کانی قورئان

قورئان دابه‌زیوه و له موصحه‌فدا تۆمار کراوه و به فرمانی جبریل به پیغه‌مبه‌ر ﷺ و تراوه به صه‌حابه‌کان بلّیت: ئەو ئایه‌ته‌ بخه‌نه‌ فلان شوین، ئەو سوهره‌ته‌ بخه‌نه‌ فلان شوین، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پێی ئەفه‌رموون، ئیتر چ پێویستی به‌ دووباره‌ دابه‌زینه‌وه‌ هه‌یه‌..؟ وا دیاره‌ ئەو بۆچوونه‌ له‌ ویوه‌ سه‌ری هه‌لدا‌بیت که‌ ریوا‌یه‌تی دژبه‌یه‌کیان ده‌رباره‌ی کاتی دابه‌زینی هه‌ندی‌ک ئایه‌ت و سوهره‌ت بیستبیت و ویسنبیتیان به‌و بۆچوونه‌ رێکیان بخه‌نه‌وه‌.

جاری وا هه‌یه‌ ئایه‌تی‌ک یان برگه‌یه‌ک له‌ سوهره‌تی‌ک دابه‌زیوه‌، به‌شیک‌ی تری دره‌نگتر، له‌ کاتی‌کی تردا دابه‌زیوه‌، بۆ نمونه‌: سه‌ره‌تای سوهره‌تی (اقراً) ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ * اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾، یه‌که‌م جار دابه‌زیوه‌، هه‌ندی‌کی له‌ کاتی‌کی تردا دابه‌زیوه‌. هه‌ندی‌ک سوهره‌ت هه‌مووی به‌یه‌که‌وه‌ دابه‌زیوه‌. بۆ نمونه‌: سوهره‌تی (فاتحه‌) هه‌مووی به‌یه‌که‌وه‌ دابه‌زیوه‌، یان سوهره‌تی (الکوثر)، یان (العصر)، ئەم نمونه‌نانه‌ له‌ قورئاندا زۆرن، به‌ تاییه‌تی له‌ ناو سوهره‌ته‌ کورته‌کاندا.

تیبینی‌یه‌کی تر ئەوه‌یه‌ هه‌ندی‌ک له‌ قورئان بۆ پیغه‌مبه‌رانی تریش دابه‌زیوه‌، بۆ نمونه‌ ده‌رباره‌ی سوهره‌تی ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾، خوی له‌ کۆتاییدا ده‌فه‌رمویت: (إن هذا لفي الصحف الأولى * صحف إبراهيم وموسى). یان پێشه‌وا حاکم نه‌قل ده‌کات که‌ ئایه‌تی (التائبون العابدون الحامدون الراكعون..) بۆ سه‌ر ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام) دابه‌زیوه‌.

شیوه‌ی دیاری‌کردنی دابه‌زینیش له‌ ریوا‌یه‌ته‌کاندا جیاوازه‌، جاری وا هه‌یه‌ راسته‌وخۆ و تراوه‌: فلان به‌ش له‌ قورئان (نزل فی کذا)، واته‌ ده‌رباره‌ی فلان شت یان فلان ڕووداو دابه‌زیوه‌. جاری واش هه‌یه‌ ناراسته‌وخۆ زانراوه‌.

زانسته‌کانی قورئان

شتیکی تر هه‌یه که سه‌به‌بی نزول یه‌ک شته، به‌لام ته‌عه‌ددودی نزولی ئایه‌ت هه‌یه. واته به جیا‌جیا چه‌ند جاریک وه‌حی دابه‌زیوه بۆ یه‌ک ڤووداو. بۆ نموونه (أم سلمه‌ی) دایکی ڤرواداران، هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ جاریکیان وتی: یا رسول الله! ئه‌وه چیه له قورئاندا له باسی هیجره‌تدا باس له ژنان ناکریت؟ یان جاریکی تر وتی: ئه‌وه چیه وه‌کو ڤیاوان باسی ئیمه‌ ناکریت؟ جاریکی تریش فه‌رمووی: ڤیاوان به‌شداریی جه‌نگه‌کان ئه‌که‌ن، ژنان به‌شداریی ناکه‌ن، ئیمه‌ نیوه‌ی میراتمان بۆ هه‌یه.. یانی بۆ سه‌به‌به‌که‌ی ڤرسی. له وه‌لامی هه‌موویاندا یه‌ک جار ئه‌م ئایه‌ته دابه‌زی: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝﴾.

مانای (تنجیم) و به‌ش به‌ش دابه‌زینی قورئانی ڤیروژ:

خالیکی تر باسی (ته‌نجیم)ه، یانی به‌ش به‌ش دابه‌زینی قورئانی ڤیروژ.. ئه‌مه هۆکاره‌که‌ی چیه؟ له ڤاستیدا هۆکاره‌که‌ی چه‌ند شتیکن، یه‌که‌میان: دل دامه‌زراندی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ)، چونکه خوی گه‌وره ئه‌یزانی که مواجه‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ قه‌ومه‌که‌ی به‌رده‌وامه، بۆیه ته‌کراری هاتنی جبریل (علیه السلام) بۆ ئه‌و، دل‌قایمییه‌ک بوو، بۆ نموونه نه‌ده‌کرا جبریل له ماوه‌ی (۲۳) سالدا یه‌ک جار بیت و وازی لی به‌ئیتت. جاری وا هه‌بوو مانگانه، یان چه‌فتانه داده‌به‌زی.

سه‌به‌بی دووه‌م یان حیکمه‌تی دووه‌م له جیا جیا دابه‌زینی قورئان ئه‌وه‌یه که بۆ ئه‌وه‌ی خویندنه‌وه‌و گه‌یاندنی ئه‌م قورئانه له‌سه‌رخۆ بیتت، یان به‌قوناغ و ناوبه‌ناو بیتت. ئه‌مه‌ش بۆ ڤرۆسه‌ی له‌به‌رکردن، یان بۆ ڤرۆسه‌ی هه‌رسکردنی له‌لایه‌ن سه‌حابه‌کانه‌وه‌ ئاسانتر بوو. قورئان خۆی له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت:

زانسته‌کانی قورئان

(وقرآنا فرقناه لتقرأه علی الناس علی مکث ونزلناه تنزیلا)، ئەفهرمویت: قورئانه‌که‌مان به‌ش به‌ش کرد، بۆ ئەوهی له‌سه‌رخۆ بیخوینیته‌وه بۆ خه‌لکی، بۆیه له‌سه‌رخۆو هیدی هیدی دامانبه‌زاند.

خالی سێیه‌م په‌یوه‌ندی به‌ نه‌زمی به‌ینی ئایه‌ت و سوره‌ته‌که‌نوه هه‌یه، که قورئان ئاماژه‌ی پیده‌کات، ئەفهرمویت: ئەگه‌ر ئەم قورئانه له‌ لایه‌ن غه‌یری خواوه‌ بویه، ئیختیلافی زۆرتان تیدا ده‌بینی، چونکه زۆر قورسه له‌ ماوه‌ی (۲۳) سالدا ئەم ئایه‌تانه به‌ شیوه‌ی جیا جیا دابه‌زن و کۆپله‌یه‌کی موعجیزه‌رچن که خه‌لکی به‌ چۆکدا بینن.

خالی چواره‌م له‌م حیکمه‌تی پارچه‌ پارچه دابه‌زینه ئەوه‌یه شان به‌ شانی پروداوه‌کان ئه‌روات، دابرا‌نیک له‌گه‌ڵ ژینگه‌و واقع دروست نابیت، زۆر گرنگه هه‌دی ئیلاهی شانبه‌شانی ژینگه‌که‌ بروات. بۆیه له‌ پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌کردن و گه‌یاندنی ئەم قورئانه - له‌ هه‌ر سه‌رده‌میکی تریشدا- پێویسته ئەم حیکمه‌ته له‌ ته‌نجیم، له‌ به‌ش به‌شکردنی قورئان، دووباره‌ بکریته‌وه، نابیت قورئان به‌ یه‌ک جار بخوینریته‌وه، به‌بێ ره‌چاونه‌کردنی ئەو حیکمه‌تانه..



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی چوارهم

قوناغه‌کانی نووسینه‌وه‌ی قورئانی پیروژ

نووسینه‌وه‌ی قورئانی پیروژ به چەند قوناغی‌کدا تیپه‌ریوه:

قوناغی یه‌که‌م: له سه‌رده‌می ژبانی پیغه‌مبەری خوادا بووه ﷺ، به‌تایبه‌تی له کوتای ژبانیدا. چەند به‌لگه‌یه‌ک هەن ده‌یسه‌لمینن که قورئان له‌و سه‌رده‌مه‌وه ده‌ست به‌نووسینه‌وه‌ی کراوه:

یه‌کیکیان ریوایه‌تیکی ئەه‌سه‌سی کوری مالیکه - خوا لئی رازی بیت - که ده‌فه‌رمویت: کاتیک پیغه‌مبەری خوا ﷺ وه‌فاتی کرد، چوار که‌س زیاتر که‌س قورئانی کۆ نه‌کردبووه‌وه، ئەوانیش: (أبو درداء، مه‌عاز کوری جه‌به‌ل، زه‌ید کوری ثابت، أبو زه‌ید). ئەم ریوایه‌ته‌ ده‌یسه‌لمینت که کۆکردنه‌وه‌ی قورئان له سه‌رده‌می خودی پیغه‌مبەردا هه‌بووه.

هه‌روه‌ها ریوایه‌تیکی تر له (معجم الکبیر)ی (طه‌به‌رانی)دا هاتوه، که عوثماني کوری أبو العاص له‌گه‌ل چەند که‌سیک له هۆزی (ثەقیف) هاتنه خزمه‌تی پیغه‌مبەری خوا ﷺ، ده‌فه‌رمویت چومه‌ لای پیغه‌مبەری خوا ﷺ موصحه‌فیکی له‌لا بوو، موصحه‌فه‌که‌ی دا به‌ من و کردمی به‌ به‌رپرس به‌سه‌ریانه‌وه، من له هه‌مووشیان مندالتر بووم، أبو نه‌عیم له (معرفة الصحابة) ته‌ئکید ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر ئەم ریوایه‌ته‌وه ده‌لێت: "عثمان کوری أبو العاص ئەو کاته ته‌مه‌نی (٢٧) سالان بووه‌وه گه‌نج بووه، داوا‌ی موصحه‌فه‌که‌ی کردووه‌وه پیغه‌مبەریش پێیداوه‌وه کردووشیه‌تی به‌ میری طائفیه‌کان."

زانسته‌کانی قورئان

جا که ده‌لین (موصحف)، مه‌علومه، موصحف ئه‌وه‌یه که له دوو توئی دوو به‌رگدایه، وشه‌ی موصحف پارچه چه‌رم و پارچه به‌ردو ئه‌وانه ناگریته‌وه. خودی قورئان چه‌ندین جار له باسی قورئانی پیروژدا ئاماژه ده‌کات به کتیبه پیشووه‌کان و ده‌فهرمویت: ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾، ئه‌و ئایه‌تانه که باسی قورئانی پیروژو ته‌ورات ده‌کن و ئه‌و وشه‌یه‌یان تیندایه، ته‌ئکید له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه که سه‌حابه ئاشنابوون به کتیبه‌کان و کتیبه‌کانی تریشیان لایه‌وه، له ته‌ورات و ئینجیل و په‌یامه پیشووه‌کان، بویه به هه‌مان شیوه قورئانیشیان کو‌کردووه‌ته‌وه.

له ریوایه‌تیکی (ابن ماجه) و (ابن خذیمه) شدا هاتوو که ده‌فهرمویت: (إن مما يلحق المؤمن من عمله وصفاته بعد موته، علما علمه ونشره، وولدا صالحا تركه، ومصحفا ورثه، أو مسجدا بناه). له باسی ئه‌وه‌دا چ کاریک ده‌چیته‌وه بو‌ خاوه‌ن کار؟ یه‌کیکیان عیلمیکه بلاوی بکاته‌وه‌و خه‌لکی فیربکات، یان مندالیکی صالح که له دوا‌ی خوی جینده‌هیلیت، یان موصحفیک که به میرات جیی دلیت بو‌ دوا‌ی خوی، یان مزگه‌وتیک که دروستی ده‌کات.

که‌واته موصحف هه‌لگرتن باو بووه، ئه‌گه‌ر له به‌شینیکیش له قورئان بو‌بیت، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا وه‌فاتی نه‌کردوو، که ئه‌م قسانه ده‌کرین، مانای وایه پیش ته‌واوبوونی قورئان هه‌ول‌دراوه که بنوسریته‌وه، تا ئه‌و پوژده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌فاتی کرد... ده‌توانین بلین که ئه‌مه قوناعی یه‌که‌مه.

له قوناعی دووه‌مدا به شیوه‌یه‌کی ره‌سمی تر له لایه‌ن مه‌رکه‌زی خیلافه‌ته‌وه له سه‌رده‌می ئه‌بو‌به‌کری صدیقدا خوا لئی رازی بیت و له سه‌رده‌می دوا‌ی ئه‌ویش سه‌رده‌می عومه‌رو عوتمان، پرۆسه‌که به‌رده‌وام بووه، له ناو کوی

زانسته‌کانی قورئان

صه‌حابه‌دا ئه‌وانه‌ی که به‌ناوبانگن (۲۹) که‌سن، که نووسه‌ره‌وه‌ی قورئانی پیرۆز بوون، که‌سه زۆر به‌ناوبانگه‌کانیان بریتین له پیشه‌وا‌عه‌لی، زه‌یدی کورپی ثابت، ئوبه‌ی کورپی که‌عب، مه‌عاویه.. ئه‌مه جگه له صه‌حابه زۆر مه‌شه‌وره‌کان: ئه‌بویه‌کر، عومه‌ر، عوتمان و عبد‌اللهی کورپی ره‌وا‌حه.

ئه‌و که‌ره‌ستانه‌ی قورئانیان له‌سه‌ر نووسراوه‌ته‌وه:

نووسینه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز به زۆری له‌سه‌ر چه‌ند شتیک بووه، چونکه ئه‌و کاته له ناو عه‌ره‌بدا کاغه‌ز به‌کارنه‌هاتووه، یه‌کیک له‌و شتانه پێیان گووتووه: (عسیب)، کۆی وشه‌که (عسب) که مه‌به‌ست له‌ په‌لی گه‌لای دارخورمایه. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر (لخاف) که کۆی (لخفة) یه به مانای دیله‌به‌رد دیت، که له کورده‌واریدا به‌به‌ردی پان و ساف ده‌وتریت. هه‌روه‌ها (کرنا‌نه‌)ش هه‌بووه که ره‌گی (عسیب)ه، په‌لی دارخورما له‌بنه‌که‌یه‌وه. هه‌روه‌ها (رقاع)یش به‌کارهاتووه به‌مانای پارچه‌چهرم، که ئه‌ویش کۆی (رقعة)یه. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر که‌فه‌ی شانی ئاژهل (اكتاف)یش قورئان نووسراوه‌ته‌وه. جگه له‌وانه له‌سه‌ر (اقتاب) کۆی (قتب)ه، واته پارچه‌داری پانکراو، که ده‌بیته ته‌خته.

گرنگه له‌م ده‌سته‌واژانه تیبگه‌ن، بزانه که له سه‌ره‌تای بانگه‌وازی ئیسلامیدا کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تازه وه‌حی بو هاتبوو، قه‌ده‌غه‌ی کرد که فه‌رمووده‌ی خۆی بنووسریته‌وه، بو ئه‌وه‌ی لای صه‌حابه‌کان له‌گه‌ل قورئاندا تیکه‌ل نه‌بیته، هه‌ر به‌و ده‌قه ده‌فه‌رمووت: (لا تکتبوا عني ومن كتب عني غير القرآن فليمحه)، واته: له‌منه‌وه هیچ مه‌نووسنه‌وه، هه‌ر که‌ستان هه‌رچی نووسی غه‌یری قورئان، با بیسریته‌وه. بۆیه ئه‌مه‌ی فه‌رموو چونکه له سه‌ره‌تاوه ده‌یویست

زانسته‌کانی قورئان

صه‌حابه رابین له‌گه‌ل شیوازو سه‌بکی قورئانی و جیای بکه‌نه‌وه له‌ فه‌رمووده. دوا‌ی سه‌رده‌میکی زور له‌ ناشنابوونیان به‌ ده‌سته‌واژه قورئانییه‌کان و شیوه‌ی دارشتنی قورئان و فه‌رمووده، ئەوه بوو که ئەم قه‌ده‌غه‌کردنه‌ی هه‌لگرت و به‌رپه‌سمی ده‌ستیان کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی فه‌رمووده.

هه‌ندی‌ک له‌ صه‌حابه به‌رپزه‌کان پینان ده‌گوتن (الکتاب المشهورون) به‌ تاییه‌تی ئەبو‌به‌کرو عومه‌رو عوتمان و عبدالله کورپی ره‌وا‌حه‌و ئوبه‌ی کورپی که‌عب و زه‌یدو عه‌لی.. ئەوانه‌ مه‌شه‌هور بوون به‌ نووسه‌روه به‌ ناوبانگه‌کان، ئایه‌ت داده‌به‌زی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خوی جیگه‌که‌ی پیده‌گوتن، ئەیفه‌رموو: ئەو سوره‌ته‌ بخه‌نه‌ پیش ئەو سوره‌ته‌، یان ئەو ئایه‌ته‌ بخه‌نه‌ به‌ینی ئەو دوو ئایه‌ته‌.. ئەمه‌ ده‌ریده‌خات که‌ له‌و کاته‌وه‌ فه‌رمان به‌ نووسینه‌وه‌ هه‌ر هه‌بووه.

ئەو به‌لگه‌یه‌ی ده‌یسه‌لمینیت ئەو که‌سانه‌ی که‌ ناوبران سه‌رچاوه‌ی متمانه‌پیکراو‌بوون، فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ره ﷺ که‌ له‌ صه‌حیحی (بوخاری و مسلم) دا‌هاتووه‌ ده‌فه‌رموویت: (خذوا القرآن من أربعة: عبدالله بن مسعود و سالم و معاذ و ابي بن کعب). عبد الله ته‌مه‌نی هه‌بوو، له‌ سه‌رده‌می عوتمانی کورپی عه‌فان وه‌فاتی کرد. سالم له‌ جه‌نگی (ریده‌) له‌ یه‌مامه‌ شه‌هید کرا، مه‌عازیش هه‌ر ما‌بوو تا سه‌رده‌می عومه‌ری کورپی خه‌طاب، ئوبه‌ی کورپی که‌عبیش له‌ سه‌رده‌می عوتماندا وه‌فاتی کرد، ئەمانه‌ ته‌مه‌نیان هه‌بوو، له‌ ژبانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ خویان به‌رده‌وام بوون، تا قورئان کۆتایی هات، ئەو ده‌قانه‌ی که‌ پینان ده‌سپێردرا ده‌یاننووسیه‌وه‌.

زانسته‌کانی قورئان

هەندیک ریویایەت هەن دەیسەلمیئەن کە جبریل (علیه السلام) خۆی قورئانی عەرز دەکردەووە لەسەر پیغەمبەر، بە تاییەتی پەرمەزانان، وەکو پێداچوونەووەیک و بۆ ئەوێ لە لەبەرکردنەکە ی دانیابینیته‌ووە، صەحابەکانیش گوئیان لە پیغەمبەر ﷺ دەگرتەووە بۆ دانیابوونەووە لە شوینی ئایەت و سوره‌تەکان.

قوناعی سییەمی کۆکردنەووەی قورئان دای وەفاتی پیغەمبەر ﷺ، دای جەنگەکانی وەرگەرانیووە (حروب الردة) و جەنگی یەمامە بوو، کە مورته‌دەکان لە سالی (۱۲)ی کۆچی وەرگەرانیووەو دژی دەولەت هەستان، ئەبوبەکری صدیق دژیان وەستایەووە، هەرچەند لەو جەنگاندا موسلمانان سەرکەوتن، بەلام (۷۰) کەس لە گەورە حافظانی قورئان شەهید کران. دای ئەم پووداووە عومەری کۆری خەطاب چوووە لای ئەبوبکری خەلیفەو پیتی وت: ئەی خەلیفە ی پیغەمبەری خوا! قورئان کۆبکەرەووە. ئەبوبەکر وتی: ئاخەر ئەم کارە پیشتر نەکراوە. عومەر دووبارە ی کردەووەو زۆر تەئکید ی کردەووە، تا ئەبوبەکریش پازی بوو و بە زەیدی کۆری ثابتی وت، ئەویش زۆر قورس گرتی، بەلام دواتر پازی بوو، بەو جۆرە هەلمەتیکیان دەستپیکردو هەموو پارچە ئایەت و سوره‌تەکانی قورئانیان لای صەحابە پیشینەکان کۆکردەووە. ئەمە لای ئەبوبەکری صدیق بە کۆکراوویی هەلگیرابوو، تا سەردەمی عومەری کۆری خەطاب، لە سەردەمی عومەردا هەر پارێزرا، تا کاتیک کە (حەفصە) ی کچی عومەر. خوا لێیان پازی بیت - وەفاتی کرد دواتر دایە دەستی عوثماني کۆری عەفان.

قوناعی چوارەم بۆ کۆکردنەووەی قورئان و نووسینیووەی، لە سەردەمی عوثماني کۆری عەفاندا بوو، خوا لێی پازی بیت، لە راستیدا لە کاتی فەتحي

زانسته‌کانی قورئان

ولّاتی ئه‌رمینیاو ئازهر بایجان که سه‌رزه‌وی ئیسلام فراوان بوو، سه‌حابه دوورکه‌وتنه‌وه له یه‌کتر، یه‌کیک له سه‌حابه‌کان به ناوی حوزیه‌فه کورپی یه‌مان بینا خه‌ریکه جیاوازیی له جوّری خویندنه‌وه‌ی قورئان دروست بووه، بوّیه به په‌له چووه لای پیشه‌وا عوثماني کورپی عه‌فان و هه‌ندیک له سه‌حابه بوّ تاوتوویی ئه‌و بابه‌ته، وتی: ئه‌مه وا نابیت، خه‌ریکه جوّری خویندنه‌وه‌کانی قورئان (قرائات) تیکده‌چن، بریاریک بدن که موصحه‌فه‌کان یه‌ک بخرینه‌وه‌و هه‌موو قورئان کوّبکریته‌وه له یه‌ک موصحه‌فداو یه‌ک شیوه خویندنه‌وه‌دا. دواي ئه‌وه چه‌ند نوسخه‌یه‌کی له‌به‌ر بگیریته‌وه‌و بکریت به نوسخه‌ی ئیمام، یان سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کیی، پاشان ئه‌و نوسخانه گشتاندنیان بوّ بکریت.

بوّ ئه‌و مه‌به‌سته لیژنه‌یه‌ک پیکهینرا له زه‌یدی کورپی ثابت و عبدالله کورپی زوبه‌یرو سه‌عید کورپی عاص و عبدالرحمن کورپی حارث، به سه‌ره‌پرشتی عوثماني کورپی عه‌فان - که خه‌لیفه بوو - چه‌ند نوسخه‌یه‌کیان نووسییه‌وه. هه‌ندیک ده‌لّین: چوار نوسخه بووه، هه‌ندیک ده‌لّین پینج، هه‌ندیک ده‌لّین حه‌وت، گرنگ ئه‌وه‌یه بوّ پایته‌ختی هه‌ر هه‌ریمیک له هه‌ریمه مه‌شه‌وره‌کانی ئه‌و کاته، نوسخه‌یه‌کیان نارد، بوّ دیمه‌شق و قاهیره‌و به‌صره‌و یه‌مه‌ن و کوفه‌و به‌حره‌ین.. بیجگه له نوسخه‌ی مه‌ککه‌و مه‌دینه. سالی (۲۵)ی کوّچی ئه‌م کاره کرا، ئه‌وه‌ی که ئه‌مه ده‌سه‌لمینیت ئه‌وه‌یه که زور که‌س له زانایانی پیشین له سه‌ده‌کانی دواي ئه‌و کاره، باس ده‌که‌ن که ئه‌و نوسخه‌ی قورئانانیه‌یان بینیه‌وه، بوّ نموونه (ابن جبیر) که سالی (۶۱۴ ک) - واته له سه‌ده‌ی حه‌وتی کوّچی - وه‌فاتی کردووه، دواي نزیکه‌ی شه‌ش سه‌ده‌و نیو نوسخه‌که‌ی شاری دیمه‌شق

زانسته‌کانی قورئان

بینیوه، تهنانهت له سه‌ردهمی (ابن کثیر)یشدا که سالی (۷۷۴)ی کوچی وه‌فاتی کردووہ۔ ده‌لایت: ئەو نوسخه‌یه‌ی عوئمانم له مزگه‌وتی دیمه‌شقدای بینیوه. یان (ابن بطوطه)ی گه‌شتیار که سالی (۷۷۹ ک)کوچی دوی کردووہ، ده‌لایت: نوسخه‌یه‌کم له به‌صره بینیوه.. ئەمانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ئەم نوسخانه هه‌ر هه‌بوون، ره‌نگه ئەو نوسخه‌یه‌ی که ئیسته له شاری (بیرمنگهام) له ولاتی به‌ریتانیا له‌م سالانه‌دا دوزرایه‌وه به‌شیک بیت له نوسخه‌ی ئەو قورئانانه‌ی سه‌ردهمی عوئمان کورپی عه‌فان، چونکه به‌پیی به‌لگه‌نامه‌ی زانستی و فه‌صی کاربوونی تیشکده‌ر ده‌رکه‌وتووہ که ئەو نوسخه‌یه‌ی هی ئەو کاته‌یه‌و (۱۳۷۰) سال له‌مه‌و پیش نووسراوه‌ته‌وه، که ده‌کاته سه‌ردهمی سه‌حابه‌کان.

دوی ئەوه‌ی که خه‌لیفه عوئمان ئەو کاره‌ی کرد، بیگومان راویژی کرد به سه‌حابه‌کان و هه‌موو پارچه قورئانه‌کانی تری له‌ناوبرد، نوسخه‌ی ئوبه‌ی کورپی که‌عب، نوسخه‌ی عبدالله کورپی مه‌سعود، ئەمانه هه‌مووی به‌جیا جیاو پارچه پارچه قورئانیا هه‌لگرتبوو، بۆ ئەوه‌ی تیکه‌ل نه‌بن و یه‌ک نوسخه‌ی موصحه‌فی په‌سه‌ندکراوی هه‌موو لا بمینیته‌وه. ئەم کاره‌ی عوئمان - خوا لی پازی بیت - یه‌کیکه له‌و کارانه‌ی لای زانایان به‌کوده‌نگی (ئجماع) ناوده‌بریت، (ئجماع) یه‌کیکه له‌سه‌رچاوه ته‌کمیلییه‌کان بۆ هه‌ندیک مه‌سائیل له‌ئه‌حکامی شه‌ریعه‌تدا، ده‌لین یه‌کیکه له‌و کارانه ئجماعی فیعلی له‌سه‌ر بووه ئەم کاره بووه، چونکه هه‌موو سه‌حابه‌کان پازی بوون و هیچ سه‌حابه‌یه‌ک دژ نه‌بووه به‌و کاره.

لێرده‌دا تیبینییه‌ک گرنگه: ئەم ته‌رتیبه که پیی ده‌وتریت ته‌رتیبی موصحه‌ف، واته که (بسم الله) ده‌نووسری و دواتر سوهرتی فاتحه هاتوووه دوی ئەوه

زانسته‌کانی قورئان

(البقرة)یهو به هه‌مان شیوه تا کوتایی قورئان و سورته‌تی (الناس)، ئه‌مه پیی ده‌وتریت ته‌رتیبی موصه‌ف. ری‌کخستنی ئایه‌ته‌کان، واته کام ئایه‌ت یه‌که‌م بی‌ت و کام دووهم بی‌ت، یان له پیشدا کام سورته بی‌ت، دوا‌ی ئه‌و کامیان بی‌ت، ئه‌مه پیی ده‌لین (ته‌وقیفی) واته له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هاتووه‌و به ئاراسته‌ی راسته‌وخوی ئه‌و بووه، له‌سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته‌ش جو‌ریک له ئیجماع و کو‌ده‌نگی زانایان هه‌یه، که ئه‌و کاره به فه‌رمانی جبریل بووه (علیه السلام) بو‌یه یه‌کیک له ئی‌عجازه‌کانی قورئان ئه‌وه‌یه که هه‌ماه‌ه‌نگییه‌کی توندوتو‌ل له نیوان ئایه‌ته‌کانیدا هه‌یه.

پۆلینکردنی سورته‌ته‌کان:

سورته‌ته‌کانی قورئان هه‌ندی‌ک پۆلینکردنیان هه‌یه، گرن‌گه که بیانزانیان: هه‌ندی‌ک سورته هه‌ن پینان ده‌گوتریت: (السبع الطوال)، واته حه‌وت سورته‌ته دریزه‌که (البقرة، آل عمران، النساء، المائدة، الأنعام، الأعراف، الأنفال)، ژماره‌یه‌کی تریان ناویکی تریان هه‌یه (المئون) واته سه‌دییه‌کان، یانی ئه‌و سورته‌تانه‌ی له (۱۰۰) ئایه‌ت زیاترن، (المثانی)ش هه‌ن که ئه‌وانه‌ن که ئایه‌ته‌کانیان له (۱۰۰) که‌مترن، (المفصل)یش هه‌ن که سی به‌شن (طوال) و (أوساط) و (قصار)، واته: دریزه‌کان و مامناوه‌نده‌کان و کورته‌کان، ئه‌وانه له سورته‌ی (ق) یان (الحجرات)ه‌وه ده‌ست پینده‌که‌ن، تا سورته‌تی (الناس) له کوتایی قورئان، له‌به‌رئه‌وه‌ش پینان وتوون (المفصل) چونکه زوو زوو ته‌واو ده‌بن و به (بسم الله..) نیوانیان ده‌چپریت و فاصله ده‌که‌وته‌نیوانیان.

زانسته‌کانی قورئان

ئهمانه ههموو دهسته‌واژهو زاراوه‌ی تاییه‌تن به (علوم القرآن)، ههرکه‌س بیه‌ویت به قوولی له‌م زانسته‌شاره‌زا بییت، ئه‌بییت بیانزانیت.

نه‌ینییه‌کی پیته‌کانی سه‌ره‌تای هه‌ندیک سوره‌ت:

تییینییه‌کی تری گرنه‌گ هه‌یه که زور جار ده‌هینریته‌وه به به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ریزبه‌ندیی ئایه‌ته‌کانی قورئان (ته‌وقیفی)ن و (وه‌حی)ن، ئه‌وه‌یه که- بۆ نمونه- وشه‌ی (الم)- که ئایه‌تیکه- له سه‌ره‌تای شه‌ش سوره‌تدا هاتوو: (البقرة، آل عمران، العنكبوت، الروم، لقمان و السجدة) به‌ته‌نیا ئایه‌ته‌و به‌دوایدا ژماره (١) نووسراوه، واته‌ دوا‌ی ئه‌و، ئایه‌تیکی تره‌و ئه‌م ئایه‌ته سه‌ربه‌خۆیه، بۆ نمونه ب‌روانه سوره‌تی (البقرة)، به‌لام وشه‌ی (الر)، ئایه‌ت نیه، واته‌ دوا‌ی (الر) ئایه‌ته‌که کۆتایی نه‌هاتوو و پرسته‌یه‌ک به‌دوایدا هاتوو، جا ژماره (١) نووسراوه، بۆ نمونه ب‌روانه سه‌ره‌تای سوره‌ته‌کانی: (یونس، هود، یوسف، ئیبراهیم و الحجر). هه‌روه‌ها (الم‌ریش له سوره‌تی (الرعد). یان وشه‌ی ﴿حم﴾ ئایه‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه، که له‌حه‌وت سوره‌تدا هاتوو: (غافر، فصلت، الشوری، الزخرف، الدخان و الجاثية)، به‌لام (طس) - که له سوره‌تی (النمل) دایه - ئایه‌ت نیه.

ژماره‌ی ئایه‌ت و وشه‌و پیته‌کانی قورئانی پیروژ:

به‌نیه‌به‌ت ژماره‌ی ئایه‌ته‌وه پێشتر ئیختلافیکی زور هه‌بووه، چونکه ژماردن ده‌ستی بووه کاریکی ئاسان نه‌بووه، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ده‌زگایه‌کی هۆشمه‌ندو ئه‌م ده‌زگا زیره‌کانه بکریت که ئیسته‌هه‌ن، وا نه‌بووه، زور جار و تراوه ژماره‌ی ئایه‌ته‌کان (٦٢٠٤) یان (٦٢١٤) یان (٦٢١٩) یان (٦٢٢٥) ئایه‌تن، به‌لام له‌راستیدا ژماره‌ی ئایه‌ته‌کان (٦٢٣٦) ئایه‌تن. وشه‌کانی قورئانی زیا‌تر

زانسته‌کانی قورئان

له (٧٧٤٣٧) وشهن، پیته‌کانیش نزیکه‌ی (٣٢٣٦٧١) پیتن. ئەلبه‌ته له ژماردنی وشه‌و پیته‌کاندا رای جیاواز هه‌یه‌و که‌میک زیاده‌و که‌م هه‌یه، هۆکه‌ش ده‌گه‌رپیته‌وه بۆ شیوه‌ی نووسینی پیته‌کان و په‌یوه‌ندیی به (رسم الخط) هه‌یه.

گرنگییدانی سه‌حابه به ناوه‌رۆکی قورئان:

له بابته‌ی ته‌دوینی قورئانی پیروژ گرنگه‌ ئه‌وه بزانیان که سه‌حابه - خوا لیلیان رازی بیته - زۆر گرنگییان داوه به قورئان، زۆریکیان به ته‌واویی له‌به‌ریان کردووه، ئەم قورئانه - که به ته‌واتور هاتوووه‌و خوا به‌لینی پاراستنی داوه - هه‌ر له سه‌ره‌تای دابه‌زینی قورئانه‌وه هه‌زاران که‌س قورئانیان له‌به‌ر کردووه، هه‌تا ئیستاش - وه‌ک ده‌زانن - له‌به‌رکردنی قورئان به‌رده‌وامه، ئەم ته‌واتوره‌ عه‌جیبه‌ که دروستبووه به ده‌یان هه‌زار که‌س له‌یه‌ک کاتدا قورئانی له‌به‌ربوووه، یه‌کیکه له به‌لگه‌کان له‌سه‌ر پاراستنی ئەم قورئانه. ئەم جووله‌یه به‌رده‌وامیش گه‌شه‌ی کردووه، بۆ نمونه‌ ئه‌گه‌ر له عه‌هدی سه‌حابه به‌سه‌دان که‌س قورئانی له‌به‌ر بووبیته، له عه‌هدی تابعیندا بووه به هه‌زاران، دواتر بووه به ده‌یان هه‌زار که‌س، بۆیه سنگی خه‌لکه‌که گرنگتره له نووسینه‌وه، چونکه زۆرجار به پشتبه‌ستن به حافیزه‌و زیهنی ئەوان له نووسینه‌وه‌ی قورئان دلییا بوونه‌ته‌وه. له هه‌ر سه‌رده‌میکیشدا ته‌شه‌نه‌ی کردووه، ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه‌سه‌دان که‌س بووبن، له نه‌وه‌ی دواتردا بوونه‌ته هه‌زاران، دواتریش - وه‌ک وتمان - بوونه‌ته ده‌یان و سه‌دان هه‌زار، له سه‌رده‌مه‌کانی دوا‌ی ئه‌وه‌شدا بووه‌ته ملیۆنه‌کان که‌س، وه هه‌روه‌ها.. گرنگ ئه‌وه‌یه که ئیهمامدانی سه‌حابه به قورئانی پیروژمان بۆ ده‌ربکه‌ویت له رۆوی ناوه‌رۆکه‌وه‌و له رۆوی شیوه‌وه‌و.. هتد.

زانسته‌کانی قورئان

عبدالله کورپی عومەر- خوا لئیان رازی بیت - له کوتایی سهردهمی خیلافه‌تی راشدیندا ده‌لئیت: "لقد عشنا برهة من الدهر، وأحدنا يؤتى الإيمان قبل القرآن، وتنزل السورة على محمد ﷺ، فيتعلم حلالها وحرامها، وأمرها وزجرها، وما ينبغي أن يقف عنده منها. ثم لقد رأيت رجلاً يؤتى أحدهم القرآن قبل الإيمان، فيقرأ من بين فاتحته إلى خاتمته، ما يدري ما أمره ولا زاجره، ولا ما ينبغي أن يقف عنده، ينثره نثر الدقل". ئەمه پێشه‌وا حاکم و به‌یه‌قی گێراویانه‌ته‌وه. واته:

ئیمه سهرده‌میک ژیاين، پێش قورئان ئیمان فێرده‌کراین، سوره‌ت داده‌به‌زییه سهر پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که‌سیک فیزی حه‌لال و حه‌رامی ده‌بوو، فیزی فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کان ده‌بوو، ده‌یزانی له‌ ئاست هه‌ر ئایه‌تیکدا چۆن بوه‌ستیت.. پاشان ئیمه ماینه‌وه هه‌تا خه‌لکانیکمان بینی، پێش ئەوه‌ی ئیمان فێربین، قورئان فێرده‌بوون، له‌ سه‌ره‌تا تا کوتایی قورئانیان ده‌خوینده‌وه، به‌لام هه‌یچ سوودیان لینه‌ده‌بینی، نه‌یانده‌زانی کامه شوینی فه‌رمانه‌و ده‌بیته‌ جیبه‌جی بکات، کوی شوینی نه‌هییه‌و خۆدوورگرته‌ن، خۆی لئ دووربگریته‌ن، نه‌یده‌زانی چۆن له‌ ئاست ئایه‌ته‌کاندا هه‌لوێست بگریته‌ن، وه‌ک جیاکردنه‌وه‌ی خورمای پوچ ده‌ستیان تی وهرده‌دا، (واته نه‌یانده‌زانی چۆن مامه‌له‌ له‌گه‌ل قورئاندا بکه‌ن).."

ئهم قسه‌یه‌ی عبد الله وانه‌یه‌کی گرنه‌گه‌ بۆ ئیمه‌ش، بۆیه له‌م وانه‌یه‌دا باس کرد، چونکه وه‌نه‌بیته‌ ته‌نها باه‌ته‌ی ته‌دوینی ظاهری قورئان جی ئیه‌تیمامی سه‌حابه‌ بووبیته‌، شتی له‌م باه‌ته‌ وردیشیان وتوه. ئەمه زۆر ده‌قیکی گرنه‌گه‌، بۆ ئەوه‌ی ته‌نها گرنه‌گی به‌ شکل و رواله‌ت و ظاهر، یان به‌ ته‌جویدو زانستی قرائات و ئەوانه‌ نه‌ده‌ین و لایه‌نی تر فه‌رامۆش بکه‌ین، به‌لکو به‌ ئەندازه‌ی حه‌جمی خۆیان

زانسته‌کانی قورئان

گرنگی به هر شتیک بدهین، بایه‌خدانی زیاتر به ناوهرۆکی قورئان بیت، به بریاری ئیلتیزام به قورئانه‌وه بیت. سه‌حابه به م شیوه‌یه له‌گه‌ل قورئاندا ژیاون. عبداللهی کورپی مه‌سعودیش - خوالیی رازی بیت - قسه‌یه‌کی له‌و بابه‌ته‌ی هه‌یه که ده‌لایت: "هر کهس له ئیمه که ده ئایهت فیرده‌بوو، نه‌ده‌چوو بۆ ئایه‌تی تر، تا کو به ته‌واویی له ماناکانیان تینه‌گات و کاریان پینه‌کات".

بۆ ئەم لایه‌نه‌ خوای گه‌وره‌ موئه‌سه‌ساتی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی ته‌سخیر کردوه، له سه‌رده‌می هاوچه‌رخدا بۆ ده‌یانسال ده‌چیت له عه‌ره‌بستانی سعودی و له هه‌ندیک ولاتی تری ئیسلامی، به ملیونان نوسخه له قورئان چاپده‌که‌ن، بۆیه پیلان دژی قورئان له کۆنترۆلی دوژمنانی ئیسلام ده‌رچوو، له سه‌ده‌ی دوو و سیتی کۆچییه‌وه به‌ره‌وژووور ژماره‌ی موصحف له‌گه‌ل ئه‌و دواکه‌وتویییه له پووی ته‌کنه‌لوژیی و هونه‌رییه‌وه، ئه‌وه‌نده زۆر بوو که له ده‌سه‌لاتی نه‌یارانی ئیسلامدا نه‌ما، تا خه‌یالی ئه‌وه بکه‌ن که له ناوی به‌رن، یان به‌ره‌ره‌کانیی بکه‌ن، بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی نوسخه‌کانی.. بۆیه ئه‌و وه‌عدو به‌لینه‌ی خوا بۆ پاراستنی قورئان، به شیوه‌ی کرده‌یی له ژبانی خۆماندا بینیومانه.

گرنگترین به‌لگه‌ی پارێزراوی قورئانی پیرۆز:

ئهم نووسینه‌وه‌و ته‌دوین و پاراستنی قورئانه بابه‌تیکی گرنگه که خراوته‌ ناو زانسته‌کانی (علوم القرآن)، بۆ سه‌لماندنی مه‌رجه‌یه‌تی و خوداییبونی ئهم قورئانه‌و راستییه‌ی به‌لینی پاراستنی له لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، هه‌رچه‌ند ئیمه له سه‌ره‌تاوه به‌لگه‌یه‌کی مه‌نتیقی و عه‌قلی ترمان هیناوه‌یه‌و وتمان: خوای مه‌زن که بیه‌ویت هیدایه‌تی مرۆقه‌کان بدات، ده‌بیت ئهم هیدایه‌ته سه‌رتاسه‌ریی بیت و بۆ

زانسته‌کانی قورئان

هه‌موو شوین و سه‌رده‌مه‌کان بیت، مادام واشبییت، ده‌بییت له هه‌موو کاتیکیدا ئەم قورئانه - که سه‌رچاوه‌ی هیدایه‌ته بۆ هه‌موو مرۆڤه‌کان - پارێزراو بیت. خوای گه‌وره به موقته‌زای صیغه‌ته‌کانی (عیلم و حکمهت و قودرهت)ی - زانسته و به‌توانابوون و هه‌کیمیوونی - ده‌بییت ئەم قورئانه بپاریزیت، به هه‌ر شیوه‌یه‌ک که خۆی ده‌یه‌ویت، له هه‌ر سه‌ده‌میکدا به جۆریک، له سه‌رده‌می خوشماندا به هۆی ده‌زگا هۆشمه‌ندو زیره‌که‌کانه‌وه - ئاییات و موبایل و له‌رێ ئامیڤری لیدانی سی دی و ته‌له‌فزیۆن و ئینتته‌رنیته‌ و هه‌موو رێگا‌کانی سۆشیال میدیایو ئه‌و شتانه‌وه. بلا‌بوونه‌وه‌ی قورئانی پیروژ له ئاستیکدایه که ته‌سه‌وور نا‌کریت، ته‌نانهت نه‌یارانی ئیسلامی‌شی سه‌رسام کردووه.



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی پیئجه‌م

ته‌فسیرو راقه‌کردنی قورئانی پیروژ

هر له سه‌رده‌می پیئغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ته‌فسیرکردنی قورئانی پیروژ ده‌ستی پیکردوه، بویه زوریک له سه‌رچاوه‌کانی فه‌رمووده وهک (صاح و مه‌سانید و سونه‌ن) ه‌کان به‌شیکیان تیدایه به ناوی (باب التفسیر)، ئه‌و فه‌رموودانه‌ی پیئغه‌مبه‌ریان کۆکردوونه‌ته‌وه که ته‌فسیری هه‌ندیک له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژیان تیدایه، بۆ نمونه کاتیک ئه‌م ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (الأنعام) دابه‌زی، که ده‌فه‌موئ: [الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ] ئه‌و که‌سانه‌ی بروایان هیناوه و هیچ سه‌ته‌میکیان تیکه‌ل به برواکه‌یان نه‌کردوه، ئه‌من و ئاسایش بۆ ئه‌وانه، ئه‌وانه‌ن که رینوینیکراون.. که ئه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی، هه‌ندیک له سه‌حابه‌کان که‌میک نیگه‌ران بوون، وتیان: جا، کیمان هه‌یه زولمی له خۆی نه‌کردبیت؟ پیئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاماژه‌ی کرد که مه‌به‌ست له‌و سه‌ته‌مه، شیرکه، ئیوه دورن له‌وه. ئه‌مه‌ی فه‌رموو بۆ ئه‌وه‌ی دلنیا‌یان بکاته‌وه.

یان بۆ نمونه له سوره‌تی (یونس) دا فه‌رموئ: ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾، بۆ ئه‌و زیاده‌یه پیئغه‌مبه‌ر ﷺ ئاماژه‌ی کرد که مه‌به‌ست ته‌جه‌لیباتی ئیلاهی و سه‌یرکردنی موسولمانانه بۆ ته‌جه‌لیباتی خوی گه‌وره له به‌هه‌شتدا، ئه‌وه‌یه زیاده‌که‌ی که باسی لیکراوه، یان ده‌رباره‌ی ئایه‌تی (وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ) رپوایه‌تی سه‌حیح هاتووه که ته‌فسیری وشه‌ی (قوة)ی به (ره‌می) تیرئه‌ندازی کردوه، سئ جار له‌سه‌ر یه‌ک فه‌رموویه‌تی: (أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِي، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِي).

زانسته‌کانی قورئان

له‌بەر ئه‌وه له راستیدا پرۆسه‌ی ته‌فسیرکردن له سه‌رده‌می خودی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ده‌ستی پیکردوووه‌و زۆریک له سه‌حابه‌ زانا‌کانیش فی‌ری ئه‌و ته‌فسیره‌ بوون، به‌ تایبه‌تی هه‌ندی‌ک له‌ گه‌وره‌ سه‌حابه‌ی وه‌ک: (ابن عباس، ابن عمر، ابن مسعود)، به‌ تایبه‌تی عه‌بدوللا‌کان که مه‌شه‌ورن، ته‌فسیری قورئانیان زۆر کردوووه‌، وه‌ک: عبدالله کو‌ری عه‌بباس، عبدالله کو‌ری مه‌سعود، عبد الله کو‌ری عومه‌ر، عبد الله کو‌ری عه‌مر، هه‌روه‌ها زه‌یدی کو‌ری سابت، ئه‌بو موسا، جگه‌ له‌ ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو سه‌حابه‌ ناسراوه‌کان و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ پیشینانی (السابقون الأولون) که زۆر سپۆر بوون له‌ بواری ته‌فسیرکردندا، چونکه‌ زۆر له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا بوون ﷺ به‌ تایبه‌تی (ابن عباس) که تا هه‌ددی ئه‌وه‌ی ته‌فسیری‌ک به‌ ناوییه‌وه‌ هه‌یه‌، هه‌رچه‌ند زۆریک له‌ سه‌نه‌ده‌کانی لاوازن، به‌لام هه‌ول‌دراوه‌ ته‌فسیره‌که‌ی کۆ بکریته‌وه‌.

له‌ دوای سه‌حابه‌ له‌ سه‌رده‌می (تابعین)یشدا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ قوتابیان‌ی ئه‌و سه‌حابانه‌، وه‌ک سه‌عه‌یدی کو‌ری جو‌به‌یر، مو‌جاهید، عی‌کریمه‌، زوبه‌یر، طاوس، عه‌طاء، قه‌تاده‌، مه‌سروق و.. هتد، ئه‌مانه‌ گه‌وره‌ تابعینی جیلی دوای سه‌حابه‌ن، زۆر سوودیان له‌ ئه‌صحاب بینیوه‌.. ئه‌گه‌ر سه‌یری کتیبه‌کانی ته‌فسیر بکه‌ین زۆریک له‌ وانه‌ نه‌قلی ته‌فسیریان لیکراوه‌، دیاره‌ هه‌ندیکی له‌ سه‌حابه‌یان وه‌رگرتوووه‌، به‌لام هه‌ندیکی تری ئیجتیه‌اده‌و بۆچوونی خۆیانه‌و به‌ لای ئه‌هلی ته‌حقیقه‌وه‌و لای زانا ئه‌صولیه‌کان مولزیم نیه‌ بۆ جیلی دوای خۆیان، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا هاوکاریکی باشه‌ بۆ تیگه‌یه‌شتن له‌ قورئانی پی‌رۆز، به‌ تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی نه‌قلی قسه‌یان کردوووه‌ له‌و سه‌حابانه‌ی زۆر له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری

زانسته‌کانی قورئان

خودا بوون ﷺ یان ئه‌وانه‌ی زور له خزمه‌تی صه‌حابه‌کاندا بوون له تابعین، ده‌کریت سوودهرگیریت له بوچوون و ئارائیان بو شیکردنه‌وه و ته‌فسیرکردنی هه‌ندیک بره‌گی قورئانی پیروژ.

جیاوازی نیوان ته‌فسیره‌کان:

شتیکی دیاره که به پنی سه‌رده‌مه‌کان ناوه‌روکی ته‌فسیر گۆراوه و زورجار دۆخی سیاسی و کۆمه‌لاتیی له ناو ته‌فسیره‌کاندا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، واته له ته‌فسیری هه‌ندیک لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و ژیاریه‌وه کاریگه‌ریی ژینگه‌که‌ی له‌سه‌ر هه‌بووه. بو نمونه ته‌فسیره‌کانی سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی ئیسلامیی، تا ده‌گاته عوسمانیه‌کان، ره‌نگدانه‌وه‌کی ئه‌و واقعه‌ی له‌سه‌ره، که به ده‌ست ئیسلامه‌وه بووه، ته‌فسیریک که له دۆخیکی تردا نووسرابییت، هه‌ر وایه، بو نمونه: ته‌فسیری (في ظلال القرآن)ی (سه‌ید قوطب)، که‌ش و هه‌وای زیندان و ستم و ناحه‌قی و چه‌وساندنه‌وه به‌سه‌ر به‌شیکی زوریدا دیاره، چونکه زوریکی له ناو زیندانا نووسیوه، ئه‌مه جیاوازه له‌و ته‌فسیرانه‌ی له سه‌رده‌میکدا نووسراون که موسلمانان له رووی ده‌سه‌لات و ته‌که‌له‌وژی و شارستانیه‌وه له‌پیشه‌وه بوون، ئیسته که‌سیک له ولاتیکی وه‌ک مالیزیا یان هه‌ر ولاتیکی تری هاوشیوه‌یدا ته‌فسیر بنووسیت، واقیعه‌که‌ی ره‌نگ ئه‌داته‌وه له نووسینه‌که‌یداو جیاوازه له‌و که‌سه‌ی له ولاتیکی وه‌ک پاکستان یان به‌نگه‌لادش ته‌فسیریک بنووسیت، بۆیه ئه‌وه‌ی ئه‌یه‌ویت سوود له هه‌ر ته‌فسیریک ببینیت، باشتره دیراسه‌یه‌کی نه‌فسی و ئیجتیماعی سه‌رده‌می نووسینی ته‌فسیره‌که‌ بکات، چونکه ژینگه‌و کۆمه‌لگه‌کان به هه‌موو داب و نه‌ریت و به‌هاو عورفه‌کانیه‌وه، ته‌نانه‌ت تیگه‌یشتنه‌ زمانه‌وانیه‌کان و

زانسته‌کانی قورئان

پاشخانی معریفی و کلتوریانه‌وه، زور رۆلیان هه‌بووه له تیگه‌یشتن و ته‌فسیرکردن. ته‌فسیره‌کان جۆراوجۆرن، بۆیه پرۆسه‌ی ته‌فسیریش به‌رده‌وام بووه و ته‌فسیره‌کانیش زور له یه‌ک جیاوازن، له سه‌ده‌ی یه‌که‌وه کاری ته‌فسیرکردن ده‌ستی پیکردووه هه‌تا ئیستاشی له‌گه‌لدا بیئت، ته‌نانه‌ت کاتی وا هه‌بووه ده‌یان زانای موفه‌سسیر له یه‌ک کاتدا ته‌فسیریان کردووه بۆ قورئان.

به‌نیسه‌ت ته‌فسیره‌ کوردیه‌که‌نه‌وه، له‌سالانی بیسته‌کان و سییه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌وه ده‌ستی پیکردووه، له‌ئیشتادا ته‌فسیره‌ کوردیه‌که‌کان به‌هره‌سی شیوه‌زاری کرمانجی سه‌روو و خواروو و هه‌ورامی، خۆی له (٥٠) تا (٦٠) جۆر ته‌فسیر ده‌دات، به‌ته‌فسیری کورت و مامناوه‌ندی و دوورو درێژه‌وه.. ئه‌مه‌هه‌زو خولیایه‌که‌ که‌ پیشینان به‌زیاده‌وه بوویانه‌و پرۆسه‌که‌ش به‌رده‌م ده‌بیئت و له‌هه‌موو سه‌رده‌م و ژینگه‌یه‌دا به‌پی ده‌رهاویشته‌ زانستی و معریفی و ژیا‌ری و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، ئه‌م پرۆسه‌ی ته‌فسیرکردنه‌ی قورئان به‌رده‌وام ده‌بیئت. مامۆستای گه‌وره‌ شیخ محهمه‌دی خال ده‌ستپیشخه‌ر بووه، له‌سییه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌وه ته‌فسیریکی هاوچه‌رخ‌ی بۆ قورئان ده‌ستپیکرد، هه‌روه‌ها مامۆستا مه‌لا که‌ریمی موده‌پیس و مه‌لا محهمه‌دی گه‌وره‌ی جه‌لیزاده‌ی کویه‌.. دوا‌ی ئه‌وانه‌ نووسینی ته‌فسیر زور بوو، ژماره‌یه‌کی زور ته‌فسیر هه‌ن، زور به‌ دوورو درێژی ته‌فسیری قورئانی پیروزیان کردووه. هه‌ندیک ته‌فسیری کورتیش هه‌ن، که‌ ته‌فسیری ژیرنووسن، یانی کورت و چپن و ته‌فسیری پرسته‌ به‌ پرسته‌ن، ئه‌وانه‌ روه‌یه‌کی ئیجابییان هه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌توانین مانایه‌کی کورت له‌ قورئان لێیان وه‌رگرین، روه‌ی سلبیشی هه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌یه‌ حه‌قی

زانسته‌کانی قورئان

قورئان نادرئ، تهنانهت قسه له‌سه‌ر ماناکردنی ژیرنوسیی کراوه، که نابیت زور کورت بکریتته‌وه، به شیوه‌یه‌ک بگاته ئه‌و ئاسته که زیان بدات له ماناکردنی قورئان. ئه‌و جوره ته‌فسیرانه‌ی مامناوه‌ندن، نه‌ ریوایه‌تی لاوازیان تیدایه، نه‌ زوریش کورتن که خه‌له‌لیان به ماناکه کردبیت، ئه‌وانه به‌سوودن، به کورتی هه‌ریه‌که له‌و ته‌فسیرانه تاییه‌تمه‌ندییه‌کیان هه‌یه، ناتوانین بلّیین: فلان ته‌فسیر له هه‌موویان باشتره، چونکه هه‌موویان خالی لاوازو خالی به‌هیزیان تیدایه.

به نيسبته ته‌فاسیری عه‌ره‌بیه‌وه ئه‌گه‌ر بگه‌رپینه‌وه بۆ ژماره‌یه‌ک سایت و پیگه‌ی گرنگ، ده‌بینین جوره‌ها ته‌فسیریان تیدایه، بۆ نمونه: سایتیک هه‌یه به ناوی (التفاسیر العظيمة) (۱۰۵) دانه سه‌رچاوه‌ی ته‌فسیری تیدایه له کزن و نوئ، ته‌فسیری شیعو و سوننه‌و ته‌فسیری بابته‌ی ئه‌حکام و زمانه‌وانی و زانستی و.. هتد. سایتیکی تر هه‌یه به ناوی (ملتی أهل التفسیر) ئه‌مه‌یان بۆ توێژینه‌وه قورئانییه‌کانه، نزیکه‌ی سئ هه‌زار توێژینه‌وه‌ی تیدایه، ره‌نگه ئیستا زیاتر بیت، هه‌مووی له‌سه‌ر بابته‌ په‌یوه‌ندیاره‌کانه به قورئانه‌وه. سایتیکی تر به ناوی (موسوعة التفسیر الموضوعی) که ته‌فسیریکی بابته‌ییه‌و ده‌کریت ئیسفاده‌ی زوری لیبرکریت بۆ هه‌ندیک بابته، بۆ نمونه ئه‌ته‌ویت بابته‌یک له‌سه‌ر خیزان بنوسیت، ده‌توانی ئه‌و سایته بکه‌یته‌وه‌و هه‌مووی بینیته به‌رده‌ست، بۆ نمونه له‌سه‌ر بابته‌ی نوێژ، یان زه‌کات، یان هه‌ر شتیکی تر..

به نيسبته ته‌فسیری زور تازه‌ی کوردییه‌وه که سوودتان پینگه‌یه‌نیته و کللی فیربوونتان بداتی، ته‌فسیره‌کانی (ماموستا ناصری سوبحانی)یه، که له پاستیدا له ته‌فسیرکردنی قورئانی پیرۆزدا که‌موینه‌یه، چونکه له‌رووی

زانسته‌کانی قورئان

زمانه‌وانییه‌وه زور چووه‌ته قوولایی ماناکان و زاراوه‌کانی شیکردووه‌ته‌وه، سوودیشی له سه‌رچاوه زمانه‌وانییه دایکيه‌کان وهرگرتووه و هه‌ولی داوه له سه‌رچاوه بنه‌ره‌تییه‌کانه‌وه زاراوه و موفره‌دات مانا بکات. له پرووی باسی هۆکاری دابه‌زینی ئایه‌ته‌کانه‌وه، باسی له (سه‌به‌ب نزولی حه‌قیقی) کردووه، یانی که‌ش و هه‌وای دابه‌زینی ئایه‌ته‌کانی شیکردووه‌ته‌وه، باسی له‌وه‌ش کردووه که چۆن دووباره‌ئو که‌ش و هه‌وایه دروست ده‌بیته‌وه و هه‌لینجانیکی ئیمانی و روحیی جوانی کردووه له ئایه‌ته‌کان و حیکه‌م و فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌حکامییه‌ی جوان ده‌ره‌یناوه، له‌گه‌ل هه‌ر حوکمیکدا حیمه‌ته‌کانی ده‌ستنیشان کردووه. ئه‌مانه تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ته‌فسیری مامۆستا ناصری سو‌بحانین.

کاریگه‌ریی ژینگه له‌سه‌ر هه‌ندیگ ته‌فسیر:

به‌نیسه‌ت مه‌نه‌ه‌جیه‌ت و میتۆدو شینوازی موفه‌سسیره‌کانه‌وه، جیاوازییان زۆره، پینشتەر ئاماژه‌یه‌کمان کرد که هه‌ندیگ له موفه‌سسیرین ته‌فسیری گشتیی (عام)یان کردووه، وه‌ک: (ابن کثیر)، (ئالوسی)، (مه‌راغی) و (التحریر و التئویر)ی (ابن عاشور)، واته هه‌م ئاماژه‌یان به‌لایه‌نی زمانه‌وانی کردووه، هه‌م ئه‌حکام، هه‌م (أسباب نزول)، هه‌روه‌ها ریوایه‌تیان زور هیناوه. به‌لام هه‌ندیکیان زور تایبه‌ت بوون به‌وه‌ی که ئه‌حکام ده‌ریینن، وه‌ک: (قورطوبی و طه‌به‌ری). هه‌ندیگ له ته‌فسیره‌کان زیاتر گرنگیان به‌لایه‌نی زمانه‌وانی داوه، وه‌ک ته‌فسیری (کشاف)ی زه‌مه‌خشه‌ری، یان ته‌فسیری (به‌یضاوی) که چروپه‌هه‌ندیکیان گرنگیان به‌ته‌فسیری عیلمیی داوه و علومه ته‌بیعیه‌کانی تیدا زه‌ق کردووه‌ته‌وه، وه‌ک ته‌فسیری (جه‌واهییری)، که یه‌کێک له زانا هاوچه‌رخه‌کانی

زانسته‌کانی قورئان

میصر به ناوی طه‌نطاوی جه‌وه‌ه‌ری نووسیویه‌تی. هه‌ندیگ موفه‌سسیری تر گرنگیان به لایه‌نی بانگخوازی و په‌روه‌ده‌یی داوه، وه‌ک سه‌ید قوطب و ئه‌بوئه‌عالی مه‌ودودی، هه‌روه‌ها هه‌ندیکیان گرنگیان به لایه‌نی حه‌ره‌کیی و جموجوول داوه، به تایبه‌تی له موفه‌سسیره هاوچه‌رخه‌کان وه‌ک سه‌عید حه‌وا. هه‌ندیکیش ئیه‌تیمامیان به ته‌فسیری بابه‌تی (مه‌وضوعی) داوه، بۆ نمونه: نوێژ له قورئاندا، زه‌کات له قورئاندا، په‌روه‌رده له قورئاندا، خیزان له قورئاندا، سیستمی ئابووری له قورئاندا.. ئاوا به شیوه‌ی بابه‌تی جیایان کردووه‌ته‌وه، ئه‌مه‌یان باشترین جووری ته‌فسیره، چونکه حه‌قی بابه‌تیک ئه‌داو به شیوه‌یه‌کی گشتیی له هه‌موو روویه‌که‌وه بابه‌تیک دیاریکراو روون ده‌کاته‌وه.. ئه‌مانه هه‌موو میتوود مه‌ناهیجی جیاوازی (مفسرین)ن.

چهند تیبینییه‌ک له‌سه‌ر ته‌فسیره‌کان:

سه‌باره‌ت به ته‌فسیره‌کان - چ دیرینه‌کان، چ هاوچه‌رخه‌کان - سه‌ره‌ای ئه‌وه‌ی خزمه‌تیک گه‌وره‌یان به قورئانی پیرۆز کردووه، به‌لام چهند سه‌رنج و تیبینییه‌ک له‌سه‌ریان هه‌ن، که لیئاگابوونیان بۆ ئه‌م سه‌رده‌مه پیوستیشه‌و ئاسانیشه:

۱- ئه‌بیت بزانی ته‌فسیره‌کان - به تایبه‌تی دیرینه‌کان - زۆر جار نه‌قلی بی سه‌نه‌دیان تیدایه، یانی وتوویانه: فلان که‌س وای وتووه، به‌لام سه‌نه‌ده‌که‌ی باسنه‌کردووه. یان هه‌ندیگ جار سه‌نه‌ده‌که‌ی باسکردووه، به‌لام که‌سی لاوازی تیدایه، دیاره ئه‌و جووره‌ برگانه له‌و جووره ته‌فسیرانه‌دا نابیت متمانه‌یان پیکریت، نابیت بکریت به مال به‌سه‌ر قورئانی پیرۆزه‌وه. بۆ نمونه یه‌کیک ئه‌لیت: مه‌سروق له تابعین وای وتووه، یان ابن عباس له صه‌حابه‌کان وای وتووه، ئه‌مه له هه‌ر

زانسته‌کانی قورئان

تەفسیری‌کا هەبیت نابیته حوججە و بە بئ سەنەد پشتی بئ نابه‌ستریت. ئەکریت بۆ ئیستیئناس لە وەرگرتنی مانای ئایەتیکی قورئاندا سوودیکی لابەلایی لئ وەرگیری، بەلام ئەگەر بلیین: ئەمە تاکە مانایە و ئەمە تەواوی مەبەستی خوای گەورەیه، شتی وا نابیته، بە تاییهتی کاتیک دژ بیته بە مانا و مەدلوی هەندیک ئایهتی تر لە جیی تری قورئانی پیرۆزدا، یان ئیشکالی فیکریی دروست بکات. بە کورتی قسە ی کەس لەو حالەتانه‌دا نابیته بەلگە و حوججەت، جگە لە پیغەمبەری خوا ﷺ.

۲- تیبینیەکی تر لەو تەفسیرە پیشووانەدا ئەویە کە ئیدیعیای نەسخی ئایەتیان زۆر زۆر تیدا کراوە، یانی جاری وا هەیه ئایەتیکی دەهینن بە زۆر ئەلین: ئەمە نەسخی دەیان ئایهتی تری کردووەتەو، بۆ نمونە هەندیک وتوویانە: ئایهتی ﴿قاتلوا المشرکین..﴾ هەرچی ئایهتی باسی چاوپۆشیی و لیبوردن و عفو و صفح و پەنادان و چاکەکاری و ئیحسان و (بر) و (قسط) و ئەو شتانەیه، هەمووی نەسخ کردووەتەو.. ئەم قسەیه هیچ بەلگەیهکی لەسەر نیە، ئەم ئایەتانه نەسخ نەبوونەتەو، چۆن بە قسە و بۆچوونی کەسیک دەیان حوکم نەسخ دەبنەو؟ ئەم ئایەتانه چەندین حوکم و بەهای ئەخلاقیی ئایینی ئیسلامیان لەخۆگرتووە، چۆن بە بۆچوونیکی بئ بەلگە نەسخ دەبنەو؟ ئەمە ئەبیته بسەلمینریت کە لە خواوە یان لە پیغەمبەری خواوە هاتووە، کە فلان حوکم سەرراوەتەو و نەسخ بووەتەو و حوکمی هەلگیراوە.

زۆر جار سەرنج دراوە کە هەندیک لەو موفەسسیرە بەرێزانە دوو ئایهت یان چەند ئایهتیکیان دیووە کە بە ظاهر دژ بە یەک بوون، یەکسەر وتوویانە:

زانسته‌کانی قورئان

فلان ئایه‌تیان ناسخه و فلانیاں مه‌نسوخ، بۆ ئه‌وه‌ی گونجاندن و ته‌وفیق بخه‌ن له نیوانیاندا، له کاتیکدا که ورد ده‌بیته‌وه ئه‌و ئایه‌تانه یان (عام)ن و به (ته‌خصیص) کردن ته‌وفیق ده‌خرین، یان (مطلق)ن و به (ته‌قیید) کردن ته‌وفیق ده‌خرین، یان (مجمّل)ن به (ته‌بیین)کردن ریکده‌خرین و هیچ پئویست ناکات یه‌کسه‌ر بو‌تریت: ئه‌وه ناسخه و ئه‌وه مه‌نسوخه. زورجار ئه‌و حاله‌ته په‌یوه‌ندی به قوناغه‌کانی میژووی ئیسلامه‌وه هه‌یه، یان په‌یوه‌ندی به دابه‌زینی ته‌دریجی و پله به پله‌ی ئه‌حکامه‌کانی سه‌رده‌می مه‌ککه‌و مه‌دینه‌وه هه‌یه.

۳- هه‌روه‌ها زوریک له زانایان و توویانه. وه‌ک له باسی (أسباب النزول)دا ئاماژه‌مان بۆ کرد - زوربه‌ی ریوایه‌تی (أسباب النزول) - یانی هۆکاری دابه‌زینی ئایه‌ته‌کان - لاوازن، ئه‌بێ ته‌نها پشت به‌و به‌شه‌یان ببه‌ستریت که سه‌نه‌دی موته‌صیل و مه‌حکه‌م و دروستیان هه‌یه، که ئه‌وانه‌ش زور که‌من.

۴- تیبینییه‌کی تر په‌یوه‌ندی به لایه‌نی زمانه‌وانییه‌وه هه‌یه، زور جار لایه‌نی زمانه‌وانی پشتگوئ خراوه، یان ته‌ئکید کراوه که (موته‌رادیفات) و وشه‌ی هاومان له قورئاندا هه‌یه، بۆ نمونه: وشه‌ی (عام) به (سنة) مانا کراوه، یان وشه‌ی (دهر) به (زمان) مانا کراوه له کاتیکدا ئه‌مانه‌ ماکانیان له قورئانی پیروژدا جیاوازه، قورئانی پیروژ عه‌ره‌بییه، ئه‌بیته بۆ دۆزینه‌وه‌ی مانای دروستی هه‌ر وشه‌یه‌ک بگه‌رێینه‌وه بۆ سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی. زور جار له هه‌ندیک ته‌فسیردا ئه‌وه ئیهمال کراوه، ئه‌بێ ئاگاداری ئه‌و خاله‌ بین.

۵- تیبینییه‌کی تر ئه‌وه‌یه که ره‌بته‌ی به‌ینی بابه‌ته‌کانی قورئان که‌م دراوه به یه‌که‌وه، بۆ نمونه ئایه‌تیکیان هیناوه مه‌عنا کراوه، ئایه‌تیکی تر ئه‌و مه‌عنایه

زانسته‌کانی قورئان

کامل ئەکات، یان سورەتیکی تر، یان مەقتەعیکی تر لە قورئان، بەلام ئەو برگەییەیان نەهیناوە بۆ پشتیوانی لەوەی تر، بۆیە هەندیک لە زانایان پەرخەنی توندیان گرتوووە لەو مەنەهەجە، بۆ نمونە خەطیبی بەغدادی - که یەکیکە لە عولەما وردو موحەققیقەکانی سەدەیی چواری کۆچی - کتیبیکی هەیه بەناوی (الجامع لأخلاق الراوی)، ئەلئیت: "ولا أعلم في التفسیر کتابا مصنفا سلم من علة فيه، أو عري من مطعن عليه". واتە: لە تەفسیردا کتیبیک شک نابەم دانراوێت، بێ گرفت و عیلاەت بێت، یان تانەییەکی لێنەدراوێت و گلەیی لەسەر نەبێت. بەغدادی که سالی (٤٦٣ ک) کۆچی دوایی کردوو، بەم قسەییەیی باس لە تەفسیرە نووسراوەکانی پێش خۆی دەکات، لە سەدەکانی یەک تا چواری کۆچی که دەکاتە تەفسیری موفەسسیرە گەرەکانی پێش خۆی، لە زانایانی (تابعین) (تابعی تابعین) هوه، وهک: مواهید، نافع، عطاء، موقاتیل، سوفیانی ئەوری، ئیبن وههه‌بی میصری، حه‌سه‌نی به‌صری، ئیبن جوره‌یج، فه‌راء، سه‌هلی تەستوری، ئیبن وهه‌ه‌بی دینه‌وه‌ری، ئەبوبه‌کری نه‌یسا‌بوری، نه‌ح‌حاس و ئیبن مه‌رده‌وه‌یه‌ه‌وه، تا ده‌گاته‌ پێشه‌وا طه‌به‌ری شیخی موفه‌سسیرین و پێشه‌وایان ماوه‌ردی و واحدی و عبد القاهر جورجانی و سه‌معانی.. له‌ هاوچه‌رخانی خۆی. واته‌ له‌ هه‌موویان پەرخەنی هه‌بووه، جا ئەگەر بۆچوونه‌کانی سەدەکانی دوای خۆی ببینایه، ده‌بوو چی بگوتایه‌!؟

به‌هه‌رحال، باشت‌ترین جو‌ره‌کانی تەفسیر ئەوانه‌ن که تەفسیری قورئان به‌ قورئان ئەکه‌ن، چونکه‌ وشه‌یه‌ک له‌ قورئاندا هاتوو، واتاکه‌ی هه‌ر له‌ قورئاندا، له‌ شوینیکی تردا ده‌ره‌ینراوه، بۆ نمونه: ئەگەر بمانه‌وێت بزاین (أُنعمت

زانسته‌کانی قورئان

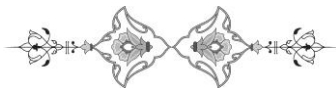
عليهم) یانی چی و کین ئه‌وانه‌ی نیعمه‌تی خویان به‌سه‌ردا پڙاوه؟ سه‌یری شوینی تری قورئان ده‌که‌ین، ده‌بینین پوون کراوه‌ته‌وه که (منعم عليهم) - واته ئه‌و که‌سانه‌ی نیعمه‌تیاں به‌سه‌ردا پڙینراوه. بریتین له پیغه‌مبه‌ران و (صدیقین) و شه‌هیدان و صالحین. له‌و ئایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رموئیت: ﴿ومن یطع الله وألرسول فأولئك مع الذین أنعم الله علیهم من النبیین والصدیقین وألشهداء والصلحین..﴾ النساء/۶۹. یان ئه‌گه‌ر بمانه‌وئ بزانی (ضال) گومرا که له سورته‌ی فاتحه‌دا هاتووه کئییه‌و فی‌رمان ئه‌کات که په‌نابگرین به‌خوا له گومرایان و له‌وانه‌ی غه‌زه‌بیان لیگیراوه، ئه‌وه سه‌یر ئه‌که‌ین بزانی له کوی قورئاندا باسی گومرا کراوه، ده‌بینین قورئان به‌شیک له تایه‌تمه‌ندی گومرایانی باسکردووه، بۆ نمونه ده‌فه‌رموئیت: ﴿إن الذین کفروا بعد ایمانهم ثم آزادوا کفرالین تقبل توبتهم وأولئك هم الضالون﴾ آل عمران/۹۰.

له‌به‌ر ئه‌وه جووری یه‌که‌م له ته‌فسیره باشه‌کان ئه‌وه‌یه که قورئان ته‌فسیری قورئان ئه‌کات، له پال ئه‌وه‌یشدا ئیسفاده له سوننه‌ت و پویا‌یه‌تی دروست ئه‌کات، چونکه که‌س نیه له مروّفه‌کان به‌قه‌ده‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له قورئان باش تیگه‌یشتبیت، چونکه بۆ خوئی دابه‌زیوه. هه‌روه‌ها ئه‌کریت سوود له سه‌رچاوه متمانه‌پیکراوه‌کانی (سیره)ش وه‌رگیریّت بۆ تیگه‌یشتن له قورئان، چونکه سیره‌ی کرداری پیغه‌مبه‌رو کرداری جه‌معی و ئیجماعی صه‌حابه‌کان - خوا لئیان پازی بیت - پوونکه‌ره‌وه‌ی هه‌ندیک لایه‌نی قورئان.

زانسته‌کانی قورئان

سوود له ته‌فسیری ته‌حقیق‌کراو وهرگرن:

دوا تئینی به نیسبهت هر سه‌رچاوه‌یه‌کی ته‌فسیر، یان هر کتیبیکی تره‌وه له سه‌رچاوه ته‌فسیرییه‌کان و (علوم القرآن) یان (علوم الحدیث) ه‌کونه‌کان، به‌ریزتان ده‌بیت ئه‌و جوړه ته‌فسیرانه، یان ئه‌و جوړه کتیبانه بگرن به‌ده‌ستانه‌وه که ته‌حقیق کراون و له‌گه‌ل ته‌حقیقدا ته‌خریجی ریوایه‌ته‌کان کراوه، ته‌فسیر هه‌یه ده‌یگریت به‌ده‌سته‌وه، سه‌یره‌که‌ی هیچ په‌راویزیکی له خواره‌وه نیه، سوود له‌و جوړه ته‌فسیرانه مه‌بینن، چونکه به ده‌یان هه‌له‌یان تئدایه‌و ته‌حقیق نه‌کراون. بویه که ته‌فسیرتان گرت به‌ده‌سته‌وه، یان هر کتیبیکی تر، سه‌یری سه‌ر به‌رگه‌که‌ی بکه‌ن بزائن نووسراوه: (تحقیق ودراسة فلان) یان نا؟ یان بزائن له خواره‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانیدا په‌راویزی هه‌ن یان نا؟ بو هه‌موو کتیبیکی پیشینان ئه‌مه بکه‌نه قاعیده‌یه‌کی زانستی، له‌و کتیبانه سوود بینن که ته‌حقیقیان لئ نووسراوه، ئه‌و جوړه کتیبانه پئیان ئه‌لئین: (موحه‌ققه‌ق)، له‌و جوړه چاپانه ئیسفاده بکه‌ن.



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی شه‌شه‌م

ئی‌عجازی قورئانی پیروژو ره‌هنده‌کانی

هه‌ر له‌سه‌ره‌تای دابه‌زینییه‌وه، قورئانی پیروژ وه‌کو موعجیزه‌ی سه‌ره‌کیی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ ناسیتراوه، چونکه له‌سه‌رده‌می هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکدا جوړه موعجیزه‌یه‌ک هه‌بووه، که گونجاو بووه له‌گه‌ل ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا، یان ئه‌و قه‌ومه‌ی که ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی بو هاتووه، بو ئه‌وه‌ی بگونجیت ته‌حه‌ددای له‌سه‌ر بکریت. بویه ئی‌عجاز- عاده‌ته‌ن - ده‌بیئت له‌شتیکدا بیئت که ته‌حه‌دداکراوه‌وه‌کان لی بزانه‌ن و شانازی پیوه‌ بکه‌ن، بو نمونه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر عیسا‌دا (علیه‌السلام) پیشه‌ی پزشکی زور باو‌بووه، له‌لایه‌نی ته‌ندروستی و پزشکیه‌وه پیشکه‌وتوو بوون، بویه موعجیزه‌کانی عیسا (درودی خوی له‌سه‌ر) له‌و باره‌یه‌وه بوون، ته‌نانه‌ت تواناکه‌ی ئه‌و گه‌یشتووه‌ته‌ چله‌پۆپه‌و مردووی زیندوو کردووه‌ته‌وه‌و قسه‌ی له‌نیه‌اره‌کانی بریوه، ئه‌مه قورئان دووپاتی ده‌کاته‌وه، که ده‌فه‌رمویت: (وأحی الموتی باذن الله) آل عمران/۴۹، یان: (واذ تخرج الموتی باذنی) المائدة/۱۱۰، که ئه‌وه ئیتر ئه‌وپه‌ری ته‌حه‌ددای خو‌یان و زانست و هونه‌ره‌که‌یان بووه. یان له‌سه‌رده‌می موسادا (علیه‌السلام) چاوبه‌ست و ده‌ستته‌ری و جادوو‌گه‌ری و ئه‌و شتانه‌ باو بووه، بویه موعجیزه‌که‌ی موساش به‌و شیوازانه‌ی خواردوووه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که له‌به‌سه‌ره‌تای دار عه‌صاکه‌ی و بوون به‌مار له‌قورئاندا باسکراوه.

له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری ئیسلامدا ﷺ ره‌وانیژی و فه‌صاحت و به‌لاغه‌ت و شیعوو ئه‌ده‌ب و چامه‌نووسین باو بووه، عه‌ره‌به‌کانی دوورگه له‌رووی

زانسته‌کانی قورئان

زمانه وانیه وه زور پیشکه ووتوو بوون، بویه موعجیزه‌ی سهره‌کی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ قورئانی پیروز بوو، که له و ره‌ه‌نده‌وه ته‌حه‌دایه‌کی قورسی کردو تا ئیسته‌ش ئه‌و ته‌حه‌دایه هه‌ر به‌رده‌وامه.

جا، زانایانی (علوم القرآن) ئه‌مه‌یان وه‌ک زانستیکی سهره‌خو ناساندووه، که پیناسی موعجیزه‌یان تیدا کردوووه و باسی قوناه‌کانی ئیعیازیان کردوووه.

پیناسی موعجیزه:

له پرووی زمانه وانیه وه موعجیزه واته: (کاریکی به‌چو‌کداهینه‌ر، یان عاجزکار)، کاریکه عاده‌ت شکینه، واته له دهره‌وه‌ی عاده‌ت و توانای ئاسایی مروقه‌کانه، عاده‌ت نایگریته‌وه و شتیکی نائاساییه، هاوکاتیشه له‌گه‌ل ته‌حه‌دداو داوای پرووه‌بوونه‌وه.

لیزه‌دا چه‌زده‌که‌م له کتیبه‌کانی (علوم القرآن) دا پیناسی وشه‌ی (موعجیزه) تان بو بینم که له نیو دیردا و توویانه: (أمر خارق للعادة، مقرون بالتحدي): کاریکی عاده‌ت‌شکینه، هاوکات ته‌حه‌ددا‌ی له‌گه‌ل‌دایه. ئه‌مه‌یه وایکردوووه که موعجیزه‌ی هه‌ریه‌ک له پیغه‌مبه‌ران (عليهم السلام) له‌گه‌ل سهرده‌م و قوناه‌که‌ی خو‌یاندان مونسه‌به‌ی هه‌بووه، له و لایه‌نه‌وه که نه‌ته‌وه‌که‌یان زور پیشکه‌ووتوو بوون، له‌وه‌دا موعجیزه‌که هاتوووه، خو ناکریت له سهرده‌می‌کدا - بو نمونه - داهیتان و ورده‌کاری له زانستی پزیشکیدا باو بیت، که‌سینک بیت ته‌حه‌ددا له بواریکی تر دا بکات، بو نمونه که‌سینک له دارتاشیدا زور پیشکه‌ووتوووه، ناکریت و نابیت که‌سیکی تر بیت له بواری ئاسنگه‌ریدا ته‌حه‌ددا‌ی بکات، ئه‌بیت له هه‌مان پسپوری خویدا ته‌حه‌ددا بکریت. بویه له سهرده‌می پیغه‌مبه‌ری ئیسلامدا ﷺ که

زانسته‌کانی قورئان

به‌لاغەت و ڕه‌وانبێژی گه‌یشه‌ چله‌پۆیه، وه‌كو له‌حه‌ت چامه‌ به‌ناوبانگه‌كه‌ (المعلقات السبع) دا ده‌رکه‌وت، واته‌ هه‌وت چامه‌ عه‌ره‌ببیه‌که، که به‌ره‌می هه‌وت گه‌وره‌ شاعیری عه‌ره‌بی زۆر گه‌وره‌و به‌ناوبانگ بوون، که به‌ هه‌دیک ڕه‌وان و فه‌صیحن که عه‌ره‌به‌کانیش خۆیان پیتی سه‌رسام بوون و له‌وانه‌ به‌ دواوه‌ شتی وا به‌هیز له‌ ڕووی زمانه‌وانیی و ئەده‌ببیه‌وه‌ دووباره‌ نه‌بوویه‌وه‌. خاوه‌نی ئەو هه‌وت چامه‌یه‌ بریتین له‌ (حارث کوری حلزة، امرئ القیس، زوهه‌یر کوری ئەبی سولما، طرفه‌ کوری عه‌بد، عه‌مر کوری کلثوم، عه‌نته‌ره کوری شه‌داد، له‌بید کوری أبو ربیع‌ی عامری).

ئەم هه‌وت شاعیره‌ له‌ پیشبرکی نیونه‌ته‌وه‌بیه‌کانی خۆیاندا- که له‌ بازاریکی شاری مه‌که‌دا سازده‌کرا به‌ ناوی (بازاری عوکاظ)- هه‌رکه‌سیان به‌هیزترین شیعری بگوتایه‌ خه‌لاتیان ده‌کرد، که بریتیبوو له‌وه‌ چامه‌که‌یان له‌ ناوه‌وه‌ی دیواری که‌عه‌دا هه‌لده‌واسی، که تا ئەم ساڵه‌ دواپانه‌ش ئەم چامه‌ هه‌ل‌واسراوانه‌ مابوون. له‌ راستیدا نه‌ پیش ئەو سه‌رده‌مه‌ شتی وا گوترابوو، نه‌ دواي ئەوه‌ش شتی وا گوتراوه‌ته‌وه‌، له‌ هه‌چ سه‌رده‌میکداو هه‌چ نه‌ته‌وه‌یه‌کیشدا نه‌بیستراون.



زانسته‌کانی قورئان

قوناغه‌کانی ته‌حه‌دای قورئان بۆ نه‌یارانی

ئه‌مه‌ی باسکرا لایه‌نی ئی‌عجازی زمانه‌وانیی و فه‌صاحه‌ت و به‌لاغه‌ی قورئانی پیروژ بوو، ئه‌گه‌ر نا لایه‌نه‌کانی تری ئی‌عجازی قورئانیش هه‌ن، به‌لام ئیسته‌ته‌ن‌ها ده‌مانه‌وئیت قوناغه‌کانی ئی‌عجاز باسبکه‌ین. بیگومان بۆ ئه‌وه‌ی که ته‌حه‌دداکه زۆ قورس بیته‌، مه‌نه‌جی قورئان وابوو که له‌ سی قوناغه‌دا ته‌حه‌دداکه‌ی کردوو:

له قوناغی یه‌که‌مدا ده‌فه‌رموئیت: ئه‌گه‌ر ئیوه موحه‌مه‌د به‌ هه‌لبه‌سته‌ری ئه‌م قورئانه ده‌زانن، ده‌ فه‌رموون ئیوه‌ش عه‌ره‌بن، ئه‌م نه‌خوینده‌واره، ئیوه‌ خوینده‌وارن، ئه‌م ئیمکاناتی نییه‌، ئیوه‌ هه‌تانه، ئه‌م ئه‌دیب و شاعیر نییه‌، خۆ ئیوه‌ شاعیرو ئه‌دیبی زۆرتان هه‌یه‌، فه‌رموون هاوشیوه‌ی قورئانه شتیک بلین. ئه‌م ته‌حه‌ددایه‌ له‌ سوهره‌تی (الطور)دایه‌ که ده‌فه‌رموئیت: (فلیأتوا بحدیث مثله‌ إن‌ کانوا صادقین): ئه‌گه‌ر راستگۆن، با قسه‌یه‌کی هاوشیوه‌ی ئه‌م قورئانه‌ بینن. دیاره‌ هیچ ولامیکیان نه‌بوو و هیچیان بۆ نه‌کرا.

له قوناغی دووه‌مدا، پاش ماوه‌یه‌ک، ته‌حه‌دداکه‌ی قورستر کردو فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر نمونه‌یه‌کی هه‌موو قورئانتان بۆ نایه‌ت ده‌ سوهره‌ت هاوشیوه‌ی ئه‌م قورئانه‌ بینن: ﴿فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مَفْرَاتٍ وَاذْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾، واته‌: ئیوه‌ مادام پشتتان به‌ غه‌یری خودا به‌ستوو، کچی‌ ترتان بۆ ده‌کری به‌ پشتیوان، بیهینن له‌گه‌ل خۆتاندا، ده‌ سوهره‌ت هه‌لبه‌ستن، به‌لام هاوشیوه‌ی ئه‌م قورئانه‌ بیته‌ که دابه‌زیوه‌ته‌ سه‌ر موحه‌مه‌د. بیگومان له‌م قوناغه‌شدا به‌دیاریانه‌وه‌ وه‌ستا، هیچیان بۆ نه‌کرا.

زانسته‌کانی قورئان

له قوناعی سینه‌مدا ته‌حه‌دییه‌که‌ی ته‌واو قورس کردو فه‌رمووی: ده‌ی که ناتوان ده‌ سوره‌تیش بینن، به‌ لای که‌مه‌وه‌ یه‌ک سوره‌ت بینن، وه‌کو ئەم قورئانه، له‌ سوره‌تی (البقرة) دا که‌ فه‌رمووی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَضَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، واته‌: ئە‌گه‌ر ئیوه‌ راسته‌ده‌کن، یه‌ک دانه‌ سوره‌تی هاوشیوه‌ی ئەم قورئانه‌ بینن، له‌ خوایش زیاتر کی له‌ توانانادایه‌ بانگی بکه‌ن، سوره‌تیکی وه‌کو (الکوثر) که‌ دێرو نیویکه‌، یان (العصر)، یان (الإخلاق)، که‌ ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانیان که‌من، بینن.. به‌لام نه‌یانتوانی و ئەمه‌شیان بو‌ نه‌کرا.

له‌به‌ر ئەوه‌ لایه‌نی ئیجازی به‌لاغی و فه‌صاحی قورئان، له‌ سه‌رده‌می ئەوپه‌ری گه‌وره‌یی و پیشکه‌وتنی زمانه‌وانیی عه‌ره‌بدا نه‌کرایت، ئیتر هه‌رگیز هیچ کاتیکی تر نا‌کریت، چونکه‌ هیچ سه‌رده‌میک نابیته‌ هاوشیوه‌ی سه‌ده‌ی پینج و شه‌شی زاینی که‌ شاعیرانی عه‌ره‌ب به‌و شیوه‌یه‌ پیشکه‌وتوو بوون، خو‌یان ئیعتراف ده‌که‌ن به‌وه‌ی که‌ هاوشیوه‌ی نه‌بووه‌و ناشییته‌وه‌.

لایه‌نه‌کانی تری ئیجازی قورئانی پیرۆز:

لایه‌نه‌کانی تری ئیجازی قورئان زۆرن. ئاشکرایه‌ که‌ قورئانی پیرۆز ته‌نها بو‌ نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب نه‌هاتوو، که‌ ئەم ئیجازه‌ به‌لاغی و لوغه‌وییه‌ی ببيته‌ (حوجه‌ت)، به‌لکو بو‌ هه‌موو مرو‌فایه‌تی هاتوو. له‌به‌ر ئەوه‌ لایه‌نه‌کانی ئیجازی قورئان زۆرن، یه‌کیکیان (لایه‌نی به‌لاغی)یه‌، که‌ تیشکیکی زیاتری ده‌خه‌ینه‌ سه‌رو نمونه‌ دینینه‌وه‌، یه‌کیک له‌و نمونه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌لیدی مامی ئەبوجه‌هل، چوو له‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌ قورئانی ده‌خوینده‌وه‌. وه‌لید شاعیریکی زۆر

زانسته‌کانی قورئان

گه‌وره و به‌توانا بوو، له و کاته‌دا وه‌لید که‌وته ژیر کاریگه‌ری قورئان و قسه‌کانی پیغهمبه‌ره‌وه ﷺ، رویشته‌وه بو لای ئه‌بو جه‌هل، هه‌ستی به‌وه کرد که کاری تی‌کراوه، بو‌یه ئه‌بو جه‌هل پی‌ی وت: مامه! شتی وا نه‌که‌یت، تو که‌سایه‌تیبه‌کی ناسراویت، شتی‌ک ده‌رباره‌ی محهمه‌د بلی و بیسه‌لمینه محهمه‌د خوش ناویت. وه‌لید له وه‌لامیدا قسه‌یه‌کی به‌هیزی کرد، نه‌یتوانی راستگو نه‌بیت، چونکه به ته‌واویی که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری قورئانه‌وه. بو‌یه وتی: "وماذا أقول؟ فوالله ما فيكم رجلٌ أعلمُ بالشعرِ مِنِّي ولا بجزءه ولا بقصيدهه، ولا بأشعار الجن، والله ما يُشبهه الذي يقول شيئاً من هذا. والله إنَّ لقوله الذي يقولُ حلاوةً، وإنَّ عليه لطلاوةً، وإنَّه لَمُنْمِرٌ أغلاه، مُغْدِقٌ أسفله، وإنَّه لَيَعْلُو وما يعلو عليه، وإنَّه لَيَحْطِمُ ما تحتهُ"، (حاکم و به‌یقه‌قی به‌سه‌نده‌ی سه‌حیح گیزاویانه‌ته‌وه) واته: جا چی بلیم؟ سویند به‌خو! که‌ستان تیدا نیه له من شاره‌زاتر بن له شیعر، له جو‌ری (ره‌جزی) و له جو‌ری چامه‌ی، ته‌نانه‌ت له شیعری جنوکه‌ش ده‌زانم. سویند به‌خو! ئه‌وه که محهمه‌د ده‌لیت هیچی له‌وانه نیه. سویند به‌خو! ئه‌و قه‌وله‌ی که‌ ئه‌و ده‌لیت زور شیرینه، زور پاراوه، سه‌ره‌وه‌ی به‌ره‌مداره، بنه‌وه‌ی چروپره، ئه‌م شته‌ی که پینده‌وتریت قورئان سه‌رده‌که‌ویت، هیچ که‌س و شتی‌ک به‌سه‌ریدا سه‌رناکه‌ویت، به‌ دلنایی ژیری خو‌ی وردوخاش ده‌کات.

ئهم پیاوه پیمان ده‌وت (أفصح الشعراء) ره‌وانی‌ترینی شاعیران، له کاتی خویدا ناوبانگی ده‌رکردبوو، ئه‌بوجه‌هل و داروده‌سته‌که‌ی هه‌موویان ده‌یانزانی که‌ وایشه، به‌لام دیاره راستیی و سه‌راحه‌تیکی تیدا‌بووه که نه‌یتوانیوه فی‌ل له خو‌ی بکات، بو‌یه شیعره‌کانی خو‌ی دراند، شیعره‌کانی خو‌ی که له که‌عبه هه‌لواسرابوون لایبردن، ته‌نانه‌ت ته‌رکی شیعری کرد. ته‌نها ئه‌ویش نه‌بووه که ئه‌مه‌ی به‌سه‌ر هاتوو، ده‌گیزنه‌وه که که‌سی‌کیش هه‌بووه به‌ ناوی (نه‌ضر)ی

زانسته‌کانی قورئان

کورپی (حارث)، داستانبیژی موناڤیسی پیغه‌مبهری خوا بووه، هر کاتیک پیغه‌مبهر ﷺ قورئانی بۆ که‌سانیک ده‌خوینده‌وه، ئه‌میش به‌دوایدا ده‌چووه هه‌مان کۆر، ده‌ستی ده‌کرد به‌ گێرانه‌وه‌ی داستانی عه‌تته‌ره‌و به‌سه‌ره‌اته پیشووه‌کان و شیعری شاعیرانی سه‌رده‌می نه‌فامی کۆنی ده‌گێرایه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی سه‌رقال بکات، به‌لام ئه‌ویش کاتیک که‌م که‌م قورئانی پیرۆزی بیست، وایلیهات که‌ بلیت: "ئه‌ی پیاوانی قوره‌یش! برۆن خه‌می خۆتان بخۆن، محهمه‌د به‌ مندالی و گه‌نجی چاک و پاک و ئه‌مین بوو به‌ لاتانه‌وه، ئیسته که‌ خه‌ریکه‌ مووی سپی له‌ ریشی دیت و چووته‌ ته‌مه‌نه‌وه‌و ده‌لیت: من پیغه‌مبهرم، ئیسته پیی ده‌لین: شیته، یان درۆزنه. شتی وا مه‌که‌ن، شتی وا سه‌رناگریت". له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وانه‌ی که‌ ئیصافیان هه‌بووه هه‌ستیان کردووه که‌ درۆکردن له‌گه‌ل ئه‌و راستیه‌ که‌ محهمه‌د شتیکی هه‌تاوه که‌ له‌ کاری مرۆف ناچیت، زه‌حمه‌ته.

به‌هه‌رحال، له‌ پووی زمانه‌وانیه‌وه عه‌ره‌ب کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هاوشیوه‌ی قورئان نه‌ وتراوه‌و نه‌ ده‌شگوتری، حه‌وت چامه‌که (المعلقات السبع)ی هه‌لواسراوی ناو که‌عه‌بی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش، ناگه‌ن به‌ لای که‌می ئه‌م داپشتنه‌ی که‌ پیی ده‌لین قورئانی پیرۆز.

لایه‌نی دووه‌می ئیعجاز که‌ له‌ قورئاندا هه‌ستی پیکریت (ئیعجازی ته‌شریعی)یه، له‌ قورئاندا شتیکی زۆر پوونه، یاساناسان، ده‌ستورزانان، ئه‌وانه‌ی که‌ پسپۆری بواری قانونن، له‌ کۆن و تازه، ئیعتراڤیان به‌م حه‌قیقه‌ته‌ کردووه، بۆ نمونه: ئه‌م شه‌ریعه‌تی خواییه‌ گونجاوه‌ له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ر، له‌گه‌ل سه‌روشت، گونجاوه‌ له‌گه‌ل سیستمی هه‌ستی و بوون، هه‌یج شه‌ریعه‌یکیش نیه‌ که‌

زانسته‌کانی قورئان

ئەم گونجان و سازگار بوونەى تىدايىت، گونجاوه له‌گەل ناخى مرؤف، هىچ زەحمەتیه‌كى تىدا نىيه، سازگارە له‌گەل فىطرەتى مرؤفا. ئەحكامە‌كانى بابەتە قىه‌مى و ئەخلاقىيه‌كان، له‌گەل فىطرەتى مرؤفا گونجاون. له‌ رۆويه‌كى تره‌وه گونجاوه له‌گەل ژىنگه، له‌گەل سەردەمه‌كان، له‌گەل گۆرانكارىيه كۆمه‌لايه‌تبييه‌كان. بۆيه ئه‌و پايه‌و بنه‌مايانه‌و ئه‌و مروونه‌ت و سه‌ماحه‌تەى كه‌ له‌ قورئاندايه‌و ئه‌و سازگارىيه‌ى كه‌ له‌گەل س‌روشت و له‌گەل ناخى ئىنساندا هه‌يه‌تى و ئه‌و هاوئاه‌نگىيه‌ى له‌گەل بوونه‌وه‌رداو له‌گەل خويندنه‌وه‌ى كه‌وندا به‌ شى‌وه‌يه‌كى گشتى هه‌يه‌تى، به‌لگه‌يه‌كى رۆونه له‌سەر ئه‌وه‌ى كه‌ ئەم ته‌شريعە له‌لايه‌ن خالقىكى شارەزاويه به‌ مرؤف و ته‌نها خوايه بتوانىت ئەم ته‌شريعە (متكامل) و هاوسه‌نگه بنىرىت، چونكه دروستكارو به‌ديهيته‌رى مرؤف، خۆى به‌ديهيته‌رى گەردوونيشه، هەر خۆيشى ده‌توانىت شه‌رىعه‌تىك به‌ئىت كه‌ گونجاوبىت له‌گەل هه‌موو ژىنگه‌و سەردەمه‌كان و حاله‌ته‌كانى هه‌موو مرؤفه‌كان.

ئىعجازى سىيەم له قورئاندا ئىعجازى هه‌والى غه‌يبه. قورئان پرىه‌تى له باسى هه‌والى رابردوو، باسى واقىك كه‌ دووره له محەمه‌دو ژىنگه‌ى محەمه‌دوه ﷺ هه‌روه‌ها پرە له باسى داها‌توو.

له رابردوودا سه‌ير ده‌كه‌يت ميژوويه‌كى دووردرىژى باسكردوو، له به‌سه‌ره‌اته‌كانى ئادەم و باسى نوح، عادو ئەمود، ئىبراهيم و ئىسماعيل، لوط، موساو عيساو مه‌رىه‌م، داودو سوله‌يمان، يوسف و باوكى و براكانى، ذو القرنين، شوعه‌يب.. هتد، ئەمه زۆر گرنگه، ئەم هه‌موو ميژووه، كه‌يكي نه‌خوينده‌وار له كوئى هينا؟ يان باسى واقع و حالى ئەوكاته‌ى كردوو، بۆ نموونه ته‌نانه‌ت

زانسته‌کانی قورئان

نهینتی دووړووه‌کانی کردووه، قسه‌ی دلی دووړووه‌کانی گپراووته‌وه، بۆ نمونه ده‌فرمویت: ﴿يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ نُزِّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾، ئاماژه به‌وه ده‌کات که دووړووه‌کان ترسی ئه‌وه‌یان بووه سوره‌تیکیان له‌سه‌ر دابه‌زیت و قسه‌ی ناو دل‌یشیان بکات. یان باسی شه‌ری نیوان ده‌وله‌تی روم و فارسی کردووه، که له‌و کاته‌دا دانیشتوانی دورگه‌ی عه‌ره‌بی هر ئاگایان لپی نه‌بووه. هه‌روه‌ها زور حاله‌تی تری باسکردووه، بۆ نمونه وینای ناومالی دووړووه‌کانی کردووه، وینای ناو ناخیانی کردووه، که چۆن پیلان ده‌گپرن و شه‌وانه داده‌نیشن و به‌رپوژ چی ده‌کن و ویستوویانه له‌جه‌نگه‌کاندا چی بکن و چۆن ده‌یانه‌ویت به‌ره‌ره‌کانی موسلمانان و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکن؟

له‌ پروویه‌کی تره‌وه قورئان باسی داهاتووی زور تیدایه، بۆ نمونه باسی چاره‌نوسی ئه‌بوله‌ه‌بی تیدایه: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ کاتیک ئه‌م سوره‌ته له‌ سه‌ره‌تای سه‌رده‌می مه‌ککه‌وه دابه‌زی، خو ئه‌بوله‌ه‌ب ده‌یتوانی به‌ درو بلیت: من موسلمان بووم و مامه‌له‌ی زاهریش له‌گه‌لی ئه‌بوايه موسلمانانه بیت، ئه‌و کاره‌ی به‌س بوو بۆ به‌درو‌خستنه‌وه‌ی قورئان، به‌لام نه‌یتوانی ئه‌وه بکات. یان بۆ نمونه قورئانی پیروژ باسی (فه‌تحی مه‌ککه‌ی تیداکراوه، پیش رووداوی ئازادکردنی مه‌ککه، یان باسی شکستی قوره‌یشییه‌کان کراوه له‌ رووداوی (به‌در)دا، پیش رووداوه‌که، هه‌روه‌ها باسی سه‌رکه‌وتنی رومه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کاندا.

به‌ کورتیی زور شت له‌ قورئاندا ده‌رباره‌ی داهاتوو هاتوو، ئه‌گه‌ر بۆ بابه‌تی قیامه‌ت و قه‌برو به‌هه‌شت و جه‌هنه‌م و ئه‌وانه، بیباوه‌رانیکی بلین وا نیه، ئه‌ی بۆ ئه‌م بابه‌ته میژووویانه چی ئه‌لین؟ برۆ میژوو بخوینه‌ره‌وه، بزانه‌چ

زانسته‌کانی قورئان

میژووویهک هه‌یه پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه بیټ که خوا باسی کردووه؟ دهرباره‌ی ئاده‌م و حه‌وا، دهرباره‌ی کوره‌کانیان، تا ده‌گاته سه‌رده‌می پیش سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ که هه‌موو میژووناسان و کتیبه‌کانی شه‌رحی ئینجیل و ته‌ورات و ئه‌وانه، باسی ئه‌و بابه‌تانه‌یان کردووه، به بی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاگای له‌و کتیبانه بیټ و خویندبنییه‌وه.

ئیعجازی چواره‌م له قورئاندا لایه‌نی ته‌حه‌دداو ئیعجازی زانستییه، که مه‌به‌ست لئی زانسته جوراوجوره‌کانه، وه‌کو: دروستبوونی بوونه‌وه‌ر، گه‌ردووناسی، زه‌ویناسی، روه‌کناسی، ده‌ریاناسی، مرؤقناسی.. قورئان پرییه‌تی له باسی زه‌وی و تویره‌کانی، ئاسمان و چینه‌کانی، باران و ئاوو ده‌ریاکان، که‌ژو کیه‌وه‌کان، دروستبوونی مرؤف، قوناغه‌کانی دروستبوونی کۆرپه‌له له سکی دایکی‌دا، یان باسی کشانی گه‌ردوون، جووله‌ی هه‌وره‌کان، باسی یاساو سوننه‌ته که‌وینییه‌کان، ئاماژه‌ پزیشکییه‌کان.. هتد ئه‌مانه هه‌مووی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مه له‌لایه‌ن خواوه‌یه، محه‌مه‌دیکی نه‌خوینده‌وار ئه‌مانه‌ی چۆن زانی؟ که میژووی ژیانیشی ده‌یسه‌لمینیت هیچ که‌سیکیشی نه‌دیوه، تا که‌مترین زانستی لیوه‌ر بگریټ.

ئیعجازی چواره‌م له قورئاندا ئیعجازی ژماره‌یییه، که له‌م دواییانه‌دا به‌ حوکمی دروستبوونی کۆمپیوته‌رو گه‌رانی ئه‌لیکترۆنی و داهانتی که‌ره‌سته هۆشمنه‌نده‌کان په‌یدا بوو. به‌ تایبه‌تی تر دوا‌ی داخ‌کردنی قورئانی پیروژ بۆ ناو کۆمپیوته‌ر به‌شیوه‌ی وۆرد.

زانسته‌کانی قورئان

ئەم بابەتە پەنگە هەندیک جار موبالەغەو زیادەرەویی و (تصنع)ی تیندا کرابیت، بەلام بەدوور لەو بەشە زیادەرەوییە، حەددیکی مەعقولی هەیه دەیسەلمینیت کە ئەم قورئانە وەحی خواوە و ناکریت تەنھا لە رپی تەصادوف و ریکەوتەو ئەم هەموو تەوافوقە عەدەدییە دروست ببیت. لێرەدا تەنھا چەند نمونەیک دەهینمەو، بۆ نمونە: لە چەندین شوینی قورئاندا وشە (الدنيا) هاتوو کە (۱۱۵) جار هاتوو، کەچی کە لە قورئاندا دەگەرپین دەبینین وشە (الآخرة)ش هەر (۱۱۵) جار هاتوو، کە موقابیلی (الدنيا)یە، ئەمە لە یەک شویندا نیە تا بلینی گرنگییەکی چیه؟ ئەو وشانە لە سیاقاتێ جۆراوجۆر، ئایەت و سورتێ جۆراوجۆردا هاتون، کە پێش سەرەدەمی کۆمپیوتەر، یان ئیستەش بەبی کۆمپیوتەر، یان هەر دەزگایەکی تری هۆشمەند، دەبی زۆر بگەرپی، تا بیاندۆزیتەو.. یان بۆ نمونە وشە (أقم الصلاة) پینج جار هاتوو، (أقیموا الصلاة) دوازدە جار هاتوو، کە دەکاتە حەقدەو ژمارە یەکاتەکانی نوێژ دەکات. یان وشە (امرأة) (۲۴) جار هاتوو، وشە (الرجل)یش (۲۴) جار هاتوو. وشە (حسنت) (۱۶۷) جار هاتوو، وشە (سینات)یش (۱۶۷) جار هاتوو. یان وشە (الناس) (۵۰) جار هاتوو، وشە (أنبياء)یش هەر پەنجا جار هاتوو، وەک ئەو کە بلینیت: پیغمبەران (عليهم السلام) بۆ (الناس) نێردراون. یان وشە (اليوم) (۳۶۵) جار هاتوو، ریک بە ئەندازە ی ژمارە ی پۆژەکانی سال. یان سال دوازدە مانگە، کە بە عەرەبی پێی دەوتریت (شهر)، ریک وشە (شهر) دوازدە جار هاتوو، بە ئەندازە ی ژمارە مانگەکان.

زانسته‌کانی قورئان

بەم جۆره - سبحان الله - هه‌ندیک ته‌وافقاتی سه‌یر له قورئاندا هەن، بۆ نموونه وشه‌ی (مصیبه‌ت) و لق و به‌شه‌کانی له قورئاندا (۷۵) جار هاتوو، وشه‌ی (شکر)یش هەر (۷۵) هاتوو، وه‌ک بلیت: ئه‌رکی موسلمان به‌رامبه‌ر هەر موصیبه‌تیک که‌ پروو ده‌دات (شوکر)ی خودای گه‌وره‌یه! یان وشه‌ی (الملائکه) و موشته‌قاتی (۸۸) جار هاتوو، وشه‌ی (الشیاطین)یش - که‌ به‌رامبه‌ر به‌ مه‌لائیکه‌ن - هەر (۸۸) جار هاتوو..

یان له‌ پروویه‌کی تره‌وه وشه‌کانی داستانی (که‌ف) (۳۰۹) وشه‌ن، که‌ ژماره‌ی ئه‌و سالانه‌یه‌ یارانێ ئه‌شکه‌وت تیایدا ماونه‌ته‌وه! ئه‌مه‌ شتیک نیه‌ به‌ ریکه‌وت هاتبیت. یان بۆ نموونه وشه‌ی (سبع سماوات) له‌ قورئاندا هه‌وت جار هاتوو. ئه‌مانه‌ شتی هه‌روا ئاسایی نین، ئه‌مانه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م قورئانه‌ به‌ وردیی له‌لایه‌ن خودای گه‌وره‌وه‌ دارپژراوه، ئه‌وه‌ ئیسته‌ به‌ بۆنه‌ی وۆردو سیرج و کارئاسانی گه‌رانی ئه‌لیکترۆنییه‌وه، به‌لامانه‌وه‌ ئاسان بووه، ئه‌گه‌ر نا خۆت بخه‌روه‌ (۱۶۰۰) سال له‌مه‌وپیش، ده‌یان و سه‌دان پارچه‌ به‌ردو پیست و چله‌ دارخورماو پارچه‌ ته‌خته‌ بینه‌ به‌ر چاوت که‌ قورئانیان له‌سه‌ر نووسراوه، هه‌موو ئه‌مانه‌ش له‌ ماوه‌ی (۲۳) سالدا دابه‌زیون، له‌ ناکاو له‌ دوا سالی کۆچدا - واته‌ پاش (۲۳) سال له‌ دابه‌زینی یه‌که‌م ئایه‌ت - ئه‌مانه‌ کۆکه‌ره‌وه، ده‌ست بکه‌ به‌ گه‌ران بۆ ژماردن و دۆزینه‌وه‌ی ئه‌م جۆره‌ وشه‌ ته‌وافقیانه، جا ئه‌زانی که‌ ئه‌و کاره‌ نه‌ک هەر ئاسان نیه‌، به‌لکو ئه‌سته‌مه‌، چونکه‌ سوره‌ت و ئایه‌ته‌کانی قورئان پیکه‌وه‌ به‌ یه‌کجار دانه‌به‌زیون، تا بلیت که‌ی ئه‌سته‌مه‌؟ بیست و سێ سال نیوانیانه، له‌ بۆنه‌و کات و شوینی جیاجیادا دابه‌زیون، له‌ سه‌ره‌تایشه‌وه‌

زانسته‌کانی قورمان

پیکه‌وه نه‌نووسراونه‌ته‌وه. جا چاک له‌م قسه‌یه تیفکره، تا له‌ پرووی ئی‌عجازی
ئو و لایه‌نه تیگیه‌یت..!

لایه‌نیکی تری ئی‌عجاز که هه‌ندی‌ک هه‌ولیان داوه شتی لیده‌ره‌به‌ینن، لایه‌نی
زانستی پزیشکی و بابه‌تی تره، وه‌ک: ده‌رباره‌ی سووتان و گورینی پیست و
باسی سه‌ره‌په‌نجه‌کان و ده‌رباره‌ی به‌رزبوونه‌وه‌و نزمبوونه‌وه‌ی ئوکسجین و
سووده‌کانی هه‌نگ و هه‌نگوین و زه‌یتون، یان‌هه‌رامکردنی مرده‌وه‌بوو.. هتد.
ئایه‌تیکی وه‌ک ئه‌م ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (الحج) هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ده‌لین به‌ لای
که‌مه‌وه ئاماژه‌ی تیدایه به‌ شه‌ش زانست: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ
فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
وَنُقَرِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَّى
وَمِنْكُمْ مَّن يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ رَوْحٍ بِهِجٍ﴾، راستیشه‌ چه‌ندین ئاماژه‌ی
زانستی تیدایه، که له‌م چه‌ند دیره‌دا کوبووه‌ته‌وه.

به‌ گشتی هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ئه‌و ئایه‌تانه‌یان کۆکردووه‌ته‌وه که نزیکه‌ی
(۳۰۰) ئایه‌تن، ده‌رباره‌ی زانسته‌کانی زینده‌وه‌زانی، کیمیا، فیزیا، پزیشکی،
جیۆلۆجی، فه‌له‌کناسی و هه‌نده‌سه‌و ئه‌ستیره‌ناسی، ته‌نها پینشه‌وا غه‌زالی له‌ چه‌ندین
کتیبیدا ئاماژه به‌ ده‌یان جوړه زانست ده‌کات.

بۆیه به‌ راستی بابه‌تی موعجیزه‌و ته‌حه‌ددیات بابه‌تیکی زۆر گرنگه، لیره‌دا
ته‌نها به‌ کورتی باسما‌ن لیوه‌کرد، چونکه‌ خۆی بابه‌تیکی زۆر دووردریژه‌و
چه‌ندین کتیبیان له‌سه‌ر نووسراون، به‌لام بۆ ئیره‌ ئه‌وه‌نده کافیه، إن شاء الله
ئیسفاده‌ی لیده‌که‌ن، بۆ دریژه‌ی ئه‌م بابه‌تانه‌ ده‌بیت بگه‌رینه‌وه بۆ سه‌رچاوه

زانسته‌کانی قورئان

پسپۆرپییه‌کان. ئەم پوخته‌یه‌مان لێره‌دا بۆیه باسکرد، چونکه زۆر جار ته‌نھا باسی ئیعجازی زمانه‌وانی و به‌لاغیی ده‌کریت و ئەوه‌مان بێرده‌چیتته‌وه که قورئان بۆ هه‌موو مرۆفایه‌تییه، بۆ نمونه: که‌سیکی هیندی چی بکات له باسی لایه‌نی فه‌صاحه‌تی عه‌ره‌بی قورئان؟ ئەو هه‌ر عه‌ره‌بی تیناگات، تا ده‌رکی موعجیزه‌بوون بکات. یان که‌سیکی ئینگلیز ئەگه‌ر موعجیزه‌یه‌کی تری قورئانی بۆ باس نه‌که‌یت، ناکه‌وێته ژێر کاریگه‌ریی، بۆیه زۆر هه‌له‌یه هه‌میشه‌ گرنگی به‌ لایه‌نی به‌لاغیی قورئان بدریت و لایه‌نه‌کانی تری پشتگۆی بخرین و نه‌ته‌وه‌و زمانه‌کانی تر حیسابیان بۆ نه‌کریت.



وانه‌ی حه‌وته‌م

جوړه‌کانی نه‌سخ و رای زانایان له‌سه‌ری

واتاو پیناسی نه‌سخ له زمانی عه‌ره‌بیدا:

نه‌سخ له عه‌ره‌بیدا به چه‌ند واتایه‌ک دیت، واتایه‌کی زور به‌ربلاوی هه‌یه که به مانای (کوپی‌کردن) و له‌به‌رگرته‌وه دیت، به‌لام له سه‌رچاوه‌کانی زمانی عه‌ره‌بیدا به مانای لابرډن و لادانی شتیکیش هاتووه، یانی شتیکی لا بدهیت و شتیکی تر بهینیته جیگه‌ی، که‌واته له پرووی زمانه‌وانییه‌وه دوو واتای سه‌ره‌کیی هه‌ن: کوپی‌کردن و لابرډن. له قورئانی پیروژ - سوره‌تی (البقرة) - دا هاتووه، ده‌فرمویت: (ما ننسخ من آیه أو ننسها نأت بخیر منها أو مثلها)، یان ده‌فرمویت: (إنا کنا نستسخ ما کنتم تعملون)، که‌واته وشه‌ی (نسخ) و (استنساخ) له قورئانی پیروژدا هاتووه. جا به‌لگه‌ی ئه‌و زانایانه‌ی که ده‌لین: نه‌سخ‌وونه‌وه له قورئاندا هاتووه، ئه‌و ئایه‌ته‌ی یه‌که‌میانه.

به‌لام له پرووی زاراوه‌یی (اصطلاح) - ه‌وه وه‌کو زاراوه‌یه‌کی ناو ئه‌م زانسته‌ی (علوم القرآن) و پیناس کراوه که: "رفع حکم شرعی بدلیل شرعی متأخر"، واته: نه‌سخ هه‌لگرتنی حوکمیکی شه‌رعییه، به به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعیی که دوا‌ی ئه‌و دیت. ئه‌وه‌ی که گرنگه ئه‌وه‌یه له قورئانی پیروژدا ئاماژه به نه‌سخ کراوه، پروونترین ئایه‌ت ئایه‌تی (۱۰۶) ی سوره‌تی به‌قه‌ره‌یه که له سه‌ره‌وه هینامان: {مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا..} واته هیچ ئایه‌تیک کوپی

زانسته‌کانی قورئان

ناکهینه‌وه، یان ئایه‌تیک بخهینه جیی ئایه‌تیکی تر، یان له بیرى به‌رینه‌وه و لایبه‌رین، مه‌گەر له و باشتەر، یان هاوشیوهی ئه‌و ده‌خه‌ینه جیگه‌ی.

له قورئاندا به ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تریش ئه‌م باسی نه‌سخه‌ها‌تووه، وشه‌ی (تبدیل) گۆرینی بۆ به‌کاربراووه، له سورته‌ی (النحل) دا ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾: هه‌ر کاتیک ئایه‌تیک بخهینه جیی ئایه‌تیکی تر و بیگۆرین، خوا خۆی باشتەر ئه‌زانیت چی ئه‌نیریت، (نه‌یاران) به پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌لین: تو بوختان هه‌له‌به‌ستی. به‌لام زۆرینه‌ی ئه‌وان بێ ئاگان له حه‌قیقه‌ته‌کان.

ئه‌م دوو ئایه‌ته به‌لگه‌ی زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نه‌سخ له قورئانی پیرۆزا هه‌بووه، به‌لام له‌م سه‌ره‌تایه‌وه پێویسته ئه‌وه بزانی که له بابته‌ی نه‌سخدا پاجیایی و (خیلاف) یک هه‌یه‌و هه‌یج کاتیک ئیجماع له‌سه‌ر هه‌موو جۆره‌کانی نه‌سخ نه‌بووه، راسته زۆرینه (جمهوری) له‌گه‌له، به‌لام هه‌موو جۆرو به‌شه‌کانی نه‌گه‌یشتووه‌ته ئیجماع، چونکه له هه‌ندی‌ک سه‌رده‌مدا ئایه‌تی زۆریان ریز کردووه و ناوی نه‌سخیان لی ناو، زۆریکی تریش په‌دیان داونه‌ته‌وه، که ئیسته‌ئاماژه‌یان پێده‌که‌ین.

به‌لام دیاره نه‌سخ به‌و شیوه‌یه‌ی که له زانستی علوم قورئاندا باسکراوه، هه‌یج کاتیک له فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحا ئاماژه‌ی پێ نه‌کراوه و ئیجماعی زانایانی له‌سه‌ر نه‌بووه.

زانسته‌کانی قورئان

بواره‌کانی نه‌سخ و جوره‌کانی نه‌سخ‌ردنه‌وه:

به نيسبته جوره‌کانی نه‌سخه‌وه له سه‌رچاوه‌کانی زانستی (علوم القرآن) دا چوار جور نه‌سخ باسکراون، هه‌نديکیان زورینه‌ی زانایانی له‌گه‌له، هه‌نديک جورى زورینه‌ی له‌گه‌ل نیه. بۆ نمونه:

یه‌که‌م: نه‌سخی قورئان بۆ شه‌ریعه‌ته پیشووه‌کان: ئەم جوره‌یان هیچ خیلافیکی زانایانی له‌سه‌ر نیه. قورئانی پیروژ هاتوو، نه‌سخی بابه‌ته جوزئییه‌کان و ئەو شتانه‌ی په‌یوه‌ندیی به ژینگه‌و دوخی تاییه‌تی کومه‌لگه‌ پیشووه‌کانه‌وه هه‌یه، که له تورات و ئینجیل و زه‌بوورو صوحوفی ئیبراهیم و موساو کتیبه‌ ئاسمانییه‌کانی تر ئاماژه‌ی پیکراوه، ئاساییه که قورئان گۆربینی. به‌لام نه مه‌سائیلی بیروباوه‌ر گۆراوه، نه ئەه‌کامه‌ بنه‌ره‌تییه‌کانیش - حه‌لال و حه‌رامه‌کان - گۆراون، بۆ نمونه: له هیچ سه‌رده‌میکدا درۆ حه‌لال نه‌بووه‌و دوابی حه‌رام کرابیت، یان راستی حه‌رام نه‌بووه، دوابی واجب کرابیت، به‌لکو له شته جوزئییه‌کاندا. ئەوانه‌ی ده‌چنه‌ خانه‌ی (متطورات) و (متغیرات) ئال و گۆریان به‌سه‌ره‌اتوووه‌و قورئان نه‌سخی کردوووه‌نه‌ته‌وه.

دووهم: نه‌سخی قورئان به قورئان: یانی حوکمیک له ئایه‌تیکدا هاتیبیت، حوکمه‌که به ئایه‌تیکى تر هه‌لگیراییت، یان ئایه‌ته‌که، یان هه‌ردووکیان به قورئان نه‌سخ بووبنه‌وه. بۆ نمونه: خوی گه‌وره سه‌ره‌تا سه‌باره‌ت به عیدده‌ی ئەو ئافره‌ته‌ی که می‌ردی ده‌مریت فه‌رمووی: پیویسته سالیکی ته‌واو چاوه‌ری بکات، پاشان بۆی هه‌یه هاوسه‌رگیری بکاته‌وه: (والذین یُتَوَفَّوْنَ مِنْکُمْ وَیَدْرُونَ أَرْوَاجاً وَصِبْغَةً لِّأَرْوَاجِهِمْ مَّتَاعاً إِلَى الْحَوْلِ) البقرة/ ۲۴۰، پاشان ئەم ئایه‌ته نه‌سخ کرایه‌وه به ئایه‌تی

زانسته‌کانی قورئان

(۲۳۴)ی سوره‌تی (البقرة)، که ده‌فهرمویت عیدده‌یان چوار مانگ و ده روزه: (والذين يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا) البقرة/۲۳۴. سییه‌م: نه‌سخی قورئانه بۆ سوننه‌ت: یانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌گوفتاری، یان کرداری، یان ئیقرارو دانپیادانانی، حوکمیکی برپیار داوه، خوی گه‌وره به‌قورئانی پیروز نه‌سخی کردووه‌ته‌وه. به‌نموونه: موسلمانان به‌فهرمانی پیغه‌مبه‌ری خوا ماوه‌یه‌کی زور بۆ نویژکردن پرویان ده‌کرده (بیت المقدس)، به‌لام له مانگی شه‌عبانی سالی یه‌که‌می کوچیی، دوا به‌دوای دامه‌زرانی ده‌وله‌تی ئیسلامیی له مه‌دینه، فهرمانی له خواوه هات و ئایه‌ت دابه‌زی که له‌مه‌و لا پروو بکه‌نه (مسجد الحرام)، فهرمووی: (فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ) البقرة/۱۴۴، به‌م ئایه‌ته سوننه‌ته کرده‌بییه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌سخ کرایه‌وه.

چواره‌م: جوړی نه‌سخی قورئانه به سوننه‌ت: چ گوفتار بیت، یان کردار، یان ئیقرار، هر سی جوړه‌که‌ی سوننه‌ت، که ئەمه‌یان زور دژواره‌و زورینه‌ی زانایانی له‌گه‌ل نیه، به‌تایبه‌تی پیشه‌وا شافعی - خوالیی رازی بیت - وتوویه‌تی: ته‌نانه‌ت قورئان به سوننه‌تی موته‌واته‌ریش نه‌سخ نایبته‌وه‌و شتی وا نه‌گونجاوه، یانی قورئان حوکمیکی تیندا دابه‌زیبیت، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌گوفتاری، یان کرداری، یان ئیقراری، نه‌سخی ئەو ئایه‌ته‌ی کردبیته‌وه، یان نه‌سخی حوکمی ئەو ئایه‌ته‌ی کردبیته‌وه، پیشه‌وا ئەحمه‌دیش له‌قه‌ولیکیدا له‌گه‌لی نیه، به‌لام پیشه‌وا مالک و ئەحمه‌د به‌جائیزیان زانیوه. به‌لگه‌ی شافعییه‌کان بۆ ئەو بۆچوونه‌یان که نه‌سخی قورئان بۆ سوننه‌ت به‌دژوارو ناجائیز ئەزانن ئەوه‌یه که له ئایه‌تی (۱۰۱)ی سوره‌تی (النحل) دا فهرموویه‌تی:

زانسته‌کانی قورئان

﴿ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزِيلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾. هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی تریان ئایه‌تی (۱۰۶)ی سوره‌تی (البقرة) به‌که ده‌فه‌رمویت: ﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِخْهَا نَأْتِ بَحَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾.

پای نه‌یارانی فه‌رموده له‌سه‌ر نه‌سخ:

به‌رامبه‌ر زۆرینه‌ی ئه‌و زانایانه، که‌مینه‌یه‌ک هه‌ن که‌ باوه‌ریان به‌ فه‌رموده‌و رپوایات نیه، له‌ سه‌رده‌می هاوچه‌رخدا پێیان ده‌لێن: (قورئانییه‌کان)، پێشتریش هه‌بوون، ئه‌لێن: به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک نه‌سخ له‌ قورئاندا نیه، به‌لگه‌ش به‌ دوو ئایه‌ت دینه‌وه، یه‌کیکیان ئه‌و ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (ق) که‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿ ما یبدل القول لدي وما أنا بظلام للعبيد ﴾: واته: به‌لێن و قه‌ول و قه‌رار لای من ناگۆریت، من به‌رامبه‌ر به‌نده‌کان سته‌مکار نیم. به‌لام ئه‌وه‌ سیاقه‌که‌ی دیاره، له‌ ویدا باسی گۆرینی حوکم نیه، به‌لکو هه‌ره‌شه‌ی خواجه له‌ کافرانی سه‌رسه‌خت، چونکه‌ سه‌ره‌تای سیاقه‌که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ * مَنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ * الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ * قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ * قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ * مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴾. که‌واته ئه‌وه‌ باسی به‌لینیکی خواجه گه‌وره ئه‌کات که‌ فه‌رموویه‌تی: هه‌ر کافرێکی عه‌نیدو که‌له‌ره‌ق که‌ رێ له‌ خێرو چاکه‌ ده‌گریت و هاوه‌ل بو خوا بریار ده‌دات، ئه‌بێ بچنه‌ سزای دۆزه‌خه‌وه، ته‌نانه‌ت وایلیدیته‌ هاوه‌ل و قه‌رینه‌ شه‌یتانه‌که‌ ده‌لێت: من گومرام نه‌کرد، خۆی گومرا بوو، خواجه گه‌وره ئه‌فه‌رمویت: له‌ قیامه‌تدا له‌به‌رده‌می مندا ملمانی و دهمه‌ده‌می مه‌که‌ن،

زانسته‌کانی قورئان

پیشتر به‌لینم داو خستمه به‌رده‌متان، من به‌لین ناگورم.. که‌واته ئه‌وه ئاماژه نیه به‌نه‌سخ، ئاماژه‌یه به‌ وه‌عدو به‌لینیکی خوا له‌ دونیادا بو قیامت.

یان به‌لگه‌یان هیناوه‌ته‌وه به‌ ئایه‌تیکی تر له‌ سوره‌تی (الأنعام) که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنتَهُم نَصْرًا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾، ئه‌فه‌رمویت: پیش تو ئه‌ی محمه‌ده! پیغه‌مبه‌رانیک به‌ درو‌خرانه‌وه، به‌لام سه‌بریان کرد له‌سه‌ر ئه‌وه، ئه‌زیه‌تیش دران، تا خوی گه‌وره سه‌ریخستن، دوی ئه‌وه ئه‌فه‌رمویت: (ولا مبدل لکلمات الله): هیچ گورانیک نایه‌ت به‌سه‌ر وشه‌کانی خوا‌دا! واته ئه‌ویش باسی به‌لینی خویه که ناگوریت، نه‌ک گورینی ئه‌حکام، یان ئه‌وه‌ی لی بخوینریته‌وه که نه‌فی نه‌سخ بکات.

سه‌بارت به‌ ژماره‌ی ئایه‌ته‌مه‌نسوخه‌کان:

به‌ نیسبه‌ت ژماره‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی نه‌سخ کراونه‌ته‌وه: رای زور هه‌ن، مه‌شه‌هورترینیان ئه‌وه‌یه که عه‌للامه (سیوطی) باسی لیکردوه - که سالی (۹۱۰) وه‌فاتی کردوه - ده‌لایت: ته‌نها بیست ئایه‌ت نه‌سخیان تیدا کراوه‌ته‌وه. ئه‌و دواهمین زانایه ته‌حقیقی کردوه‌و که‌مترین ژماره‌ی ئایه‌تی مه‌نسوخه‌ی وتوه. پیش ئه‌و عبد‌القادر به‌غدادی باسی له‌وه کردوه که (۶۶) ئایه‌ت نه‌سخیان تیدایه. پیشتر له‌ویش (ابن سولامه‌ی بغدادی). که سالی (۴۱۰) وه‌فاتی کردوه. باسی له‌ نه‌سخیونه‌وه‌ی (۲۱۳) ئایه‌ت کردوه! (ابن‌الجوزی) ش - که یه‌کیکه له‌ زانا مه‌شه‌هوره‌کان - باسی له‌ (۲۷۴) ئایه‌تی مه‌نسوخ کردوه. هه‌روه‌ها (جه‌عفری نه‌ححاس) - که له‌ سه‌ده‌ی چواری کوچی ژیاوه - باسی له‌ (۱۳۴) حاله‌تی نه‌سخ کردوه.

زانسته‌کانی قورئان

بهو جوړه ئه‌م بابته‌تی نه‌سخه ئه‌و هه‌موو قه‌ولانه‌ی له‌سه‌ره، به‌لام ئه‌وه‌ی زوړترين زانايان هاوړان له‌گه‌لی، ئه‌و قسه‌یه‌ی (سیوطی)یه که وتوویه‌تی بیست نایه‌ت نه‌سخیان تیدایه.

که‌واته دوو لایه‌نی دژ به‌یه‌ک زوړ زیاده‌ره‌وییان کردووه له‌ باسی نه‌سخدا، لایه‌نی یه‌که‌م که زیاده‌ره‌ویی زوړیان کردووه له‌ ئینکاری نه‌سخداو به‌ ره‌هایی ره‌دیان کردووه‌ته‌وه. لایه‌نی دووهم ئه‌وانه‌ی زیاده‌ره‌وییان کردووه له‌ ژماره‌ی نایه‌تی مه‌نسوخدا، هر دوو نایه‌تیکیان دبیت که دژیه‌کبوونیکي پرواله‌تییان تیدایه، یه‌کسه‌ر بریاریانداوه نه‌سخه، بۆ نمونه: هرچی نایه‌تی باسی صه‌فح و چاوپووشی و چاکه‌کاری و ئیحسان و ئه‌و شتانه‌یه که نه‌رمییان تیدایه له‌گه‌ل خه‌لدا، بی به‌لگه‌ وتوویانه: هه‌موو نه‌سخ کراونه‌ته‌وه به‌ نایه‌تی شمشیر (سه‌یف)، نایه‌تی سه‌یف چیه؟ هیچ ئه‌سلئیکي نیه، دیاره مه‌به‌ستیان یه‌کیک له‌و نایه‌تانه‌یه که فه‌رمانیان تیدایه به‌ شه‌رکردن له‌گه‌ل بی‌پروایان، وه‌کو نایه‌تی: (وقاتلوا المشرکین کافه)، له‌ کاتیکدا که‌س له‌ زانایان نه‌یوتووه که ده‌قئیکي شه‌رعی هاتبیت و ئه‌وه‌ی به‌ نایه‌تی سه‌یف دانابیت، به‌ مه‌رجیک نابیت به‌ ئیجتیهاد هیچ ده‌قئیک ناو بنریت نایه‌تی سه‌یف، ده‌بیت به‌ ده‌قئیکي شه‌رعی ئه‌و کاره بکریت و په‌یوه‌ندییه‌که‌ی نیوانیشیان به‌سه‌لمینریت.

ئو کاره‌ی هه‌ندیک له‌ زانایان کردوویانه، که به‌ ئیجتیهاد په‌یوه‌ندی نیوان دوو نایه‌ت یان دوو کومه‌له نایه‌تییان به‌ باسی ناسخ و مه‌نسوخیی ری‌کخستووه، ده‌کرا له‌ رپی (عام)و (ته‌خصیص)، یان (مطلق)و (ته‌قید)، یان (مجمل) و (ته‌بیین)ه‌وه چاره‌سه‌ر بکه‌ن، چونکه له‌ راستیدا زوړبه‌ی ئه‌و

زانسته‌کانی قورئان

نمونانه‌ی له باسی نه‌سخدا هینا و نیانه‌ته‌وه له و بابته‌ن، واته: ئایه‌تیکی (عام) یان دیوه، به ئایه‌تیکی تری (ته‌خصیص) کراوی نه‌خواردوو، یه‌کسه‌ر به به‌کاره‌ینانی ده‌سته‌واژه‌ی نه‌سخ ته‌عاروزه شکییه‌که‌یان هه‌لگرتوو، له کاتی‌کدا زۆر به ئاسانی ده‌یانتوانی بلین: ئایه‌تی یه‌که‌م (عام) هه‌ ئایه‌تی دووهم (ته‌خصیص) ی کردوو. وه هه‌روه‌ها بۆ بابته‌تی (مطلق) و (مجمل) هه‌که‌ش.

یان هه‌ندی‌کجار دژیه‌کبوونه شکییه‌که‌ی نیوان دوو ئایه‌ت، یان دوو که‌مه‌له‌ ئایه‌ت، په‌یوه‌ندیی به‌ قوناغی میژوو‌یی‌ه‌وه هه‌یه، یانی کۆمه‌له‌ی یه‌که‌میان باسی سه‌رده‌میکه‌ ئه‌وه‌ی خواستوو، کۆمه‌له‌ی دووهمیان به‌ هۆی گۆرانی سه‌رده‌مه‌که‌وه، حوکه‌مه‌که‌ی گۆرپوه.

پای هه‌ندیک له زانایان له‌سه‌ر ئالۆزیی بابته‌تی نه‌سخ:

سه‌باره‌ت به‌ گرنگی و ئالۆزیی بابته‌تی نه‌سخ، ژماره‌یه‌ک له زانایانیش ئاماژه‌یان به‌و ئالۆزییه‌ کردوو، بۆ نمونه‌ عه‌للامه (ئه‌بوه‌کری حازمی) که زانایه‌کی گه‌وره‌ی شافعییه‌و له‌ سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچیدا ژیاوه. ده‌لیت: "بابته‌تی ناسخ و مه‌نسوخ زانستیکی مه‌زن و ئالۆزه، زۆر که‌س تیایدا سه‌رگه‌ردان بووه، زۆر که‌س له‌ هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تیدا خۆیان ون کردوو، زۆر که‌س وا گومانی بردوو ته‌نها به‌ ئاگاداربوون له‌ رپوایات و ئه‌خبار، کاره‌که‌ چاره‌سه‌ر ده‌بیته، به‌لام هه‌رکه‌س له‌ جیاوازیی نیوان رای سه‌حابه‌ وردببیته‌وه، له‌و شتانه‌ی که‌ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ وه‌ریانگرتوون، ئه‌و قسه‌یه‌ی ئیمه‌ی بۆ پوون ده‌بیته‌وه. ئه‌وه‌ی شایه‌تی بۆ دروستی ئه‌م قسه‌یه‌ ده‌دات قسه‌ی (الزه‌ری) یه - مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ابن شه‌هاب الدین الزه‌ری تابعی (۱۲۳ ک) یه‌ که‌ ده‌لیت:

زانسته‌کانی قورئان

"شهرعزان و فقهیه‌کان عاجزبوون له تیگه‌یشتن له ناسخ و مه‌نسخ له فرموده‌کانی پیغهمبهداو ئهم بابته ماندووی کردن". ئهمه قسه‌ی که سینه که بابته‌ی زانستی صه‌حابه‌کان گه‌راوته‌وه لای ئه‌وو هرچی فرموده‌ی ناوچه‌ی حیجازه له خولگه‌ی ئه‌ودا ده‌سوورینه‌وه! (الزهری) ئه‌و که سه‌یه که وتوویه‌تی: "که‌س پیش من ئهم زانسته‌ی نه‌نوسیه‌ته‌وه" بویه ئه‌و سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کیی بوو بۆ فرموده‌و پشت به‌و ده‌به‌سترا بۆ فتوا. ئه‌و به‌و جوړه ئه‌و زانستی (ناسخ و مه‌نسخ)‌ه‌ی به‌ گرنگ و هه‌ستیار زانیوه و به‌جوړه‌ش باسی حال‌ی فقهیه‌کانی کردووه.^۲

بۆچوونی پیشینان و پاشینان له‌باره‌ی نه‌سخه‌وه:

به‌ پیی خویندنه‌وه‌و به‌راوردکردنی راو بۆچوونی فقهیه‌کانی صه‌حابه‌و تابعین له‌گه‌ل بۆچوونی زانا ئوصولیه‌کانی پاشین، دهرده‌که‌وئیت که مه‌به‌ستیان له‌ به‌کاره‌ینانی ده‌سته‌واژه‌ی (نه‌سخ)‌دا جیاواز بووه.

دیرینترین که‌س که به‌ روونی ئاماژه‌ی به‌م بابته‌ کردبیت پیشه‌وا (طه‌به‌ری)‌یه که له‌ موفه‌سسیره هه‌ره پیشینه‌کانی قورئانه‌و له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی سی‌ی کۆچیدا ژیاوه، ده‌لئیت: "له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و هه‌واله‌کانی پیغهمبهری خوادا نه‌سخیک وجودی نیه، مه‌گه‌ر ئه‌و ده‌قه‌ی حوکمیکی چه‌سپاوی نه‌فی کردبیت، که فهرزی کردبیت له‌سه‌ر به‌نده‌کانی خوا، ئه‌و ده‌قه‌ ده‌بیت له‌ روا‌له‌ت و ناوه‌رۆکیدا هیچ ئه‌گه‌ریک هه‌لنه‌گریت غه‌یری نه‌سخبوونه‌وه. خو ئه‌گه‌ر هه‌ر ئیحتیمالیکی تری هه‌لگرت، بۆ نمونه به‌مانای ئیستیسنا بوو، یان (ته‌خصیص)‌و

^۲ الاعتبار في النسخ والمنسوخ، أبو بكر محمد بن موسى الحازمي الهمداني، ۲/۱.

زانسته‌کانی قورئان

(ته‌عمیم) بوو، یان (موجمه‌ل) و (ته‌بیین) بوو، ئه‌وه جیایه له ناسخ و مه‌نسخ و په‌یوه‌ندی به‌و باسه‌وه نیه، چونکه هیچ شتی‌ک مه‌نسخ نیه ته‌نها ئه‌و حوکمه نه‌بیته که پیشتر حوکمه‌که‌ی و فه‌رز‌کردنه‌ی سه‌لمینرا بیته.^۳

دوای پیشه‌وا طه‌به‌ری شاره‌زاترین که‌س له زانسته‌کان که زیاتر بو‌چوونه‌که‌ی ئه‌وی شیکردووه‌ته‌وه، پیشه‌وای ئو‌صولزان (شاطبی) یه که ده‌لیته: "الذي يظهر من كلام المتقدمين أن النسخ عندهم في الإطلاق أعم منه في كلام الأصوليين، فقد يطلقون على تقييد المطلق نسخا، وعلى تخصيص العموم بدليل متصل أو منفصل نسخا، وعلى بيان المبهم والمجمل نسخا، كما يطلقون على رفع الحكم الشرعي بدليل شرعي متأخر نسخا".^۴ واته: ئه‌وه‌ی له قسه‌ی زانایانی پیشین بۆم مه‌علوم بووه ئه‌وه‌یه که مه‌به‌ستیان له وشه‌ی (نه‌سخ) - کاتیک به‌ په‌های به‌کاری دینن - گشتگیرتره له قسه‌ی ئو‌صولییه‌کان. ئه‌وان - واته پیشیان - به‌ سنووردارکرنی (مطلق) یان ده‌گوت: نه‌سخ، یان به‌ تاییه‌تکردنی (عام) یکیان ده‌گوت: نه‌سخ، یان به‌ روونکردنه‌وه‌ی (مجم‌ل) یکیان ده‌گوت: نه‌سخ، هه‌روه‌ک به‌ هه‌لگرتنی حوکمیکی شه‌رعی، به‌ به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی دواتریشیان ده‌گوت: نه‌سخ، چونکه هه‌موو ئه‌م حاله‌تانه له یه‌ک مانادا هاوبه‌شن، که بوونی گۆرانکارییه‌.. به‌لام نه‌سخ له زاراوه‌ی (متأخرین) دا وا ده‌گه‌یه‌نیت که فه‌رمانی پیشوو که له حوکمه مه‌نسخه‌که‌دا هاتوو، له بازنه‌ی ته‌کلیف و ئه‌رک چوووته

^۳ النسخ في القرآن، د. مصطفى زيد، ۷۹/۱.

^۴ الموافقات، الشاطبي، ۳/۳۴۴.

زانسته‌کانی قورئان

ده‌روهو سږپراوته‌وه، واته تهنه‌ها حوکه نوټکه جی مه‌به‌ستی خواجه و ته‌کلیفه، که‌واته یه‌که‌میان کاری پیناکریت و دووه‌میان کاری پینده‌کریت.

ه‌روه‌ها زانایه‌کی فاسی به‌ ناوی (ابن الحصار) - سالی (۶۱۰ک) وه‌فاتی کردووه - قسه‌یه‌کی زور جوان ده‌کات، که پیشه‌وا (سیوطی) له (الإتقان) ده‌یگیریته‌وهو به‌ راستی ده‌کریت بیکه‌ینه ریساو بنه‌مای ئه‌م بابه‌ته، ده‌لټ: "لا يعتمد في النسخ على قول عوام المفسرين، بل ولا اجتهاد المجتهدين، من غير نقل صحيح، ولا معارضة بينة، لأن النسخ يتضمن رفع حكم وإثبات حكم تقرر في عهده ﷺ والمعتمد فيه النقل والتاريخ دون الرأي والاجتهاد، والناس في هذا بين طرفي نقيض"،^۶ واته: له بابه‌تی نه‌سخدا پشت نابه‌ستریت به‌ عامه‌ی موفه‌سیرین، به‌لکو ته‌نانه‌ت پشت نابه‌ستریت به‌ ئیجتهادی موجه‌هیدنیش، به‌بی به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی و وه‌لامیکی ږوون، چونکه نه‌سخ واته هه‌لگرتن و لادانی حوکمیک که له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ بریاردراوه و پراوته‌وهو هیتان و دانانی حوکمیکی نوی، ئه‌م کاره ده‌بیټ یان له ږی نه‌قله‌وه - واته له خودی پیغه‌مبه‌ره‌وه - بیسترایټ، یان له ږی گیرانه‌وه‌یه‌کی میژووییه‌وه بیټ، نه‌ک له ږی ره‌ئی و بوچوون و ئیجتهاده‌وه!!

(ابن القيم) می‌ش قسه‌یه‌کی به‌ هه‌مان ئاراسته هه‌یه که ده‌لټ: "مراد عامة السلف بالناسخ والمنسوخ: رفع الحكم بجملته تارة - وهو اصطلاح المتأخرين - ورفع دلالة العام والمطلق والظاهر وغيرها تارة، إما بتخصيص أو تقييد، أو حمل مطلق على مقيد، وتفسيره وتبيينه، حتى إنهم يسمون الاستثناء والشرط والصفة

^۶ الإتقان في علوم القرآن، السيوطي، ۶۶/۲.

زانسته‌کانی قورئان

نسخا، لتضمن ذلك رفع دلالة الظاهر وبيان المراد...، واته: مه‌به‌ستی عاممهی سه‌له‌ف له ناسخ و مه‌نسخ هه‌ندی‌کجار هه‌لگرتنی حوکمی‌که به‌گشتیی - که‌ئوه زاراهوی زانایانی (متأخرین)یشه - هه‌ندی‌کجاریش هه‌لگرتنی دیلاله‌تی له‌فزی (عام) و (مطلق) و (ظاهر) و غه‌یری ئه‌مانه‌یه، له‌ته‌خصیصکردن، یان سنووردارکردن، یان پوو‌نکردنه‌وه، ته‌نانه‌ت زورجار ئیستیسناو شهرت و صیفه‌تیان ناوانوه‌نسخ، چونکه‌به‌وکاره‌واته‌پواله‌تییه‌که‌هه‌لده‌گی‌ریت و مه‌به‌ست پوون‌ده‌بیته‌وه... پیشه‌وا (ابن‌ال‌قیم) ئه‌مه‌وه‌ک‌ره‌خنه‌باس‌ده‌کات.

ئو‌ته‌تخصیصه‌ی پیشه‌وا‌طه‌به‌ری‌و‌عه‌لامه‌شاطبی‌و‌(ابن‌ال‌قیم)‌و‌ئو‌زانا‌موحه‌ققیقانه‌ی‌تر‌یارمه‌تیده‌ریکی‌زور‌باشه‌بو‌ئو‌ئاراسته‌یه‌ی‌له‌م‌وانانه‌دا‌خستمانه‌پوو،‌که‌له‌بابه‌تی‌نه‌سخدا‌ئوه‌نده‌ده‌ست‌والا‌نه‌کریت‌و‌به‌بی‌به‌لگه‌حوکمی‌نسخ‌به‌سه‌ر‌ئایه‌ت‌و‌فه‌رمووده‌دا‌نه‌دریت،‌چونکه‌کاریکی‌مه‌ترسیداره.‌هه‌ر‌بو‌نمونه‌له‌سه‌ر‌مه‌ترسیداربوونی‌ئو‌کاره‌ئوه‌نده‌به‌سه‌که‌نمونه‌به‌وه‌بینینه‌وه‌له‌سه‌رده‌مانیکدا‌و‌ئیس‌ته‌ش‌له‌لایه‌ن‌که‌سانیکه‌وه‌مامه‌له‌کردن‌به‌و‌ئایه‌تانه‌پاگیراوه‌که‌باسی‌لی‌خوشبوون‌و‌چاکه‌کاری‌و‌ئیحسان‌و‌به‌خشنده‌یی‌ده‌که‌ن‌له‌گه‌ل‌بیباوه‌پانی‌ئاشتیخواز - ئه‌وانه‌ی‌که‌شه‌ر‌له‌گه‌ل‌موسلمانان‌ناکه‌ن - به‌بیانوی‌ئوه‌ی‌که‌ئو‌ئایه‌تانه‌هه‌موو‌نسخ‌بوونه‌ته‌وه‌به‌ئایه‌ته‌کانی‌(قتال)‌و‌شه‌ر‌کردن،‌له‌کاتیکدا‌هه‌موو‌ئو‌ئایه‌تانه‌ئه‌حکامی‌نه‌گورپو‌جیگیری‌گرنگیان‌تیدایه‌و‌په‌یوه‌ستن‌به‌ئه‌حکامی‌مه‌نزومه‌ی‌کومه‌لایه‌تی‌و‌ئیداری‌و‌سیاسی‌ئیسلامه‌وه‌و‌ناکریت‌ته‌نها‌به‌ئیجتیهادی‌که‌سانیک‌ئه‌حکامی‌خوای‌په‌روه‌ردگار‌مورکی‌نه‌سخبوونه‌وه‌و‌سپینه‌وه‌یان‌لی‌بدریت.‌له‌کاتیکدا

زانسته‌کانی قورئان

له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌و رِيسا ئو‌صوليانه‌ی وه‌ک (تخصیص‌ی) (عام‌و) (ته‌بیین‌ی) (موجمه‌ل‌و) (ته‌قییدی) (موظله‌ق‌و) قوناغبه‌ندی میژوویی، ئه‌و کیشه‌ سادانه‌ی دژیه‌کبوونی رواله‌تی نیوان دوو ده‌ق چاره‌سه‌ر ده‌بیت، وه‌ک له‌ چهند شوینی تری ئه‌م زنجیره‌ وانه‌یه‌دا ئاماژه‌مان پیکرد.

پیکهاته‌کانی ناوه‌رۆکی قورئان:

به‌ نیسبه‌ت وه‌حی و ناوه‌رۆکی قورئانه‌وه، به‌ پوختی ئه‌بیت به‌ سی‌ به‌شی بنه‌ره‌تییه‌وه: به‌شیک‌ی مه‌سائیلی غه‌یبیه‌، بابه‌تی ناو و صیفات‌ی خوی گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌رایه‌تی و دوارۆژو به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و فریشته‌و.. هتد، ئه‌مه‌یان به‌ هیچ جوریک‌ ناسخ و مه‌نسوخ‌ی تیدانیه‌، که‌ به‌شه‌ زۆره‌که‌ی قورئانه‌. به‌شی دووه‌می قیه‌م و به‌ها ئه‌خلاقیه‌کانه‌، ئه‌ویش به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌سخ‌ی تیدا نیه‌. به‌شی سێیه‌م ئه‌حکامه‌، ئه‌حکامیش دوو جورن: ئه‌حکامه‌ بنه‌ره‌تی و نه‌گۆره‌کان، ئه‌وانیش گۆرانیان تیدا نه‌بووه‌. هه‌ندیک ئه‌حکام هه‌ن ده‌چنه‌ خانه‌ی بابه‌تی گۆراوه‌وه، ئه‌وانه‌ گۆرانیان به‌سه‌ردا دیت، ئه‌وانه‌ی پێیان ده‌لین ئه‌حکامی جوزئی و به‌ پێی سه‌رده‌م و ژینگه‌و کۆمه‌لگه‌و حاله‌ته‌کان پێویست ده‌بیت گۆرانگارییان تیدا بکریت، ئه‌و چهند حاله‌ته‌ی نه‌سخ‌ که‌ ده‌وتریت هه‌بوون، له‌م زه‌مینه‌یه‌دا بوون.

زانستەکانی قورئان

جۆره‌کانی نەسخ لە پروی مانەووە نەمانەوێ دەق و حوکمییه‌وه:

زانایانی قورئانناسیی قسەیان لە چەند جۆریک نەسخ کردووە، لێرەدا هەر بۆچوونیکى بنەڕەتیی که لەو بارەیه‌وه وتراوه، باسده‌که‌ین، رای زانایانی موحه‌ققیش دینین که له‌گه‌ڵ هەندیک جۆریدا نین:

جۆری یه‌که‌م که ده‌یڵین ئه‌وه‌یه که ئایه‌تیک حوکمیشی گۆراوه‌و نەسخ بووه‌ته‌وه، خویندنه‌وه‌و تیلاوه‌تیشی گۆراوه‌و نەسخ بووه‌ته‌وه! ئه‌مه شتیکی زۆر سه‌یره که قورئان هاتیبته‌ خواره‌وه‌و ده‌قی ئایه‌تیک هاتیبته‌، به‌لام ده‌قه‌که‌ دوایی هه‌لگیراییت، حوکمه‌که‌شی هه‌لگیراییت. بۆ ئه‌وه‌ نمونه‌ ئه‌هیننه‌وه‌ به‌ فه‌رمووده‌یه‌که‌ که پێشه‌وا موسلیم و ترمذی و نه‌سائی و مالک.. هتد هیناویانه، به‌لام پێشه‌وا بوخاری نه‌یهیناوه‌و نه‌یخستووته‌ ناو (جامعی سه‌حیح) ه‌که‌یه‌وه. ئه‌و پیاویه‌ته‌ ئه‌مه‌یه که له‌ خاتوو عائیشه‌ی دایکی باوه‌ردارانه‌وه‌ ده‌یگیرنه‌وه: (إن فیما أنزل من القرآن عشر رضعات معلومات یحرمن، ثم نسخن بخمس معلومات، فتوفي رسول الله وهن فیما یقرأ من القرآن) (سه‌حیحی موسلیم، به‌ ژماره: ۱۴۵۲): باس له‌وه ده‌کات که پێشتر له‌ قورئاندا هاتوو که ده‌ گوژمه‌ شیر بدرایه‌ به‌ هەر مندالیک، ئه‌و منداله‌ ئه‌بوو به‌ مه‌حره‌می ئه‌و شیرده‌ره، گوايه‌ ئه‌وه نەسخ کراوه‌ته‌وه به‌ پینج گوژمه‌و تا کاتی وه‌فاتی پێغه‌به‌ر ﷺ ئه‌و ئایه‌تانه‌ له‌ قورئاندا هه‌بوون و خویندراونه‌ته‌وه، ئیسته‌ هه‌چ کام له‌و ئایه‌تانه‌ - نه‌ ناسخه‌که‌، نه‌ مه‌نسوخه‌که‌- له‌ قورئاندا نین!

زانسته‌کانی قورئان

جۆری دووه‌می نه‌سخ ئه‌وه‌یه که حوکمه‌که‌ی هه‌لگیراوه، به‌لام خویندنه‌وه و تیلاره‌ته‌که‌ی ماوه، بۆ نمونه ئایه‌تیکی وه‌ک: (فاعف عنهم) (واصفح)، ئایه‌ته‌کانی باسی (بر) و (إحسان) له‌گه‌ڵ بیباوه‌ران.. گوایه حوکمه‌که‌یان نه‌سخ کراوه‌ته‌وه به ئایه‌تیکی وه‌ک: (قاتلوا المشرکین)، به‌لام خویندنه‌وه‌یان ماوه.

له‌ راستیدا ئه‌مه‌ یه‌کیکه له ئیشکاله‌کانی قسه‌ی به‌شیک له زانایانی ئه‌م زانسته، که بی به‌لگه ئه‌مه‌یان وتوو، له کاتیکدا ئه‌وه په‌یوه‌ندی به قوناغه‌ندی میژووی بانگه‌وازه‌وه هه‌یه، یان ئه‌چینه‌خانه‌ی (تخصیص) و (تعمیم)، یان (إطلاق) و (تقیید)، یان (إجمال) و (تبیین)، یان ئیستیسنا.

بۆ نمونه چه‌ندین جۆر شوینی سه‌رزه‌وی ئیسلام هه‌ن، له هه‌ندیک شوین قیتال و شه‌رکردن کاری پیده‌کریت، به‌لام له هه‌ندیک شوینی تردا کاری پیناکریت. له هه‌ندیک شویندا موسولمانان چه‌وساوه‌ن و ده‌بیت په‌نابه‌رنه به‌ر ئایه‌ته‌کانی لیبوردن و چاوپۆشی و سه‌بر و خۆراگری، به‌لام له هه‌ندیک شوین که توانای داکوکی له خویانیان هه‌یه و ئه‌توانن به‌ره‌نگار بینه‌وه، نابیت سته‌م قبول بکه‌ن و ده‌بیت کار به ئایه‌ته‌کانی جه‌نگ و به‌ره‌نگار بوونه‌وه بکه‌ن.

جۆری سێیه‌م: باس له‌وه ده‌که‌ن که گوایه نه‌سخی ده‌قیق راوه، یانی خویندنه‌وه و تیلاره‌ته‌که‌ی نه‌سخ کراوه‌ته‌وه، به‌لام حوکمه‌که‌ی ماوه، که ئه‌مه‌شیان زۆر نامۆ و غه‌ریبه، نمونه به‌بابه‌تی زانی موحصه‌ن دینه‌وه، گوایه ئایه‌تیک هه‌بووه به‌م شیوه‌یه: (الشیخ والشیخه إذا زنيا فارجموها ألبتة)^٦، واته: پیای هه‌وسه‌ردار، یان ژنی هه‌وسه‌ردار، ئه‌گه‌ر زینایان کرد، ئه‌وه به‌رده‌بارانیان

^٦ سنن البیهقی، به ژماره: ١٦٩١١ و المستدرک، الحاکم، به ژماره: ٨٠٦٨

زانسته‌کانی قورئان

بکه‌ن. ده‌لین: ئەم ئایه‌ته‌ ده‌قه‌که‌ی نه‌سخ‌راوه‌ته‌وه‌و له‌ قورئاندا س‌ر‌پ‌راوه‌ته‌وه‌، به‌لام‌ حوکه‌مه‌که‌ی ماوه‌، که‌ له‌ راستیدا ئەم‌ باب‌ه‌ته‌ش‌ د‌ژ‌واره‌و زانایانی موحه‌ققیق‌ له‌گه‌لی‌ نین‌، پ‌یشه‌وا زه‌رکه‌شی‌ له‌ (البحر‌المحیط‌)‌ دا‌ پ‌یی‌ وایه‌ شتی‌ وا‌ وجودی‌ نه‌بووه‌، پ‌یشه‌وا ئە‌بو‌به‌ک‌ری‌ باقلانی‌ له‌ ک‌تیبی‌ (الانتصار‌)‌ دا‌. که‌ بۆ‌ داکوکی‌ له‌ قورئان‌ نووسیویه‌تی‌ - ئە‌لیت‌: شتی‌ وا‌ زۆر‌ زه‌حمه‌ته‌و مومکین‌ نیه‌ حوکم‌ بم‌یینیت‌ و له‌ف‌ز‌ه‌ه‌ل‌گیریت‌..

وا‌ دیاره‌ ئ‌یشکاله‌که‌ له‌و‌یوه‌ دروستبووه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای‌ چوونی‌ پ‌یغه‌مبه‌ردا ﷺ بۆ‌ مه‌دینه‌، حوکمی‌ شه‌ریعی‌ زانی‌ موحصه‌ن‌ له‌ قورئاندا دانه‌به‌زیبوو، بۆ‌یه‌ پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌گه‌ر شتی‌ وا‌ پ‌رویداب‌ن‌، کاری‌ به‌ شه‌ریعه‌تی‌ ته‌ورات‌ کردووه‌. ^۷ دوا‌یی‌ ئایه‌تی‌ (الزانیة‌ والزانی‌ فاجلدوا‌ کل‌ واحد‌ منهما‌ مائة‌ جلدة‌) (النور‌/ ۲)‌ دابه‌زی، که‌ فه‌رمانی‌ دا‌ ژن‌ و پیاو‌ له‌ حاله‌تی‌ وادا‌ سه‌د‌ شه‌لاقیان‌ ل‌ی‌ بد‌ریت‌، وه‌ک‌ دیاره‌ ئایه‌ته‌که‌ هاوسه‌ردارو‌ ب‌ن‌ هاوسه‌ری‌ جیا‌ نه‌کردووه‌ته‌وه‌، هه‌رچه‌ند‌ زانایان‌ وتوویانه‌ شه‌لاق‌ ته‌نها‌ بۆ‌ ب‌ن‌ هاوسه‌رانه‌.

ئ‌مه‌ باشترین‌ بۆ‌چوونه‌ که‌ زۆریک‌ له‌ زانایانی‌ هاوچه‌رخ‌ی‌ له‌گه‌ل‌ن‌ و پ‌یویست‌ ناکات‌ په‌نا‌ ب‌بریته‌ به‌ر‌ ر‌یوایه‌تیک‌ که‌ ک‌یشه‌ی‌ زۆر‌ دروست‌ ده‌کات‌،

^۷ چه‌ند‌ ر‌یوایه‌تیک‌ هه‌ن‌ ده‌ریده‌خه‌ن‌ که‌ پ‌یغه‌مبه‌ری‌ خوا ﷺ له‌ سه‌ره‌تای‌ چوونی‌ بۆ‌ مه‌دینه‌و پ‌یش‌ دابه‌زینی‌ ئایه‌تی‌ تاییه‌ت‌ به‌ حوکمی‌ شه‌لاقدان‌ له‌ زیناکارن‌ (ئایه‌تی‌ دووه‌می‌ سو‌ره‌تی‌ "النور")‌، حوکمی‌ ره‌جمی‌ به‌سه‌ر‌ چه‌ند‌ ژن‌ و پیاویکی‌ جووله‌که‌ی‌ زانی‌ موحصه‌ندا‌ جیه‌جیک‌کردووه‌، وه‌ک‌ له‌م‌ سه‌رچاوانه‌دا‌ هاتووه‌: سه‌حیحی‌ موس‌لم‌س‌ به‌ ژماره‌: (۱۷۰۱، ۱۷۰۱۷۰۰)، موس‌نه‌دی‌ ئە‌حمه‌د‌، به‌ ژماره‌: ۱۸۵۲۵، أبو‌ داود‌، به‌ ژماره‌: (۴۴۴۸)، سنن‌ النسائی‌، به‌ ژماره‌: (۷۲۱۸)، سنن‌ ابن‌ ماجه‌، به‌ ژماره‌: (۲۳۲۷).

زانسته‌کانی قورئان

گوايه نايهت هه‌بووه، به‌لام ده‌قه‌كه‌ی سرپراوه‌ته‌وه‌و حوكمه‌كه‌ی ماوه‌ته‌وه، كه له‌گه‌ل حيكمه‌ته‌كانی دابه‌زینی ئه‌حكام ناخوات.

كه‌واته ئه‌وه‌ی له‌ نه‌سخدا لای زۆربه‌ی زانایان گونجاوه بریتییه له: نه‌سخی قورئان بۆ شه‌ریعه‌ته‌ پیشووه‌كان، كه له‌ پینشدا باسمان كرد، هه‌روه‌ها نه‌سخی قورئان بۆ سوننه‌ت، وه‌كو رووكرده (بيت المقدس) له‌ نوێژه‌كاندا، كه به‌ فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر له‌ مه‌دینه‌دا بۆ ماوه‌ی زیاتر له‌ سالیك، تا چه‌ند مانگیك پاش كوچكردنیش، هه‌ر روویان ده‌كرده قودس ﷺ دوا‌ی قورئان ئه‌وه‌ی سرپیه‌وه‌و فه‌رمانی كرد كه روو بكه‌نه كه‌عبه (مسجد الحرام)، فه‌رمووی: (قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ). كه‌واته سوننه‌تیکی كرداری پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌سخ كرايه‌وه به‌ قورئان.

نه‌سخی سوننه‌ت به‌ سوننه‌تیش گونجاوه‌و روویشی داوه، یانی خودی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ قوناغی‌كدا خوی فه‌رمانی كردبیت به‌ شتیك و له‌ قوناغی‌کی تردا له‌به‌ر پیوستیی، یان به‌رژه‌وه‌ندییه‌ك گۆریبیتی، وه‌كو بابه‌تی چوونه‌ سه‌ر گۆرستان، كه له‌ سه‌ره‌تاوه‌ قه‌ده‌غه‌ی كرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موسلمانان زور قال نه‌بووبوون له‌گه‌ل یه‌كتاپه‌ستی و چه‌مكه‌ تازه‌ ته‌وحیدییه‌كان، دوا‌ی كه‌ لییان دانیابوووه‌وه، فه‌رمووی: (كنت نهیتمك عن زیارة القبور، ألا! فزورواها)^١ پیشتەر قه‌ده‌غه‌م كردبوون بچنه‌ سه‌ر گۆرستان، ئیسته‌ ئاگادارتان ده‌كه‌مه‌وه‌ كه‌ بچن،

^١ سه‌حیحی موسلیم، به‌ ژماره: ١٠٥٤.

زانسته‌کانی قورئان

دیاره ئه‌وه بۆ په‌ندو عیبره‌ت‌وه‌رگرتن بوو، ئه‌وه‌بوو خۆیشی سه‌ردانی گوێری دایکی ده‌کرد.

یان ده‌رباره‌ی نووسینه‌وه‌ی فه‌رموده: له سه‌ره‌تاوه پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کرد فه‌رموده‌ی خۆی بنووسریته‌وه، چونکه ترس هه‌بوو له‌گه‌ڵ قورئانی پیرۆزدا تیکه‌ڵ ببیت، چونکه قورئانیان دهنووسییه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه له سه‌ره‌تاوه زۆر شاره‌زا نه‌بووبوون به ئاوازو شیوازو سه‌بکی قورئان، کاتیک دَلنیا بووه‌وه که هاوه‌لانی ئه‌و قونَاغه‌یان تینپه‌راندووه، مۆله‌تی دا که فه‌رموده‌کانی خۆی بنووسریته‌وه. ئه‌مه‌ش وه‌لامی ئه‌و دژیه‌کبوونه‌ی هه‌ندیک رپوایه‌ته، ده‌رباره‌ی نووسینه‌وه‌ی فه‌رموده، که به‌شیکیان قه‌ده‌غه‌ی نووسینه‌وه ده‌که‌ن و هه‌ندیکی تر مۆله‌ت به‌ نووسینه‌وه ده‌ده‌ن.

له نمونه‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی نووسینه‌وه‌ی فه‌رموده‌دا له سه‌ره‌تاوه فه‌رمووی: (لا تکتبوا عني ومن كتب عني غير القرآن فليمحه، وحدثوا عني ولا حرج).⁹ به‌هێزترین نمونه‌ی فه‌رمان به نووسینه‌وه‌ش ئه‌و فه‌رموده‌یه‌یه که له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیما هاتووه که فه‌رمووی (أکتبوا لأبي شاه):¹⁰ فه‌رموده بۆ أبو شاه بنووسنه‌وه، أبو شاه ئه‌و سه‌حابیه بوو که له کاتی ئازادکردنی مه‌که‌دا له یه‌مه‌نه‌وه هاتبوو، گوئی له پینغه‌مبه‌ری خوا ئه‌گرت که قسه‌ی ده‌کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر تامه‌زرۆی وه‌رگرتن و له‌به‌رکردنی فه‌رموده‌کان بوو، وتی: یا رسول الله! بۆم بنووسنه‌وه. ئه‌ویش فه‌رمووی: بۆی بنووسنه‌وه.

⁹ سه‌حیحی موسلیم، به‌ ژماره: ۳۰۰۴.

¹⁰ صحیح الترمذی، به‌ ژماره: ۳۰۰۴.

زانسته‌کانی قورئان

نه‌سخبونه‌وهی قورئان به ئیجماع و کۆده‌نگی زانایان:

گوايه جۆریکی تره له نه‌سخ، که باسکراوه و هیچ بنه‌مایه‌کی زانستی نیه، که به داخه‌وه له هه‌ندیک سه‌رچاوه‌دا باسکراوه، له کاتیکدا خودی ئیجماع و کۆده‌نگی زانایان و ئەگه‌ری ریکه‌وتنی به‌شیوه‌ی کرده‌یی و واقعی، قسه‌ی له‌سه‌ره، چونکه ئیجماع یانی کۆبوونه‌وه‌ی تیکرای زانایانی موجته‌هیدی ئوممه‌ت له سه‌رده‌می‌کدا، له شوینی‌ک، بۆ تاوتویکردنی باب‌ه‌تیک، به بی دواکه‌وتنی یه‌ک که‌س له موجته‌هیدین. ده‌ی ئەمه له ته‌واوی میژووی ئیسلامدا ته‌نها له سه‌رده‌می خیلافه‌تی راشدیندا چه‌ند جاریک ریکه‌وتوووه‌و دوا‌ی پرژو بلا‌بوونه‌وه‌ی زانایانی هاوه‌لان به ولاتاندا، له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی یه‌ک به دواوه، ریکه‌وتنی دژوار بووه، چ جایی له‌م سه‌رده‌مه هاوچه‌رخانه‌دا که کۆبوونه‌وه‌ی موجته‌هیدین - ئەگه‌ر بین - بووه‌ته شتیکی ئەسته‌م و نه‌گونجاو!

ئەمه‌ حالێ ئەم جۆره نه‌سخیه، که ته‌نها بۆ زانیاری به‌رپزتان ئاماژه‌م پیکرد. ئیجماع خۆی سه‌رچاوه‌یه‌که له سه‌رچاوه‌ ته‌به‌عی و جوزئییه‌کان، دوا‌ی کتاب و سووننه‌ت دیت، مه‌رجیکیشی ئەوه‌یه که ده‌بیت ده‌قیق له قورئان و سووننه‌تدا نه‌بیت جا په‌نا ببریته به‌ر ئیجماع، جا ئەگه‌ر ده‌قیق له کتاب و سووننه‌ت هه‌بوو، ئیتر چۆن به ئیجماع نه‌سخ ئەبیته‌وه؟

زانسته‌کانی قورئان

چهند نمونونه‌یه‌ک که به نه‌سخ ناوبراون و نه‌سخ نین:

له هه‌ندی‌ک سه‌رچاوه‌دا چهند نمونونه‌یه‌ک به نه‌سخ ناوبراون و له راستیدا نه‌سخ نین، بۆ نمونه و تراوه ئایه‌تی (۵) ی سورته‌تی (التوبة): (فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ..) گوايه ئه‌م ئایه‌ته (۱۲۴) ئایه‌تی نه‌سخ کردوو‌ه‌ته‌وه، له‌و ئایه‌تانه‌ی باسی چاوپۆشیی و مرونه‌ت و لیبوردن و ناشتی و ئه‌و شتانه ئه‌که‌ن!! ئیتر ئه‌وه ره‌چاو نه‌کراوه که ئه‌م ئایه‌ته له سیاقی ئایه‌ته‌کانی سه‌ره‌تای سورته‌تی (التوبة) دا هاتوو‌ه، که تاییه‌تن به جووری مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل بیباوه‌ره په‌یمان‌شکینه شه‌ره‌فروشه‌کانی قوره‌یش، که چه‌ندین جار به‌لیننامه‌یان له‌گه‌ل موسلمانان به‌ست، به‌لام شکان‌دیان و خیانه‌تیان له‌گه‌ل کردن. قورئان له سه‌ره‌تای سورته‌ته‌که‌وه دیاریشیان ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: (براءة من الله ورسوله إلى الذين عاهدتم من المشركين)، له ئایه‌تی چواریشدا دیاری ده‌کات که ئه‌م تو‌ره‌یی خواو بیبه‌ریبوونه ئه‌و بیباوه‌ره هاوپه‌یمانانه ناگریته‌وه که له‌سه‌ر به‌لینی خو‌یان ماون و په‌یمان‌یان نه‌شکاندوو‌ه، که ده‌بیت له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا په‌یمانی ناشتی بیاریزریت و شه‌ریان له‌گه‌ل نه‌کریت، ده‌فه‌رمویت: (إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ). که‌واته ئه‌و ئایه‌ته‌ی ناویان ناوه (ناسخ) و زور جار به ئایه‌تی سه‌یف ناوی ده‌به‌ن، باسی تاقمیکی تاییه‌ت ده‌کات، نه‌ک هه‌موو بی باوه‌ران، تا‌کو بلین ئه‌و ئایه‌ته ته‌واوی ئایه‌ته‌کانی تری قورئان که باسی ناشتی و چاوپۆشیی و ئه‌و شتانه ده‌که‌ن، ده‌سپریته‌وه.

زانسته‌کانی توران

جیی سهرنجه هر لهو سهره‌تای سوره‌تی (التوبة) یه‌دا داواکراوه مافی په‌نابه‌ریی به بیباوه‌ری په‌نابه‌ر بدریت. له نایه‌تی شه‌شی هه‌مان سوره‌تا فه‌رموویه‌تی: (وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْغِغْهُ مَأْمَنَهُ..)! ئیتر چۆن به ره‌های هه‌رچی بیباوه‌ره ده‌کوژریت و ره‌چاوی ئه‌م حوکمه شه‌رعیانه ناکریت؟ یان چۆن بی به‌لگه لافی نه‌سخبوونه‌وه‌یان لیده‌ریت، له کاتیکدا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له شاری مه‌دینه‌دا به‌لیننامه‌ی پیکه‌وه‌ژیانی له‌گه‌ل بیباوه‌رانی نیشه‌جیی ئه‌و شاره‌نووسی و مامه‌له‌و هه‌لسوکه‌وتی ئاسایی له‌گه‌ل کردن، له کاتیکدا جووله‌که‌و گاورو بته‌په‌رست و مه‌جوسی له‌و شاره‌دا بوون؟

یان هه‌ندیگ جار ته‌خفیفی حوکمیک کراوه، ناویان ناوه‌نه‌سخ، بۆ نموونه: له نایه‌تی (٦٥) و (٦٦)ی سوره‌تی (الأنفال) دا که خوای گه‌وره ئه‌مر ئه‌کات به پیغه‌مبه‌ر ﷺ هانی موسلمانان بده له کاتی شه‌ردا، ئه‌گه‌ر (٢٠) که‌س له ئیوه هه‌بن صابرو خو‌راگر بن، به‌سه‌ر (٢٠٠) که‌سدا سه‌ره‌ئه‌که‌ون، ئه‌فه‌رمویت. (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ((٦٥)).

نایه‌تی دواتر له‌سه‌ریان سووک ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: (الآن حَقَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِئَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ((٦٦))، واته‌ ریژه‌ی (١) به (١٠) که‌ه‌که‌ ده‌بیت به (١) به (٢)! ئه‌مه له راستیدا ته‌خفیف و سووک‌کردنه‌و له ده‌قی نایه‌ته‌که‌شدا وشه‌ی سووک‌کردن هاتووه، ئیتر چ پیویست ئه‌کات بکریته نه‌سخ و سرینه‌وه؟ خوا به ره‌حمی خوی ره‌حمی کردووه به موسلمانان و له‌سه‌ری سووک‌کردوون.

یان بۆ نموونه زۆرجار حوکمیک ره‌ها ته‌قیدو سنووردارکراوه به نایه‌تیک یی تر، ئه‌مه‌شیان ناو ناوه‌نه‌سخ، بۆ نموونه له نایه‌تی (١٠٢)ی سوره‌تی (آل

زانسته‌کانی قورئان

عمران) دا ده‌فهرمویت: (اتقوا الله حق تقاته)، هه‌ندیك وتووiane نایه‌تی (۱۶) ی (التغابن) نه‌سخی ئه‌وه‌ی پیشووی کردووه‌ته‌وه، که ده‌فهرمویت: [فَاقْنُوا اللَّهَ مَا آسَاطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ]: چه‌ند ئه‌توانن له‌خوا بترسن، ده‌ی ئه‌مه‌ بو‌نه‌سخ بیت؟ له‌کاتیکدا ئه‌توانین بلیین ته‌قیدو سنووردارکردنه‌ بو‌نایه‌ته‌که‌ی پیشوو.

یان له‌نایه‌تی (۱۹۹) سوهرتی (الأعراف) ده‌فهرمویت: {خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ}، پیاویکی گه‌وره‌ی وه‌ک (ابن حزم) ئه‌لیت: ئه‌م نایه‌ته‌مه‌نسوخه‌ به‌نایه‌ته‌کانی باسی شه‌رو قیتال! به‌داخه‌وه‌ ته‌نانته‌ هه‌ندیك ده‌رباره‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ وتووiane: دوو برگیه‌ی (خذ العفو) و (وأعرض عن الجاهلین) له‌سه‌ره‌تاو کۆتاییدا مه‌نسوخن، به‌لام رسته‌ی ناوه‌راست (وأمر بالعرف) موحه‌مه‌و نه‌سخ نه‌بووه‌ته‌وه!

یان وتووiane نایه‌تی (۱۱۵) ی سوهرتی (البقرة) که ئه‌فهرمویت: [وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيُّمَا تُلَؤُوا فَنَّمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ] نه‌سخ بووه‌ته‌وه‌ به‌نایه‌تی (۱۴۹) ی هه‌مان سوهرت که ده‌فهرمویت: [وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ]، له‌کاتیکدا هه‌چ دژایه‌تییه‌ک له‌نیوان ئه‌و دوو نایه‌ته‌دا نیه، تاکو ناچار بین په‌نابه‌رین به‌نه‌سخ، نایه‌تی یه‌که‌م باسی ئه‌وه‌یه‌ که‌خوا خاوه‌نی رۆژه‌لات و رۆژئاوایشه، رۆوی دل‌مان هه‌میشه له‌خوای گه‌وره‌بیت و نیه‌تمان هه‌ر بو‌ئهبییت، له‌هه‌ر کوئی بین رۆو بکه‌ینه‌ئه‌و، چونکه‌له‌هه‌موو شوینیك وه‌ک یه‌ک ئاماده‌یه. به‌لام نایه‌تی دووم تایبه‌ته‌ به‌باسی نوێژکردنه‌وه، که‌پیویسته‌له‌هه‌ر کوئی بووین رۆو بکه‌ینه‌ (مسجد الحرام).

زانسته‌کانی قورئان

که‌واته- وهک جاری تریش وتمان - تا بکریت ده‌بیت هه‌ول بدریت له پئی تایبه‌تکردنی ده‌قی گشتی، (ته‌خصیصی عام)، یان سنوردارکردنی ده‌قی ره‌ها، (ته‌قییدی مطلق)، یان پروونکردنه‌ی ده‌قی کورت و پوخت، (ته‌بیینی مجمل)، یان له پئی باسی قوناغبه‌ندییه‌وه، ریکخستن له نیوان ئه‌و ئایه‌تانه‌دا بکریت که به خویندنه‌وه‌ی خیرا وا گومانده‌بریت دژ به‌یه‌کن، به‌لام له راستیدا ته‌واوکاری یه‌کترن. ئه‌وه‌ی بایه‌خی ئه‌م خاله‌ دوویات ده‌کاته‌وه ئه‌وه‌یه که ئه‌م قورئانه پروگرامی ژیانه بو هه‌موو سه‌رده‌م و ژینگه‌و کومه‌لگه‌کان و تنه‌ها بو ناوچه‌و سه‌رده‌میک نه‌هاتوو، تا به‌و ئاسانییه‌ بلین: فلان حوکم نه‌سخ بووه‌ته‌وه، له کاتی‌کدا له هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا ئه‌گه‌ری پیوستبوون و په‌ناپێردنه‌وه بو‌یان دیته‌ پێشه‌وه.

له میژووی ئیسلامیدا زانایه‌ک له پیشینان به‌ ناوی ئه‌بو موسلیمی ئه‌صفه‌هانی به‌ په‌هایی بروای به‌ نه‌سخ نه‌بووه، له کۆتایی سه‌ده‌ی سێ و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چواری کۆچی ژیاوه، له سالی (۳۲۳ک) وه‌فاتی کردوووه‌و خاوه‌ن ته‌فسیریکی زۆر گرنگیش بووه به‌ ناوی (جامع التاویل) که (۱۲) به‌رگ بووه‌و فه‌وتاووه، به‌لام تا سه‌رده‌می فه‌خری رازی - که له (۶۰۶ک) وه‌فاتی کردوووه- له‌به‌ر ده‌ستاندا بووه، چونکه ئه‌و له سه‌دان شوینی ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا (ته‌فسیری رازی) قسه‌ی لی نه‌قل ده‌کات و پئی سه‌رسامه، هه‌رچه‌ند ئه‌و ئه‌بو موسلیمه‌ بیری موخته‌زیله‌ی هه‌بووه، هه‌روه‌ها له موغه‌سسیره‌کانی تر (طوسی) و (طبرسی) زۆریک له بو‌چوونه‌کانی ناو ته‌فسیره‌که‌ی (أبومسلم) یان خستوووه‌ته ته‌فسیره‌که‌ی خۆیانه‌وه.

زانسته‌کانی قورنان

له هاوچه‌رخه‌کانیش عبد الکریم الخطیب، محممه‌د أبو زهره و ماموستا موسته‌فا زهلمی به هه‌مان شیوه‌چوون بو باسی نه‌سخ، ماموستا ناصر سوبحانی به شیوه‌یه‌کی زانستیترو هاوسه‌نگتر باسی ده‌کات، هه‌روه‌ها دیوسف قه‌ره‌زاوی، ئەحمەد حجازی، عبد الکریم خه‌تیب، محممه‌د ئەبو زههره، محممه‌د خزری به‌ک، د. مسته‌فا زهلمی، د. محسن عبد الحمید، کاک ئەحمه‌دی موفتی زاده، به هه‌مان شیوه‌ی ئەو زانایانه واتای نه‌سخیان کردوه.

هه‌ندی‌ک ریوایه‌تی ناراست و لاواز ده‌رباره‌ی نه‌سخ:

په‌نگه له هه‌ندی‌ک سه‌رچاوه‌ی تایبته به زانسته‌کانی (علوم القرآن‌دا) چاوتان بکه‌وێت به هه‌ندی‌ک ریوایه‌ت که گرفت بو تیگه‌یشتنتان دروست بکه‌ن، بویه به پیویست ئەبینم که لی‌رده‌دا ئاماژه به هه‌ندی‌ک له‌وانه بکه‌م و پوو‌نکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ریان بده‌م:

له ریوایه‌تی‌کدا - که له موسنه‌دی پیشه‌وا ئەحمه‌د‌دایه‌و به‌داخه‌وه که‌وتوو‌یشه‌ته ناو (جامع الصحیح)ی پیشه‌وا موسلیم - له ئەبو موسای ئەشعهری ده‌گێر‌نه‌وه که وتوو‌یه‌تی: (إِنَّا كُنَّا نَقْرَأُ سُورَةَ كُنَّا نُشَبِّهُهَا فِي الطُّولِ وَالشَّدَّةِ بَبِرَاءَةٍ، فَأُنْسِيئُهَا، غَيْرَ أَنِّي قَدْ حَفِظْتُ مِنْهَا: لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ، لَأَبْتَعِيَ وَادِيًا ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ)، واته: جاران ئیمه سوره‌تی‌کمان ده‌خوینده‌وه، له درێژی و توندیدا ده‌مانچواند به سوره‌تی به‌رائه (التوبة)‌وه، له‌بیریشمان برایه‌وه، به‌لام ئەوه‌نده‌یم له‌به‌ر کرد که: ئەگه‌ر مروّف پری دوو شیو زیری هه‌بیت، هه‌ول بو شیویکی سییه‌م ده‌دات و جگه له خاک و خۆل هیه‌چ شتی‌ک سکی پر ناکات.

زانسته‌کانی قورئان

ئەم ڕیوایەتە دیارە لاوازەو دزەیی کردووەتە ناو (صاح) و گومان لەسەر پاراستنی قورئان دروست دەکات و هیچ تەئویلکردنێکی ناوێت جگە لەوە بوتریت: لاوازەو لەگەڵ بەلینی پاراستنی قورئان یەک ناگریتەو.

لە ڕیوایەتێکی تردا هاتوووە کە کاتێک پیغەمبەری خوا ﷺ لە سەرەتای بانگەوازا لە مەککە سورەتی (النجم) دەخویندەو، لە تێهەلکێشکردنی ئایەتەکاندا گوایه تەعریفی لە بەتەکانی قورەیش کردوو، دواى ئەو ئایەتە کە دەفەرموێت: (أفرأیتم اللات والعزى؟ ومناة الثالثة الأخرى) فەرمووێت: (تلك الغرائق العلى* وإن شفاعتهن لترتجى)^{۱۱} کاتیکیش گەیشتوووە کۆتایی سورەتەکەو فەرمووێت: (فاسجدوا لله واعبدوا)، هەموو ئامادەبووان بە ڕوادارو بیرواوو چون بە کورنووشداو سەریان خستوووە سەر خاک. دواتر بیباوەرەکان لە خووشیدا وتووین: ئەو مەمەد ناوی لە بەتەکانی ئیمەش هینا، پیشتر بە چاکە ناوی نەدەهینان، واتە هەندیک لە بیروباوەری ئیمەیی قبول کرد!

بۆ زانیاری بەرپزتان سەرلەبەری ئەم بەشە لە مەتنی ئەو ڕیوایەتە هەلبەستراوەو بەداخووە دزەیی کردووەتە ناو هەندیک لە سەرچاوەکانی فەرموودەو تەفسیرەکان. مەترسی ئەم ڕیوایەتە لەو دایە کە گومان لەسەر قورئان و پیغەمبەرایەتی دروستدەکات و ئەوێ لێ دەخوینرێتەو کە شەیتان توانیویەتی دزە بکاتە سەر زمانی پیغەمبەری خوا ﷺ و ڕستەیی ناشایستە بخاتە سەر

^{۱۱} واتە: ئەو بتانە کە وەک مەلی (غرائیق) بەرزەفرن، بە دنیایی تاکاریی و شەفاعەتیان پەسەندەو ئومیدی لیدەکریت. الغرائیق کۆی (غرنوق) یان (غرنیق)ە، کە جۆرە مەلیکی سپی ملدیژی بەرزەفرە، بەتەکان چوینراون بەوانەو، گوایه وەک ئەو مەلانە بەرز ئەبنەو بە ئاسمان و لای خواى گەورە دەبنە تاکارو شەفاعەت ئەکەن بۆ مڕۆڤەکان!!

زانسته‌کانی قورئان

زمانی، که نه‌ده‌بوو به هیچ شیوه‌یه‌ک ئەم بوختانه گه‌وره‌یه بکه‌و‌یتته ناو سه‌رچاوه‌کانی ئیسلام. بۆیه له هه‌رکۆی ئەم به‌سه‌رهاته‌تان بینی باوه‌ری پێ مه‌که‌ن و دانیابن که پێچه‌وانه‌یه به پله‌وپایه‌ی به‌رزی عیصمه‌ت و به‌لینی پارێزگاریی خوا بۆ قورئانی پیرۆز، که فه‌رموو‌یه‌تی (إنا نحن الذکر وانا له لحافظون).^{۱۲}

هه‌ندی‌ک له زانایان زۆر به توندی ئەم رێوا‌یه‌ته‌یان ر‌ه‌د‌کرد‌وو‌ه‌ته‌وه، له‌وانه: (ابن خزیمة) وتوو‌یه‌تی: ئەم رێوا‌یه‌ته زندقه‌کان هه‌ل‌یان‌به‌ست‌وو‌ه. زانای ئوصولی (ابن العربی)ش وتوو‌یه‌تی: رێوا‌یه‌تیکی پو‌و‌چه‌و هیچ بنه‌مایه‌کی نیه. (قاضی عه‌یاض)یش وتوو‌یه‌تی: "ئەم رێوا‌یه‌ته له ر‌ووی مه‌عناوه که ئاماژه به‌وه ده‌کات پینغه‌مبه‌ر مه‌دحی بته‌کانی کردبیت، کوفره. یان له‌و ر‌وو‌ه‌وه که شه‌یتان له پینغه‌مبه‌ری تیکدا‌بیت و قورئانی لیشیواندبیت، ئەمه پینغه‌وانه‌ی عیصمه‌ته".^{۱۳} هه‌روه‌ها موفه‌سسیری گه‌وره (ابن کثیر) ده‌لێت: "به‌سه‌رهاتی (غه‌رانیق) به‌ چه‌ند رینگه‌یه‌ک هاتوو‌ه، که هه‌موویان (مرسل‌ن)، واته لاوازن و هیچ کامیانم نه‌دیوه له رینگه‌یه‌کی

^{۱۲} به‌ داخه‌وه ئەم رێوا‌یه‌ته که‌توو‌ه‌ته چه‌ندین سه‌رچاوه‌و له ده‌یان رینگه‌و سه‌نه‌دیشه‌وه هاتوو‌ه، سه‌یر ئه‌وه‌یه که وتوو‌یا‌نه پینج له‌و سه‌نه‌دانه سه‌حیحن، واته به پیتی پێوه‌ری فه‌رموو‌ده‌ناسان ر‌او‌ییانی سه‌نه‌ده‌که مه‌رجی (صیححه‌ت)یان تیدا‌یه! که ده‌بوو پینج له‌وه باس له مه‌ترسی ناوه‌رۆک و مه‌تنی رێوا‌یه‌ته‌که بکه‌ن. له‌و سه‌رچاوه‌وانه‌ی ئەم رێوا‌یه‌ته هه‌لبه‌ستراوه‌یان تیدا‌یه:

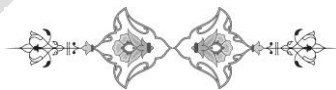
له (فتح الباری)دا (ابن حجر العسقلانی)، ۴۳۹/۸. هه‌روه‌ها واحدی له‌و سه‌بب‌النزول، لا: ۲۰۸، ابن الأثیر الجزری، له‌و سه‌بب‌النزول، به‌رگی سنی، سیوطی له‌و سه‌بب‌النزول، لا: ۲۰۱. جگه له‌و سه‌بب‌النزول و ابن ابی حاتم و بزار و ابن مردویه..

^{۱۳} الشفا، القاضی عیاض، ۱۲۶/۲.

زانسته‌کانی قورئان

راست و دروسته‌وه هاتبیت^{۱۴} شه‌وکانیش باسه‌که‌ی هیتاوه‌و وتوویه‌تی: هه‌موو ریگاکانی ئەم ریوایه‌ته ناراستن^{۱۵}. پیشه‌وا (فخر الدین)ی (رازی)ش له ته‌فسیره‌که‌یدا وتوویه‌تی: "ئەم چیرۆکه پووچ و هه‌لبه‌ستراوه"

ماوه‌ته‌وه ئەوه بلیین که: به‌شه راست و دروسته‌که‌ی ئەم به‌سه‌ره‌اته، پیشه‌وا بوخاری و موسلیم له (صه‌حیح)ه‌که‌یاندا هیتاویانه که پوخته‌که‌ی ته‌نھا ئەمه‌نده‌یه: (أن النبي ﷺ قرأ سورة النجم فسجد بها، فما بقي أحد من القوم إلا سجد): پیغه‌مبه‌ر ﷺ سورته‌ی (النجم)ی خوینده‌وه‌و سوچه‌دی برد، که‌س نه‌مایه‌وه له خه‌لکه‌که سوچه‌ نه‌بات، هه‌موویان چوون به‌ کورنووشدا.^{۱۶}



^{۱۴} ته‌فسیری (ابن کثیر)، ۲۳۹/۳.

^{۱۵} فتح القدیر، الشوکانی، ۲۵۰/۲.

^{۱۶} صه‌حیح بوخاری، به ژماره: (۱۰۷۱، ۳۹۷۲، ۴۸۶۳) هه‌روه‌ها صه‌حیحی موسلیم، به ژماره: (۵۷۶).



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی هه‌شته‌م (الأحرف السبعة)

له‌م وانه‌یه‌دا باسی (الأحرف السبعة) ده‌که‌ین، ئەو‌ حه‌وت شی‌وازه‌ی که له هه‌ندیک وشه‌و رسته‌دا قورئانی پی‌روزیان پی ده‌خوینریته‌وه. ئەمه له ناو کتیبه‌کاندا بابه‌تیکی زور ئاوکیشه. له راستیدا زور یه‌کلانه‌کراوه‌ته‌وه که (الأحرف السبعة) چیه‌و جیاوازی له‌گه‌ل (القراءات السبع) چیه‌و مانای چیه‌و نمونه‌کانی چۆن و کامانه‌ن؟ له‌سه‌ر ئەم بابه‌تانه‌ قسه‌ی زوری کراوه، ته‌نانه‌ت پیشه‌وا (ابن الأثیر)ی جه‌زیری - که یه‌کیکه له زانا گه‌وره‌کانی باکوری کوردستان - له کتیبیکیدا به ناوی (النشر في القراءات العشر)، باسی ئەوه ده‌کات که "سی و ئەوه‌نده سال خه‌ریک بووم تا له تیگه‌یشتنی ئەو بابه‌ته یه‌کلابوومه‌وه"، بۆیه له زۆربه‌ی ئەو بابه‌تانه‌ی لی‌ره باسی ده‌که‌ین پشت به بۆچوونه‌کانی ئەو ده‌به‌ستین.

سه‌ره‌تا پی‌ویسته ئەوه بزانی که وشه‌ی (أحرف) کۆی وشه‌ی (حرف)ه، (حرف) له زمانی عه‌ره‌بیدا به واتای ڤوو، یان شی‌واز، یان شی‌وه‌یه‌ک له شی‌وه‌کان دیت، (ابن فارس)ی زمانزانی عه‌ره‌ب ده‌لیت: (الحرف) به مانای (الوجه) یان (الطريقه) دیت، له قورئانی پی‌روژدا وشه‌ی (حرف) به‌م مانایه هاتوو وه‌کو ده‌فه‌رموویت: ﴿ومن الناس من يعبد الله على حرف﴾، ئەمه له ڤووی زمانه‌وانییه‌وه، واته شی‌وه‌یه‌ک له شی‌وه‌کان، که‌واته که ده‌لیین (الأحرف السبعة) واته حه‌وت شی‌وه خویندنه‌وه‌که بۆ قورئانی پی‌روژ.

زانسته‌کانی قورئان

له فهرمووده‌ی سه‌حیحی پیغهمبه‌ری خوادا باسی ئەم (أحرف) هاتوو، یه‌کیک له‌وانه ریوایه‌تیکه که بوخاری و موسلیم ده‌یگێرنه‌وه، ده‌فه‌رمووت: (إن هذا القرآن أنزل على سبعة أحرف، فاقرأوا ما تيسر منه) ۱۷: به‌راستی ئەم قورئانه به‌حه‌وت شیوه هاتووته‌ خواره‌وه، به‌ کامیان ئەتوانن، یان چه‌ندی ئاسانه‌ بو‌تان، لێی بخویننه‌وه. له‌ فهرمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رمووت: (أقرأني جبريل القرآن على حرف، فراجعته، فلم أزل استزیده، فیزیدني، حتی انتهى إلى سبعة أحرف) ۱۸، واته: جبریل (علیه السلام) به‌ یه‌ک شیوه قورئانی بو‌ خویندمه‌وه، منیش پیندا چوومه‌وه، به‌رده‌وامیش داوام لیده‌کرد زیادی بکات، واته جو‌ره‌کانی تریش بلیت، ئەویش بو‌ی زیاد کردم، تا گه‌یشه‌ته‌ هه‌وت شیوه خویندنه‌وه. له‌ ریوایه‌تیکه‌ی تری سه‌حیحی موسلیمدا هاتوو که جبریل (علیه السلام) هاته‌ خزمه‌تی پیغهمبه‌روﷺ پیی فه‌رموو: (إن الله يأمرک أن تقرأ أمتک القرآن على سبعة أحرف، فأیما حرف قرؤوا علیه فقد أصابوا). ۱۹ واته: خوا به‌راستی فه‌رمانی پیکردوی که به‌ هه‌وت شیوه قورئان بو‌ ئوممه‌ته‌که‌ت بخویننه‌وه، هه‌ر شیوه‌یه‌ک له‌و شیوانه‌ دروسته‌. ریوایه‌تیکه‌ی تریش هه‌یه‌ که عومه‌ری کوری خه‌طاب گو‌ی له‌ هیشامی کوری که‌ه‌یم بو‌و که سوره‌تی (الفرقان)ی ده‌خویندنه‌وه، شیوازی خویندنه‌وه‌که‌ی که‌می‌ک جیاواز بو‌و له‌ شیوازی خویندنه‌وه‌ی عومه‌ر، دواتر لای

۱۷ سه‌حیحی بوخاری، به‌ ژماره: (۶۹۳۶)، سه‌حیحی موسلیم، به‌ ژماره: (۸۱۸).

۱۸ سه‌حیحی بوخاری، به‌ ژماره: (۴۱۸۸)، سه‌حیحی موسلیم، به‌ ژماره: (۸۱۹).

۱۹ سنن النسائی، به‌ ژماره: (۹۳۹).

زانسته‌کانی قورئان

پیغهمبهری خوا ﷺ باسی کرد، پیغهمبهر ﷺ گوئی له ههر دووکیان گرت و فهرمووی:
(هكذا أنزلت): هه‌روا دابه‌زینراوه، به‌هه‌ر دوو شیوه‌که هاتوو^{۲۰}، واته به
هه‌رکامیان ده‌خوینده‌وه په‌سه‌نده.

لیزه‌دا پیویسته پروونکردنه‌وه‌یه‌کی گ‌رنگ بده‌م که: کاتیک ده‌لئین: حه‌وت
شیوه، به مانای ئه‌وه نیه که هه‌موو ئایه‌تیک، یان هه‌موو رسته‌یه‌ک، یان
هه‌موو وشه‌یه‌ک، به حه‌وت شیوه ده‌خویندریته‌وه، به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که له
کۆی سوره‌ته‌کانی قورئانی پیروژدا- له سه‌ره‌تای قورئانه‌وه له سوره‌تی
(الفاتحة) وه، تا کۆتای قورئان له سوره‌تی (الناس)- له هه‌ندیک شویندا، له
هه‌ندیک رسته‌وه هه‌ندیک وشه‌دا، جیاوازی له خویندنه‌وه‌یان هه‌یه، به گۆرینی
پیت بیت، یان به گۆرینی بزوین، یان به گۆرینی چه‌ند حاله‌تیک، چه‌ند شیوه
خویندنه‌وه‌یه‌کی قورئان هه‌ن، که کۆی شیوه جیاوازه‌کان هه‌ر ئه‌وه حه‌وت
دانه‌یه‌ن و شیوازی خویندنه‌وه‌ی له‌وه زیاتر له قورئانی پیروژدا نیه، ئه‌وه‌یه
مانای (الأحرف السبعة)، که‌واته هه‌موو ئایه‌تیک، یان هه‌موو وشه‌یه‌ک به
حه‌وت شیوه ناخویندریته‌وه.

ئهم بابه‌ته زۆریک له زانایان باسیان کردوو، (سیوطی) نزیکه‌ی (۳۵) قه‌ولی
هیناوه، له (ابن حبان) یش هه‌مان ژماره نه‌قل ئه‌کات، هه‌روه‌ها (قرطبی) له
ته‌فسیره‌که‌یدا باسی زۆریه‌ی ره‌ئیه‌کان ده‌کات، ئینجا رای (أصولی) و (لوغه‌وی) و
زمانانه‌کان دینن، هه‌موو ره‌ئیه‌کان جیاوازیان هه‌یه له دیاریکردنی ئه‌وه
نموانه‌ی که ده‌یه‌یننه‌وه، به‌لام له کۆی هه‌موویان ئه‌وه تیده‌گه‌ین که هه‌ندیک

^{۲۰} سه‌حیحی بوخاری، به ژماره: (۲۴۱۹)، سه‌حیحی موسلیم، به ژماره: (۸۱۸).

زانسته‌کانی قورئان

له و جیاوازییانه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ بزویین و سه‌رو بۆرو ژیری وشه‌کان، هه‌ندیکی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ پیتته‌کان، پیتی خالدار هه‌بووه و پیتی بیخال هه‌بووه، بۆ نموونه: وشه‌ی (تینوا) له قورئاندا هاتووێه کردوویانه به وشه‌ی (تثبوا)، یان وشه‌ی (مالک) به شیوه‌یه‌ک نوسراوه، له باتی پیتی ئه‌لف بنوسریت، له‌سه‌ر میمه‌که مه‌دیك نوسراوه، بۆ ئه‌وه‌ی به (مه‌لیک)یش بخوینریته‌وه، زۆربه‌ی جیاوازییانه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ن، نه‌ک وا بزانی جیاوازییانه‌که له هه‌دی‌کدایه‌که کاریه‌ری کردبیتته‌سه‌ر (رسم الخط)ی عوسمانی.

هه‌ندی له زانایان و توویانه: ئه‌و هه‌وته بریتین له ئه‌حکامی قورئانی، هه‌ندیك و توویانه: مه‌به‌ست زمانی هۆزه‌کانه، هه‌ندی‌کیش پێیان وایه ئه‌و جیاوازیانه‌ن که له ئاخواتنا هه‌ن

جا، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی هه‌وت جوړه (أحرف)ی کردوو، هه‌ندیك له زانایان و توویانه که ئه‌م ژماره‌یه بۆ (تکثیر) و زۆرییه، نه‌ک بۆ (تحدید)، یه‌کیک له‌وانه (قاضی عیاض)ی فه‌قیهه - که له سالی (٥٤٤ه‌)ی کۆچی وه‌فاتی کردوو - ده‌لێت: مه‌رج نییه جوړه‌کان هه‌وت بن، ده‌کریت زیاتر بن، له ناو عه‌ره‌بدا هه‌وت بۆ (تکثیر) به‌کار دیت، جمال الدین قاسمی له هاوچه‌رخه‌کان هاو‌ده‌نگه له‌گه‌ل (قاضی عیاض)دا، به‌لام جمهوری زانایان ده‌لێن مادام پیغه‌مبه‌ر ﷺ وشه‌ی (سبعة)ی به‌کاره‌یتاوه، پێویست ناکات بلێین بۆ (ته‌کثیر)ه، به‌لکو بۆ (ته‌حیدیه) و شیوازه‌کان هه‌وت جوړن، نه زیاتری، نه که‌متر.

لێره‌دا گرنگه‌ تیبگه‌ین که ئه‌م جیاوازییانه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ جیاوازیی له‌هه‌جی هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب، چۆن ئیمه له کورده‌واریدا له هه‌ندیك ناوچه پیتی (ح)

زانسته‌کانی قورئان

دهکريت به (ع)، يان به پيچه‌وانه‌وه، يان هه‌نديک ناوچه پیتی (س)يان بۆ به‌کارنايهت و دهیکه‌ن به (ث)، يان به پيچه‌وانه‌وه، له ناو هۆزه عه‌ره‌به‌کانيشدا ئەمه هه‌بووه، بۆ نمونه: هه‌نديکیان ناتوانن بلی (عیسا) ده‌لین (عیسی)، يان (موسا) ده‌که‌ن به (موسی)، به ئیماله ئەیلین، يان هه‌نديک پیت ده‌گۆرن، بۆ ئەوهی قورئان به له‌هجهی هه‌موویان بخوات، خوی گه‌وره رێگهی پیداون ئەم ئالوگۆره بکه‌ن، مادام له ئەسلی وشه‌که‌دا ئالوگۆر دروست نه‌بیت، ده‌کريت به هه‌موویان بخویندریته‌وه، پيغه‌مبه‌ریش ئیقراری ئەو جیاوازیانهی کردووه.

ئەلبه‌ته هه‌نديک له زانايان ده‌لین: ئەمه له سه‌ره‌تاوه وابوو، تا دوايي يه‌ک شيوه. که شيوهی سه‌ره‌کی قوره‌يشه. جيگير بووه هه‌مووان پيی ئاشنابوون، ئیتر ئەم قورئانه دوايي به‌م (رسم الخط) له نووسرايه‌وه که عثمان کورپی عه‌فان بۆ نوسخه سه‌ره‌کیه‌کان به‌کاری هینا، که پيشتر له ده‌رسینکا باسمان کرد، چه‌ند نوسخه‌یه‌کی نارد بۆ پایته‌خته‌کانی ئەو کاته: به‌غدادو به‌صره‌و قاهیره‌و کوفه‌و مه‌که‌و مه‌دینه.. ئەو موصحه‌فانهی به‌یه‌ک شيوه نوسییه‌وه، له هه‌نديک شویندا نه‌بیت که ريعایه‌تی ئەوهی کردووه که به‌شیک له (أحرف) و شيوه‌کان جيگهی ببیته‌وه تیايدا، وه‌کو نمونه‌که‌ی وشه‌ی عیسا يان موسا، که به ئەلفی مه‌قصوره نوسیونی، نه‌ک مه‌مدوده، واته له شيوهی (ی)دا نووسیویه‌تی، بۆ ئەوهی به ئیماله‌ش بخویندریته‌وه، به‌م شيويه که ده‌لین (عیسی)، ئەمه پيی ده‌وتریت ئیماله، واته وا نوسراوه که بۆ هه‌ردووکیان بگونجیت، يان وشه‌ی (مالک) له سوره‌تی (الفاتحه)دا هاتووه، له باتی ئەله‌فه‌که به ميمه‌که‌وه بنین،

زانسته‌کانی قورئان

(ملک) نوسراوه، به لّام له کاتی حهره‌کهت بۆ داناندا هه‌لکشاوئیکیان داناوه له‌سه‌ر میمه‌که، بۆیه بلیت: (مالک) ئه‌بیت، بشلیت: (ملک) ههر ئه‌بیت.

که‌واته (حرف) یانی جوړیک له جوړه‌کانی زمانی هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب، که له حدودی هه‌وت جوړدا بوون، ئه‌و جیاوازییانه‌ی که هاتوونه‌ته ناو قورئانی پیروژه‌وه، هه‌چ له مانا ناگوریت، به‌لکو شینوازی خویندنه‌وه‌که که‌میک جیاوازه، ته‌نانه‌ت نه‌ینی ئی‌عجازیکی گه‌وره‌ی لوغه‌وی قورئانی پیروژ دهرده‌خات. (ابن جه‌وزی) که سالی (۵۹۷ه‌ک) کوچی دوا‌ی کردووه ئه‌م رایه‌ی هه‌یه، (ابن الاثیری جزیری) یش که سالی (۸۵۱ه‌ک) کوچی دوا‌ی کردووه یه‌کیکه له زانا گه‌وره‌کانی کوردستان، ئه‌ویش که ده‌لیت سی و ئه‌وه‌نده سال خه‌ریکی ئه‌م زانسته بووم، هه‌مان بۆچوونی هه‌یه، که حه‌رف مه‌به‌ست لی جوړیکه له جوړه‌کانی زمانه فرعییه‌کانی هۆزه عه‌ره‌به‌کان، له هه‌ندیک شوینی قورئاندا، له هه‌ندیک وشه‌دا، هه‌وت شیوه ریعایه‌ت کراوه، بۆ ئه‌وه‌ی ریعایه‌تی هه‌موو هۆزه‌کانی تیدا بکریت.

جا نمونه‌کانیش به زیاده به که‌مکردنی پیتیک ده‌هیننه‌وه، بۆ نمونه ئه‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: ﴿والذین هم لأماناتهم وعهدهم راعون﴾، ده‌کریت بخوینریته‌وه به ﴿والذین هم لأمانتهم وعهدهم راعون﴾. چونکه پیتی ئه‌لف نه‌لکینراوه به وشه‌ی (أمانات) ده‌وه ته‌نها هه‌لکشاوئیکیان له‌سه‌ر داناوه. واته وشه جه‌مه‌که‌ی (أمانات) کراوه به موفرده (أمانة). جاری وا هه‌یه له حه‌ره‌که‌تدا جیاوازی هه‌یه، بۆ نمونه: هه‌ندیک هۆز وتوویانه: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾، هه‌ندیکی تر وتوویانه (نَسْتَعِينُ) واته بزوینی فه‌تحه‌که‌یان گورپوه به که‌سه‌ره، هه‌ندیک هۆز وتوویانه (مَعَكُمْ)، هه‌ندیک وتوویانه: (مَعَكُمْ)، که مانا‌که‌ی ناگوریت.

زانسته‌کانی قورئان

هه‌ندی‌کجار هه‌مزەیان نەرم کردوووە‌تەو، بۆ نمونە: (مستەزۆن) وتوویانە (مستەزۆن)، واتە هه‌مزە‌که‌یان کردوووە بە‌واو. حاله‌تیکی تر هه‌یه که پیش و پاشخستنی پیتە، بۆ نمونە وشە‌ی (صاعقه) کراوه بە (صاعقه)، ئە‌مه له کوردە‌واریی خۆشماندا هه‌یه، که هه‌ندی‌ک ناوچه له باتی بڵین: (جومعه) دە‌لین (جومعه)، هه‌مان ئە‌و حاله‌ته‌یه، واتە چۆن له ناو هۆزه جیا‌جیاکانی هه‌ر نە‌تە‌وه‌یه‌کدا هه‌ندی‌ک پیت، یان هه‌ندی‌ک وشە، بە‌جۆریکی جیا‌واز دە‌خوینرێته‌وه، له ناو عەرەبیشدا وایه، هه‌مان ئە‌و مە‌به‌سته‌ش دە‌دا که جۆره‌که‌ی تریشی له‌سه‌ره، بە‌لام جیا‌وازیی له‌شکله‌که‌یدا هه‌یه. بە‌کورتی یه‌کیک له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی قورئان ئە‌وه بووه که هه‌ر له‌سه‌ره‌تای دابه‌زینییه‌وه ئە‌و حاله‌ته‌ی رە‌چاو کردوو.

نمونه‌یه‌کی تر گۆرینی شکلی پیتە، بۆ نمونە: ئە‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنْهُ﴾، ئە‌کریت بخوینرێته‌وه بە (فتبتوا)، بی‌گومان دە‌زانین کاتیک که قورئانی پیرۆز نوسراوه‌ته‌وه - چ ئە‌وه‌ی سه‌رده‌می پی‌غه‌مبە‌ری خودا ﷺ چ ئە‌وه‌ی سه‌رده‌می سه‌حابه - ته‌نا‌هت ئە‌و نوسخه‌یه‌ی عوثمان، پیتە خالداره‌کان خالیان له‌سه‌رو ژیردا نە‌بوو، بۆ نمونە: وشە‌ی (فتبتوا) نه (ف)، نه (ت)، نه (ث)، نه (ب)، نه (ت) هیچ کامیان خالیان له‌سه‌ر نە‌بوو، بە‌لام له‌خویندنه‌وه‌دا ده‌یانزانی ئە‌مه (تبتوا) یان (تبینوا) وه‌و به‌هه‌ردووکیان دە‌خویندراوه‌وه، چونکه سنگا و سنگ و ده‌ماو‌ده‌م له‌ری هه‌زارانه‌وه وا هاتبوو.

جۆریکی تر له‌جیا‌وازیی (أحرف) له‌ته‌خفیف و ته‌شدیدایه، واتا پیتی‌ک شه‌ده‌ی له‌سه‌ر داده‌نریت، هه‌ندیکی تر شه‌ده‌ده له‌سه‌ر هه‌مان پیت دانانین، بۆ نمونە ئە‌و ئایه‌ته‌که ده‌فه‌رمویت ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نَهْلِكَ قَرْيَةً أَمْرًا مَتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا

زانسته‌کانی قورئان

فیهَا ﴿﴾، له ویدا (أَمْزْنَا) به مانای ئەمرو فرمان دیت، واتە فرمانمان دەرکرد بۆ موتره‌فه‌کان. به‌لام دەرکریت بوتریت (أَمْزْنَا) به شه‌ده‌ی میمه‌که، واتە موتره‌فه‌کانمان کرد به ئەمیرو سەرکرده به‌سه‌ریانه‌وه.

ئهمه دهرباره‌ی حرف یان (أحرف)، که حکمه‌ته‌که‌ی، یان نه‌ینی و سووده‌که‌ی ئەوه‌یه حالی ئاخوتن (تلفظ)ی هۆزه‌کانی ره‌چاوکردوو، له نوتق و دهرهاویشتنی حهرفیک، شیوه‌کان په‌یعه‌ت بکریت، حساب بۆ ئەو هۆزه بکریت، بۆ نمونه: په‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئەمه‌ی له‌گه‌ڵ هه‌ندیک سه‌حابه‌ ره‌چاو کردوو، په‌کیک له‌وانه ئەشعه‌رییه‌کی په‌مه‌نی بوو، به ناوی (که‌عب کوری عاصمی ئەشعه‌ری)، په‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قسه‌ی له‌گه‌ڵدا دهرکرد، ئەشعه‌رییه‌کان عاده‌ته‌ن لامی تعریفیان ده‌گۆری به‌میم، بۆ نمونه: په‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک له‌گه‌ڵ ئەودا بوو، ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی خۆی که ده‌فه‌رمووت: (لیس من البر الصیام فی السفر)، به‌م جوړه‌گۆری بۆ له‌هجه‌ی ئەوان، فه‌رمووی: (لیس من امبر امصیام فی امسفر)، واته لامی ته‌عریفه‌کانی گۆری به‌میم،^{۲۱} که‌واته په‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌یعه‌تی له‌هجه‌ی په‌مه‌نییه‌که‌ی کردوو.

ئهم جیاوازییه وه‌ک وتمان نه‌ینی زمانه‌وانییی تیدایه، جیاوازی ته‌نه‌ووعه، وشه‌یه‌ک چه‌ند مانایه‌ک ده‌دات، یان ره‌چاوی شیوه‌خویندنه‌وه‌ی چه‌ند هۆزیک ده‌کات، نابیت بوتریت: کامیان دروسته‌و کامیان هه‌له‌یه؟ یان بۆ نمونه ئەو ئایه‌ته که ده‌فه‌رمووت: ﴿رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا﴾، که ئەمه‌ دوعایه، به‌لام جوړیکی تر

^{۲۱} ئەم په‌یواپه‌ته له موسنه‌دی ئیمام ئەحمه‌دا به ژماره: (۴۳۴/۵) هاتوو.

زانسته‌کانی قورئان

له حه‌رفه‌که ئه‌وه‌یه که وشه‌ی (باعِد) که فرمانه، بکریت به فیعل و بگوتریت: ﴿رُبُّنَا بَاعَدٌ﴾، ئه‌مه ده‌بیته خه‌به‌ر، لیره‌دا هه‌ردووکیان جائزن و هه‌ردوو شیوه‌که مانا ده‌به‌خشن، واتا کیشه‌یه‌ک نییه.

به شیوه‌یه‌کی تر ئه‌مه باس بکه‌ین، که به شیوه‌ی ئیستقرائی، واته به خویندنه‌وه‌ی یه‌ک به یه‌کی نمونه‌کانی ئه‌و شوینانه‌ی قورئانی پیروژ که ئه‌حروفه‌که‌یان تیندایه. که له‌م حه‌وت ئاسته‌ ده‌رناچیت، یه‌ک نمونه‌مان نییه که دوو مانای دژ به یه‌ک بده‌ن، هه‌رچی دوو مانای دژ به یه‌کی داو کیشه‌ی بۆ خوینه‌ر، یان بیسه‌ر دروستکرد، ئه‌وه کاری پیناکریت.

جیاوازی (القراءات السبع) و (الأحرف السبع):

لیره‌دا پیوسته‌ ئاماژه به خالیکی گرنگ بکه‌م که ئیمه دوو ده‌سته‌واژه‌مان هه‌ن: (قراءاتی سبع) و (أحرفی سبع)، له راستیدا له یه‌کتر جیاوازن. (قراءاتی سبع) له سه‌ده‌ی چواری کۆچی زۆر ده‌رنگتر قسه‌ی له‌سه‌ر کراوه‌و زانایه‌ک به ناوی (ئه‌حمه‌د کوری موسای ته‌میمی) ناسراو به (ابن مجاهدی به‌غدادی). که سالی (٣٢٤ک) کۆچی دوا‌یی کردوه. کتییی (السبعة في القراءات)ی نووسی، واته حه‌وت قیرائه‌ته‌که‌ی له زانایانی سه‌ده‌ی دوو و سینی پیش خۆیه‌وه کۆ کردبوونه‌وه.

که‌واته (قراءات) جیاوازه له (أحرف)، چونکه (أحرف) له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هاتوه، وه‌ک پیشتر ئاماژه‌م پیکردو چه‌ند فه‌رموده‌یه‌که‌مان له‌سه‌ری هینا، بۆیه رای جمهوری زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که ئه‌م (أحرف)ه مادام له پیغه‌مبه‌ره‌وه هاتوه‌و وشه‌ی (سبعه‌ی) بۆ به‌کاره‌یناوه، که‌واته حه‌وتن و ناکریت بلین: زیاتر یان که‌مترن، به‌لام له (قراءات)دا (قراءات)ی عه‌شریشمان

زانسته‌کانی قورئان

هه‌یه، واته تا ده چوو، هه‌ندیکیان (متواتر)، هه‌ندیکیان (مه‌شه‌ور)ن، هه‌ندیکیان لاوازن، له‌به‌ر ئه‌وه ئیجتیهادی زانایانی تیکه‌ل بووه، به‌لام (الأحرف السبعة) چه‌ندین فه‌رمووده‌ی له‌سه‌ر هاتوو، که ئیمه‌ پیشتر باسی سی چوار فه‌رمووده‌ی سه‌حیحمان کرد، له‌به‌ر ئه‌وه ناییت (أحرف) تیکه‌لی (قرائات) بکه‌ین.

بۆ زانیاری به‌ریزتان جیاوازییه‌که زۆر هه‌ستاره، به‌حه‌دی‌ک که عالمیکی گه‌وره‌ی وه‌کو (فه‌راهیدی) - که به‌ باوکی زمانی عه‌ره‌بی ده‌ژمی‌ردری‌ت و له‌سه‌ده‌ی دووی کۆچیدا کۆچی دوا‌ی کردوو - هیچ فه‌رقیکی نه‌کردوو له‌ نیوان (قرائات و أحرف)دا، به‌لام زانایانی تر وتوویانه: نه‌خیر، (أحرف) جیاوازه له‌ (قرائات)، (أحرف) له‌ قورئاندا ماوه‌ته‌وه، به‌لام قرائه‌ته‌کان له‌م قورئانه‌ی که به‌ (رسم الخط)ی عوسمانی نووسراوه، قرائه‌ته‌کانی تیدا نه‌ماوه، به‌لام (أحرف)ه‌کانی تیدا ماوه و له‌ شوینانه‌ی که دیاریکراون له‌ هه‌ندیک کتیبکدا، یان له‌ هه‌ندیک چاپدا، جو‌ری جیاوازی (أحرف)ه‌کان دیاریکراون، و نووسراونه‌ته‌وه که بخوینریته‌وه و بمینریته‌وه، هه‌رچه‌ند ته‌به‌ری - که یه‌کیکه له‌ موفه‌سسیره گه‌وره‌کان - ده‌لیت: "ئه‌م‌رۆ موسلمانان هه‌ر به‌ یه‌ک حه‌رف قورئان ده‌خویننه‌وه، ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ دوا‌ساته‌کانی ژیانیدا ئیقراری له‌سه‌ر کردوو و شه‌ش حه‌رفه‌که‌ی تر نه‌ماون." به‌لام ئه‌مه‌ رایه‌کی جیاوازه، چونکه جمهوری زانایان رایان وایه که موصه‌ف به‌جو‌ریک نووسراوه‌ته‌وه که ئه‌و جیاوازیانه‌ی تیدا، واته ئیستا ئه‌گه‌ر تو موصه‌فیک بگری به‌ ده‌سته‌وه، له‌ سه‌ره‌تای سوره‌تی (الفاتحة)ه‌وه تا کۆتایی قورئان، حه‌وت جو‌ره (تلفظ) بۆ هه‌ندیک وشه‌ ده‌بینیت، که جو‌ری نووسینی وشه‌که هاوکاری کردوو، که ئه‌و (تلفظ)ه

زانسته‌کانی قورئان

جیاوازانه به‌کاربه‌یندریت. دیاره ئه‌م رایه زانایانی تریش وتووایانه، پیشه‌وا (باقلانی و ابن تیمیة) ده‌لین له موصحفه‌ی عوثماندا جوّری (أحرف) هکان ماون، چونکه له ئه‌ساسدا له پیغه‌مبه‌ره‌وه بیستراون، ته‌نانه‌ت دان به‌ودا ده‌نین که هه‌موو ئه‌و شیوازانه‌ی جیاوازیی ده‌گه‌یه‌نن له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هه‌ر پریعایه‌ت کراون و هه‌چ کیشه‌یه‌کیش دروستناکه‌ن، جیاوازییه‌که - وه‌ک پیشتر وتمان - جیاوازیی ته‌کامولی و توندوتو‌لکردنی مانایه بو و شه‌یه‌ک، نه‌ک جیاوازیی جه‌وه‌ه‌ریی، تا ببته‌ کیشه، یانی تو بپرسی: دوا جار پیمان بلین: وشه‌ی (تثبتوا) راسته، یان (تبینوا)؟ یان وشه‌ی (أمرنا) راسته یان (أمرنا)؟ (نستعین) راسته، یان (نستعین)؟ وه‌لام ئه‌مه‌یه که هه‌موو شیوازه‌کان دروستن، ئه‌وانه‌ی که پیت ده‌گورن، مانا جیاواز ناکه‌ن، مانای یه‌کتر ته‌واو ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌شی که شیوه‌ی وشه‌که ده‌گورن بو شیوه‌یه‌کی تر، په‌ه‌ندیک و لایه‌نیک له لایه‌نیکی تری مانا ده‌خه‌نه‌ روو، نه‌ک لایه‌نه‌که‌ی تر په‌د بکاته‌وه،

زانایانی هه‌وت قرائات:

به‌ کورتی قرائات جیایه له (أحرف)، قرائات هه‌وت جوّری خویندنه‌وه‌ن، وه‌کو پیشتر ئاماژه‌مان پیکرد، که‌یفیه‌تی خویندنه‌وه‌ی قورئانه، له سه‌ره‌تاوه تا کو‌تایی، له چه‌ند شوینیکدا، جوّری خویندنه‌وه‌ی هه‌ندیک وشه جیاوازه، ژماره‌یه‌ک زانا هه‌بوون له سه‌ده‌ی دووی کوچییه‌وه ناوبانگیان ده‌رکردوو، پیمان ده‌لین: (أصحاب القرائات السبع)، هه‌ندیک ده‌یکه‌ن به‌ ده‌ جوّرو ده‌ که‌س، ئه‌و جیاوازییانه‌یان دیاریکردوو، ئه‌وانیش ئه‌م زانایانه‌ن:

۱- ابن عامر الشامی، که سالی (۱۱۸ک) وه‌فاتی کردوو.

زانسته‌کانی قورئان

- ۲- عبدالله کورپی که‌ئیر (ابن کثیر)ی مه‌ککی، که سالی (۱۲۰ک) وه‌فاتی کردووه.
 - ۳- عاصمی ئەسه‌دی، کوفی، که سالی (۱۲۷ک) وه‌فاتی کردووه.
 - ۴- أبو عامر، کورپی عه‌لائئ به‌صری، که سالی (۱۵۴ک) وه‌فاتی کردووه.
 - ۵- همزه‌ی کوفی، که سالی (۱۵۶ک) وه‌فاتی کردووه.
 - ۶- نافعی مه‌ده‌نی، که سالی (۱۹۷ک) وه‌فاتی کردووه.
 - ۷- علی کورپی همزه‌ی که‌سائی، ئەویش کوفیه‌و سالی (۱۸۹ک) وه‌فاتی کردووه.
- زۆربه‌ی ئەم زانایانه عیراقین، به‌تاییه‌تی کوفین، یان شامین، یه‌کی‌کیشیان مه‌ککین، هه‌ندیک له‌ زانایان و میژوونوسان سی‌که‌سی تریشیان به‌م ناوانه زیاد کردووه، بۆیه پێیان ده‌لین: (أئمة القراءات العشر)، که ئەوانیش بریتین له: (أبو جعفری مه‌ده‌نی)، که سالی (۱۳۲ک) وه‌فاتی کردووه، (ابن إسحاقی هه‌ضره‌می)، که سالی (۲۰۵ک) وه‌فاتی کردووه، (خلف بن هشام) که سالی (۲۲۹ک) وه‌فاتی کردووه. ئەمانه - هه‌وت که‌سه‌که حساب بکه‌ین، یان ده‌که‌سه‌که - له‌ دوای سه‌ده‌ی دووی کۆچییه‌وه په‌یدا بوون و زانستی (قراءات)یان تۆمار کردووه، به‌و شیوه‌یه‌ی که له‌ کتییی تاییه‌ت به‌م بواره‌دا هه‌یه.
- که‌واته ئەمانه هه‌موو جیاوازن له‌ بابته‌تی (أحرف) که مه‌به‌ست ئەو شیوه‌ خویندنه‌وانه‌ن که له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا له‌ سه‌ره‌تاوه بۆ موراعاتی حالی هۆزه‌ عه‌ره‌به‌کان له‌ ئاخاوتنیاندا بۆ هه‌ندیک پیت و هه‌ندیک وشه‌- هه‌ر له‌ جبریه‌وه (علیه السلام) ریعایه‌ت کراوه، هه‌تا کاتی خویندنه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ریش بۆ هۆزه‌کان، دیاره‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خۆی به‌ له‌هجه‌ی قوره‌یش ئەو وشانه‌ی ده‌خویندنه‌وه، به‌لام هه‌ندیک که‌س که جیاواز ده‌خویندنه‌وه، وه‌کو ئەو جیاوازییه‌ی نیوان

زانسته‌کانی قورئان

عومه‌ری کورپی خه‌طاب و هیشامی کورپی چه‌کیم که باسمان لیوه کرد، ئیقراری هه‌ردووکیانی کردووه، یان جاروبار وه‌کو ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌شعه‌رییه‌که قسه‌ی کرد ئه‌لفولامی ته‌عریفی ده‌گۆری به‌ میم.. ئه‌مه‌ ریعا‌یه‌تکردنه، دواتر که‌م که‌م حاله‌ته‌که ئیستقراری کردووه و جیگیر بووه له‌سه‌ر یه‌ک شیوه، که ئه‌وه‌یه ئیسته له‌ به‌رده‌ستی ئیمه‌دایه‌ و هه‌ندیک له‌ شوینه هه‌ستیاره‌کان - که خزمه‌ت به‌ مانای وشه‌ ده‌کن - جیاوازن، جیاوازییه‌کان جیاوازی خزمه‌تکردنه به‌ مانای وشه، به‌ مانای به‌هیزبوونی لایه‌نیک له‌ و لایه‌نه‌ی که به‌ شیوه‌که‌ی تر ته‌قویه‌تی ده‌کات، به‌ و مه‌به‌سته‌ ماوه‌ته‌وه له‌ ناو مو‌صحه‌فداو هیچ کیشه‌یه‌ک نییه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ نه‌بیته جیگه‌ی پرسیار که حکمه‌ت له‌ جیاوازیی وشه‌کان، یان پیته‌کان چیه‌؟ به‌ کورتی باسی‌کمان لیوه کرد که جیاوازییه‌که جیاوازیی ته‌کامولی و ته‌واوکارییه له‌ مانادا، والله أعلم..



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی نۆیه‌م

جووره‌کانی له‌فزی قورئانی

ئهم وانه‌یه‌ تاییه‌ته به باسی جووره‌کانی له‌فزی قورئانییه‌وه، که هه‌ندیکی (عام)ه، هه‌ندیکی (خاص)ه، هه‌ندیکی (مطلق)ه، هه‌ندیکی (مقید)ه، هه‌ندیکی (مجمل)ه، هه‌ندیکی (مبین)ه.

سه‌ره‌تا پێویسته بزانی که قورئانی پیرۆز سه‌بک و دارشتنیکی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، که له وانه‌کانی پێشووشدا ئاماژه‌مان پیکرد. ئه‌مه له پووی به‌لاغی و ته‌شریعییه‌وه گرنگییه‌کی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، له زانسته‌کانی (اصول الفقه) و (علوم القرآن)دا زۆر جه‌ختکراوه‌ته‌وه له‌سه‌ر ئهم بابته‌ که: جووری ده‌قه قورئانییه‌که چ جوړیکه؟ ئایا ده‌قیکی گشتییه‌و واتاکه‌ی حوکمیکی گشتییه‌ ده‌گه‌یه‌نیت؟ یان تاییه‌ته‌و حوکمیکی تاییه‌ت ده‌گه‌یه‌نیت؟ ئایا ده‌قیکی (مطلق)و په‌هایه‌و هه‌موو واتان له ژێریدا ده‌گه‌یه‌نیت؟ یان (مقید)ه به‌بابته‌تیکی تاییه‌ته‌وه؟.. وه هه‌روه‌ها..

ئهمه‌ی له‌م وانه‌یه‌دا باسی ده‌که‌ین په‌یوه‌ندی به‌ ده‌قی قورئان و ده‌قی سوننه‌تیشه‌وه هه‌یه، یانی له وانه‌کانی فه‌رمووده‌ناسییدا پشت به‌ خوا - ئه‌گه‌ر خوا ته‌مه‌نی داینی و هاتینه‌وه خزمه‌تتان - له‌وئیش هه‌ر باسی ده‌کریته‌وه، به‌لام لێره به‌کوورتی ئه‌وه بزانی که هه‌ر باسیک ده‌رباره‌ی له‌فزی (عام) و (خاص) و له‌فزی (مطلق) و (مقید)و.. هتد په‌یوه‌ندی به‌ ده‌قی (کتاب) و (سوننه‌ت)یشه‌وه هه‌یه.

زانسته‌کانی قورئان

ئەو هەش بزانیین که ئەم بابەتە لە یاساو دەستورە دونیاییه‌کانیشدا پەیره‌و کراوه، بۆ نموونه دەلێن فلانە ماددە‌ی قانونیی (عام)، بە فلانە ماددە‌ی تر (تەخصیص) کراوه. یان فلان بڕگە‌ی (مطلق)، بە فلان ماددە‌ی تر (تەقیید) کراوه. جاری واش هەیه دەقی دەستوریی بە یاسا تەفسیر دەکریت، یان یاسا بە ریکارو تەعالیم پوونده‌کریته‌وه، یان کورت و موجه‌له‌و تەبیین دەکریت.

که‌واته ئەم باسه‌ پەیه‌وندیی بە فیه‌ی نه‌صه‌وه هەیه، یانی تیگه‌یشتن له‌ جووری دەق، مه‌به‌سته‌که‌ش لێی دەرھینانی حوکمه، یانی چۆن حوکمیک له‌ دەقییک دەر به‌ئینریت؟

پیناسی عام و خاص:

له‌ فزی (عام) ئەو له‌ فزه‌یه که تەواوی ئەو نمونانە‌ی دینه ژیر ئەو باسه‌وه ده‌گریته‌وه، به‌لام (خاص) پیچە‌وانه‌که‌یه‌تی و تاییه‌ته به‌ هەندیک حاله‌ته‌وه، بۆ نمونه: ده‌قیکی قورئانی پیرۆزمان هەیه ده‌فه‌رمویت: (کل نفس ذائقة الموت): هەرچی نه‌فسه ده‌بیته‌ مه‌رگ بچه‌ژیت. ئەم ده‌قه پێی ده‌لێن ده‌قیکی عام، یان پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: (کل مسکر حرام): هەموو سه‌رخۆشکاریک حەرامه، ئەمه‌ خاص نیه، ئەمه‌ حوکمیکی عامه.

جا بۆ ئەوه‌ی بزانیین چۆن له‌ فزی عام له‌ قورئانی پیرۆزدا بناسینه‌وه، له‌ فزی عام به‌ چه‌ندین وشه‌و ده‌سته‌واژه‌ دهناسریته‌وه، هەر رسته‌یه‌ک یه‌کیک له‌م وشانه‌ی تیدا بوو، ئەوه‌ له‌ فزی (عام):

۱- وشه‌ی (کل)، وه‌ک: (کل من علیها فان).

۲- وشه‌ی (جمیع)، وه‌ک: (جمیع لدینا محضرون).

زانسته‌کانی قورئان

- ۳- پیتی (ال) چووه سه‌ر هه‌ر ئیسمیک، وه‌ک: (أحل الله البيع وحرم الربا).
- ۴- وشه‌ی (الذی)، وه‌ک: (الذي قال لوالديه أف لكما..).
- ۵- وشه‌ی (التي)، وه‌ک: (وقل لعبادي يقولوا التي هي أحسن).
- ۶- وشه‌ی (ما)، وه‌ک: (إنکم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم).
- ۷- وشه‌ی (من)، وه‌ک: (من يعمل سوءا یجز به).
- ۸- وشه‌ی (أی)، وه‌ک: (قل ادعو الله أو ادعوا الرحمن آیا ما تدعوا فله الأسماء الحسنی).
- ۹- وشه‌ی جه‌معیک که ئیزافه کرابییت بۆ لای وشه‌یه‌کی تر، وه‌ک: (أموالکم) له ئایه‌تی (ولا تأکلوا أموالکم بینکم بالباطل)، یانی هه‌موو جووره مال و سامانه‌کانتان.
- ۱۰- جووریکێ تر: هه‌ر وشه‌یه‌کی (نه‌کیه‌) له سیاقی نه‌فیدا، واته هه‌ر رسته‌یه‌ک نه‌فی تیدا، وشه‌یه‌کی نه‌کیه‌ی تیدا، ئه‌وه ئه‌بیته له‌فزی عام، وه‌ک: (فلا رفث ولا فسوق ولا جدال فی الحج)، ئه‌مه لیزه‌دا مادام پیتی (لای) نافیه هاتوو، ئیتر نابییت (رفث) و (فسوق) و (جدال) تاییه‌ت بکرین..
- ئه‌مانه‌ گرنه‌گرتین جووره‌کانی له‌فزی (عام)ن له قورئانی پیروژدا، که زورترین جار به‌کار هاتوون و زور دووباره بوونه‌ته‌وه.
- نموونه‌یه‌کی ده‌قی (عام)ی (ته‌خصیص)کراو:
- له قورئانی پیروژدا ئه‌فه‌رمویت: (والمطلقات یتربصن بأنفسهن ثلاثه قروء) البقرة / ۲۲۸: ئا‌فه‌رتانی ته‌لا‌ق‌دراو سی سوور چاوهری ده‌کن، ئینجا بۆیان هه‌یه هاوسه‌رگیریی بکه‌نه‌وه. ئه‌م ده‌قه عاممه، به‌ ظاهری ئه‌م ده‌قه ده‌بیته هه‌موو ژنیک واکات و سی سوور چاوهری بکات، به‌لام سه‌ه‌رده‌که‌ین ئایه‌تیکی تر هه‌یه که

زانسته‌کانی فورئان

تویژیک له ئافره‌تان جیاده‌کاته‌وه‌و ئه‌و ده‌قه عاممه تاییه‌ت و (ته‌خصیص) ده‌کات، ده‌فه‌رمویت: (وأولات الأحمال أجلهن أن يضعن حملهن) الطلاق/٤: ژنه باردارو دوو‌گیانه‌کان کات و مؤله‌تیان ئه‌وه‌نده‌یه که سکه‌که‌یان دانین، بۆچی؟ چونکه حکمه‌ت له چاوه‌پیکردنی سنی سوور بۆ ژنی ته‌لا‌ق‌دار ئه‌وه‌یه که مندال‌دانی پاک‌بیته‌وه، ئیسته که ژنی باردار به دانانی منداله‌که‌ی مندال‌دانی پاک‌ده‌بیته‌وه، ئیتر پیویست ناکات سنی سووره‌که چاوه‌ری بکه‌ن و به دانانی منداله‌که‌یان بۆیان هه‌یه هاوسه‌رگیری ئه‌نجام بدن! به‌و جووره ده‌قی دووهم که (خاص)ه، ده‌قه‌که‌ی یه‌که‌م که (عام)ه، تاییه‌ت ده‌کات.

هه‌روه‌ها له ئایه‌تیکدا ئه‌فه‌رمویت: (حرمت علیکم المیتة والدم) المائدة/٣: مرداره‌وه‌بوو و خوینتان له‌سه‌ر حه‌رام کراوه، ئه‌م ئایه‌ته (عام)ه، (المیتة) و (الدم) له‌فزی (عام)ن، پیشتر وتمان پیتی (ال) چوه سه‌ر هه‌ر ئیسیمیک ده‌یکه‌نه عام، که‌واته هه‌موو مرداره‌وه‌بوویه‌ک و هه‌موو خوینیک حه‌رامه. به‌لام ئایه‌تیکی (خاص)مان هه‌یه ده‌فه‌رمویت: (قل لا أجد في ما أوحى إليّ محرّمًا على طاعمٍ يطعمه إلا أن يكون مميتهً أو دما مسفوحا) الأنعام/١٤٥، که‌واته لی‌ره‌دا خوینه‌که‌ی تاییه‌ت کرد به جووری خوینی شل و ساری (مسفوح)، که‌واته (سپل و جگر) ناگریته‌وه، چونکه له‌و جووره نین. که‌واته ئه‌م ئایه‌ته‌ی دووهم (خاص)ه و پیشووه‌که‌یان (عام)ه. ئه‌مه له فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری خواشدا ﷺ پوون کراوه‌ته‌وه که ده‌فه‌رمویت: (أحلت لنا ميتتان ودمان: فأما المييتان فالسّمک والجرا، وأما الدمان فالطحال

زانسته‌کانی قورئان

والکبد)^{۲۲}: دوو مرداره‌وه‌بوو و دوو خوینمان بۆ حه‌لالکراون: مرداره‌وه‌بووه‌کان: ماسی و کولله، خوینه‌کانیش: سپل و جگهر.

ئایه‌تیکی تر ده‌فه‌رمویت: (فانکحوا ما طاب لکم من النساء) النساء/۳: چی دلتان گرتی له ئافره‌تان، ماره‌ بېرن، هاوسه‌رگیری بکه‌ن له‌گه‌ل ئه‌و ژنانه‌ی بۆتان ئه‌گونجین. ئه‌م ئایه‌ته‌ (عام)ه، به‌لام ئایا هه‌موو ئافره‌تیک ده‌گونجیت بۆ ئینسان؟ دیاره‌ نه‌خیر، له‌ ئایه‌تیکی تردا ژنه‌کانی تایبته‌ کردوون، چونکه‌ هه‌ندیکیانی ئیستیسنا کردووه‌و وه‌ده‌ری هیناون، ده‌فه‌رمویت: (حرمت علیکم أمهاتکم وبناتکم وأخواتکم وعماتکم وخالاتکم..) النساء/۲۳، واته‌: دایک و کچ و خوشک و پوره‌کانتان، حه‌رامکراون له‌سه‌رتان، خو ئه‌مانه‌ش هه‌ر (ژنان)ن، به‌لام به‌م ئایه‌ته، ئایه‌ته‌ پێشوه‌که‌ ته‌خصیص کراوه‌و له‌ گشتانن لایداوه‌.

حوکمی له‌فزی (عام):

هه‌ر کاتیک له‌فزیکی (عام)ی قورئانی پیرۆز هاته‌ به‌رده‌ستمان و به‌لگه‌یه‌کمان نه‌بوو که‌ ته‌خصیصی بکه‌ین، ئه‌وه‌ واجیبه‌ حه‌ملی بکه‌ینه‌ سه‌ر عمومه‌که‌ی و کار به‌ هه‌موو ناوه‌رۆکه‌که‌ی بکه‌ین، یانی ئیسپاتی ئه‌و حوکمه‌ بکه‌ین له‌سه‌ر هه‌موو نمونه‌و مه‌صادیقه‌کانی.

به‌لام ئه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌ک هه‌بوو که‌ تایبته‌تی ده‌کرد، ئه‌وه‌ تایبته‌تی ئه‌که‌ین. یه‌کیک له‌ هه‌له‌کان که‌ زۆریک له‌خه‌لکی تی‌ی که‌وتوون ئه‌وه‌یه‌ که‌ گشتانن بۆ ده‌قی تایبته‌تکراو ده‌که‌ن، بۆ نمونه‌ ده‌لین خوا فه‌رموو‌یه‌تی: (فاقتلوا المشرکین

^{۲۲} موسنهدی ئه‌حمه‌د، به‌ ژماره‌: (۵۷۲۳)، سونه‌نی ئیبن ماجه‌، به‌ ژماره‌: (۳۳۱۴).

زانسته‌کانی قورئان

حيث وجدتموهم) البراءة/5: بپه‌رستانتان له هر كوئ بىنى، بيانكوژن. دياره ئه‌م ئايه‌ته زاھيره‌كه‌ى ئه‌وه ده‌گه‌يه‌نيت، چونكه وشه‌ى (المشركين) عاممه‌و ئه‌لفولامى له‌سه‌ره! به‌لام ئه‌و كه‌سانه‌ى حوكم له‌مه‌ ده‌ردينن بى ئاگان له‌وه‌ى چه‌ندين ئايه‌تى تر هه‌ن كه ته‌خصيصى ئه‌م ئايه‌ته ده‌كهن و نابيت حوكم ته‌نھا له ئايه‌تيك وه‌ربگرن، كه ئايه‌تى تری په‌يوه‌نديدار به هه‌مان بابته‌وه هه‌يه. ئه‌مه‌ش روونكردنه‌وه‌يه‌ك له‌سه‌ر ئه‌و ئايه‌ته:

ئه‌م ئايه‌ته ئايه‌تى پينجه‌مه له سوره‌تى (البراءة)، سوره‌ته‌كه تايبه‌ته به‌و كافرانه‌ى قوره‌يشه‌وه كه پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ چه‌ندين جار په‌يماننامه‌ى له‌گه‌ل مؤرکردن و شكانديان و خيانه‌تيان كرد، به به‌لگه‌ى ئه‌وه‌ى كه له سه‌ره‌تاي سوره‌ته‌كه‌وه ده‌فه‌رمويت: (براءة من الله ورسوله إلى الذين عاهدتم من المشركين)، پاشان ده‌فه‌رمويت: (إلا الذين عاهدتم من المشركين ثم لم ينقصوكم شيئا ولم يظاهروا عليكم أحدا فأتموا إليهم عهدهم إلى مدتهم)، هر له‌و سياقه‌دا ده‌فه‌رمويت: (وإن أحد من المشركين استجارك فأجره حتى يسمع كلام الله ثم أبلغه مأمنه)، دواى ئه‌وه‌ش ده‌فه‌رمويت: (إلا الذين عاهدتم عند المسجد الحرام فما استقاموا لكم فاستقيموا لهم إن الله يحب المتقين).. ئه‌مانه هه‌موو ئيستييسناكردن و ته‌خصيصكردن ده‌قه پيشووه‌كه‌ن، كه ده‌يسه‌لمينن فه‌رمانى كوشتنى ده‌قه (عام)ه‌كه‌ى (فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم) ته‌نھا تايبه‌ته به‌و بيياوه‌رانه‌ى كه په‌يمانينان شكاندووه‌و خيانه‌تيان كردووه.

ده‌ى ئه‌وه‌تا خواى گه‌وره له سه‌ره‌تاوه ده‌فه‌رمويت: بيانكوژن، به‌لام به دوايدا ده‌فه‌رمويت: په‌يمانكه‌تان له‌گه‌ليان ته‌واوبكه‌ن، واته شه‌ريان له‌گه‌ل

زانسته‌کانی قورئان

مه‌که‌ن. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: ئه‌وانه‌ی داوای په‌نابه‌ریتان لیده‌که‌ن، په‌نایان بده‌ن، تا فه‌رمایشتی خوا بیستن، پاشان به سه‌لامه‌تی بیانگه‌یه‌ننه‌وه نیشتمانی خویان.. جا، ئه‌مه ئه‌گه‌ر (تعمیم) و (تخصیص) نیه، چۆن له شوئینیک فه‌رمان به کوشتن ده‌دات و له شوئینی تر فه‌رمان به په‌نادان ده‌دات؟

که‌واته ئه‌م ئایه‌ته‌ی ﴿فَاَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ ته‌خصیص کراوه به و بیباوه‌رپانه‌ی خائین و په‌یمان‌شکین و شه‌ر‌فرۆشن، نه‌ک هه‌موو بیباوه‌رپیک..

له‌فزی (مطلق) و (مقید):

جوړیکی تر له (الفاظ) له‌فزی موته‌لق و موقه‌بیه‌ده، موته‌لق واته په‌ها، موقه‌بیه‌دیش سنووره‌کانی ئه‌و په‌هایه که‌م ده‌کاته‌وه، بۆ نمونه: له سوهرتی (البقرة) ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾: هه‌ر کاتیک کرین و فرۆشتن و مامه‌له‌تان کرد، شایه‌ت بگرن. ئه‌م له‌فزه له‌فزیکی موته‌لقه، شایه‌تیه‌که هه‌رچوئیک بیته‌ باسی نه‌کردووه. نمونه‌ی موقه‌بیه‌ده ئه‌وه‌یه که له سوهرتی (الطلاق) دا ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾، واته: دوو که‌سی دادگه‌ر له خۆتان بکه‌نه شایه‌ت، که عه‌داله‌تیان تیدا‌بیت، واته ناییت که‌سی ناراست و نادادگه‌ر بگیریت به شایه‌ت، بۆیه ئه‌و ئایه‌ته په‌هاو موته‌لقه، سنووردارکراوه به ئایه‌تی دووهم. یان له باسی وه‌صیه‌تدا له سوهرتی (المائدة) ده‌فه‌رموئیت: (اِثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ): دوو که‌سی دادگه‌ر له خۆتان، تا وا نه‌زانین هه‌موو که‌س بۆ شایه‌تی

ده‌شیت.

زانسته‌کانی قورئان

به‌راوردی له‌فزی (مطلق) و (مقید):

جا لیره‌دا پیویسته ئه‌وه بزاینن که کار به هیچ له‌فزیکی موته‌لق ناکریت، تا بگه‌رپیین و دلنیا ببینه‌وه ئایا به له‌فزی تر ته‌قیید کراوه یان نا؟ ئه‌گه‌ر ته‌قیید و سنووردار نه‌کراوو، ئه‌وه ئیش به ره‌هاییبیونه‌که‌ی ده‌کریت، ئه‌گه‌ر ته‌قییدکراوو، ئه‌وه له ره‌هاییبیون ده‌که‌ویت و به پیی له‌فزی دووهم کارده‌کریت. ئه‌مه - وه‌ک پیشتر وتمان - بو‌بابه‌تی ده‌ره‌ئینی ئه‌حکام له ده‌قه شه‌رعییه‌کان زور سوودی لیده‌بینریت و زوریک له‌و تاقم و گرووپانه‌ی که به ناوی ئیسلامه‌وه زیاده‌ره‌ویی ده‌که‌ن و له سنوور ده‌رده‌چن و له مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکا توندوتیژی ده‌که‌ن، له‌فزیکی له قورئان ده‌هینن که (إطلاق) و ره‌هاییبیون ده‌گه‌یه‌نیت، له کاتیکدا ئه‌گه‌ر شاره‌زای ده‌قه شه‌رعییه‌کان بوونایه، ده‌یانزانی ئه‌وه ده‌قه هه‌رچه‌ند له‌و جییه‌ی خۆیدا ره‌هایی ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام له جی تری قورئانی پیروژدا موقه‌بیه‌دو سنووردار کراوه.

له‌فزی (مجمل) و (مبین):

جو‌ریکی تر له ئه‌لفاز له‌فزی مجمهل و موبه‌بیه‌نه، له‌فزی مجمهل ئه‌وه‌یه که واتاو دیلاله‌تی روون نیه‌و موبه‌مه‌و چه‌ند شتیک ده‌گه‌یه‌نیت، مه‌به‌ست لئی به‌ته‌واویی روون نیه، ئه‌بیت پشت به‌غیری خۆی به‌ستیت، تا بو‌ت روون بیه‌ته‌وه. بو‌نموونه: باسی (الصلاة) له ئایه‌تی (أَقِمْوا الصَّلَاةَ) دا مجمله‌ه، نوێژ چۆنه‌و روژانه‌ چه‌ند جاره‌و چه‌ند رکاته‌و چی تیدا ده‌خوینریت و وه‌ستان و دانیشتن و هه‌ستانه‌وه‌و جووله‌کانی ناوی چۆن..؟ هیچ کام له‌وانه له ئایه‌ته‌که‌دا روون نه‌کراوه‌ته‌وه.

زانسته‌کانی قورئان

یان له باسی زه‌کاتیش فه‌رموویه‌تی: (وَأَتُوا الزَّكَاةَ)، ئه‌ویش موجه‌له، به‌لام زه‌کات چۆنه؟ پشکه‌کانی چه‌ندن؟ له چی و چیدا زه‌کات ده‌دریت؟ بره‌که‌ی چه‌نده...؟ ئه‌مانه پئویستیان به‌روونکردنه‌وه هه‌یه، له‌و ئایه‌ته‌دا هیچ له‌وانه‌ش باس نه‌کراوه. ئه‌وه شیوه‌ی له‌فزی (موجه‌له)، به‌لام (موبه‌ییه‌ن) ئه‌وه‌یه که ماناو مه‌دلولی ڕوونه، واته ڕوونکردنه‌وه‌ی تێدایه‌و موجه‌هید پئویستی به‌گه‌ران نابیت بۆ ڕوونبوونه‌وه‌ی، وه‌لامی ئه‌و ڕه‌سپارانه‌ی تێدایه‌و مه‌به‌ست لێی ڕوونه. بۆ نمونه له‌ باسی لایه‌نیک له‌ ڕه‌سه‌ی زه‌کاتدا خاوه‌ن مافه‌کانی باسکردووه‌و فه‌رموویه‌تی: (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ)، ئه‌م له‌فزه ڕوونکردنه‌وه‌ی تێدایه، شتیکی له‌ موبه‌میدا نه‌هیشتووه‌ته‌وه‌و ئه‌و هه‌شت تاقمه‌ی باسکردووه که زه‌کاتیان پێده‌شیت، بۆیه ده‌شیت به‌م بره‌گه‌یه بگوتریت ڕوونکه‌ره‌وه‌و موبه‌یین بۆ لایه‌نیک له‌ موجه‌له‌ی ئایه‌تی (وَأَتُوا الزَّكَاةَ).

بابه‌تی داپۆشینی قوله‌قاپ و حوکه‌مه‌که‌ی، (به‌ نمونه):

با لێرده‌دا نمونه‌یه‌که بینمه‌وه به‌ چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌که ده‌رباره‌ی درێژی جلوه‌رگ، که تینه‌گه‌یشتیان زۆر جار کیشه‌ی له‌ هه‌ندیک مزگه‌وتدا بۆ موسلمانان - به‌ تاییه‌ت لاوان - دروستکردووه:

۱- فه‌رمووده‌یه‌که له‌ سه‌حیحی بوخاریدا هه‌یه ده‌فه‌رموویت: (ما أسفل من الكعبين من الإزار فهو في النار)، واته: هه‌ر بریک له‌ کراس، یان پانتۆل، یان هه‌ر پۆشاکینکی تر، له‌ خوار قوله‌قاپه‌وه بیت، ئه‌وه ده‌چیته‌ ئاگره‌وه، واته له‌ پاشه‌رۆژدا به‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌سووتینریت..

زانسته‌کانی قورئان

ئەم فەرموودەیه نابیت بە جیا کاری پێبکریت و حوکمی لی دەر بهینریت، چونکه موجهله و چەند فەرموودەیه‌کی تر هەن که په‌یوه‌ندیان بەم ڕیوایه‌ته‌وه هه‌یه‌و ڕوونی ده‌که‌نه‌وه. بۆیه ده‌بیت کۆی فەرموودەکانی تر بهینین، بزانیان کامیان موجهله‌و ڕوونکردنه‌وه‌ی ده‌ویت؟ کامیان موته‌قه‌و سنووردارکردن و ته‌قییدی ده‌ویت؟ کامیان گشتی (عام)‌ه‌و تاییه‌تکردنی ده‌ویت؟

پێویسته‌ بگه‌ڕین، بزانیان ئایا حیکمه‌تی چیه‌ که ئەم هه‌ره‌شه‌یه‌ کراوه‌؟ ئایا فەرموودە‌ی تر هەن له‌سه‌ر هه‌مان بابەت؟
به‌ پنی گه‌رانیکی که خۆم بو ئەم مه‌به‌سته‌ ئه‌نجام داوه، ئەم چەند فەرموودە‌یه‌ی تریش هەن دەر باره‌ی هه‌مان بابەت:

۱- له‌ سه‌حیحی بوخاریدا هاتوو، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: (لا ينظر الله إلى من جر إزاره بطرا): خوا سه‌یری که‌سیک ناکات، که به‌ فیزو له‌ خۆباییونه‌وه کراسه‌که‌ی درێژ ده‌کاته‌وه‌و ڕایده‌کشیت به‌ دوا‌ی خۆیدا.

۲- هه‌ر له‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌دا ده‌فه‌رمویت: (من جر ثوبه خيلاء لم ينظر الله إليه يوم القيامة): هه‌ر که‌س پۆشاکه‌که‌ی به‌ری به‌ فیزو ده‌عیه‌و ته‌که‌ببوره‌وه به‌ دوا‌ی خۆیدا رابکیشیت، خوا له‌ ڕۆژی دوا‌ییدا به‌ چاوی ره‌حم سه‌یری ناکات. لێره‌دا پێشه‌وا ئه‌بوه‌که‌ری صدیق وتی: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! من لایه‌ک له‌ کراسه‌که‌م شو‌رده‌بیته‌وه، (واته‌ قاچم داده‌پۆشیت)، ده‌بیت زوو زوو بیپێچمه‌وه‌و به‌رزی

زانسته‌کانی قورئان

بکه‌مه‌وه. پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: (إنک لست ممن یصنع ذلک خیلاء)^{۲۲}: تو له‌وانه نیت که به مه‌به‌ستی ته‌که‌بوورو فیزو له‌خوباییبون ئه‌و کاره بکه‌یت! ۳- له‌ ری‌وایه‌تیکی پیشه‌وا (موسلیم)یشدا ده‌فه‌رموویت: (من جر إزاره لا یرید بذلک إلا المخیلة، فإن الله لا ینظر إلیه یوم القیامة): هر کهس کراسه‌که‌ی به دوا‌ی خویدا رابکیشیت و هیچ مه‌به‌ستیکی نه‌بیّت جگه له‌ فیزو له‌خوباییبون، به دلنیا‌ی خوا له‌ پاشه‌رؤژدا پرووی ره‌حمت ناکات به‌لایدا.

وشه‌ی (مخیلة) له‌م فه‌رمووده‌یه‌داو (خیلاء) له‌ فه‌رمووده‌ی پیشوودا، هه‌ردووکیان له‌ (خه‌یل)ه‌وه‌ هاتوون به‌ مانای ئه‌سپ. ده‌لین: ئه‌وه‌ی سواری ئه‌سپ ده‌بیّت هه‌واو فیزو ده‌عه‌یه‌ک له‌ که‌لله‌ی ده‌دات، چونکه‌ خو‌ی له‌ به‌رزیدا ده‌بینیته‌وه‌! پی‌ویسته‌ لیژده‌ا ئه‌وه‌ش پروون بکه‌مه‌وه‌ که‌ دریژکردنه‌وه‌و کشاندنی جلو‌به‌رگ به‌ زه‌ویدا، موده‌و عاده‌تیکی نه‌فامی طاغوت و مله‌وره‌کانی قوره‌یش بو، که‌ ده‌بوو کراسه‌که‌ی به‌ریان گه‌زیک - هه‌ندیکیان زیاتر. له‌ بالای خو‌یان دریژتر بیّت و نوکه‌رو کو‌یله‌کانیان له‌ دواوه‌ بو‌یان هه‌لگرن، هه‌مان ئه‌و عاده‌ته‌ قیزه‌ونه‌ی که‌ ئیسته‌ش له‌ هه‌ندیک فلیم و دراما ئه‌وروپییه‌کاندا ئه‌نجام ده‌دریت!

به‌م جو‌ره‌ بینیمان که‌ ئیمه‌ فه‌رمووده‌یه‌کی موجه‌لمان هه‌بوو، که‌ فه‌رمووی: هه‌رکه‌س کراسی به‌ری له‌ قوله‌قاپی خوارتر بیّت، ئه‌وه‌ له‌ دۆزه‌خدا‌یه، به‌لام بینیشمان که‌ سنج فه‌رمووده‌ی تر ته‌بیینی ئه‌و فه‌رمووده‌ موجه‌له‌ ده‌که‌ن و پروونی ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ هو‌کاری هه‌ره‌شه‌که‌ ته‌که‌بوورو فیزو له‌خوباییبون‌وه‌

^{۲۲} سه‌حیحی بوخاری، به‌ ژماره‌: (۵۷۸۴)، سه‌حیحه‌ موسلیم، به‌ ژماره‌: (۲۰۸۵).

زانسته‌کانی قورئان

حیکمه‌تی ئه‌و حوکمه ئه‌وه‌یه که موسلمان خاکی و (متواضع) بیت و خوی له خه‌لکی جیانه‌کاته‌وه‌و فیز به‌سه‌ر که‌سه‌دا نه‌کات.

جا ئه‌گه‌ر به‌م تیگه‌یشتنه‌وه له‌و ده‌قانه‌و له‌و حوکمه تیگه‌ین، ئه‌وا له‌ سه‌دا نه‌وه‌دی موسلمانانیش نانیرین بۆ دۆزه‌خ، که له‌م سه‌رده‌مه‌دا خوار قوله‌قاپیان به‌ پانتۆل و بیجامه‌و دشداشه‌کانیان داپۆشراوه، چونکه ده‌زانین به‌ نیازی فیزو له‌خۆباییبوون و ته‌که‌ببورو خۆجیاکردنه‌وه له‌ توێژه هه‌ژاره‌کانی کۆمه‌لگه، ئه‌و کاره‌یان نه‌کردوه، ئاخ‌ر خۆیان له‌ کێ جیاکه‌نه‌وه، که هه‌موو تاکه‌کانی کۆمه‌لگه هه‌مانجۆر پۆشاکیان له‌به‌ردایه‌و که‌س به‌و کاره فیز به‌سه‌ر که‌سی تر‌دا ناکات؟!

که‌واته مه‌نه‌ه‌جیه‌تی دروست بۆ مامۆستایه‌کی به‌رێزی مزگه‌وت، یان بانگخواز، یان وتاریبژیک ئه‌وه‌یه که - بۆ نمونه - هه‌ر کات فه‌رمووده‌ی (ما أسفل من الکعبین فهو فی النار) ده‌خوینیته‌وه، ئه‌و سی فه‌رمووده‌یه‌ی تریش باسبکات و نه‌یانشاریته‌وه، هه‌ر چواریان لیکبات و به‌مجۆره پوخته‌ی ماناکه‌یان ده‌ربه‌ینیت و بلیت: هه‌ر که‌س له‌به‌ر فیزو ده‌عیه‌و ته‌که‌ببور پۆشاکه‌ی به‌ری درێژکرده‌وه‌و کشان‌ی به‌دوای خۆیدا، ئه‌وه ئه‌و به‌شه‌ی قاچی که داپۆشراوه به‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌سووتینریت. بۆیه کاتیک ئه‌بویه‌کری صدیق وتی: جار جار کراسه‌که‌ی من شوڤرده‌بیته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌وه ته‌که‌ببوری تیدا نیه‌و تو ئه‌ی ئه‌بویه‌کر! بۆ فیز ئه‌وه ناکه‌یت. ئه‌مه ده‌ری ده‌خات که حیکمه‌ت و هوکاریک له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی یه‌که‌مه‌دا هه‌یه، یان مه‌به‌ستیک هه‌یه، بۆیه ده‌بیت له‌ کوی هه‌موویان حوکمه‌که ده‌ربه‌ینین، نه‌ک له‌ یه‌ک دانه‌یان.

زانسته‌کانی قورئان

بابه‌تی شیوه‌ی سوننه‌تی سیواک‌کردن، (به نمونه):

نمونه‌یه‌کی تر شیوه‌ی سیواک‌کردنه، که چند فرموده‌یه‌کی له‌سهره:

۱- فرموده‌یه‌ک له‌صه‌حیحی بوخاری و موسلیمدایه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
فرمودیه‌تی: (لولا أن أشق على أمتي لأمرتهم بالسواك عند كل صلاة): ئە‌گه‌ر
زه‌حمه‌تم دروست نه‌کردایه له‌سهر ئوممه‌ته‌که‌م، فرمانم پیده‌کردن که له‌گه‌ل
هه‌ر نوژیژیکدا سیواک بکه‌ن.

باشه ئە‌م ریوایه‌ته‌که‌ی ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نیئت که تو بیئته ناو جه‌ماعت و له‌ناو
مزگوت و به‌به‌رچاوی خه‌له‌که‌وه‌و له‌کاتی قامه‌تکردندا سیواک له‌گیرفانی
چلکن و تو‌زاویتا ده‌ربه‌نیئت و بیخه‌یته ده‌مه‌ته‌وه‌و دوا‌یی به‌لیک و پیسییه‌که‌ی
ناوده‌مه‌ته‌وه، بیخه‌یته‌وه‌ گیرفانت، یان بیکه‌ی به‌قه‌دتدا!؟

ئایا باشترو دروستتر ئە‌وه نیه که له‌سه‌رچاوه‌کانی فرموده‌داو (شمائل
الرسول) دا بگه‌رپیین بزانین پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چون سیواکی کردوه، تا له‌و
ئیشکالاته‌ر زگارمان بیئت که له‌وینه‌ی سه‌ره‌وه‌دا بو‌مان ده‌رکه‌وتن؟

۲- ئە‌ی بوچی کار به‌م فرموده‌یه‌یان نا‌کریت که پیشه‌وا‌یان (مالک و نه‌سائی
و ئە‌حمه‌د گیزاویانه‌ته‌وه) و ده‌فرمویت: (لولا أن أشق على أمتي لأمرتهم عند كل
صلاة بوضوء، ومع كل وضوء بسواك): ئە‌گه‌ر نا‌ره‌حه‌تیم له‌سهر ئوممه‌تم
دروست نه‌ده‌کرد، فرمانم به‌سه‌ردا ده‌دان که له‌گه‌ل هه‌ر نوژیژیکدا ده‌ستنوژیژ
هه‌لگرن و له‌گه‌ل هه‌ر ده‌ستنوژیژیکیش سیواک بکه‌ن.

۳- له‌ریوایه‌تیکی تردا له‌صه‌حیحی (ابن حبان) ده‌فرمویت: (له‌گه‌ل هه‌ر
ده‌ستنوژیژیکدا سیواکی ده‌کرد)..

زانسته‌کانی قورئان

۴- طه‌به‌رانی ده‌فرمویت: پیغهمبهری ﷺ دهرنه‌ئەچوو له ماله‌وه هه‌تا‌کو سیواکی نه‌کردایه.

۵- عائیشه‌ی دایکی ئیمانداران ده‌فرمویت: کاتیک پیغهمبهری ﷺ ده‌ستنویژی ده‌گرت، سیواکه‌که‌م بۆ ده‌رده‌هیناو ده‌مشوشت، پاشان سیواکی پیده‌کرد، دوی ئه‌وه بۆم ده‌شوشته‌وه‌و هه‌لمده‌گرت‌ه‌وه. (أبو داود).

۶- ابن عباس ده‌فرمویت: (کان رسول الله ﷺ یصلي بالليل رکعتین رکعتین، ثم ینصرف فیستاک)، (ابن ماجه)، واته: پیغهمبهری ﷺ دوو رکات دوو رکات نویژی ده‌کرد، پاشان ده‌رۆیشت و سیواکی ده‌کرد. ئه‌مه دهری ده‌خات که له کاتی وه‌ستانیدا بۆ نویژکردن، سیواکی نه‌کردووه‌و دوورکه‌وتووته‌وه بۆ سیواکردن.

ماوه‌ته‌وه ئه‌وه‌ش بزانی که له سه‌رده‌می پیغهمبهری ﷺ و چوار خه‌لیفه‌که‌شدا مزگه‌وته‌کان به‌لۆعه‌و ئاویان تیدانه‌بووه‌و خه‌لکی له ماله‌وه ده‌ستنویژیان گرتووه‌و له‌گه‌ل هه‌ر ده‌ستنویژیکدا سیواکیان کردووه، پاشان سیواکه‌کیان شتوووه‌و خستویانه‌ته‌وه‌و ناو سیواکدانه‌کیان تا کاتی ده‌ستنویژ گرتنیک‌ی تر.

بۆیه هه‌ندیک له زانیانی هه‌نه‌فی و مالیکی ده‌لین: سیواکردن له ناو مزگه‌وتدا که‌راهه‌تی هه‌یه، پێشه‌وا قورطوبی هه‌ر به‌م ده‌قه وتویه‌تی: "ولا یتسوک فیها لأنه من إزالة القدر"^{۲۴}: له مزگه‌وته‌کاندا سیواک ناکریت، چونکه

^{۲۴} المفهم لما أشکل من تلخیص مسلم، القرطبی، ۵۴۴/۱.

زانسته‌کانی قورئان

به‌شیکه له لابرندی پیسی. دیاره که سیواک ده‌که‌ی، شتی زیادی ناو دهمت دهرده‌هینی و ئەگه‌ری زۆره بکه‌وێته سه‌ر فه‌رشی مزگه‌وت. ته‌نانه‌ت زانایانی مالکی و حه‌نه‌فی وتووێنه: له شوینی گشتیداو له‌ناو خه‌لکدا نابیت سیواک بکریت، که‌واته له ناو پاس، ته‌کسی، میترو، شه‌مه‌نده‌فه‌ر، فرۆکه، یان ناو بازارو دوکان و مؤل و هه‌ر قه‌ره‌بالغیه‌کی تردا نابیت سیواک به‌به‌رچاوی که‌سانی تره‌وه بکریت.

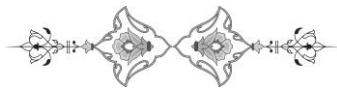
بۆیه نابیت باسی سوننه‌تبوونی سیواککردن ته‌نها له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی یه‌که‌می سه‌ره‌وه دهریئین و بلین: سیواککردن له کاتی ده‌سپێکردنی هه‌ر نوێژیکدا سوننه‌ته‌و ریوايه‌ته‌کانی تر وه‌لانیین که چۆنیه‌تییه‌که‌مان بۆ ڤوون ده‌که‌نه‌وه‌و به‌هه‌موویان دهریده‌خه‌ن که پینغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ماله‌وه له‌گه‌ل ده‌ستنوێژگرتندا سیواکی کردووه‌و دهمودانی پاککردووه‌ته‌وه، دواتر هیچی نه‌خواردووه‌و چوه بۆ مزگه‌وت و نوێژه‌که‌ی کردووه، له‌دوای نوێژه‌که‌ ئەگه‌ر شتیکی خواردبیت - له‌مزگه‌وت یان له‌دهره‌وه‌ی مزگه‌وت - چوه‌ته‌وه‌ماله‌وه‌و سیواکه‌که‌یان بۆ شتووه‌و سیواکی کردووه، یان جاریکی تر که ده‌ستنوێژی گرتووه‌ته‌وه‌و بۆ نوێژیکی تر دووباره‌ سیواکی کردووه‌ته‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ ڤۆژانه له‌ماله‌وه دهمودانی خاوین کردووه‌ته‌وه، وه‌ک له‌ریوايه‌ته‌که‌ی عایشه‌وه دهرده‌که‌وێت سیواکه‌که‌ی نه‌بردووه‌و بۆ مزگه‌وت و له‌ماله‌وه له‌کاتی ده‌ستنوێژگرتندا سیواکی کردووه.

به‌م شیوه‌یه‌ ڤزگارمان ده‌بیت له‌دیاردی سیواککردن به‌شیوه‌ی ناسوننه‌تی و له‌ناو چلکی گیرفاندا، یان له‌گیرفاننای به‌ته‌ریی پاش به‌کارهینانی له‌کاتی نوێژدا، هه‌روه‌ها ئەزیه‌تدانی موسلمانان به‌کاری پاککردنه‌وه‌که‌ی دهمودان و

زانسته‌کانی قورئان

ئەگەری پیسبوونی ناومزگەوت. ھەموو ئەم شتانه کە نەک ھەر سوننەت نین، بەکو پیچەوانەن بە ئایەتی (إن الله يحب المتطهرين) و دژن بە سوننەتی کردەیی پیغەمبەری خواش ﷺ.

بە کورتی: حوکمی لەفزی موحەمل و موبەییەن ئەوہیە کە: نابیت کار بە موحەمل بکریت، تا کاتیک دیالەت و ماناکەیی بە ئایەتیک یان سوننەتیک چی سپا و روون دەبیتەو، کە تەبیینی ئەو موحەملەمان بۆ بکات. ھەرودھا دەبیت بۆ ھەر حوکمیک شەری کۆی ئەو ئایەت - یان فەرموودانە - بینین کە پەیوەندیارن بە یەک بابەتەو، ئەو کاتە ئیتر لایەنەکانی بابەتە کە روون دەبنەو و حوکمی نادروست دەرناکەین و ئەم و ئەویش بە موبتەدیع و لادەر نازانین و موسلمانیک ئەھلی مزگەوت - تەنھا لەبەر ئەوہی پانتۆلە کەمی کەمیک لە قاچی داپۆشیو، یان لە مالهە بە شیوہی سوننەتی سیواکی کردوو و لەبەرچاوی تۆ نەیکردوو - بە دەرچوو لە ئاین لە قەلەم نادەین..!



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی دهیه‌م

بابه‌تی (محکم) و (متشابه)

(موحکه‌م) و (موته‌شابه) له ناو زانسته‌کانی قورئاناسیدا بابه‌تیکه له و بابه‌تانه‌ی بۆ خۆی بووه‌ته زانسته‌کی سه‌ربه‌خۆو زۆریک کتییی له‌سه‌ر نووسراوه‌و زانیه‌کی وه‌ک (سیوطی) کتییکی نایابی له‌سه‌ر نووسیوه، هه‌روه‌ها زانایانی تریش پینش ئه‌وه‌و دوا‌ی ئه‌وه‌ش، ده‌یان کتیبیان له‌سه‌ر نووسیوه.

پیناسی (محکم) و (متشابه).

ئه‌م دابه‌شکردنه بۆ هه‌ندیک له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز بۆ (محکم و متشابه) له ڕووی واتاوه‌یه، واته له ڕووی مانای ئایه‌ته‌کانه‌وه قورئان به شیوه‌یه‌کی گشتیی کراوه به دوو به‌شه‌وه: به‌شیکیان ناوناوه (محکم): ئه‌و ئایه‌تانه‌ن که مانا دیلاله‌تیا‌ن ڕوونه‌و یه‌ک مانا ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه‌و خیلاف له ماناکه‌یاندا دروست نه‌بووه. (متشابه) به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان ئه‌و ئایه‌تانه‌ن که زیاتر له مانایه‌ک هه‌لده‌گرن. ئه‌لبه‌ته له‌سه‌ر پۆلینکردنی ئه‌وه‌ی که کام ئایه‌تانه (محکم) ن و کام ئایه‌ت (متشابه) ن، خیلافیکی زۆر هه‌یه، لێره‌دا ناچینه ته‌فاصیلی ئه‌وه‌وه، به‌لام ئاماژه به خیلافه‌کان ده‌که‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌کو زانسته‌یک ئاگاتان لیبیت.

سه‌ره‌تا ده‌چینه‌ خزمه‌تی قورئانی پیرۆز که بۆ خۆی به ڕوونیی باسی (محکم و متشابه) ی کردوه، واته پۆلینی ئایه‌ته‌کانی کردوه بۆ ئه‌و دوو جو‌ره، به‌لام له ته‌فسیری ئایه‌ته‌کاندا خیلاف دروستبووه، له سو‌ره‌تی (آل عمران) دا ده‌فه‌رمو‌یت:

زانسته‌کانی قورئان

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ رِبْعٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾.

زورینه‌ی موفه‌سسیرو قورئانناسان به‌م شیوه‌یه خویندوویانه‌ته‌وه، قیرائه‌تیکی تریش هه‌یه که به‌م شیوه‌یه ئەم ئایه‌ته‌یان خویندووه‌ته‌وه: ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ، وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ واته له‌سه‌ر (إلا الله) ده‌ه‌ستن و له (والراسخون) ه‌وه وهک رسته‌یه‌کی نوئ ده‌ستپیده‌که‌ن. ئەمه‌ بابه‌تیکی زمانه‌وانی نه‌حوویه، که کاریگه‌ری له‌سه‌ر مانا هه‌یه، واته هه‌ندیکی وشه‌ی (الراسخون) یان عه‌طف کردووه‌ته سه‌ر له‌فزی جه‌لاله (وشه‌ی الله) به‌و شیوه‌یه ده‌لین: ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾، که به‌م شیوه‌یه بیته‌مانا که‌ی ده‌گوریت، هه‌ندیکیش وتوو یانه (والراسخون..) عه‌طف ناکه‌ین به‌ مانای ئەوه‌ی که (وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ) سه‌ره‌تای رسته‌یه‌کی نوئییه و ده‌بیته‌ موبته‌داو (يَقُولُونَ..) ده‌بیته‌خه‌به‌ر، مانای ئەم ئایاته‌ده‌که‌ین و دواتر ده‌چینه سه‌ر جیاوازیی ئەو دوو جووره‌خویندنه‌وه‌یه:

ئایه‌ته‌که ده‌فه‌رمویت: زاتی (الله) ئەو زاته‌یه که کتابی نار دووه‌ته سه‌ر تو ئەه‌ی موحه‌مه‌د! هه‌ندیکی له‌و قورئانه‌ئایه‌تانیکی موحه‌که‌من، به‌ مانای ئەوه که مانایان پوونه‌و یه‌کسه‌ر تییانده‌گه‌ین، ئەمانه‌ده‌بئه‌دایکی کتاب، واته سه‌رچاوه‌و مه‌تنی سه‌ره‌کیی کتاب. هه‌ندیکی تر له‌ ئایه‌ته‌کانی (موت‌ه‌شابه‌ن)، به‌ مانای ئەوه‌ی که چه‌ند مانایه‌ک هه‌لده‌گرن، ئەوانه‌ی که له‌ دلله‌کانیاندانه‌خوشی هه‌یه، شوینی ئەو به‌شه‌له‌ ئایه‌ته‌کان ده‌که‌ون که زیاتر له‌ مانایه‌ک هه‌لده‌گرن، به‌ مه‌به‌ستی ئاشووب و فیتنه‌نانه‌وه له‌ ناو موسلماندا، هه‌روه‌ها به‌ مه‌به‌ستی

زانسته‌کانی قورئان

ته‌ئویلکردن به ئاره‌زوی خویان، له کاتیکدا ته‌ئویلی راستی ئه‌و ئایه‌تانه کهس نایزانیته خودا نه‌بیته، ئه‌وانه‌ی که پوچوون له زانستدا ده‌لین: بروامان به کوی ئه‌م کیتابه هینا، هه‌مووی له لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه، وریا نابنه‌وه‌و وه‌بیرخو‌ناهیینه‌وه ئه‌وانه نه‌بیته که خاوه‌ن هزرو بیرن. ئه‌مه ماناکردنی ئایه‌ته‌که به شیوه‌خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م.

مانای دووه‌می ئایه‌ته‌که ئه‌مه‌یه: کهس ته‌ئویلی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی (متشابه‌ن) نازانیته خوا نه‌بیته و ئه‌و زانایانه‌ی که له زانستدا پوچوون..

دوو ئایه‌تی تریش هه‌ن که په‌یوه‌ندیان به‌م بابته‌وه، سه‌ره‌تای سوره‌تی هود که ده‌فه‌رمویت: ﴿الرَّكِبُ أَحْكَمُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾، واته: ئه‌م كتابه‌کتاییکه ئایه‌ته‌کانی توندوتۆل کراون و پیکه‌وه‌به‌ستراون، دوا‌ی ئه‌وه درێژه‌یان پیدراوه، واته پوون کراونه‌ته‌وه له لایه‌ن زاتیکه‌وه که کاربه‌جی و شاره‌زاو زانایه.

ئایه‌تی دووه‌م له سوره‌تی (الزمر) ده‌فه‌رمویت: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا﴾، واته: خوی گه‌وره‌باشترین وت‌ه‌و فه‌رمووده‌ی ناردووه، که ئه‌م قورئانه‌یه، کتاییکی (متشابه‌ه)، واته لیکچوه.

جا له‌به‌ر هاتنی وشه‌ی (محکم) له ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی هودو هاتنی وشه‌ی (متشابه) له ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (الزمر) دا پێشه‌وا (سیوطی) هه‌ندیک بوچوونی نه‌شازی هیناوه، گوایه هه‌ندیک له زانایان و توویانه قورئان هه‌مووی (محکم)ه، به‌ده‌لیلی ئه‌وه‌ی که له سوره‌تی (هود) دا فه‌رموویه‌تی ﴿كِتَابٌ أَحْكَمُ آيَاتِهِ﴾، به‌لام وه‌لامی ئه‌مه ئه‌وه‌یه که ئیسته‌باسمان کرد، له سوره‌تی (آل عمران)

زانسته‌کانی قورئان

ده‌فرمویت: ﴿ مِنْهُ آيَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ﴾، هر خوی پۆلینیان ده‌کات بۆ دوو به‌ش: هه‌ندیکی (محکم) به‌هه‌ندیکی (متشابه).

هه‌ندیکی تر - که که‌مینه‌یه‌کن - وتوویانه: قورئان هه‌مووی (متشابه) به، چونکه له سورته‌تی (الزمر) دا ده‌فرمویت: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا﴾، که ئەمه‌ش هه‌مان وه‌لامی پینشووی ده‌دینه‌وه، که قورئان خوی دابه‌شیده‌کات هه‌ردووکیان، ئیتر چۆن ده‌لین هه‌مووی موحه‌مه؟ یان هه‌مووی موته‌شابه‌هه؟ ئەوه مانای وایه وشه‌ی (محکم و متشابه) له دوو ئایه‌ته‌دا مانا له‌فزییه‌که‌یان مه‌به‌سته که ده‌فرمویت: ﴿كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ﴾ موحه‌م به مانای ئەوه نا که زانایانی (علوم القرآن) کردوویانه له پۆلێکردنه‌که‌دا، به‌لکو به مانای ئەوه‌ی که هه‌مووی توندوتۆله‌و پینکه‌وه‌به‌ستراوه‌و هیچ خیلافیکی تیدا نییه، کاتیکیش که ده‌فرمویت: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا﴾ متشابه‌ه به مانای ئەوه نا که وه‌کو زاراوه له لایه‌ن زانایانه‌وه به‌کارهاتوه، به‌لکو به مانا زمانه‌وانییه‌که‌ی، واته ئەم قورئانه لیکچوونی زۆره له پووی ئیعبازه‌وه و له پووی هیزی مانا و له پووی راستی و چه‌گوتنه‌وه، نه‌ک به مانای ئەوه‌ی که جیاواز بیته له موحه‌م.

که‌واته ئەو دوو قه‌وله زۆر لاوازن و په‌تده‌کرینه‌وه، قه‌ولی سه‌حیح و دروست ئەوه‌یه که قورئان به‌شیکی موحه‌مه‌و به‌شیکی متشابه، به پشته‌ستن به ئایه‌ته‌که‌ی سورته‌تی (آل عمران) که باسمان لیوه‌کردو زۆر پوونه. ئەو ئایه‌ته ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت که به‌شیک له ئایه‌ته‌کانی قورئان (محکم) و ناوی ناون (أم القرآن)، لیروه‌وه تیده‌گه‌ین که مه‌به‌ستی له (محکم) ئەو به‌شه‌یه له ئایه‌ته‌کان که

زانسته‌کانی قورئان

پروون و ته‌ئویلیان پیوست نییه و یهک مانا دهبه‌خشن. ئەو ئایه‌تانه‌ی تریش که هەر قورئانی پیرووزن و (متشابه‌ن)، به مانای ئەوه‌ی که له کات و حاله‌تی جیاواز جیاوازا، له ژینگه‌ی جیاواز جیاوازا، به پێی پێویستی مروّقه‌کان، ده‌کریت مانای تریان لی بخوینریته‌وه، ئەوانه ناو‌نراون (متشابه).

جا، زانایان گه‌راون به دوا‌ی ئەو ئایه‌تانه‌دا، بۆ نمونه: وتووایه (موحکه‌م) ئەو ئایه‌تانه‌ن که ناسخن، یان هه‌لال و هه‌رام باسه‌که‌ن، یان ده‌رباره‌ی (حدود) و (فرائض‌ن)، واته هه‌مان ئەو مانایه دهبه‌ن که پیشتر وتمان، مانایان پروون و ئاشکرایه. (متشابه‌یش ئەو ئایه‌تانه‌ن که مه‌نسوخن، یان مانا‌کانیان پروون نین، وه‌کو ئایه‌ته‌کانی (أسماء و صفات‌ی خوی گه‌وره، یان وه‌کو (فواتح السور) سه‌ره‌تا‌کانی ئەو سو‌ره‌تانه‌ی که به پێته‌کان ده‌ست پێده‌که‌ن وه‌کو: (الم، الر، حم، یس، ص..)، یان هه‌ندیک پروودا‌وی قیامه‌ت و باب‌ه‌تی په‌یوه‌ندی‌دار به به‌هه‌شت و دۆزه‌خه‌وه که مروّف زۆر باش تییان ناگات، یان له یه‌ک مانا زیاتر له‌خۆده‌گرن، وه‌کو ئایه‌تی هه‌رام و هه‌لال و فه‌رزو ئەوانه نین که حوکه‌و ده‌توانی جیبه‌جیی بکه‌یت، له پرووی مانا و تیگه‌یشتنه‌وه زیاتر له مانایه‌ک دهبه‌خشیت، زانایان ئەو جو‌ره پۆلێنه‌یان کردووه، بۆ نمونه: وتووایه ئایه‌تیکی وه‌کو ﴿الرَّحْمٰنُ عَلٰی الْعَرْشِ اسْتَوٰی﴾ ده‌چیته‌ خانه‌ی (متشابه‌وه، که ده‌فه‌رمو‌یت: خوی خاوه‌ن ره‌حه‌ت له‌سه‌ر عه‌رش وه‌ستا. ئەم ئایه‌ته‌ چۆنی ته‌فسیر بکه‌ی؟ چۆن بیگونجینی؟ چۆن بیخه‌یته‌ زه‌ینی خوینه‌ره‌وه؟ ئەمه (متشابه‌ه، به مانای ئەوه‌ی وه‌کو ئایه‌تیکی تری (موحکه‌م) نیه، بۆ نمونه وه‌ک مانای ﴿قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ﴾ نیه که یه‌کسه‌ر دیته‌ زه‌هنت، به‌لام که باسی

زانسته‌کانی قورئان

وہستان و (استواء)ی خوی گہورہ ئه‌که‌یت، وینایه‌کی کامل نایه‌ته به‌رچاوت، یان کاتیک ده‌فهرمویت ﴿ویبقی وجه ربک﴾، یان ﴿ید الله فوق ایدیهم﴾، یان نایه‌تی دروستبوونی عیسا، یان نایه‌تی: ﴿والسماوات مطویات بيمينه﴾، یان ده‌فهرمویت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾.. ئه‌مانه وینای ته‌واوی مانا‌که‌یان پوون نیه، بویه بوته کیشه له نیوان هندیگ تاقم و فیره‌قی ئیسلامیدا، ئه‌وانه‌ی که مانای له‌فزییان کردوو و توویانه: (الرحمن علی العرش استوی) ته‌واو، خوی گهوره وهستا له‌سه‌ر عه‌رش و برایه‌وه، بویه له‌لایه‌ن نه‌یاره‌کانیانه‌وه ناوان (المجسّمه)، چونکه جیسم بو خوا بریار دده‌ن، ئه‌مانیش ئه‌وانیان به‌وه ناوانه‌ که (المعطلّان)، به مانای ئه‌وه‌ی که صیفه‌تی خوا ئینکار ده‌کن، له راستیدا ه‌ددی میانه‌ی ئه‌مه ئه‌وه‌یه که ئه‌م جوّره نایه‌تانه له شیوه‌ی (استعاره‌ن) و خوازاون، خوی گهوره ویستوو‌یه‌تی زیهنی ئینسانه‌کان نزیک بکاته‌وه له‌وه‌ی که له صیفه‌ته‌که‌ تینگه‌ن. کاتیک خوی گهوره له‌سه‌ر عه‌رشه‌ی ده‌سه‌لات راده‌وه‌ستیت، ئه‌مه له زیهنی خوینهر نزیک ده‌کاته‌وه له‌وه‌ی که باسی شکوو ده‌سه‌لاتی ئیلاهییه. یان کاتیک ده‌فهرمویت ﴿ویبقی وجه ربک﴾، ئه‌توانی بلّی: یانی (ویبقی ربک)، ئیتر ئه‌وه‌نده قولبوونه‌وه‌ی ناویت، تا بگاته ه‌ددی ته‌جسیم، یان ئینکاری هه‌مووی بکه‌یت، تا بگاته ه‌ددی (تعطیل). یان که ده‌فهرمویت: ﴿وجاء ربک﴾ ئی دیاره خودای گهوره هاتنیکی هه‌یه، به‌لام شایسته‌یه به زاتی گهوره‌ی خوا، یان ده‌ستی هه‌یه، ده‌ستی قودره‌تی هه‌یه، چاوی هه‌یه و ئه‌بینی، یان خه‌بیره‌و شاره‌زایه، یان که قسه ده‌کات، وه هه‌روه‌ها هه‌موو شته‌کانی تر.. نایه‌تی زور هه‌ن ئه‌گه‌ر مروّفیکی ئاسایی بیه‌ویت له‌م

زانسته‌کانی فورئان

شتانه تیڭگات ده‌بیټ به‌خواستن و (استعاره) که‌لیماټیک به‌کاربه‌ئیریت، بۆ ئه‌وه‌ی ئینسانه‌کان تیڭگه‌ن، خو ئه‌گه‌ر به‌ شیوه‌یه‌ک که پراوپر و ه‌صفی ته‌واوی حاله‌ته‌کانی زاتی خوی بکرده‌یه، ئینسانه‌کان تیننه‌ده‌گه‌یشتن، یانی زیه‌نیان وهرینه‌ده‌گرت، بۆیه به‌کاره‌ینانی ده‌ست و ده‌موچاوو هاتن و رویشتن و ئه‌وانه که له‌ ئایه‌ت و فه‌رمووده‌دا که ه‌ن، بۆ نزیکه‌خته‌وه‌ی زیه‌نی بیسه‌ره، تا تیڭگات له‌ صیفه‌ته‌ خواییه‌کان و له‌ گه‌وره‌ی خوا تیڭگات، بۆ نمونه که باسی عه‌رش ده‌کات، مروّف له‌ عه‌رشه‌وه پادشایی و ده‌سه‌لاتیکی دیته به‌رچاو، که کاتیک خوی گه‌وره ئه‌و وشه‌یه به‌کار دینیت یه‌کسه‌ر تینده‌گات، واته ئه‌م باسه باسی سه‌لته‌نه‌ت و تواناو ده‌سه‌لاته، ئه‌وه‌ش نایبته ته‌ئویل، یان تعطیل بۆ صیفات، به‌لکو تو صیفه‌ته‌که باشتر ده‌گه‌یه‌نی به‌ زیه‌نی بیسه‌ره‌که، ئه‌مه - والله أعلم - باشترین قسه‌یه که له‌ زه‌مینه‌دا کرابیت.

له‌م بابه‌ته‌دا زانا زمانزانه‌کان رایان جیاوازه له‌ ئوصولییه‌کان، ئوصولییه‌کان ده‌بیه‌نه‌وه بۆ بابه‌تی مه‌نسوخ و ناسخ، بۆ نمونه: ده‌لّین (موحکه‌م) هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌ن که ناسخن، غه‌یری مه‌نسوخن، بۆیه پیشه‌وا (شاطبی) نزیکه‌ی ده بۆ دوازه لاپه‌ره‌ی له (الموافقات) دا ده‌راره‌ی بابه‌تی (محکم و متشابه) نووسیوه، له‌ یه‌کیک له‌ قسه‌کانیدا ده‌لّیت: " (متشابه) که‌مه‌و جو‌راو جو‌ره، ئه‌وانه‌ن قه‌واعیدی گشتیان تیدا نییه، به‌لکو له‌ فروعی مه‌سائیدا هاتوون، مه‌نسوخ زور که‌مه". یان قسه‌یه‌کی جیاواز له‌وه‌ی که له‌ پرووی لوغه‌وییه‌وه موفه‌سسیره‌کان ده‌یکه‌ن، یان یه‌کیکی وه‌کو (ابن حزم) ده‌لّیت: (متشابه) بریتین له‌ سه‌ره‌تا (فواتح) ی سوره‌ته‌کان، وه‌کو ئاماژه‌م پیکرد: (الم، الر، ص، یس)، هه‌روه‌ها

زانسته‌کانی قورئان

سوینده‌کان که له قورئاندا هه‌ن، وه‌کو: (والطور، والنجم، والشمس، واللیل..)، که ئه‌وه له کتیبی (احکام) دا باسی ده‌کات، ئه‌وه‌ی که موفه‌سیرین پی‌ی نه‌گه‌یشتوون به مانای حه‌قیقی ئه‌وانه‌ی هه‌موو ناوانوه (متشابه)، پیشه‌وا (سیوطی) - وه‌کو له سه‌ره‌تاوه ئاماژه‌م پیکرد- چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی زو‌ری ته‌رخان کردووه بۆ ئه‌م بابه‌ته‌و له نموونه‌کانی (محکم) دا ئه‌قوالی هیناوه‌و وتوویه‌تی: "هه‌ندیک ده‌لێن (محکم) ئه‌وه‌یه که مه‌به‌ست لێی معلوم بی‌ت، (متشابه) یش ئه‌وه‌یه که عیلم به حه‌قیقه‌تی شته‌که، ته‌نها لای خودای گه‌وره بی‌ت". جا نموونه دینیته‌وه به بابته‌ی قیامه‌ت و (حروف متقطعه) وه‌ ده‌لێت: هه‌ندیکی‌ش وتوویانه: " (محکم) ئه‌وه‌یه مانای پروون بی‌ت، (متشابه) یش ئه‌وه‌یه که مانای پروون نه‌بی‌ت".

هه‌ندیکی تر وتوویانه (محکم) ئه‌وه‌یه که مانا هه‌لبگریت، (متشابه) ئه‌وه‌یه چه‌ند مانایه‌ک هه‌لبگریت. هه‌ندیکی تر وتوویانه (محکم) ئه‌وه‌یه که ماناکه‌ی مه‌عقول بی‌ت، (متشابه) ئه‌وه‌یه که ماناکه‌ی مه‌عقول نه‌بی‌ت، (که ئه‌مه به راستی قسه‌یه‌کی نادروست و ناشایسته‌یه وه‌ ده‌بی تیدا ئیه‌و نه‌ده‌بوو (سیوطی) یاسی بگردایه‌و نه‌ده‌بوو بکه‌وتایه‌ته ناو کتیبه‌کانی زانستی (علوم القرآن)، چونکه تۆ مانایه‌ک نه‌زانیت، ئیتر نابیت بلینیت نامه‌عقول، ئه‌وه خو‌تی که ناتوانیت ده‌رکی حه‌قیقی ئایه‌ته‌کان بکه‌یت). هه‌روه‌ها ده‌لێت: هه‌ندیکی تر وتوویانه: (محکم) بریتیه له فه‌رائزه‌کان و وه‌عدو وه‌عیدو ئه‌حکام و ئه‌و شتانه، (متشابه) یش ئه‌و شتانه‌ی تره، غه‌یری ئه‌و بابه‌تانه‌ه..

زانسته‌کانی قورئان

پوخته‌ی مانای (محکم) و (متشابه):

له‌بر ئه‌وه که قسه‌کان زورن، به پیویستی نازانم هه‌موویان بینم، نه‌تیجه‌یه‌کی کورت و پوخت باسده‌که‌م، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که (محکم) بریتییه له‌و ئایه‌تانه‌ی که قورئان ناوی ناون (أم الکتاب)، ئه‌وانه‌ن که وه‌کو هه‌وینن، مانایان موحه‌که‌مه، به مانای ئه‌وه‌ی توندوتوله‌و زیاتر له مانایه‌ک هه‌لناگرن و پیویستیان به‌وه نییه که راقه‌و شروحاتی زور بکرین و خوینهر یان بیسه‌ر ئه‌گر ره‌چاوی قه‌واعیدی عه‌ره‌بی بکات یه‌کسه‌ر نه‌تیجه‌یه‌ک وه‌رده‌گریت. ده‌کریت بلین: ئه‌و ئایه‌تانه‌ی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌یان تیدایه که ده‌بنه ئه‌وابتی قورئان، ده‌توانین ناویان بنین (محکات)، (متشابهات) یش ئه‌وانه‌ن که ده‌چنه‌خانه‌ی (متغیرات)، واته‌ ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که باب‌ه‌ته‌کانیان ده‌چنه‌خانه‌ی (متغیرات) و گورانیان به‌سه‌ردا دیت، که ئه‌مه یه‌کیکه له نه‌هینییه‌کانی قورئانی پیروز، نابیت ئه‌مه به ئیشکال بزانی، به‌لکو یه‌کیکه له نه‌هینییه‌کانی قورئانی پیروز ئه‌وه‌یه که هه‌ندیک له ئایه‌ته‌کانی واتای زور هه‌لده‌گرن، به ده‌سته‌واژه‌ی زانیان (حمال أوجه‌ن)، له هه‌ر سه‌رده‌میدا به پنی ئالوگوریک که سه‌ری هه‌لداوه‌و سه‌ره‌لده‌دات، یان له پووی کومه‌لایه‌تی، یان له پووی ده‌روونی، یان له پووی ئابووری و له زوربه‌ی لایه‌ن و پووه‌کانه‌وه، مانای جوراوجور هه‌لده‌گرن، ئه‌و ئایه‌تانه (متشابه‌ن)، له‌بر ئه‌وه ئه‌مه نه‌ک ئیشکاله‌و لاوازی، به‌لکو نه‌ینی به‌شیک له ئیجازی قورئان ده‌رده‌خات، به‌لکو نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌م قورئانه‌ فی‌عه‌لن مه‌نه‌جی هیدایه‌تی ئیلاهییه‌ بۆ هه‌موو مرؤ‌فایه‌تی، چونکه بریاره بۆ سه‌رده‌میک نه‌بیت و بۆ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کان بیت، بریاره بۆ

زانسته‌کانی قورئان

کۆمه‌لگه‌یه‌ک نه‌بیئت و بۆ هه‌موو کۆمه‌لگه‌کان بیئت، بریاره بۆ ژینگه‌یه‌کی سیاسی دیاریکراو نه‌بیئت، بۆ هه‌موو ژینگه‌کان بیئت.. بۆیه ده‌بیئت وه‌لامگۆی هه‌موو ئه‌گه‌ره‌کان و هه‌موو کاته‌کان بیئت..

که‌واته له‌و پوهوه که ده‌قه‌کان سنووردارن و پووداوه‌کان بیسنوورن، ده‌قه‌کان که‌من و پووداوه‌کان زۆرن، له‌و پوهوه ده‌بیئت هه‌ندیک له‌ مه‌تنی ئه‌م ئایه‌تانه له‌ قورئانی پیرۆزدا بۆ ئه‌وه بشیئت که چه‌ند روو هه‌لبگریت، چه‌ند مانا هه‌لبگریت، هه‌یچ دژایه‌تیه‌کیشیان نه‌بیئت..

به‌رای به‌نده ئه‌مه باشتترین واتاکردنه بۆ دوو ده‌سته‌واژه‌ی (محکم و متشابه)، هیوادارم به‌مه بتوانین له‌ به‌شیک له‌ نه‌هینییه‌کانی قورئانی پیرۆز تیبگه‌ین، که به‌شیک له‌ رووی ئیعجازی ته‌شریعی ده‌خاته روو و به‌ پێی ده‌قی ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی (آل عمران) که ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾، ئه‌وه‌ش ئاماژه‌یه‌که که ئیتر پێویستی به‌وه نیه بکریته دوو به‌ش و دوو به‌شه‌که‌ش دژ به‌یه‌ک بن، به‌لکو هه‌مووی له‌لایه‌ن خوی پهره‌ردگاره‌وه هاتوو، هه‌مووی په‌حمه‌ت و هه‌دایه‌ته، هه‌مووی بۆ ئه‌وه‌یه که مرؤف ئاسوده بیئت، ئه‌م سه‌رچاوه‌ی هه‌دایه‌ته به‌ روونی ده‌بیئت مانای هه‌دایه‌تی تێدابیئت، که یه‌کیک له‌ مانا‌کانی هه‌دایه‌ت روونکردنه‌وه‌و به‌رچا‌وروونی به‌خشینه، ئه‌مه‌ش ئه‌وانه ده‌یزانن که له‌ زانسته‌دا رۆچوون (الراسخون فی العلم)، خه‌لکی ساده‌و سه‌ت‌حی نایزانن و یه‌ک مانای لێهه‌لده‌گرن، دواتر دژی مانایه‌کی تر که ده‌کریت دژ ئه‌وه‌سه‌تیه‌وه له‌گه‌ل ئه‌و مانایه، به‌لام ئه‌هلی عیلم له‌و پوهوه تێده‌گه‌ن که ئه‌مه هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه‌و مادام

زانسته‌کانی قورئان

لای خواوه‌یه هیدایه‌ته‌وهو هیدایه‌ت به مانای پروونی دیت، قورئان له نایه‌ته‌کانی سه‌ره‌تایدا یه‌کسه‌ر ده‌فرمویت: (هدی للمتقین)، دواایش فرموویه‌تی: (هدی للناس)، ئەم سه‌رچاوه‌ی هیدایه‌ته‌ ناییت ناروون بیت، له چه‌ندین شوینی تریشدا قورئان خۆی ئاماژه‌ی پیکردوووه که ئەم قورئانه ئاسانکراوه، له‌به‌ر ئەوه هەر ماناکردنیکی (متشابه) به‌و پرووه سلبی بیت، به مانای ئەوه‌ی ئالۆزبیت و تییینه‌گه‌ین و مانای حه‌قیقی ده‌رنه‌که‌ویت، ئەوه ته‌فسیریکی هه‌له‌یه، چونکه دژ ده‌وه‌ستیته‌وه له‌گه‌ل ئەو کۆمه‌له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ی که بۆ قورئان بریار دراون، وه‌ک (میسری (مبین)ی و ئاسانکاری، فرموویه‌تی: (بلسان عربی مبین)، به‌خشینی زیاتر له‌ یه‌ک ماناش له‌ لایه‌ن نایه‌تیکه‌وه، هه‌رگیز به‌ مانای ناروونی و دژایه‌تی موینییه‌ت نیه، تا بلّیین دژی موحه‌که‌مه.

بیگومان قسه‌ی تریش زۆر کراوه له‌ بواری (محکم و متشابه)، به‌لام به‌ پیوستی نابینم که زیاتر له‌سه‌ری برۆین، چونکه زیهنی خوینهر په‌رت ده‌کات و له‌ ئەسلی بابه‌ته‌که لایه‌ده‌ات، بۆیه به‌وه‌نده‌ی که باسمان کرد تیده‌گه‌ین که مه‌به‌ست له‌ نایه‌تی (محکمت) ئەوانه‌ن ماناکانیان پروون و نه‌گۆرن و جیگیرن، که بریتین له‌ نایه‌ته‌کانی ئەحکام، نایه‌ته‌کانی باسی به‌ها ئەخلاقیه‌کان، هه‌روه‌ها فرائیزه‌کان و باسی هه‌لال و هه‌رامه‌کان، ئەوانه‌ی که بۆ هه‌موو سه‌رده‌میک پیوستیان به‌وه نییه ته‌ئویل و ته‌فسیری جوړاوجۆر بکرین. (متشابهات)ه‌کانیش ئەوانه‌ن که کات و حاله‌ت و ژینگه‌و شوین ته‌حه‌ککوم ده‌که‌ن له‌وه‌ی که

زانسته‌کانی قورئان

ئالوگوریک له ماناکانیاندا بکریت، به بی ئه‌وهی دژایه‌تی له بهینی ماناکانیاندا دروست ببیت.

هیوادارم توانیببیتم ئه‌م به‌شه له زانستی (علوم القرآن) تان بۆ پوون بکه‌مه‌وه، وه‌کو ئاماژه‌م پیکرد زۆریک له کتیبه‌کان ئه‌م بابه‌ته‌یان باسکردووه‌و هه‌ندیک له کتیبه‌ هه‌وچه‌رخه‌کان خزمه‌تی زیاتریان کردووه له کتیبه‌ پیشووه‌کان، چونکه ئه‌و ئه‌قواله‌ زه‌عیفانه‌یان لابردووه‌و پوخته‌ی سه‌حیحه‌کانیان هه‌تاوه‌.



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی یازدهه‌م

بابه‌تی (الوجوه والنظائر) و ته‌ئلیف و ته‌رجیع و اقتباس له

قورئاندا

بابه‌تی (الوجوه والنظائر) بابه‌تیکی تره که له سه‌رچاوه‌کانی زانستی (علوم القرآن) دا باسکراوه‌و په‌یوه‌ندیی به ناوه‌روکی قورئانی پیروژه‌وه هه‌یه‌و له قورئاندا نمونه‌ی زوری هاتوو، مه‌به‌ست لیئ ئه‌و وشانه‌ن که یه‌ک داپشتنیان هه‌یه، یان یه‌ک په‌یکه‌ری له‌فزییان هه‌یه، به‌لام مانا‌کانیان جو‌راوجو‌رن و له شوینی جیاوازا مانا‌کانیان گو‌راون. (الوجوه) به‌له‌فزه‌که ده‌لین، (النظائر) به‌هاوشیوه‌کانی ئه‌و له‌فزه‌ ده‌لین. بو‌ نمونه: وشه‌ی (الهدی) - که له‌دهیان شوینی قورئاندا هاتوو - له‌هموو ئه‌وانه‌دا یه‌ک مانا‌نادات، به‌لکو چه‌ندین مانا‌ده‌دات، ده‌کرئ له‌دوو شوین یه‌ک مانا‌بدات، به‌لام مه‌رج نیه‌ له‌هموو شوینیک یه‌ک مانا‌بدات، مانا‌کان ته‌واوکاری یه‌کتریشن، بی په‌یوه‌ندی نین و له‌یه‌کتر جیاواز نین، ریشه‌ئەسلییه‌که‌یان ئه‌چیته‌وه‌ بو‌ یه‌ک مانا، به‌لام به‌شیک له‌مانا‌که‌و لایه‌نیک له‌مانا‌که‌ له‌سیاقیکی تردا پوون ئه‌بیته‌وه.

وشه‌ی (الهدی) له‌قورئانی پیروژدا (۲۵۰) جار هاتوو، هه‌ندی‌کجار به‌چه‌ندین مانا‌هاتوو، به‌مانای (مه‌عریفه)، (به‌یان)، (إرشاد)، (ته‌وبه‌و گه‌رانه‌وه)، (سوننه‌ت).. هاتوو، بو‌ نمونه‌ له‌سوره‌تی (النحل) دا ده‌فه‌رمویت: (وبالجم هم یه‌تدون)، لیژده‌دا به‌مانای وه‌رگرتنی زانیارییه، بو‌دو‌زینه‌وه‌ی ریگه‌کان، له‌پی ئه‌ستیره‌کانه‌وه. یان له‌سوره‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رمویت: (أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ)، لیژده‌دا هودا به‌مانای به‌یان و به‌رچاوپوونی دیت. یان له‌سوره‌تی

زانسته‌کانی قورئان

(القصص) که ده‌فهرمویت: (عسی ربی أن یهدینی سواء السبیل)، القصص/۲۲، به مانای ئیرشادو رینوینییه. یان له سورته‌تی (الأعراف) که ده‌فهرمویت: (إنا هدنا إلیک)، لیره‌دا به مانای گه‌رانه‌وهو ته‌وبه‌یه، یان له سورته‌تی (الأنعام) دا که ده‌فهرمویت: (فبهدهام اقتده)، به مانای سوننه‌ت و ره‌وییه‌و ریپازو ریچکه‌یه.

ئه‌مه نموونه‌یه‌که، لیره‌وه تیده‌گه‌ین که دهمدان له ته‌فسیری قورئانی پیروژ له لایهن زور که‌سه‌وه - که ئاشنا نین به زمانی عه‌ره‌بی - هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، ئه‌مه‌یه زور که‌س و زور تاقم و گروپ و لایهن و ره‌وتی ئاینیشی به‌هه‌له‌دا بردوو، که که‌سیک له چه‌ندین مانای وشه‌یه‌ک ته‌نها یه‌ک مانای ده‌زانیت، ده‌چیت ئه‌و مانایه‌ی ده‌کات، له کاتی‌کدا وشه‌که له هه‌موو شوینیک ئه‌و مانایه نادات. بۆ نموونه له وشه‌ی (هیدایه‌ت) ته‌نها ئه‌و مانایه‌ی وه‌رگرتوو که (رینوینی)‌یه، به‌لام سه‌یرده‌که‌یت له چه‌ندین ئایه‌تی تریشدا هه‌ر به هه‌مان شیوه وشه‌که مانا ده‌کات. ئه‌مه یه‌کی‌که له هه‌له‌کان، یان له شوینه‌کانی لادان و پیترازان، که مرؤف تیاپاندا ده‌که‌ویته هه‌له‌وه. بۆیه ده‌بیت هه‌ر که‌س که باسی ته‌فسیری قورئانی پیروژ ده‌کات، بزانیته که قورئان عه‌ره‌بییه‌و ده‌سته‌واژه‌و زاراوه عه‌ره‌بییه‌کانیش به‌و شیوه‌یه‌ن و مانای قوولیان هه‌یه، مانای سه‌رچاوه‌ی ئه‌سلیمان هه‌یه‌و مانای لیکچوو یان لیکنزیکیان هه‌یه، که راسته‌ په‌یوه‌ندیان به مانا حه‌قیقییه‌که‌وه هه‌یه، به‌لام هه‌ندی‌کجار به‌شیک له ماناکه ده‌گه‌یه‌نن، نه‌ک هه‌موو ماناکه.

بۆ نموونه وشه‌ی (الصلاة)، که مانایه‌کی زاراوه‌یی هه‌یه، مانایه‌کی زمانه‌وانیشی هه‌یه. (الصلاة) له قورئاندا به مانای پینج فه‌رزه‌که‌ی نوێژ هاتوو، که‌واته بۆ

زانسته‌کانی قورئان

نمونه: ئایه‌تی (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ) و (وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ) باسی نوێژه، به‌لام جاری واهه‌یه وشه‌ی (الصَّلَاةَ) به مانای دوعایه، بۆ نمونه له سورته‌تی (التوبة) به پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: (وصل علیهم)، واته: دوعایان بۆ بکه. یان ده‌فهرمویت: (إن الله وملائكته يصلون على النبي، يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه). جاری واهه‌یه (الصَّلَاةَ) بۆ شوینی نوێژ به‌کار هاتوو، وه‌کو له سورته‌تی (الحج) دا فه‌رموویه‌تی: (وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ السَّمَوَاتُ وَبِيعَ صَلَوَاتُكُمْ وَمَسَاجِدُكُمْ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا)، لیره‌دا مه‌به‌ست له (صلوات) - که کۆی وشه‌ی (صلاة) ه - شوینی نوێژه، نه‌ک خودی نوێژ.

لیره‌وه تیده‌گه‌ین که دهمدان له ته‌فسیرکردنی قورئانی پیرۆز به بی‌شاره‌زایی له زمانی عه‌ره‌بی، به تایبه‌تی به بی‌ئاشنایی به موفه‌دات و وشه‌و زاراوه قورئانییه‌کان هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. ئەمه‌یه زۆر که‌س و تا‌قم و گروپ و په‌وتی ئاینیشی به هه‌له‌دا بردوو، ده‌بینی که‌سێک دیت وشه‌یه‌ک به جوړیک مانا ده‌کات، له کاتیکدا به چه‌ندین مانای تریش هاتوو، بۆ نمونه: له وشه‌ی (هیدایه‌ت) دا ته‌نها ئه‌و به‌شه‌ی ده‌زانن که به مانای رینوینییه، له کاتیکدا په‌نگه ئه‌و مانایه بۆ هه‌موو شوینییک نه‌شیت.

(النظار) کۆی (نظيرة)یه، واته: هاوشیوه، بۆ نمونه: وشه‌ی (الفتنة) له قورئاندا به مانای شیرک هاتوو، وه‌ک ده‌فهرمویت: (والفتنة أشد من القتل)، یان به مانای رینگیری هاتوو (واحذرهم أن يفتنوك)، یان هه‌ندی‌کجار به مانای تاکیکردنه‌وه دیت، یان به مانای عه‌زاب و سزا، وه‌ک ده‌فهرمویت: (جعل فتنة الناس كعذاب الله). یان وشه‌ی (الأم) به مانای دایک دیت، هه‌ندی‌ک جار به

زانسته‌کانی قورئان

مانای ئه‌سل دیت، چونکه فەرعی لی ده‌بیته‌وه، وه‌ک چۆن دایک فەرعی لی ده‌بیته‌وه، به‌لام خو ناییت له‌ویدا به (دایک) مانای بکه‌یت. ئه‌م بابته په‌یوه‌ندییه‌کی جه‌وه‌ریی و مه‌نه‌جیی به زانستی (فیقه) و ده‌ره‌ینانی ئه‌حکامه‌وه هه‌یه، چونکه موچه‌هید له ده‌ره‌ینانی هوکما پشت به تیگه‌یشتن له وشه‌و ده‌سته‌واژه‌و زاراهه قورئانییه‌کان ده‌به‌ستیت. بۆیه له‌و لایه‌نه‌وه به‌م شیوه‌یه پیناس کراوه:

تاج الدین السبکی له پیناسی (الأشباه) وتویه‌تی: "هو أن يجذب الفرع أصلان، ويتنازع مأخذان، فينظر إلى أولهما وأكثرهما شبيها فيلحق به."^{٢٥} واته: (أشباه) ئه‌وه‌یه فەرعی دوو ئه‌سل روو به‌خوی کیش بکات، بۆیه فه‌قیه‌ لییان ورد ئه‌بیته‌وه، له کامیان نزیکتر بوو، حه‌ملی ئه‌کاته سه‌ر ئه‌وه. که‌واته مه‌به‌ست له (أشباه) ئه‌و فەرعی و به‌شه‌ فیه‌ییانه‌ن که له هوکما له رواله‌تدا له‌یه‌ک ده‌چن، به‌لام له هوکما له‌به‌ر ورده‌کارییه‌ک له یه‌ک جیاوازن. (نظائر)یش: ئه‌و لق و به‌شه‌ فیه‌ییانه‌ن که که‌مترین لیکچوونیان هه‌یه، که‌واته (نظائر) ناوه بو له‌فرزه‌کان، (أشباه) ناوه بو مه‌خناو مه‌دلوله‌کان.

سه‌باره‌ت به‌م زانسته چه‌ندین سه‌رچاوه‌ نوسراون، وه‌ک:

١- الأشباه والنظائر، أبو عبد الله الدامغانی. (ت: ٤٧٨ هـ).

٢- الأشباه والنظائر، ابن الوکیل (ت: ٧١٦ هـ).

^{٢٥} الأشباه والنظائر، تاج الدین السبکی، ١٨٢ / ٢.

زانسته‌کانی قورئان

۳- الأشباه والنظائر، تاج الدين السبكي (ت: ۷۷۱ هـ).

۴- الأشباه والنظائر، الأسنوي (ت: ۷۷۲ هـ).

۵- الأشباه والنظائر، ابن الملقن (ت: ۸۰۴ هـ).

۶- الأشباه والنظائر، السيوطي، (ت: ۹۱۱ هـ).

دهوتریت: یه‌که‌م که‌س که پیش ئەمانه لهم باره‌یه‌وه بابه‌تی نووسیوه (موقاتیل کوری سوله‌یمانی به‌لخی)یه، که پیش شافعیش وه‌فاتی کردووه. دوا‌ی ئەو (ثعالبی) به‌همان ناو کتیبیکی نووسیوه. ئەمانه سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کیی ئەو زانسته‌ن، هه‌رکه‌س بیه‌وئیت ته‌واوی (الأشباه والنظائر) یان (الوجوه والنظائر)ه‌کان بزائیت، واته وشه پر مانا‌کان و لیچوو‌ه‌کان، ئەتوانی‌ت سه‌یری ئەو کتیبانه بکات.

ته‌رتیبی ئایه‌ت و سوره‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز (ته‌ئلیفی قورئان):

له ده‌سته‌واژه‌ی زانسته‌کانی قورئاندا (ته‌ئلیف) به‌ واتای ته‌رتیبی سوره‌ته‌کان و ریک‌خستنی ئایه‌ته‌کان دیت، واته ریزبه‌ندی کردنیان، چ سوره‌تی‌ک پیش یان پاش چ سوره‌تی‌که، یان چ ئایه‌تی‌ک پیش یان پاش چ ئایه‌تانیکه..؟ ئەو ریزبه‌ندییه که سوره‌تی (الفاتحة) دانراوه، پاشان (البقرة)، دوا‌ی ئەو (آل عمران)، هه‌روه‌ها تا ده‌گاته دوا سوره‌ت، سوره‌تی (الناس).. یان کام ئایه‌ت یه‌که‌مه‌و کام دووه‌مه‌و له کوئ نیوانیان جیا بکریته‌وه؟ ئەم کاره کاریکی (ته‌وقیفی)یه، واته بۆچوونی هاوه‌لانی پیغه‌مبهری خوا نیه‌و له نیوان جبریل و پیغه‌مبهردا ﷺ ریک‌خراوه، که فه‌رمانیان کردووه ئایه‌ته‌کان به‌و شیوه‌یه دانین، بۆ نمونه: له سوره‌تی (إقرأ) که فه‌رموویه‌تی: ﴿ اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲) اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (۵) ﴾ له سوره‌تای

زانسته‌کانی قورئان

دابه‌زینی وه‌حی، یه‌که‌م جار ئه‌م بر‌گه‌یه له‌و سور‌ه‌ته دابه‌زیوه، پاش ماوه‌یه‌کی تر چه‌ند ئایه‌تیکی تر به شوین ئه‌مانه‌دا هاتوون، ئه‌و شوینه هیچ نه‌خراوه‌ته پالی، یانی خانه‌ی جیا بووه‌و به بو‌شی هیلدراوه‌ته‌وه‌و له‌ کاتیکی تردا بر‌گه‌یه‌کی تر دابه‌زیوه. ئه‌مه پینی ئه‌لین ته‌رتیبی ئایه‌ت و سور‌ه‌ت، به‌ عه‌ره‌بی پینی ده‌لین: (تألیف القرآن).

به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌مه له‌ قورئانی پیروژدا زورن، بو‌ نمونه ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ فصلت/٤٢، واته: ئه‌م قورئانه هیچ پووچی (و شتیکی نار‌ه‌وا) نه‌ له‌ پی‌شیه‌وه، نه‌ له‌ دوایه‌وه ر‌ووی تیناکات، (چونکه) له‌ لایه‌ن خوایه‌کی کاربه‌جی و به‌شکو‌و گه‌وره‌وه دابه‌زینراوه‌..

دیاره‌- وه‌ک جاری تریش وتوومانه - قورئانی پیروژ له‌ سه‌ره‌تاوه، به‌ بی‌ خال و به‌ بی‌ سه‌رو بو‌رو ژیر بووه، تا سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ عبد‌الملک کوری مه‌روان، ئه‌و یه‌که‌م که‌س بو‌و که‌ نوقته‌ی سه‌ورو ژیری پیته‌کانی داهینا، ئه‌و یه‌کیک بووه له‌ خوینده‌واره‌ شار‌ه‌زاکان له‌ زمانی عه‌ره‌بی و ئاشنا به‌ ئه‌لفی‌ عه‌ره‌بی. بو‌ نمونه‌ پیتی (ب) له‌ (بسم‌ الله‌ الرحمن‌ الرحيم) به‌ بی‌ نوقته‌ نووسرابوو، خال له‌ ژیریدا نه‌بوو، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ خویندرا‌بووه‌وه‌و ئه‌وه‌نده‌ له‌به‌ر کرابوو، هه‌موو که‌س ده‌یزانی که‌ ئه‌و پیته‌ (ب)‌نیه، (ت)‌ئی، یان (ن)، یان (ث)‌ئی‌ نیه، واته‌ وشه‌که‌ (تسم)‌ نیه‌و (نسم)‌ نیه‌و (ثسم)‌ نیه، به‌لکو (بسم)‌ه، یان وشه‌ی (الرحمان)‌ نونه‌که‌ی نوقته‌ی نه‌بوو، دوا‌یی بو‌ی دانرا، یان (الرحيم)‌ بی‌که‌ی نوقته‌ی له‌ ژیردا نه‌بوو، به‌ فه‌رمانی ئه‌و خه‌لیفه‌یه له‌ لایه‌ن (أبو‌ الأسود‌ الدؤلي)‌یه‌وه نوقته‌ داهینرا.

زانسته‌کانی قورئان

(تهرجیع):

بابه‌تیکی تر که په‌یوه‌ندی به لایه‌نیکی تری قورئانی پیروزه‌وه هه‌یه، بابته‌ی (تهرجیع)ه، ته‌رجیع له (رجوع)ه به مانای گپ‌رانه‌وه، یان دووباره‌کردنه‌وه‌ی سه‌ره‌تای وشه‌یه‌ک که به پیتیک ده‌ست پیده‌کات، بو نمونه که‌سیک ئه‌لایت: الحمد دوو - سی جار ئه‌لایت: ئه‌ل ئه‌ل ئه‌ل (الحمد)، ئه‌مه پی ئه‌لین: ته‌رجیع، هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌و که‌سه له‌سه‌ر و‌لاخ بووه، ئه‌مه خودی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌سه‌ری هاتووه، له‌سه‌ر پشتی و‌لاخیکی سواریی - ئه‌سپ، یان حوشر، یان هیستر- بووه، به پیی به‌رزکردنه‌وه‌و هاویشن و دانانی ده‌ستوپیی و‌لاخه‌که له زه‌وی، که قورئانی پیروزی خویندووه، ده‌نگیسی به‌رزو نزم کردووه‌ته‌وه. ئه‌م حاله‌تی به‌رزبوونه‌وه‌و نه‌ویبوونه‌وه‌یه‌ی ده‌نگ، ناو‌نراوه (ته‌رجیع)و به جائیز زانراوه، ئه‌گه‌ر نه‌بیته هۆکاری گۆرینی ته‌له‌فوزی پیتیک، یان وشه‌یه‌ک.

له‌ سه‌حیحی بوخاریدا هاتووه که (عبدالله بن مغفل المزني) - خوا لئی رازی بیت - ده‌لایت: رۆژی فه‌تی شاری مه‌که‌که پیغه‌مبه‌رم بینی له‌سه‌ر حوشریک بوو، سوهرتی (الفتح)ی ده‌خویندو (ته‌رجیع)ی تیدا ده‌کرد، له‌ مه‌عاویه‌یان پرسى (ته‌رجیع)ه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا چۆن بوو؟ وتی: ده‌یفه‌رموو: ئا، ئا، ئا.. سی جار.^{۲۶}

^{۲۶} سه‌حیحی بوخاری، (۷۵۴۰).

زانسته‌کانی قورئان

(اقتباس):

بابه‌تیکی تر هه‌یه هه‌ر ته‌واوکهری ئەم به‌شانه‌یه، پێی ده‌لێن: (اقتباس)، یانی تیهه‌لکیشکردنی هه‌ندیک بابته‌ بۆ قورئانی پیرۆز، بۆ نموونه: شیعر، یان حکمه‌ت، یان په‌ند، یان هه‌ر په‌خشانیکی له‌ نووسیندا به‌ باشیان نه‌زانیوه‌ تیکه‌ل بکریته‌ به‌ قورئان، مه‌گه‌ر به‌ مه‌به‌ستی فیڕکردن، ئەه‌ویش به‌ مه‌رجی جیاکردنه‌وه‌ی شیوه‌ی ئایه‌ته‌کان، خۆ ئەگه‌ر نووسینه‌ زیاده‌که‌ له‌ په‌راویزدا بیته‌ باشتره‌، بۆیه‌ باشترین شت بۆ ئەو که‌سانه‌ی به‌ عه‌ره‌بی ئەنوسن ئەه‌وه‌یه‌ که‌ په‌رسی موصحف به‌ین و بیخه‌نه‌ ناو نووسینه‌که‌یان، له‌وه‌ باشتره‌ خۆیان به‌ وۆرد بینوسن، چونکه‌ په‌رسی موصحف وینه‌یه‌ وه‌له‌ی تیدا ناکریته‌. دیاره‌ نووسینی کوردی و عه‌ره‌بی تیکه‌ل نابیته‌، به‌لام ئەگه‌ر نووسینه‌که‌ عه‌ره‌بی بوو، له‌ به‌رنامه‌ی (مصحف المدینه) وینه‌ی قورئانه‌که‌ هه‌لگیریه‌ت و بخریته‌ نیوان دوو که‌وانه‌ی زه‌خره‌فهدارو جیاکریته‌وه‌ له‌ تیکسته‌که‌و بخریته‌ سه‌ر وۆرده‌که‌ زۆر باشتره‌. به‌هه‌رحال، باشترین شیوه‌ چاپ ئەه‌وه‌یه‌ که‌ پیتته‌ عه‌ره‌بیه‌کان جیاکریته‌وه‌و تیکه‌لنه‌کرین به‌ په‌ره‌گراف و وینه‌ی موصحفه‌فیش دابنریته‌، بۆ ئەه‌وه‌ی که‌س به‌ هه‌له‌ نه‌یخوینیته‌وه‌، یان ده‌قی قورئانی پیرۆزو ده‌قی تری له‌ لا تیکه‌ل نه‌بیته‌.

بۆیه‌ وا چاکه‌ هه‌ر که‌ دانانی ئایه‌ت هاته‌ پێشه‌وه‌ سه‌ره‌تا بنوسریته‌: خوای گه‌وره‌ ده‌فرمویت: یان به‌ عه‌ره‌بی ده‌نوسیت: (قال الله تعالی).. پاشان به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ وتمان، ئایه‌ته‌که‌ له‌ نیوان دوو که‌وانه‌ی زه‌خره‌فهدا دابنریته‌، خۆ ئەگه‌ر ئایه‌ته‌که‌ به‌یتریه‌ سه‌ره‌تای دیریکی نوێ - واته‌ سه‌ره‌تاو کۆتاییه‌که‌ی بۆ خۆی بکریته‌ په‌ره‌گرافیکی سه‌ره‌به‌خۆ- زۆر باشتره‌.

زانسته‌کانی قورئان

وشه‌ی غه‌یره عه‌ره‌بی له قورئانی پیروژدا:

بابه‌تیکی تر بوونی وشه‌و زاراوه‌ی غه‌یره عه‌ره‌بییه له قورئانی پیروژدا. زور جار پرسیار ده‌کریت: ئاشا وشه‌ی غه‌یره عه‌ره‌بی له قورئانی پیروژا هه‌یه؟ دیاره وه‌لامی ئەم پرسیاره زور ئاسانه، چونکه هه‌ر که‌سیکی خوینده‌وار قورئان بگریت به ده‌ستییه‌وه ئەزانیت به ته‌ئکید قورئان ژماره‌یه‌ک وشه‌ی غه‌یره عه‌ره‌بی تیدایه، چونکه قورئان به زمانی عه‌ره‌بییه، عه‌ره‌بیش بۆ خۆی که‌وتووته ژیر گاریگه‌ری زمانه دراوسیکانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی سه‌ده‌ی پینج و شه‌شی زاینی، زمانی فارسی لئ نزیک بووه، حه‌به‌شی لئ نزیک بووه، رۆمی و عیبری لئ نزیک بووه، تیکه‌لییه‌کی زوریشی هه‌بووه له‌گه‌ل زمانی هیندی و زمان و شیوه‌زاره مه‌شه‌وره‌کانی تری ئەو کاته، ته‌نانه‌ت سریانی و به‌ربه‌ری و.. هتد.

که‌واته ئەگه‌ر پرسیار کرا: ئایا له قورئانی پیروژدا وشه‌ی غه‌یری له‌هجه‌ی قوره‌یشی تیدایه؟ هه‌روه‌ها ئایا وشه‌و ده‌سته‌واژه‌ی زمانه‌کانی تری تیدایه؟ له وه‌لامدا ده‌لین: به‌لئ، به‌ دلنیا‌یی، ئەگه‌ر سه‌رنج بده‌ین ده‌بینین قورئانی پیروژ چه‌ندین وشه‌ی تیدایه که قوره‌یشه‌کان به‌کاریان نه‌هیناوه‌و نایه‌ین و ناوچه‌ی حیجازیش به‌ کاری ناهین. پینشه‌وا (سیوطی) زوریک نمونه له‌وانه دینیته‌وه، بۆ نمونه ئەگه‌ر له قورئان وردبینه‌وه چه‌ندین وشه‌ی له‌هجه‌کانی: یه‌مه‌نی، عومانی، هوزه‌یلی، حیمیه‌ری، جوره‌ومی، خه‌ثعه‌می - تیدایه.. بۆ نموونه: له سورته‌ی (النجم) دا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ﴾، ئەم وشه‌یه‌ی

زانسته‌کانی قورئان

(سامدون) قوره‌یش به‌کاری ناهینیت، ئه‌مه له‌هجه‌یه‌کی یه‌مه‌نییه، که به مانای تیاچوون دیت. یان بۆ نمونه له سورته‌ی (یوسف) ده‌فه‌رمویت: (أنی أرانی أعصر خمرا)، خه‌مر لی‌رده‌دا به له‌هجه‌ی خه‌لکی عومان به واتای تری دیت، نه‌ک به مانای شه‌راب. یان که ده‌فه‌رمویت: (والرجز فاهجر)، به زمانی هوزده‌یل یانی عه‌ذاب. یان له سورته‌ی یونس ده‌فه‌رمویت: (فزیلنا)، به زمانی حیمیه‌رییه‌کان یانی (میزنا)، جیامان کرده‌وه. له سورته‌ی (سبأ) دا که وشه‌ی (القطر) هاتووه، به مانای مس هاتووه، که هۆزی قوره‌یش به‌کاری ناهینن. وشه‌ی (هلوعا) له سورته‌ی (المعارج) له زمانی خه‌ثعه‌مییه‌کاندا به مانای بیزارو بیتاقه‌ت دیت. هه‌روه‌ها وشه‌ی (شطط) لای ئه‌وان به مانای درۆ هه‌لبه‌ستن دیت، لای قوره‌یشه‌کان به‌کارنایه‌ت..^{۲۷}

به‌هه‌رحال ئه‌مه باسی له‌هجه‌ جۆراو‌جۆره‌ عه‌ره‌بییه‌کانه، جیاواز له له‌هجه‌ی قوره‌یش، چونکه واقعی شاره‌کانی مه‌ککه‌و مه‌دینه‌و هه‌ندی‌ک ناوچه‌ی تری حیجاز وا بووه که ئه‌و له‌هجه‌و شی‌وازان‌ه‌ی تیدا بووه.

وشه‌ی غه‌یره‌ عه‌ره‌بی: له قورئانی پیرۆزدا چه‌ندین وشه‌ی زمانه‌کانی تریشی تیدا، له فارسی، نیب‌تی، حه‌به‌شی، زنجی، ئه‌فریقی، قبطی، ته‌نانه‌ت وشه‌ی رۆمی و هیندی و به‌ر‌به‌ری.. بۆ نمونه وشه‌کانی: دینار، سجیل، سرادق، قفل، کافور، کنز، یاقوت، آب‌اریق، تنور.. ئه‌مانه هه‌موو فارسیین. ته‌نانه‌ت وشه‌ی (سجیل) له هه‌ندی‌ک ته‌فسیردا ئه‌لئیت: یه‌کخراوی (سنگ) و (گل)ی فارسییه، که م

^{۲۷} عه‌لامه (سیوطی) له کتیبی (الإتقان في علوم القرآن) دا به‌شیکی ته‌رخان کردووه به‌م بابته‌وه، له

ژیر ناو‌نیشانی: (باب فيما وقع فيه بغير لغة العرب) و ده‌یان نمونه‌ی له‌م بابته‌هیناوه‌ته‌وه.

زانسته‌کانی قورئان

که‌م بوو‌ته (سجیل). یان (سرادق) له بڼه‌په‌تدا (سه‌را په‌رده) ی فارسییه، یانی په‌رده‌ی سه‌رایه‌ک، یان شوینیک. یان وشه‌ی (أباریق) که کوی (إبریق)ه، له وشه‌ی (آبریز) ی فارسی، ئاوپړیژی کوردی وه‌رگیراوه. یان (تنور) ته‌ندوری فارسی یان ته‌نوری کوردییه.. ئه‌مانه هه‌موو وشه‌ی غه‌یره عه‌ره‌بین هاتوونه‌ته ناو قورئانی پیروژ، چونکه له‌و کاته‌دا به‌کاره‌ینراون، به تاییه‌تی ئه‌و شتانه‌ی که که‌ره‌سته‌و ئام‌رازن، بو نمونه: قوفل، إبریق، سرادق، سجیل، ته‌نور، نه‌ک وشه‌ی ئه‌سلئی چاو‌گداری عه‌ره‌بی بن.

هه‌روه‌ها له سورته‌ی (آل عمران) دا وشه‌ی (إصر) هاتووه، وشه‌یه‌کی (نبطی)یه، به مانای عه‌د، یان فیرده‌وس، یان قرطاس، ئه‌مانه نیب‌طین، له سورته‌ی (أحزاب) دا وشه‌ی (إناه) هاتووه، که وشه‌یه‌کی به‌ره‌رییه، به مانای کامل‌بون و گه‌یین. یان وشه‌ی (المهل)، سیوطی ده‌لایت: ئه‌م وشانه به‌ره‌رین.. (یا جبال أوبی معه)، به زمانی حه‌به‌شی به مانای ته‌سیحات دیت. یان وشه‌ی (قه‌سوره) حه‌به‌شییه، هه‌روه‌ها (جبت) لای حه‌به‌شییه‌کان به مانای ساحر دیت. وشه‌ی (جهنم) له (که‌نام) ی عیبرییه‌وه هاتووه، (یه‌هود) یش وشه‌یه‌کی عیبرییه‌و له بڼه‌په‌تدا (یه‌هوذا)یه. هه‌روه‌ها (حصب) له قورئانی پیروژدا هاتووه - که به مانای دار دیت - که‌لیمه‌یه‌کی زنجییه. له سورته‌ی ئالی عیمراندا وشه‌ی (ربیون) هاتووه، یان (عه‌دن)، ئه‌مانه وشه‌ی سریانین، یان وشه‌ی (الرقیم) وشه‌یه‌کی رومییه به مانای له‌وح هاتووه. هه‌روه‌ها وشه‌ی (طوبی)، (سندس)

زانسته‌کانی قورئان

وشه‌ی هیندین، یان (قنطار) له ئەسلدا ئەفریقییه..^{۲۸} ئەمانه‌مان هه‌موو به‌نمونه هینایه‌وه، نه‌ک به‌شیوه‌ی ئیستیقرائی، که‌سیک بیه‌ویت هه‌موو وشه‌غیره عه‌ره‌بیه‌کانی ناو قورئانی پیروژن جیا بکاته‌وه ئەتوانیت بگه‌ریته‌وه بۆ ئەو کتیبه‌ی له‌په‌راویژدا ناومان بردووه.



^{۲۸} پیشه‌وا (سیوطی) کتیبکی هه‌یه به‌ناوی (المهذب فیما وقع من القرآن من المعرب)، ده‌یان وشه‌ی غه‌یره عه‌ره‌بی که له ناو قورئانی پیروژدا هاتوون باس ده‌کات.

زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی دوازده‌یه‌م

ویناکردنی هونه‌ریی

ویناکردنی هونه‌ریی - که به زمانی عه‌ره‌بی پیی ده‌گوتریت (التصویر الفنی) - بو خوی زانستیکی سه‌ربه‌خویه له زانسته‌کانی قورئاناسی. له سه‌رچاوه پیشووه‌کانی سه‌له‌فدا به هیچ شیوه‌یه‌ک ئەم بابته بهم ده‌سته‌واژه‌یه باسنه‌کراوه، هه‌ندیک وشه به‌کاره‌ینراون له لایه‌نی هونه‌رییه‌وه، که تا راده‌یه‌ک نزیکن له‌م بابته‌وه، وه‌ک وشه‌ی (تجسیم)، یان (تخییل)، یان هه‌ندیک بابته‌ی تری په‌یوه‌ندی‌دار به لایه‌نی به‌لاعه‌و ره‌وانبیزیه‌وه، وه‌ک: (استعاره) و (کنایه) و (مه‌جاز) و ئەو شتانه، به‌لام باسی ویناکردنی هونه‌ریی له سه‌رده‌می هاوچه‌رخدا سه‌ری هه‌لدا، له‌گه‌ل گه‌شه‌ی هونه‌ری وینه‌کیشان و هونه‌ری ته‌شکیلی و هونه‌ر به شیوه‌یه‌کی گشتی.

له راستیدا فه‌زل و گه‌وره‌یی وروژاندن و خستنه‌پرووی ئەم بابته‌ته، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو شه‌هید سه‌ید قوتب، که له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی پیشوو- سه‌ده‌ی بیست - دا ئەم بابته‌ی وروژاندو دوو کتیبی به‌نرخ‌ی نووسی: یه‌کیکیان به ناوی (التصویر الفنی فی القرآن)، ئەویتریان به ناوی (مشاهد القيامة فی القرآن)، له ته‌فسیره‌که‌شیدا (فی ظلال القرآن) له هه‌ندیک وێستگه‌دا، زور هه‌لوێسته‌ی کردوو له‌گه‌ل ئەم بابته‌ته.

ئەم بابته‌ته هه‌روه‌ک په‌یوه‌ندیی به وشه‌و رسته‌وه هه‌یه، په‌یوه‌ندیی به پیتیشه‌وه هه‌یه، یانی قورئانی پیروژ له هه‌لبژاردنی وشه‌کانیدا، ریعایه‌تی هه‌لبژاردنی پیتی کردوو. پیته‌کانی له‌گه‌ل رۆح و ناخی ئینساندا گونجاندوو،

زانسته‌کانی قورئان

یانی بۇ ھەر مەبەستیک وشەیه‌کی بەکارھیناییت، مەبەستەکە ھەرچی بیت، بەلام کاریگەریی رەوانیی لەسەر ئینسان ھەبیت، جووری ئەو بیت و وشانەیی وا ھەلبژاردووہ کہ لەگەل ئەو بابەتە ریکبکەون، بابەتی ئاسان بن، پیتەکان سووک و ئاسانن، بابەتی شیددەت و قورسی بن، پیتەکان لەگەلیان گونجاون، دوخی دەروونی مرۆفەکان چۆنبوبیت، ئەوہی رەچاوکردووہ، بۇ نمونە سەرنجتان نەداوہ کہ قوناغی مەککە قوناغی چەوسانەوہ و تازەموسولمانبوون و تازە پەیدابونی پەيامی خوا بووہ، چۆن ئایەتی کورت کورتی ھەلبژاردووہ، یان سورەتی کورت کورتی ھەلبژاردووہ، برواننە سەرەتای سورەتی والفجر، کہ دەفەرمویت: {وَالْفَجْرِ، وَلَيَالٍ عَشْرٍ، وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ، وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرٌ، هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَبْرٍ}؟ سەرەتا بە یەک وشە دەستپیدەکات، دوایی دەیکاتە دوو وشە، دوایی دەیکاتە سی.. یانی ناخی ئینسان دەھەژینن، ئایەتەکان موخاتەبەیی عاتفەو روح ئەکەن، لەگەل ھەست و سۆزو رەوانی مرۆف گفتوگو دەکەن، لە کاتیکی ئایەتە مەدەنییەکان درێژن و چرو پرن، چونکە قسە لەسەر ئەحکام ئەکەن، یان با بلین خیطاب لەگەل عەقلی مرۆف دەکەن، بۆچی؟ چونکە ئەو خەلکە قوناغی سۆزدارییان تیپەراندو دنیابوونەوہ لە پیغەمبەرایی، ئەمە سەرەتای سەردەمی مەککە نیە، تا بەم شیوہیە لەگەلیان بەردەوام بیت، بۆیە سەیر دەکەین سورەتە مەدەنییەکان ھەم ئایەتەکانیان درێژن، ھەم پیتی وشەکانیان زۆرتەرن، بابەتەکانیشیان پرن لە ئەحکام و حەلال و حەرام و حدودو بابەتی پەیوەندیار بە دەولەت و دەسەلات و سوپا و ئەو شتانەوہ.

زانسته‌کانی قورئان

له‌به‌ر ئه‌وه‌ حاله‌که‌ وا ده‌خوازیت که ئه‌و نه‌سه‌قه‌ی قوناعی مه‌ککه‌ بگۆریت، له‌ قوناعی مه‌ککه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌یه‌ویت ئه‌و تازه‌ موسولمانانه‌ تیبگه‌یه‌نیت ئه‌م مه‌مه‌ده‌ . که خۆیان ناسیویانه‌ به‌ ئه‌مین و ده‌ستپاک - پیغه‌مبه‌ریکه‌و هه‌لگری په‌یامیکی خواییه‌، بۆیه‌ ره‌خنه‌ له‌ خودی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ دائه‌به‌زیت. تو موشریکیک بیته‌ به‌رچاوت، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ویزدانی خویاندا راستگو بووبن، چون گوییان گرتوو له‌ سوره‌تی (عبس وتولی) که قورئانی مه‌ککیه‌ و له‌ سه‌ره‌تایه‌وه‌ دابه‌زی؟ ئه‌و سوره‌ته‌ ره‌خنه‌ی خوای موته‌عاله‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ که چون له‌ سۆنگه‌ی سووربوونییه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی زله‌یزو تاغوته‌کانی قوره‌یش موسولمان ببن، پشتی هه‌لکرد له‌ موسلمانیکی موته‌دی هه‌ژاری نابینا؟ خوای گه‌وره‌ به‌ صیغه‌ی فیعلیکی غایب ئایه‌ته‌کان ده‌ستپین ده‌کات، که نیشانه‌ی گله‌یی پیوه‌ دیاره‌، ئه‌فه‌رمویت: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ عَبَسَ وَتَوَلّٰی (۱) اَنْ جَاۤءَهُ الْاَعْمٰی (۲) وَمَا یُدْرِیْکَ لَعَلَّہٗ یَزْکٰی (۳) اَوْ یَذْکُرُ فَنَنْفَعُہُ الْذِکْرٰی (۴) اَمَّا مِّنْ اَسْتَعْنٰی (۵) فَاَنْتَ لَہٗ تَصَدّٰی (۶) وَمَا عَلَیْکَ اِلَّا یَزْکٰی (۷) وَاَمَّا مِّنْ جَاۤءَکَ یَسْعٰی (۸) وَهُوَ یَحْشٰی (۹) فَاَنْتَ عَنْہٗ تَلْہٰی (۱۰) کَلَّا اِنَّہَا تَذْکِرَہٗ (۱۱) فَمَنْ شَاءَ ذَکَّرَہٗ (۱۲) فِیْ صُحُفٍ مُّکْرَمَۃٍ (۱۳) مَّرْفُوعَۃٍ مُّطَهَّرَۃٍ (۱۴) بِاَیْدِی سَفَرَۃٍ (۱۵) کِرَامٍ بَرَرَۃٍ (۱۶) قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَا اَکْفَرَہٗ (۱۷)﴾ .. تو خۆت بخه‌ره‌ ئه‌و دۆخه‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مه‌جلیسێکدا، بیباوه‌رانی مله‌وری قوره‌یش روویان تیکردوووه‌و که وتوو نه‌ته‌ ژیر کاریگه‌ری قسه‌ جوانه‌کانی، ئایه‌ته‌کانی تر که پیش ئه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زیون، چون له‌گه‌ل ناخی ئه‌ماندا قسه‌ ده‌که‌ن، چون پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ رائه‌چله‌کینی، که تو- ئه‌ی موحه‌مه‌د! - شتی وا نه‌که‌یت، نابینایه‌کی هه‌ژار به‌ زحمه‌ت و ناره‌حه‌تی دیته‌ لات، چون دلی ده‌ره‌نجینی؟ چون پشتی لیه‌له‌ئه‌که‌یت و رووده‌که‌یته‌ ئه‌وان؟ ئه‌مه‌

زانسته‌کانی قورئان

ئەگەر ئەخلاقى پيغەمبەرىك نەبىت، ئايا ئەخلاقى كەسىكە كە خۆى دەيه‌وئيت بەرنامە دانىت؟ خۆى دەيه‌وئيت تەئلىفات بكات؟ خۆى دەيه‌وئيت شت بنووسىت؟ ئايا خۆى رەخنە لە خۆى ئەگرىت؟ ھەر ئەم ئايەتە باشترىن بەلگەيە لەسەر ئەوئى كە تەواغىت و سەرانى قورەيش لە روى فىزو ئىستىعلاو ئىستىكبارةو، لە روى عىنادو جودو ئىنكارەو، موسلمان نەئەبوون، ئەگىنا دلىابوون ئەم پيغەمبەرە لە لايەن خواو ئەم پەيامەى ھىناو.

لەم لايەنى ھونەرييەو ھەر رستەيەك لە قورئانى پىرۆز بەئىت، لەوہ جوانتر دانارىژرىت كە خوا داپرىژاوه، زۆر كەس لە پىسپۆران بەراوردى ورديان لە نيوان رستەيەكى قورئان و دەيان رستەى ھاوشىوئى قورئاندا كردوو، ھەرگىز لەوئى قورئان رەوانترو فەصىحترىان نەھاتوو بە خەيالدا، سەريان لە بەردى داو، دەيان خۆرھەلاتناس، دەيان ئەدىب و شاعىرو شارەزاي زمانى عەرەبى مولحيد، ئەم حالەتەيان بەسەردا ھاتوو، بەلام شكىستان ھىناو.

يەكك لەوانە لە بابەتلكدا ئەئىت: "چۆن ئىوہ دەلین: لەم قورئانە فەصىحتر ناوترىت؟ خوا فەرموويەتى: (إياك نعبد وإياك نستعين)، من كورت و پوختتر دەلیم: (نعبك ونستعين)! ئەمە ھەمان مانا دەدات، بە كوررترو رەوانترو"، بەلام ئەمە نەزانىيەكە لەو كەسەوہ كە كەمترىن شارەزايى لە زمانى عەرەبى نيە، ئەگەر كەمترىن زانىارىي ببوايە، جياوازي ماناي ئەو دوو داپشتنەى دەزانى، ئەو كەسەو ھاوشىوئەكانى نازانن كە كاتىك لە رستەيەكى وەك (إياك نعبد) دا مەفعول دەكەوئىتە پيش فىعل ھەصر دەگەيەئىت، واتە (إياك نعبد) يانى تۆ روى

زانسته‌کانی قورئان

به خوی پوره‌ردگار ده‌لیت: خواجه! ته‌نھا تو ده‌په‌رستین، به‌لام (نعبدک) که ئەو ده‌لیت، واته ده‌تپه‌رستین، یانی حه‌صری تیدا نیه و ده‌کریت ده‌یان شتی تریش بپه‌رستیت! ئەو نازانیت (ایاک) بو ده‌خریته پیش فیعله‌وه. له زمانی عه‌ره‌بیدا ئەگه‌ر من بلیم: (ته‌نھا تو م خۆشده‌ویت)، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌سی ترم خۆشناویت، به‌لام ئەگه‌ر بلیم: (خۆشده‌ویت) وا ناگه‌یه‌نیت که‌سانی ترم خۆشناویت، ده‌کریت که‌سانی تریشم خۆشبویت..

بۆیه هه‌ر رسته‌یه‌ک له قورئانی پیرۆزدا بینیت، نه‌ک له لایه‌نی ریزمانییه‌وه به‌هیزتر نابیت، به‌لکو چ له‌رووی واتاو مه‌دلول و ناوه‌رۆکه‌وه، چ له‌رووی ئاوازو موسیقاو دارشته‌وه، له‌گه‌ل ئەو رسته‌یه‌ی ده‌هینریت به‌راورد ناکریت. بو ره‌وانی مروّقیش هه‌رگیز له‌وه سازگارترو ره‌وانتر نابیت، بۆیه هه‌لبژاردنی وشه‌کانی قورئان له‌رسته‌کاندا گونجاوه له‌گه‌ل ره‌وانی ئینسان، کورت و درێژی ئایه‌ته‌کان له‌بابه‌ته‌کاندا گونجاوه له‌گه‌ل بابه‌ته‌کاندا، ئاوازی وشه‌کانی قورئان سازگارییان هه‌یه له‌گه‌ل ره‌وانی خۆنهر یان بیسه‌ری قورئان، هه‌ست و ویزدانی ئینسان ده‌هه‌ژینن، مروّف به‌ئاسانی وه‌ریانده‌گریت، له‌سه‌ر روحی قورس نین.

با - وه‌ک نمونه - گوئییه‌ک بگرین له‌سوره‌تی (والنجم)، ئەو سوره‌ته‌ی که‌ بپاوه‌رانی به‌چۆکدا هیناو کاتیک پینغه‌مبه‌ر ﷺ خۆیندییه‌وه، ژماره‌یه‌ک له‌موسولمانان له‌گه‌ل کۆمه‌لیک له‌بتپه‌رستان وه‌ستابوون، که‌ پینغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خۆیندنه‌وه‌ی ته‌واو بوو و فه‌رمووی: (فاسجدوا لله‌ واعبدوا) هه‌موویان پیکه‌وه‌چوون به‌کرنووشداو سه‌ریان خسته‌سه‌ر زه‌وی..

زانسته‌کانی قورئان

به‌داخه‌وه پیشتر باسمان کرد که له هه‌ندی‌ک سه‌رچاوه‌دا وا گومان براوه که - گوايه - پیغه‌مبه‌ری خوا. په‌نا به خوا. له سیاقی ئایه‌ته‌کاندا ناوی بته‌کانی بردبیت و فه‌رمووبیتی: (تلك الغرائق العلی ، وإن شفاعتھن لترجی)، گوايه ئه‌م بتانه شه‌فاعه‌تیاں لای خوا په‌سه‌ند ده‌کریت، له خوشی ئه‌وه‌ش موشریکین وتبیتیاں: ئه‌وا محه‌مه‌دیش به‌شیک له ئاینه‌که‌ی ئیمه‌ی په‌سه‌ند کردو هاته سه‌ر مه‌زه‌بمان، بویه سوچه‌دیان بردووه..

به‌ریزان! پیشتر له وانه‌ی (حه‌وت)دا پروومان کردووه که ئه‌و ریوايه‌ته بی بنه‌مایه‌و رای ژماره‌یه‌ک له زانایانمان هیتاوا دلنیا‌بوینه‌وه که له رووی مه‌تنه‌وه بوختانیکه‌و که‌وتووه‌ته ناو سه‌رچاوه‌کانی ته‌فسیره‌وه. نه‌خیر، ئه‌وه کاریگه‌ریی و ئیقاع و مؤسیقاو وینه‌ی هونه‌ریی سوره‌تی (النجم) بوو ئه‌وانی وا لیکرد، خوزگه به‌نده ده‌نگم خوش بووايه، ئه‌و سوره‌ته‌م بخویندایه‌ته‌وه بو به‌ریزتان، تا بتانزایه که چون پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ - که که‌س ناتوانیت ته‌قلیدی ده‌نگی ئه‌و بکات - چونکه هه‌ر نازانین ده‌نگی چون بووه، به‌لام به دلنیا‌یی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ریکی هه‌لبژیراوی خوا بووه، ده‌نگیشی ناوازه بووه، چون ئه‌و سوره‌ته‌ی (النجم)ی خویندووه‌ته‌وه و بته‌رسته گویگره‌کان له ناچاریدا وا که‌وتوونه‌ته ژیر هه‌ژموونی سوره‌ته‌که‌و مانا‌کانی سوره‌ته‌که، که ئه‌وانیش له‌گه‌ل موسلمانان کورنووشیاں بردووه. ئیمه به ده‌نگی نه‌گونجاوی خویمان سوره‌ته‌که ده‌خوینینه‌وه:

سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که تا ئایه‌تی (۵۷)، کو‌تایی وشه‌کانی به ئه‌لفی مه‌قصوره هاتووه، بو ئه‌وه‌ی هه‌ناسه‌ی خوینه‌ر یاں بیسه‌ری له‌گه‌ل بکشیت و به‌رزبیته‌وه:

زانسته‌کانی قورئان

. ئیتر چۆن پیغمبەر ﷺ پشتیوانیی له بته‌کانی ئه‌وان ئه‌کات، که لیره‌دا له لات و مه‌نات و عوززایان ئه‌دات، که سحی بتي هه‌ره گه‌وره‌ی قوره‌یش بوون: ﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾ (٢٣).

له کۆتاییدا گه‌وره‌یی و په‌روه‌ر دگاریتی خویان بیر ئه‌خاته‌وه‌و ئه‌فه‌رموویت: ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾ (٤٢) وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ﴾ (٤٣) وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾ (٤٤) وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّرْوَجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ (٤٥) مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ﴾ (٤٦) وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ﴾ (٤٧) وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ﴾ (٤٨) وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ﴾ (٤٩) وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ﴾ (٥٠) وَتَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ﴾ (٥١) وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ﴾ (٥٢) وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ﴾ (٥٣) فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ﴾ (٥٤) فَبِأَيِّ آءَالٍ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ﴾ (٥٥) هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ﴾ (٥٦).. تا ئیره گویگران هه‌موو ئه‌هه‌ژینیت، بۆیه ئه‌م جاره هه‌ناسه‌پرکی دروست: ﴿أَزَفَتِ النَّازِفَةُ﴾ (٥٧) لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ (٥٨) أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ﴾ (٥٩) وَتَضَحَّكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾ (٦٠) وَأَنْتُمْ سَلْمُونَ﴾ (٦١) فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾ (٦٢).

سه‌رنج بدن چۆن کۆتایی به‌سوره‌ته‌که دینیت، کۆتایی سوره‌ته‌که به‌م واونه دینیت، به‌م ئیشباعه، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ناسه‌دریژ بیته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه هه‌موو ئاماده‌بووان به‌بی ئه‌وه‌ی زۆر به‌خویان بزائن، ئه‌چن به‌کرنووشداو موسلمانان سه‌ری به‌ندایه‌تییان بۆ خوی گه‌وره ئه‌خه‌نه سه‌ر خاک، بی باوه‌رانیش ناچار ئه‌بن که له‌گه‌ل ئه‌وان سه‌ریان نه‌وی بکه‌ن و سه‌ریان بخه‌نه سه‌ر زه‌وی.

زانسته‌کانی قورئان

ئەمە بەشیکە لە ویناکردنی هونەریی لە قورئانی پیرۆزدا، ئەمە لە هیچ چامەیه‌کی نەفامیدا، لە هیچ پەخشانیکی ئەو سەردەمە و دواى ئەو سەردەمەدا، ریعایەتی ئەم جووره شتانه نەکراوه، که لە یەک کاتدا خوی گەوره خیطاب لە گەل عەقل بکات، خیطاب لە گەل رۆح بکات، خیطاب لە گەل ناخ بکات، هەستی ئینسان ببزوينیت. وشەکانی، رسته‌کانی، پیتەکانی پیکهینه‌ری وشەکانی، ئيقاع و مؤسقای ئایەتەکانی.. هەمووی بەمەبەست بیت. ئەمە بۆ خوی گەوره هیچی تیناچیت، خوی گەوره داهینه‌رو بەدیهینه‌ری زمانه‌کانه، بەدیهینه‌ری ته‌واوی هونەرەکانه، بۆیه بۆی ئاسانه که هەلبژاردنی وه‌حییە‌کەشی لە قالبیکدا بکات، که مروفه‌کان به چۆکدا بهینیت.

ماموستا ناصری سوبحانی - بەرەحمەت بیت - ئەلایت: "ئەگەر زۆریک لە راقه‌کارانی قورئان ئەوه‌یان بزانیایه که بیناوه‌ران چەنده که‌وتوونه‌ته ژیر گاریگه‌ری ئەم سورەته‌ی (النجم) و چۆن به شیوه‌یه‌کی دوور له ویستی خویان به کرنوشدا چوون، هەرگیز بیریان نه‌ئە‌کرده‌وه له‌وه که ئاوا ریوايه‌تیکی هەلبه‌ستراو بخه‌نه ناو کتیبه‌کانیان‌وه".

بەریزان! لایه‌نه هونەرییه‌که‌ی قورئان زۆر له‌مه زیاتره، یه‌کیک له‌وانه ئەوه‌یه که کورترین دارشتنی بۆ زۆرتین واتاو زانیاری کردووه، که نمونه زۆر زۆرن، بۆ نمونه بره‌گه‌یه‌کی سورەتی (هود) دینین، که تاییه‌ته به به‌سره‌هاتی توفانی نوح و کاولبوونی ئەو ناوچه‌یه‌ی نوح و قه‌ومه‌که‌ی تیدا بووه، به دیریک زۆربه‌ی دیمه‌نه‌کانی رووداوه‌که وینا ده‌کات. چی به‌سه‌ر هاتووه؟ چۆن زه‌وی ئاوی هەلمژیه‌وه لووشی داوه، چۆن ئاوی ئاسمان گیراوه‌ته‌وه، چۆن دنیا

زانسته‌کانی قورئان

وشک بوووته‌وه، چۆن کاشی به‌عه‌مه‌ل هاتوو، چۆن که‌شتی به‌سه‌ر کیوی (جودی)یه‌وه له باکوری کوردستان نیشتووته‌وه، چۆن کوتایی به‌بابه‌ته‌که هاتوو؟ هه‌موو ئه‌مه‌ی به‌ دیریک باسکردوو، کاریک که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له توانای مروّفا نیه بتوانیت ئاوا رسته‌یه‌ک ریکبات: (وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) هود/٤٤: وترا به‌زه‌وی: ئاده‌ی ئاوت هه‌لوشه‌ره‌وه، وترا به‌ئاسمان: ئاوه‌که‌ت بگره‌وه، ئا و نغرو چوو، کار جیبه‌جی بوو، که‌شتی له‌سه‌ر جودی له‌نگه‌ری گرت، وترا: سته‌مکاران له‌وه‌و لا تر بچن.

ئه‌م رسته‌کورت و پوختانه‌بو به‌سه‌ره‌اتی دوورو درێژ، به‌سه‌ره‌اتی نۆسه‌دو په‌نجا ساله‌ی نوح پیغه‌مبه‌رو نه‌ته‌وه که‌له‌ره‌قه‌که‌ی به‌نموونه، ئه‌مه‌ته‌نها میتۆدو شیوازی قورئانه.

هه‌روه‌ها هه‌لبژاردنی هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌قورئانی پیرۆزدا له‌گه‌ل مانا‌که‌ی، به‌مه‌به‌سته، جۆری پیت و وشه‌و رسته‌کانی، سازگاریه‌کی زۆریان هه‌یه له‌گه‌ل مانادا، تو سه‌یری ئایه‌تی (واللیل إذا عَسَسَ) بکه‌و به‌باشی گوئی لی بگره، هه‌ست به‌کشانی تاریکی شه‌و له‌ وشه‌ی (عَسَسَ) دا ده‌که‌یت! یان سه‌رنجی ئایه‌تی (والصبح إذا تَنَفَّسَ) بده، له‌ بیستنی وشه‌ی (تَنَفَّسَ) هه‌ست به‌شنه‌و نه‌فه‌سی ده‌مه‌وبه‌یان ده‌که‌یت!

هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌ وشه‌کانی قورئان بگریت، ئه‌و حاله‌ته‌ی تیدا‌یه. شه‌هید سه‌ید قوطب له‌ ته‌فسیری وشه‌ی (اتأقلمت إلى الأرض)، له‌ ئایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اتَّأَقَلَّمْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ؟ أَرْضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنْ

زانسته‌کانی قورئان

الْآخِرَةِ؟ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۱۰۰﴾ دلایت: "وشه‌ی (اثاقلتم) به ئاوازو زه‌نگ و مؤسیقا‌ک‌ه‌ی وینای جه‌سته‌یه‌کی قورسی که وتوو دینیت‌ه به‌رچاو، که له‌به‌ر قورسی و سه‌نگینی به زه‌ویدا نووساوه، ئه‌وانه‌ی به‌رزی ده‌که‌نه‌وه زور به زه‌حمه‌ت ده‌یجولین و بلندی ده‌که‌نه‌وه و له‌به‌ر قورسی ده‌که‌وینته‌وه سه‌ر زه‌وی." شه‌هید کاک (ناصر سوبحانی) یش له‌گه‌ل گ‌یرانه‌وه‌ی ئه‌مه‌ی سه‌ید، وشه‌ی (اثاقلتم) به ئاوازیکی تایبه‌ت ده‌خوینیت‌ه‌وه و پیت‌ه‌کان به‌گویره‌ی ده‌رهاویشته‌کان دریز ده‌کاته‌وه و دلایت: (إِنَّا قُلُّ — تُم) دووباره‌ی ده‌کاته‌وه و دلایت: وشه‌که وینای حاله‌ته‌که ده‌کات: ئه‌و که‌سه‌ی که له‌به‌ر قورسی به زه‌ویدا نووساوه، له به‌شی یه‌که‌می وشه‌که‌وه (إِنَّا) ئه‌لیی به نویلیک به‌رزی ئه‌که‌یته‌وه، که ئه‌گه‌یته پیت‌ه‌کانی (قُلُّ) ئه‌لیی له‌به‌ر سه‌نگینی و قورسی له به‌رزبونه‌وه ئه‌وه‌ستی، که ئه‌گه‌یته پیت‌ه‌کانی (تُم) ئه‌لیی نویله‌که له ژیری ئه‌ترازی و زرمه‌ی لی هه‌له‌ده‌ستی و ده‌که‌وینته‌وه سه‌رزه‌وی! یانی هه‌لبژاردنی پیت به پیتی وشه‌ی (اثاقلتم) گونجاوه له‌گه‌ل ئه‌و مانایه‌ی که ئایه‌ته‌که ده‌یه‌وینت بیگه‌یه‌نیت، هه‌روه‌ها دیاریکردنی کیشی وشه‌که‌ش سازگاره له‌گه‌ل ئه‌و وینایه که قورئان ده‌یه‌وینت به خوینه‌رو بیسه‌ری بگه‌یه‌نیت. ئه‌م ئایه‌ته‌ه باسی حالی ئه‌و دنیاوایستانه‌یه که کاتیک داوایان لی ئه‌کریت له پیناوی رینی خوادا هه‌ستن و بجولین، به‌و جور هه‌چه‌قن به زه‌ویدا و هه‌ستان به لایانه‌وه قورسه، ده‌لیی تاشه‌به‌ردن و ده‌بیت نویل بکه‌یته ژیریان و به‌رزیان بکه‌یته‌وه. ئه‌مه‌یه پیی ده‌گوتریت (ته‌صویری فه‌نی)، واته ویناکردنی هونه‌ری، که له سورته و رسته و وشه‌کانی هه‌موو قورئاندا، نومایانه.

زانسته‌کانی قورئان

ئەمە تەنھا نموونە یەكەو ئەگەر بگه‌رپینه‌وه بۆ ئەو دوو كتیبه‌ی سه‌ید قوتب (مشاهد القيامة في القرآن) و (التصوير الفني في القرآن)، ده‌یان نموونه‌ی تریان تیدایه‌. یه‌كی‌کی تر له‌ حاله‌ته‌كان، یان ویناكردنه‌كان به‌رجه‌سته‌كردنی مانایه‌ له‌ له‌فزا، بۆ نموونه‌: له‌ سوره‌تی (الأعراف) دا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ﴾، وینای توورپه‌بوونی موسا (عليه السلام) وا ده‌كات، ئەللی توورپه‌ی موسا ئەوه‌نده زۆر بووه‌، توورپه‌یه‌كه‌ هاتووه‌ته‌ ده‌نگا! ئەفه‌رمویت: كاتیک توورپه‌ی له‌ موسادا بیده‌نگ بوو! یان بۆ نموونه‌ له‌ ویناكردنی حاله‌تی دل و گوی و چاوی كه‌سانی دوورپه‌بوو دا ده‌فه‌رمویت: ﴿حَتَّمَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً﴾ دل و گوی و چاوی ئەوانت ده‌هینتیه‌ پێش چاوی پرۆسه‌ی مۆرلیدانیکیش وینا ده‌كات، كه‌ له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ ئەنجام ده‌دریت، ئەو ویناكردنه‌ هه‌رگیز به‌ ته‌عبیری ساده‌ ده‌رناكه‌ویت.

قورئانی پیرۆز له‌ كیشانی سیناریۆو تابلۆكانیدا شیوازیکی زۆر زۆر تاییه‌تی هه‌یه‌، بۆ هه‌ر پووداویك - چ له‌ رابردوو بووبیت، یان له‌ ئیستادا بیت، چ بۆ داهاوو بیت - مه‌به‌ستی بیت ویناكه‌ له‌به‌ر چاوی ئینسان بمینتیه‌وه‌، سیناریۆیه‌کی گونجاوی بۆ ده‌كیشیت، سه‌یری ئەم چه‌ند ئایه‌ته‌ بکه‌ن: ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾، ئەگه‌ر ئەم رسته‌یه‌ تەن‌ها ئەم‌ه‌نده‌ بوايه‌ كه‌ ئەفه‌رمویت: زه‌مینه‌رزهی دواپۆژ شتیکی زۆر گه‌وره‌یه‌، ئەم ئەندازه‌یه‌ زوو له‌بیری مرۆف ده‌چوووه‌، به‌لام به‌ دواي ئەو رسته‌یه‌دا وینایه‌ك بۆ گویگر یان خوینەر ده‌كیشیت، كه‌ له‌ بیر ناچیته‌وه‌، ئەفه‌رمویت: ئەو پۆژه‌ چ پۆژیکه‌؟ ئەو پۆژه‌ پۆژیکه‌ كه‌ هه‌موو دایکیکی شیرده‌ر مناله‌ شیره‌خۆره‌كه‌ی وازلیدینیت و

زانسته‌کانی قورئان

پشتی لیده‌کات، هه‌موو دایکیکی دووگیان منال‌ه‌که‌ی له‌بارئه‌چیت، خه‌لکی ئه‌بینی وه‌ک سه‌رخۆش و مه‌ست وان، ئه‌وانه سه‌رخۆش نین، به‌لام سزای خواجه به‌سه‌ریانه‌وه وا سه‌خته! یانی سی دیمه‌نت دینیه‌ته به‌رچاو: پشته‌لکردنی دایکی شیرده‌ر له جگه‌رگۆشه‌که‌ی، له‌بارچوونی سکی ئافره‌تی دووگیان، دیمه‌نی مه‌ستی و سه‌رخۆشی خه‌لکی، یانی مه‌شه‌ده‌کانت بۆ ویناده‌کات. ده‌فه‌رمویت: (يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تُدْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ). ئه‌وه‌ی یه‌ک جار گه‌یشبیت به‌ خزمه‌تی ئه‌م ئایه‌تانه ئه‌م مه‌شه‌ده‌و دیمه‌نانه‌ی له‌بیرناچیته‌وه. خو ده‌کرا به‌ ده‌سته‌واژه‌و دارپشتنی ساده‌و ساکار گوزارشت له‌مه‌ بکات، که: ڕووداوی پاشه‌پوژ سه‌خت و زه‌حمه‌ته، قورسه‌و ئازارو سزاو ناره‌حه‌تییه‌کانی زۆرن، به‌لام به‌و نمونانه‌ گرتی تایبه‌تی له‌ زیه‌نی مروّفا وینائه‌کات.

به‌شیک‌تری ئه‌م لایه‌نه هونه‌رییه‌ لایه‌نی هینانی چیرۆکه، بابه‌تی (قِصَص) و (قِصَص)ه، چونکه چیرۆکیش ده‌چیته‌ خانه‌ی هونه‌ره‌وه. له‌و لایه‌نه‌وه دوو جوړ گێرانه‌وه هه‌ن: جوړی چیرۆک و دیرۆک و داستان، که له‌ عه‌ره‌بیدا پیتی ده‌لین (قِصَّة) و کۆی ده‌بیته (قِصَص)، جوړی دووه‌م به‌سه‌ره‌ات و گێرانه‌وه‌ی ڕووداون، (قِصَص). واته گێرانه‌وه‌ی ڕووداوو به‌سه‌ره‌اته میژووویه‌کان، گێرانه‌وه‌کانی قورئانی پیروژ له‌م جوړه‌ن..

زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی سیژده‌یه‌م

چیرۆک و په‌ندو سویند له قورئانی پیرۆزدا

له‌م وانیه‌دا ئاماژه‌یه‌ک ده‌که‌ین به‌ چه‌ند بابیه‌کی وه‌ک: چیرۆک و (أمثال) له قورئانی پیرۆزدا:

بابه‌تی یه‌که‌م / چیرۆک:

به‌ نیه‌سبه‌ت چیرۆکه‌وه - که‌ هونه‌ریکه‌ هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ هه‌یه - وه‌ک له‌ وانیه‌کی پیشووتردا وتمان - دوو جۆره: یه‌که‌میان دارشتنی خه‌یالاتی چیرۆکنووس یان رۆماننووسیکه‌، که‌ چه‌ند سیناریۆیه‌ک وینا ده‌کات و ده‌یانخاته‌ قالیی چیرۆک یان رۆمانیکه‌وه.. دووه‌میان: به‌سه‌ره‌اتی راسته‌قینه‌و رۆوداوو به‌سه‌ره‌اتی میژووین، ده‌خرینه‌ قالیی چیرۆکه‌وه، یان ئەو چوارچێوه‌ هونه‌رییه‌ی که‌ پێی ده‌گوتریت: رۆمان.

له‌ قورئانی پیرۆزدا له‌ جۆری یه‌که‌میان نییه‌، واته‌ به‌و شیوه‌یه‌ بیت که‌ به‌سه‌ره‌اتیک هه‌لبه‌ستراییت و له‌ خه‌یاله‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبیت، چونکه‌ خودای گه‌وره‌ گێرانه‌وه‌کان که‌ ده‌یانگێرێته‌وه‌ هه‌موویان له‌ جۆری (قَصَص)ن، نه‌ک (قَصَص)، ئەو دوو وشه‌یه‌ جیاوازییه‌که‌یان ئه‌وه‌یه‌ که‌ (قَصَص) کۆی (قِصَّة)یه‌، به‌ مانای چیرۆک. ئەم وشه‌یه‌ - نه‌ به‌ موفه‌رد، نه‌ به‌ کۆ- له‌ قورئانی پیرۆزدا نه‌هاتوه‌، به‌لام وشه‌ی (قَصَص) خۆی موفه‌رده‌، به‌ مانای گێرانه‌وه‌ی خه‌به‌ر، یان به‌سه‌ره‌اتی واقعی که‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا چوار جار ئەم وشه‌یه‌ هاتوه‌، له‌ چوار سیاقی جیاوازا که‌ باسی به‌سه‌ره‌اتی نه‌ته‌وه‌ پیشووه‌کان - به‌ تاییه‌تی پێغه‌مبه‌ران - ده‌که‌ن.

زانسته‌کانی قورئان

ئەگەر لە سەرەتای قورئانەوه باسی بکەین: بۆ نموونه سورەتی (آل عمران) نزیکەى (٦١) ئایەتی باسی چەند ڕووداویک دەکەن، لەوانە: باسی هاوسەرى عیمران، دایکی مەریەم، زەکەریا و عیسا (علیهم السلام) و لە دایکبوونی عیساو گەورەبوونی و.. هتد، ڕیڤی زۆر ئەم باسانە دەکات، دواتر بەدوای ئەمانەدا دەفەرمویت: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ﴾ بە دنیایی ئەوى که باس کرا، بەسەرھاتی راستەقینەو (قصص)ى حەقن و راستن.

یان ئەگەر بچینە خزمەتی سورەتی (الأعراف) دەبینین که نزیکەى (١٧٠) ئایەتی باسی ئادەم و حەواو باسی پیغەمبەران نوح و ھودو صالح و شوعەیب (علیهم السلام) دەکات، دواتر باسی پیغەمبەر موسا بەسەرھاتی لەگەڵ (بنی اسرائیل) دەکات، بە دوای ھەموویاندا دەفەرمویت: ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ئەم بەسەرھاتانە بگێرەوه، بۆ ئەوى بیر بکەنەوه.

ھەرودھا لە سەرەتای سورەتی (یوسف)دا دەفەرمویت: ﴿تَحْنُ نَقْصُ عَلَيْنِكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أُوحِيَإِنَّا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ ئێمە جوانترین بەسەرھات و چیرۆک دەگێرینەوه بۆ تۆ - ئەى محەممەد، ئەى خوینەرى قورئان! - بەم وەحیەى بۆت ھاتووہ لەم قورئانە. دیارە دەزانین که خواى گەرە لە سورەتی یوسفدا ڕۆمانیکی لە ژيانى یوسف (علیه السلام) تۆمار کردووہو ھەموو مەشھەدەکان بەسەرھات و ڕووداون، نەک سیناریۆى خەیاڵاتیى و ھەلبەستراو. ئەوہیە ﴿أَحْسَنَ الْقَصَصِ﴾ەکەى که لە سەرەتای سورەتەکەوہ دەیفەرمویت.

ھەرودھا لە قورئانى پیرۆزدا سورەتیک ھەیە بە ناوى (القَصَصِ)، پانتاییەکی زۆرى تەرخان کردووہ بۆ باسی چەند نەتەوہو پیغەمبەریک، وەک: بەسەرھاتی

زانسته‌کانی قورئان

موساو فیرعه‌ون، تاوانه‌کانی فیرعه‌ون، باسی دایکی موساو هه‌وله‌کانی.. دواى ئەم به‌سه‌رهاتانه - که نزیکه‌ی (۲۵) نایه‌ت ده‌روات - باس له موسا ده‌کات که ده‌چیته لای شوعه‌یب و له‌سه‌ر داواى کچه‌کان ده‌فه‌رمویت: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾: کاتیک موسا ده‌چیته لای ئەو پیره‌ی مه‌دیه‌ن - که به رای به‌شیک له زانایان شوعه‌یبه (علیه السلام) - به‌سه‌رهات و ڕووداوه‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه شوعه‌یب فه‌رمووی: مه‌ترسه، له خه‌که‌سته‌مکاره‌کان ڕزگارت بوو. ئەمه ئەو بۆچوونه ده‌سه‌لمینیت که (قَصَص) به مانای به‌سه‌رهاتی حه‌قیقیه‌و جیا‌یه له چیرۆکی هه‌لبه‌ستراو و هه‌لچنراوی خه‌یالات.

ببگومان وه‌کو دیاره ئەم قه‌صه‌سه قورئانیانه زۆر کورت و پوخت و چرو پرن، جیاوازیان هه‌یه له‌گه‌ل چیرۆکی خه‌یالاتی چیرۆکنووس و ڕۆماننووسان، به پێچه‌وانه‌وه زۆریک له دیمه‌نه‌کان، یان مه‌شه‌ه‌دو سیناریۆی به‌سه‌رهاته‌کان په‌رینه‌راون و به‌جیه‌یلراون بۆ سه‌لیقه‌ی گوینگر یان خوینه‌ری قورئان.. بۆ نمونه له باسی یوسف پێغه‌مبه‌ردا، یان له باسی (أصحاب الکهف)دا، سه‌رنجمان داوه که ده‌یان سه‌عات بۆ سیناریۆکه‌ی دا‌ڕێژراوه، له حه‌قیقه‌تیشدا زۆریک له و ڕووداوانه ڕاستن، چونکه به‌بێ ئەوه ناکرین، بۆ نمونه له گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی یوسفدا: مشتو مری نیوان براکان باس ده‌کات، بی‌ریک وینا ده‌کات، مامه‌له‌و کرپن و کۆیله‌بوونیک ده‌خاته ڕوو، پادشایه‌ک و چه‌ندین خه‌وو پیلان و زیندان و دایه‌لوک و گه‌فتوگۆی جو‌راوجۆر ده‌گێڕیته‌وه، هه‌موو ئەمانه وینا کراون و کراون به سیناریۆ، به‌لام ناواخنی ئەمانه پریه‌تی له مه‌شه‌ه‌دو په‌رده‌ی تری هونه‌ری، که به بی‌باسکردن مرۆف دینه به‌رچاویان و باسکردنیان

زانسته‌کانی قورئان

ناوئیت. بۆ نموونه: دهنگه‌دهنگی نیوان براکان، دیاره له‌سه‌ر ئیره‌یه، قورئان توخی ناکاته‌وه. خستته ناو چاله‌بیر، دیاره بۆ یوسف نازاربه‌خش و نارچه‌ته، قورئان باسی ناکات، کرینی مالک بۆ یوسف، دیاره مامه‌له‌ی تیدا بووه، باس نه‌کراوه، هه‌روه‌ها ده‌یان دیمه‌ن و مه‌شه‌دی تر، وه‌ک: گرده‌بوونه‌ی خه‌لکی و سه‌رسام بوونیان به‌ جوانیی یوسف، بوونی مه‌زات و مامه‌له، بوونی کۆشک و ته‌لار بۆ پادشاو عه‌زیزی میصر، بوونی زیندان و کاری بیگاری و سوغره‌کیشیی، بوونی شارو لادی و بیایان، بوونی سایلۆو گه‌نجینه، بوونی کشتوکال و ده‌غلودان، بوونی ته‌عبیرچی خه‌وو فالگروه، بوونی په‌رستگاو پیاوانی ئاینیی، بوونی دیوه‌خان و میوانداری و په‌زیرایی، بوونی وه‌زیرو گزیرو سوپاو دام و ده‌زگا.. هه‌موو ئه‌مانه‌و ده‌یان مه‌شه‌دو دیمه‌نی تر له‌ ناواخنی گه‌رانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌دا له‌ سوهرتی (یوسف) دا هه‌ن، به‌لام راسته‌وخۆش باسه‌نه‌کراون.

ئه‌م هه‌له‌بژاردنه بۆ باسکردنی هه‌ندیک مه‌شه‌دو دیمه‌ن و کیشانی هه‌ندیک سیناریۆو خۆبواردن له‌ ده‌یان مه‌شه‌دی تری ناواخنی ئه‌وان و به‌جیه‌شتنیان بۆ زیه‌نی خوینه‌ر، یان بیسه‌ری قورئان، خۆی بۆ خۆی هونه‌ریکی زۆر گرنگه‌و له‌ توانای هیچ رۆماننوس و نیگارکیشیکدا نیه‌ که ئه‌و هه‌له‌بژاردنه بکات.

کاتیک قورئان به‌سه‌ره‌اتی نوح پیغه‌مبه‌ر (علیه‌ السلام) ده‌گه‌ڕێته‌وه - وه‌ک له‌ وانه‌ی (۱۲) دا وتمان - له‌ نیو دێردا به‌سه‌ره‌اتی تۆفانی نوح و چی رپوویداوه‌و چۆن ئاوی ئاسمان و زه‌وی وه‌ستاوه‌ته‌وه‌و ده‌ره‌نجامه‌که‌ی چی بووه، هه‌مووی ده‌خاته‌که‌متر له‌ دێرێکه‌وه، که له‌ حه‌قیقه‌تیشدا ئه‌گه‌ر به‌ مانا شتی تریشی بۆ

زانسته‌کانی قورئان

زیاد بکهیت، لاتنه‌داوه له حه‌قیقه‌تی ږووداوه‌که که ده‌فرمویت: (وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) هود/۴۴: و ترا به زهوی: ئاده‌ی ئاوت هه‌للو شه‌ره‌وه، و ترا به ئاسمان: ئاوه‌که‌ت بگره‌ره‌وه، ئاو نغرق چوو، کار جیبه‌جی بوو، که‌شتی له‌سه‌ر جودی له‌نگه‌ری گرت، و ترا: سته‌مکاران له‌وه‌ولاتر بچن.. توی خوینه‌ری قورئانی پیروژ، ئەگەر له‌ ناواخنی ئەمه‌دا بلیی: باران به‌ خورږهم باری، ئاوی ژیرزه‌ویش هاته‌ سه‌ر زهوی، دۆله‌کان ږږبوون له‌ ئاو، کێوه‌کان داږوشران به‌ ئاو، ږه‌زو باخ هه‌مووی تیاچوو، گونده‌کانی هه‌موو سته‌مکاران ژیر ئاو که‌وتن.. تو ئەگەر ئەم وشانه‌ زیاد بکه‌ی بۆ ږووداوه‌که، له‌ حه‌قیقه‌تی ږووداوه‌که لاتنه‌داوه، چونکه‌ ئەم دیمه‌نانه‌ی وتمانن، تیپه‌لکیشن له‌گه‌ل ئەو ږووداوه‌دا. ئەمه‌یه‌ چله‌پۆپه‌ی هونه‌ری داږشتن و هونینه‌وه‌ی ږسته‌و هه‌لږاردنی وشه‌و دیمه‌ن بۆ (قه‌سه‌ص) و به‌سه‌ره‌اته‌ قورئانییه‌کان.

بۆیه قورئانی پیروژ به‌راستی به‌ به‌لاغه‌ت و فه‌صاحه‌تیکی بی کوتایی به‌سه‌ره‌اته‌کانی گێږاوه‌ته‌وه. ئەو چه‌ند دێږه‌ی تایبه‌ت کراوه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ر (یوسف) هه‌وه - وه‌ک نمونه‌ - ده‌توانی ئەو دراما دوورو دږیژه‌ی لی دروست بکه‌یت، یان درامایه‌کی وه‌ک (أصحاب الکهف)، ئەلبه‌ته‌ من مه‌به‌ستم ئەوه‌ نییه‌ که ئەو دراماو زنجیره‌ ئەلقانه، هه‌موو وته‌و جووله‌کانی ناویان ږاست و دروستن، به‌لام خو به‌شی زۆریان شیکه‌ره‌وه‌و ږوونکه‌ره‌وه‌ی هه‌ندیک لایه‌نی هه‌شاردراوی ناو قورئانی پیروژن، که ئاماژه‌ی پینه‌کردوون، له‌به‌ر ئەوه‌ی که ئاسایین، بۆ نمونه: کاتیک ده‌فرمویت: ﴿وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ﴾، مانای وایه‌ که باسی که‌شتی ده‌کات، هه‌رچه‌ند له‌ویدا ناویشی نه‌بردووه، واته‌ ئاماژه‌ی کردووه

زانسته‌کانی قورئان

بؤ که شتییهک به بی ئه‌وه‌ی ناوی به‌ریت، یان کاتیک ئه‌لئیت: جودی، که‌واته جودی شاخیکه‌و ناوی هه‌یه، پیویستی نه‌کردوه بلئ: وایه‌و وا نیه، چونکه جودی لای خه‌لکی ئه‌و کاته مه‌علوم بووه. یان که باسی ئه‌وه ده‌کات کوری نوح په‌نا ده‌باته به‌ر لوتکه‌ی شاخیک و ده‌لئیت: من لیره پاریزراو ده‌بم و له‌وی پینی ده‌لین (لا عاصم الیوم)، مانای وایه ئه‌گه‌ر ئایه‌ته‌که نه‌شیفه‌رموویت: لافاوه‌که کیوه‌کانی گرتووه‌ته‌وه، له‌ ناواخی ئه‌و باسه‌ی کوری نوحدا ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که ته‌نانه‌ت ئاو گه‌یشتووه‌ته لوتکه‌ی کیوه‌کانیش، بویه که‌سئیک که راقه‌ی قورئانی پیروژ ده‌کات، یان ئه‌م سیناریویانه له‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی قورئاندا ده‌رده‌هینیت و ده‌یانکات به‌ فیلمیک، یان درامایه‌ک، ده‌توانیت شتانیکی له‌و بابه‌ته زیاد بکات، مادام له‌ کرۆکی رووداوه‌که‌و له‌ پیکه‌اته سه‌ره‌کیه‌کانی لاینه‌داییت. ئه‌مه‌یه نه‌ینیی پوختی و کورتیی (قه‌سه‌ص) له‌ قورئانی پیروژدا، یان ئه‌و رووداوانه‌ی که له‌ قالبی چیرۆکدا ده‌یانگێریته‌وه..

وه‌کو هه‌موومان ده‌زانین ده‌یان به‌سه‌ره‌اتی تر له‌ قورئاندا هه‌ن، که زۆر زۆرن، غه‌یری به‌سه‌ره‌اتی پیغه‌مبه‌ران، به‌سه‌ره‌اتی نه‌ته‌وه پیشووه‌کان، تیاچوونی قه‌ومی عادو ئه‌مود، باسی (ذوالقرنین)، باسی سوله‌یمان و خاتوو به‌لقیسی پادشای (سبأ)، باسی داودو ده‌یان پیغه‌مبه‌ری تر، باسی دروستبوونی دیرۆکی سه‌رزه‌وی و ئاسمانه‌کان و بوونه‌وه‌ر به‌گشتی، هه‌موو ئه‌وانه‌و ده‌یانی تر به‌سه‌ره‌اتن، میژوون، به‌لام له‌ قالبی چیرۆکدا، که ئه‌مه‌ داھینانیکی گه‌وره‌یه‌و ته‌نها له‌ قورئانی پیروژدا کراوه، که حه‌قیقه‌تی رووداوه پیشووه‌کانی له‌

زانسته‌کانی قورئان

چوارچیوهی چیرۆکا گێراونه‌ته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی گوێگر یان خوێنه‌ری قورئانی پیرۆز خیرا بگات به‌مه‌سته‌که.

بابه‌تی دووهم / (أمثال):

(أمثال) یان ئه‌وه‌ی ده‌کرئ پێی بلّین: په‌ند یان نموونه، له‌ دێرزه‌مانه‌وه‌ له‌ ناو ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بیدا هه‌بووه‌و له‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی تریشدا هه‌یه. له‌ (أمثال) دا په‌نا ده‌برێته‌ به‌ر لیچواندن (ته‌شبهه)، واته‌ بۆ باشتر تیگه‌یان‌دنی بیسه‌ر شتیک ده‌چوینریت به‌ شتیکی تره‌وه.

له‌ قورئانی پیرۆزدا ئاماژه‌ کراوه‌ به‌ نزیکه‌ی (۵۰) مه‌ته‌ل و نموونه، وه‌ک یه‌کیک له‌ ئامرازه‌کانی په‌روه‌رده‌ی ه‌زری و ره‌فتاری، به‌مه‌به‌ستی تیرامان و په‌نده‌رگرتن لیان، وه‌ک قورئان خۆی ده‌فه‌رمویت: (وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنُصْرِيهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ) العنكبوت/۴۳: ئه‌و نموونه‌و مه‌ته‌لانه‌ بۆ خه‌لکی دینینه‌وه، (به‌لام) زاناکان نه‌بن دلّیان ناده‌ن!

لێرده‌ا بۆ دلّیا‌بوونه‌وه‌ له‌ حه‌قیقه‌تی مه‌ته‌له‌کان و شوینی هینانه‌وه‌یان و وه‌رگرتنی په‌ندو عیبه‌رت لیان، چه‌ند نموونه‌یه‌ک ده‌گێرینه‌وه:

۱- خوای گه‌وره‌ بۆ ده‌رخستنی حه‌قیقه‌تی (حەق) و ناراستیبوونی (باطل)، هه‌ردووکیان ده‌چوینیت به‌ دوو شته‌وه: (باطل) ده‌چوینیت به‌ بَلَق و كه‌فی سه‌ر ده‌ریاوه، حه‌قیقش ده‌چوینیت به‌و شته‌ قورسه‌ی كه‌ له‌ زه‌ویدا، له‌ بنی ده‌ریادا ده‌مینیته‌وه. له‌ سوره‌تی (الرعد) دا ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَمَّا الرَّبْدُ فَيَذُهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ﴾: ئه‌وه‌ی كه‌ كه‌فه‌و بَلَقه، ئه‌وه‌ به‌ پووچی و بی ناوه‌رۆکی ده‌روات، به‌لام ئه‌وه‌ی كه‌ سوود به‌ مرۆف ده‌گه‌یه‌نیت، له‌ ناو زه‌ویدا

زانسته‌کانی قورئان

دهمینیتیه‌وه، له کۆتایی ئایه‌ته‌که‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾: هه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ خوا نموونه‌کان دینیتیه‌وه.

۲. له‌بابه‌تی وشه‌ی (پاک و جوان) له‌گه‌ل وشه‌ی (پیس و ناپاک)دا، نموونه‌یه‌ک دینیتیه‌وه‌و ده‌یانچوینیت به‌دره‌خته‌وه، به‌لام چ دره‌ختیک؟ ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾: ئایا نابینی که‌خوا چۆن نموونه‌ دینیتیه‌وه له‌سه‌ر وشه‌یه‌کی خاوین و پاکژ وه‌کو دره‌ختیکی پاک‌ی خاوین، که‌بنچینه‌و ره‌گو ریشه‌ی مه‌که‌م و دامه‌زراوه‌و لق و پۆپه‌کانی له‌ئاسماندا به‌ربلاون. هه‌روه‌ها ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾: نموونه‌ی وشه‌ی پیس و ناپاکیش وه‌کو نموونه‌ی دره‌ختی پیس و ناپاک وایه، که‌له‌ره‌گ و ریشه‌وه له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لکه‌ندراوه‌و به‌ملاولادا ده‌که‌ویت. ئه‌وه نموونه‌یه‌کی قورئانییه، که‌له‌سوره‌تی (ابراهیم)دا ده‌یه‌نیتیه‌وه بۆ وشه‌ی پاک و ناپاک، یان جوان و ناجوان، بۆ ئه‌وه‌ی بانگخوان، یان واعظ، یان وتارییژ، سوود له‌م مهنه‌جیبه‌ته‌ی قورئان وه‌ربگرن و بۆ به‌راورکردنی‌ه‌ق و ناحق و راست و ناراست، به‌نموونه‌ بیانیه‌ننه‌وه.

۳. له‌نموونه‌یه‌کی تر‌دا خ‌وای‌گه‌وره‌نموونه‌ی (نوری)خ‌وی‌ده‌چوینیت به‌تاقیکه‌وه‌که‌ئامرازیکی‌پروونه‌که‌وه‌ه. بۆ‌نموونه‌گ‌لۆپیک - ی‌تیدابیت، گ‌لۆپه‌که‌له‌شووشه‌یه‌کی‌بلووریدا‌بیت، شووشه‌که‌وه‌ک‌ئه‌ستیره‌یه‌کی‌مرواری‌بدره‌وشیتیه‌وه. ئه‌م‌ئایه‌ته‌یه‌کینکه‌له‌ئایه‌ته‌هه‌ره‌گه‌وره‌کانی‌ناو‌قورئانی‌پیرۆز.. له‌سوره‌تی (النور)دا ده‌فه‌رمویت: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي رُجَاةٍ الرَّجَاةُ كَأَنَّهُ كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ﴾، له‌کۆتایی‌ئایه‌ته‌که‌دا

زانسته‌کانی قورئان

ده‌فرمویت: ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾: زوریک له موفه‌سسیرو تویره‌رانی هاوچه‌رخ بوچوونیان وایه که ئەمه ئاماژه‌یه به ئەلکتریک و پروناکی کاره‌با، چونکه کاتی خوئی نمونه‌ی وا لای عه‌ره‌به‌کان هر باسی نه‌بووه، ئەگەر ته‌خه‌ییولیش کرابیت، به‌م شیوه‌یه که قورئان باسی ده‌کات ته‌جه‌سسوم نه‌کراوه، یان قورئان خه‌یاله‌که‌ی خستووته سه‌ریان، به‌لام نمونه‌یه‌کی عه‌مه‌لیی نه‌بووه له‌به‌رچاویاندا، واته تاقیک بینیته پیش چاوت، که میصباحیکی تیدا بیت، (مصباح) وه‌زنی (مفعال) له (صبح)، واته شتیکی پروناکی به‌خش، ئینجا ئەم شته پروناکی به‌خشه له شووشه‌یه‌کدا بیت، شووشه‌که‌ش وه‌کو ئەستیره بدره‌وشیته‌وه، ئەم ویناکردنه بو سه‌ده‌ی هه‌وتی زاینی، ویناکردنیکی هونه‌ریی گرنگه، به‌لام ئەم ویناکردنه تا سه‌ده‌ی بیست و تا دروستبوونی ئەلیکتریک و ته‌زووی کاره‌باو گلوپ، له واقع و حه‌قیقه‌تدا نه‌بووه، له هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌کیشدا شتی وا نه‌بینراوه، چ له سه‌رده‌می ئیسلام، چ پیش ئیسلام.. به‌هه‌رحال مه‌به‌سته‌که لیژده‌دا باسی (أمثال)ه، به دوا‌ی ئەم ئایه‌ته‌شدا ده‌فرمویت: ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ﴾: خودای گه‌وره مه‌هل و نمونه ده‌هینیته‌وه بو خه‌لکی.

٤. له نمونه‌ی چواره‌مدا خوای گه‌وره پشتیوانانی بته‌رستانی چوواندوو به خانه‌ی جالجالوکه‌وه، ئەو بیناوه‌رانه‌ی که پشت‌ده‌به‌ستن به (أولیاء)یکی خه‌یالی، (أولیاء) له زاراوه‌ی قورئاندا واته ئەوانه‌ی که پشتیان پیده‌به‌ستریت و په‌نایان پیده‌بریت. له سوره‌تی (العنکبوت)دا ده‌فرمویت ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ﴾: نمونه‌ی ئەوانه‌ی

زانسته‌کانی قورئان

که له خوار خواوه پشتوانانیک بریار ددهن بۆ خویان، وهکو ئه‌و جالجالۆکه‌یه وان که له تاری خویان خانوو دروست ده‌کن، که سووکترین و لاوازترین خانه، خانه‌ی جالجالۆکه‌یه.

5- نمونه‌یه‌کی تری قورئانی پیروژ کاریگه‌ری قورئانه بۆ سه‌ر ده‌کان، نمونه دینیته‌وه به کیویک که له ترسی خوا شه‌ق و په‌ق ده‌بیت، ده‌فه‌رمویت: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾، ده‌فه‌رمویت: ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه‌مان بناردایه‌ته سه‌ر کیویک، کیوه‌که له ترسی خوا شه‌ق و په‌ق و هه‌لا هه‌لا ده‌بوو، خوا ئه‌م نمونه‌یه‌یه‌وه بۆ خه‌لکی، بۆ ئه‌وه‌ی بیریک بکه‌نه‌وه‌و هزر و فام به‌ خه‌رج بده‌ن.

6- نمونه‌یه‌کی تری قورئان نمونه‌ی دو‌رووه‌کانه که دژی پرواداران پیلانیان ده‌گیرا، ده‌یانچووینیت به‌ که‌سێکه‌وه که ئاگریک هه‌له‌ه‌کات، به‌لام ئاگره‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌کوژیته‌وه‌و ده‌که‌و‌یته‌ تاریکیه‌وه، ده‌فه‌رمویت: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾: له شه‌ویکی تاریکدا که‌سێک ئاگریک بکاته‌وه، له ناکاو ئاگره‌که‌ی له‌سه‌ر بکوژیته‌وه، دو‌رووان به‌م شیوه‌یه‌ن، دو‌ورن له هیدایه‌تی خودایی و به‌رچا‌وروونی، دو‌ورن له نوری خوایی که‌ ریگیان بۆ رووناک ده‌کاته‌وه.

بیگومان ده‌یان نمونه‌ی تر له قورئانی پیروژدا هاتوون، که ئاماژهن به‌وه‌ی پیویسته بۆ تیگه‌یاندنی گوینگر یان خوینه‌ری قورئانی پیروژ، په‌نا ببریته به‌ر (أمثال) و نمونه‌یه‌ینانه‌وه، دیاره ئه‌مه له‌ رووی ده‌روونییه‌وه - که خوا خۆی (خه‌بیر) و شاره‌زاترینه به‌ نه‌ینییه‌کانی مروّف و زانیویه‌تی که‌ کاریگه‌ری زۆره، بۆیه له قورئاندا زۆر باسی لێوه‌ کراوه‌و په‌نای پێ براوه‌.

زانسته‌کانی قورئان

ئەمەى خوارەوەش خستەهەكى (أمثال) و نموونه‌كانه له قورئانى پیرۆزدا بو ئەو كه‌سانه‌ى بيانه‌ويت توێژينه‌وه له‌سه‌ريان بکه‌ن، يان بيانه‌ويت پينان ئاشنا بين:

١. (مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ) البقرة/١٧.
٢. (أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ) البقرة/١٩.
٣. (إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْي أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَغُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا) البقرة/٢٦.
٤. (وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ الْبَقْرَةَ) البقرة/١٧١.
٥. (مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ) البقرة/٢٦١.
٦. (فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ) البقرة/٢٦٤.
٧. (وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ائْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيئًا مِنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ) البقرة/٢٦٥.
٨. (أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ) البقرة/٢٦٦.
٩. (كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ) البقرة/٢٧٥.
١٠. (وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ) آل عمران/١٠٣.
١١. (مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتُهُ) آل عمران/١١٧.
١٢. (كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ) الأنعام/٧١.
١٣. (فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ) الأعراف/١٧٦.

زانسته‌کانی قورئان

١٤. (إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ) يونس/٢٤.
١٥. (مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيانِ) هود/٢٤.
١٦. (إِلَّا كَبَاسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ) الرعد/١٤.
١٧. (أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا) الرعد/١٧.
١٨. (مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَزَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ) إبراهيم/١٨.
١٩. (كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ) إبراهيم/٢٤.
٢٠. (وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ) إبراهيم/٢٦.
٢١. (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا) النحل/٧٥.
٢٢. (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ) النحل/٧٦.
٢٣. (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً) النحل/١١٢.
٢٤. (وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ) الكهف/٣٢.
٢٥. (وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) الكهف/٤٥.
٢٦. (فَكَأَنَّمَا حَرَّ مِنَ السَّمَاءِ) الحج/٣١.
٢٧. (ضَرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) الحج/٧٣.
٢٨. (مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ) النور/٣٥.
٢٩. (وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ) النور/٣٩.
٣٠. (أَوْ كظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ) النور/٤٠.
٣١. (مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعُنكَبُوتِ) العنكبوت/٤١.

زانسته‌کانی قورئان

۳۲. (ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ) الروم/۲۸.
۳۳. (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا) الزمر/۲۹.
۳۴. (نَظَرَ الْمُغْشِيَّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ) مجد/۲۰.
۳۵. (ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ) الفتح/۲۹.
۳۶. (كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ) الحديد/۲۰.
۳۷. (كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) الحشر/۱۵.
۳۸. (كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ) الحشر/۱۶.
۳۹. (مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ) الجمعة/۵.
۴۰. (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا) التحريم/۱۰.
۴۱. (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا) التحريم/۱۱.

بابه‌تی سینیهم / سویند خواردن (قه‌سه‌م):

له قورئانی پیروژدا به چه‌نده‌ها شت سویند خوراوه، بۆ نموونه: خوای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی ئیبراهیم (علیه‌السلام) به (ت‌بی قه‌سه‌م، به زاتی (الله) سویندی خواردوووه، له سوره‌تی (الانبیاء) دا ده‌فه‌رمویت: ﴿تَاللّٰهِ لَآكِيْدَنَّ اَصْنَآمَكُمْ﴾: پوو به نه‌ته‌وه‌که‌ی سویند ده‌خوات: سویند به (الله) پلانیکم هه‌یه دژی بته‌کانتان. نموونه‌ی (قه‌سه‌م) ی تریش زورن، له قورئاندا له ده‌یان شویندا به دروستکراوانی خوا سویند خوراوه، وه‌کو ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالصُّحْحٰی وَاللَّیْلِ اِذَا سَجٰی﴾ ﴿وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلَّی﴾ ، ﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاها وَالْقَمَرِ اِذَا تَلَاها﴾، ته‌نانه‌ت سویند خوراوه به هه‌ندیک له به‌رووبومه‌کان، وه‌کو: ﴿وَاللَّیْنِ وَالرَّیْنُوْنِ﴾، یان به هه‌ندیک له شوینه‌کان وه‌کو: ﴿وَطُوْرٍ سِیْنِیْنٍ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِیْنِ﴾.

زانسته‌کانی قورئان

حیکمه‌تی سویندخواردن به غه‌یری ناوی خوا:

سویندخواردن له قورئانی پیروژدا به چند ئامانجیک هاتووه، هه‌ندیکی بۆ (تعظیم) و گه‌وره‌یییه، وه‌کو سویندخواردن به زاتی خوا خۆی. هه‌ندیکی بۆ سه‌رنج‌راکیشانه بۆ بابه‌تانیکی که خوا خۆی مه‌به‌ستییه‌تی، خوای گه‌وره ئه‌و حه‌قه‌ی به خۆی داوه که سویند به دروستکراوه‌کانی بخوات، که ئه‌مه‌یان بۆ (تعظیم) و به‌گه‌وره‌دانان نییه، به‌لکو بۆ سه‌رنج‌راکیشانه، بۆ بیرکردنه‌وه‌یه له‌و سویندله‌سه‌رخوراوانه.

له ئه‌سلدا له رسته‌ی سویندی زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌ی (أقسم) یان (أحلف) هه‌یه، به‌لام کورتکراوه‌ته‌وه‌و ته‌نها پیتی (و) هینراوه، بۆ نمونه له جیی (أقسم بالله) ده‌وتریت: (والله)، یان له جیی (أقسم بالضحی) (والضحی) یان (واللیل) (والشمس) به‌م واوه ده‌لین: (وی) (قه‌سه‌م)، له جیگه‌ی ئه‌و فیعه‌ی (أقسم) دانراوه، که‌واته مه‌علومه ئه‌و جو‌ره سوینده بۆ (تعظیم) نییه‌و بۆ راکیشانی سه‌رنجه. هه‌ندی‌کجار له جیی واوی قه‌سه‌م پیتی (ب) و (ت) به‌کارهاتووه، وه‌ک ده‌گوترت: (والله، وبالله، وتالله).

له پروویه‌کی تره‌وه سویندخواردن به دروستکراوان بۆ خۆشه‌ویستی هاتووه، وه‌کو ئه‌وه‌ی سوره‌تی (الحجر) که ده‌فه‌رمویت: ﴿لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ وه‌ک ئه‌وه‌ی له کورده‌واریدا ده‌وتریت: به‌گیانی تو، به‌گیانی باو‌کم، به‌گیانی ئه‌ولادم، به‌گیانی فلان.. ئه‌مه بۆ خۆشه‌ویستییه، هه‌رچه‌ند بۆ ئیمه‌ باش نیه به‌کاری بینین، له‌سه‌ر ئیمه‌ واجیبه که سویند ته‌نها به خوای گه‌وره بخوین. ئه‌وه‌ش بزانی که قورئانی پیروژ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و موسلمانانی ئاگادارکردووه‌ته‌وه که سویندی زۆر نه‌خوری و هه‌رکه‌س سویندی زۆری

زانسته‌کانی قورئان

خوارد، بروای پینه‌کریت، ده‌فهرمویت: ﴿وَلَا تُطِعْ كُلَّ خَلَافٍ مَّهِينٍ﴾: گوڤرایه‌لی مه‌که له و که‌سه‌ی سویندی زور ده‌خوات و سووک و ناقابله. بویه زور سویندخواردن باش نیه، به‌لام ئە‌گەر ئینسان ناچار بوو سویند بخوات، ئە‌وه با سویند به‌غیری خوا نه‌خوات، سویند به‌ناوو صیفات‌ی‌خوا بخوات، چونکه له فرموده‌شدا هاتوو که ئە‌فهرمویت: (أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تُحَلَفُوا بِآبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيصْمِتْ)^{۲۹}، واته: قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ لیتان که سویند به‌باوکانتان بخون، هر که‌س ویستی سویند بخوات، با سویند به‌خوا بخوات، یان بیده‌نگ بیت.

شایانی باسه‌ وه‌ختی خوی سویند به‌باوک خراوه، له‌ کورده‌واریشدا ئە‌م سوینده‌ خراوه، وتراوه: به‌سه‌ری باوکم، به‌گیانی باوکم. بویه عبدالله کوری مه‌سعود- که‌ یه‌کیکه‌ له‌ موفه‌سسیره‌ گه‌وره‌کانی سه‌حابه‌ - ده‌فهرمویت: (لئن أَلْفَ بِاللَّهِ كَاذِبًا، أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَلْفَ بغيره وَأَنَا صَادِقٌ)^{۳۰}، قسه‌یه‌کی سه‌رنج‌راکیشه، ئە‌لیت: ئە‌گەر به‌درو سویندبخوم به‌خوا، زور لام خو‌شه‌ویستتره‌ له‌وه‌ی که‌ به‌راستی سویندبخوم به‌غیری خوا، واته‌ ناچارم سویندیکی درو به‌خوا بخوم، لام باشته‌ له‌وه‌ی که‌ سویند بخوم به‌غیری خوا.

بو زانیاری زیاتر: سه‌ره‌تای (۱۷) سوهرتی قورئانی پیروژ، به‌ سویندخواردن ده‌ستیان پیکردوووه‌ سویند به‌ دروستکراوان و دیارده‌ گه‌ردوونیه‌کان خراوه، که‌ بریتین له‌مانه: (وَالصَّافَّاتِ . وَالذَّارِيَاتِ . وَالطُّورِ . وَالنَّجْمِ . وَالْمُرْسَلَاتِ . وَالنَّازِعَاتِ .

^{۲۹} سه‌حیحی بوخاری، به‌ ژماره: ۶۶۶۶.

^{۳۰} الزواجر عن اقتراف الكبائر، الهیتمی، ۱۸۴/۲.

زانسته‌کانی قورئان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ . وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ . وَالْفَجْرِ . وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا . وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى . وَالصُّحَى . وَالنَّيِّبِ وَالزَّيْتُونِ . وَالْعَادِيَاتِ . وَالْعَصْرِ . لَا أُقْسِمُ بِبَيْمِ الْقِيَامَةِ . لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ) . جگه له و سویندانه‌ی له ناواخنی نایه‌ته‌کاندا هه‌ن .

ئهم بابته‌ی سویندخواردنه بویه خراوته ناو زانسته‌کانی قورئانناسی (علوم القرآن)، بۆ ئه‌وه‌ی بزانیته که تایه‌تمه‌ندییه‌کی قورئانی پیروژه، بزانیته که خوای گه‌وره خۆی دروستکاری ته‌واوی دروستکراوانه، که سویندی خواردوو به دروستکراوانی، له سۆنگه‌ی سه‌رنج‌راکیشانی بیسه‌رو خوینهری قورئانه‌وه‌یه بۆ دروستکراوانی خوا، یان هه‌ندیگ جار- وهک وتمان - بۆ خۆشه‌ویستییه، بۆ نمونه که له سوره‌تی (الحجر) دا ده‌فه‌رمویت: (لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ) سویند به گیانی تۆ- ئه‌ی محهممه‌د- ! ئه‌و (نه‌یارانه‌تان) سه‌رگه‌ردان و ویلن . ئه‌مه زیاتر سه‌رنج‌راکیشانه بۆ خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ .

ماوه‌ته‌وه ئه‌وه بزانی که - وهک وتمان - له قورئانی پیروژدا- جگه له و سه‌ره‌تایه‌ی (۱۷) سوره‌ته‌که- له ناواخنی سوره‌ته‌کاندا، سویند به ده‌یان شتی تر له دروستکراوانی خوا خراوه، به‌لام بۆ ئه‌وه‌یه که ناوه‌که بدریته به گویی بیسه‌رو خوینهره‌که‌دا، نه‌ک بۆ (تعظیم) و ته‌قدیسکردن، چونکه هه‌چ که‌س و شتیگ دوا‌ی زاتی (الله) بۆ (تعظیم) سویندی پین ناخوریته، صیفه‌تی گه‌وره‌ی هه‌ر شایسته‌ی خوایه‌و هه‌موو صیفاتیکی گه‌وره‌ی هه‌ر لای خوای موته‌عاله، به‌لام ئهم بابته‌ خراوته ناو قورئانی پیروژه‌وه - وهکو وتمان - بۆ سه‌رنج‌راکیشان .

ئهمه سی بابته که له زانسته‌کانی (علوم القرآن) دا ئاماژه‌یان پیکراوه: بابته‌ی (چیرۆک)، بابته‌ی (أمثال) و بابته‌ی سویند (قه‌سه‌م).

وانه‌ی چوارده‌یه‌م

ئیسیتیاره‌و مه‌جازو ته‌شبییه، وه‌قف و وه‌صل

له‌م وانه‌یه‌دا باسیک له (استعاره) و (مه‌جاز) و (ته‌شبییه) ده‌که‌ین، که په‌یوه‌ندی زۆریان به‌ زانستی به‌لاغه‌وه‌ه‌یه، له‌گه‌ل باسیکی (وه‌قف) و (وه‌صل) که دوو بابته‌ی گرن‌گن، باسی شیوه‌ی وه‌ستان و شیوه‌ی (استئناف) بۆ ده‌ستپیکردن له‌سه‌ر ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ ده‌که‌ن.

به‌ نیسبه‌ت بابته‌ی (استعاره) و (مه‌جاز) و (ته‌شبییه) و ئه‌وانه‌وه‌ بابته‌تیکی زۆر دوورودریژه، به‌لام کورته‌یه‌کی باس ده‌که‌ین:

(ته‌شبییه) واته‌ چوواندن، به‌و نمونه‌یه‌ ده‌لین که شتی‌ک به‌ شتی‌ک ده‌چوینریت، (موشه‌ببه‌ه‌)یک و (مشبه‌ به‌)یه‌ک هه‌یه، بۆ نمونه: تو ده‌لینت (ئه‌حمده‌ وه‌ک شیره)، ئه‌حمده‌ (موشه‌ببه‌ه‌)ه‌که‌یه‌و چوینراوه‌ به‌ شیره‌وه، شیر (مشبه‌ به‌)یه‌و ئه‌حمده‌ به‌و چوینراوه، جاری وا هه‌یه‌ ئامرازی (ته‌شبییه) له‌ رسته‌که‌دا هه‌یه، بۆ نمونه ده‌وتریت: (أحمد کالأسد)، ئه‌و پیتی (کاف)ه‌ پیتی ده‌گوتریت کافی ته‌شبییه. جاری وایه‌ ئامرازی (ته‌شبییه)ه‌که‌ لاده‌بریت، بۆ نمونه ده‌وتریت: (أحمد أسد)، واته: ئه‌حمده‌ شیره، که ئه‌مه‌یان زیاده‌ مو‌باله‌غه‌ی تیدایه.

له‌ قورئانی پیروژدا نمونه‌ی له‌م بابته‌ زۆرن، بۆ نمونه له‌ سوره‌تی (سبأ) له‌ قورئانی پیروژدا، سه‌باره‌ت به‌ که‌ره‌سته‌ دروستکراوه‌کانی سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر (علیه‌ السلام) له‌لایه‌ن سه‌ربازییه‌کانه‌وه، ده‌فه‌رمویت: (وجفان کالجواب)، واته: قازانی وایان بۆ دروستده‌کرد، که به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌وزیکی گه‌وره‌ ده‌بوون!

زانسته‌کانی قورئان

وشه‌ی (جفان) کوی وشه‌ی (جفنه)یه، به واتای قازانی گه‌وره، وشه‌ی (الجواب)یش
کوی وشه‌ی (الجابیة)یه، به واتای هه‌وزی گه‌وره.

جگه (مشبه) و (مشبه به) و (ئامرازی ته‌شبییه) له ناواخنی ئهم بابته‌دا شتیکی
تر هه‌یه که پیی ده‌لین (وَجْهُ الشَّبه)، واته ئه‌و پروانه، یان ئه‌و لایه‌نانه‌ی
لینکچوونه‌که‌ی لی دروستده‌بیئت، بۆ نموونه: تو بۆ ده‌لینت ئه‌حمده شیره؟ له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی ئازایه، که‌واته ئه‌مه بووه (وجه الشبه).

ئه‌و چوار شته‌ی باسکران ئه‌رکانی (ته‌شبییه)ن: (مشبه، مشبه به، أداة التشبییه،
وجه الشبه)، بیگومان (أداة التشبییه) - وهک وتمان - هه‌ندی‌کجار باسناکریت،
هه‌ندی‌کجاریش باسده‌کریت، هه‌ردووکی هه‌ر ده‌بیئت، به‌لام له پرووی به‌لاغییه‌وه
جوان نیه ئاماژه بکریت به (وجه الشبه)، ده‌بیئت بیسه‌ر لیی ده‌ریینت، تو که
ده‌لینت (ئه‌حمده شیره)، ده‌بیئت بیسه‌ر تیگات که چواندنه‌که له پرووی
ئازایه‌تییه‌وه‌یه، یان ده‌لینی: مسولمان ئاوینه‌ی موسلمانانه، ئه‌وه له چه‌ند
پرووه‌یه: ئاوینه وهک عیب و ناته‌واوی ده‌رده‌خات، جوانیش ده‌رده‌خات،
موسلمانیش بۆ براهه‌ی وایه. ئاوینه بیده‌نگ سه‌رنجده‌دات، موسلمانیش براهه‌ی
نازپینت. ئاوینه نه عیب و عار گه‌وره ده‌کات، نه جوانییه‌کان، موسلمانیش بۆ
براهه‌ی هه‌ر وایه.. هتد. ئه‌مانه پیی ده‌لین: (أوجه الشبه)..

به‌هه‌رحال شیکردنه‌وه‌ی ئهم بابته‌به‌ده‌ره له باسه‌که‌ی ئیمه، به‌لام ئه‌وه‌نده
هه‌یه که بزانی ئهم شیوه داپشتنه له قورئانی پیروژدا هاتوو، له‌گه‌ل
(استعاره) و (مه‌جاز) په‌یوه‌ندی هه‌یه، چونکه (استعاره) هه‌یه که جوړیکه له
مه‌جازی لوغه‌وی و نزیکه له‌م بابته‌وه، چونکه تو هه‌ر له ئه‌سلدا له هه‌ر

زانسته‌کانی قورئان

قسه‌کردنیکدا ده‌بیت حه‌قیقه‌ت بلئیت، هر شتیک وه‌کو خوی بلئیت، به‌لام جاری وا هه‌یه له‌فزیك هه‌لده‌بژیری بۆ ئه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ته‌که بگه‌یه‌نیت، تۆ که ده‌لئیت: (أسد) له‌ئسلا ئه‌و گیانداره‌یه که به‌کوردی پپی ده‌لین شیر، هه‌ندی‌کجار ئه‌یخوازی (استعاره‌ی) ده‌که‌یت بۆ حاله‌تیک، وه‌کو ئه‌و نمونه‌یه‌ی باسمان کرد، ده‌ته‌وئیت له‌ئازایه‌تیدا که‌سینک بچوئینیت به‌وه‌وه، ئه‌سلی له‌فزه‌که حه‌قیقه‌ته‌که ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام هه‌ندی‌کجار بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌ت ده‌یخووزیت، که ئه‌وه (مه‌جازو ئیستیعاره‌و ته‌شبیه‌)ی تیکه‌لده‌بیت. ری‌سای زمانی عه‌ره‌بی وایه که (مه‌جاز) به‌لیغتره له حه‌قیقه‌ت، واته: تۆ بلئیت (ئه‌حمهد شیره)، به‌هیزتره له‌وه که بلئیت (ئه‌حمهد ئازایه)، چونکه ئازایه‌تییه‌که‌ی به‌رجه‌سته ده‌که‌یت، له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌م پرۆسه‌یه بۆ چه‌ند مه‌به‌ستیکی (به‌لاغی) ره‌وانیژی ده‌کریت، وه‌ک: ته‌ئکیدکردنه‌وه‌ی مانا، به‌رجه‌سته‌کردنی ره‌وشتیک، ده‌رخستنی تایبه‌تمه‌ندییه‌ک.. له‌به‌ر ئه‌وه له‌ته‌عریفی مه‌جازدا وتووایه: به‌کاره‌ینانی له‌فزیك له‌غه‌یری جیی خۆیدا، بۆ غه‌یری مانای خوی، بی‌گومان له‌قورئاندا نمونه زوره، بۆ نمونه خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَأَمَّا مَنْ حَفَّتْ مَوَازِينُهُ ، فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾: ئه‌و که‌سه‌ی له (پاشه‌پوژ)دا ته‌رازووه‌کانی سووک بن، یانی کاری چاکی که‌م بیت، (هاویه) دایکیه‌تی، واته ئاگری بلئسه‌دار له‌دامینی ده‌گریت. خو ئه‌گه‌ر به‌کوردی مانای ئه‌م ئایه‌ته بکه‌یت: نالئیت هاویه دایکیه‌تی، به‌لام مانا‌که‌ی وایه‌و قورئان خوی مانای (هاویه‌ی) کردووه، ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ * نَارٌ حَامِيَةٌ﴾: تۆ چووزانی (ماهیة) چیه؟ ماهیه ئاگریکه هه‌لقراوه‌و سووتینه‌رو بلئسه‌داره.

زانسته‌کانی قورئان

به‌هه‌رحال باسه‌که‌مان لیره‌دا ئه‌وه‌یه که ئاگر چوینراوه به دایکه‌وه، که ئه‌مه جوړیکه له (مه‌جاز)، جاری وا هه‌یه (مه‌جاز) هکه زمانه‌وانییه، واته له رووی زمانه‌وه، له رووی وشه‌وه، وشه‌یه‌ک له جیی وشه‌یه‌کی تر به‌کاره‌یندراوه، بۆ نمونه: ده‌فه‌رمویت: ﴿يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ﴾: کاتیک هه‌وره تریشقه ده‌نگی دیت، په‌نجه‌کانیان ده‌که‌ن به گویناندا، خو له حه‌قیقه‌تدا په‌نجه‌ناکریت به گویدا، سه‌ره په‌نجه‌ده‌کریت به‌گویدا، که‌واته بۆچی ئه‌مه‌ی به‌کاره‌یناوه؟ وه‌لام ئه‌وه‌یه که قورئان ده‌یه‌ویت وینایه‌کی زور به‌لیغترمان بۆ بکات، واته ئه‌وه‌نده ده‌ترسن و ئه‌وه‌نده شله‌ژاون، خه‌ریکه هه‌موو په‌نجه‌یان ده‌که‌ن به گویناندا، بۆ ئه‌وه‌ی گوینان لینه‌بیت، نه‌ک ته‌نها سه‌ره‌په‌نجه‌کانیان!! ئه‌مه مه‌جازی لوغه‌وییه، واته شتیکی گشتیی به‌کاره‌ینراوه له باتی جوړئیک، گشتییبه‌که په‌نجه‌که‌یه، (جزء) له که سه‌ره‌په‌نجه‌که‌یه. جاری وا هه‌یه به پیچه‌وانه‌وه، ئیستیعمالی شتیکی جوړئی کراوه له باتی (کل)یک، بۆ نمونه: قورئان له سوره‌تی (الرحمان) دا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيَنْقُي وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، له باسی تیاچوونی دونیا ده‌فه‌رمویت: رووی په‌روه‌دگاری تو ئه‌ی محه‌مه‌دا! هه‌ر ده‌مینیت، رووی په‌روه‌دگار ده‌مینیت، واته په‌روه‌دگارت ده‌مینیت، به‌لام وه‌کو (مه‌جاز) (جزء)یک له (کل)یک نه‌قل کراوه، دانراوه‌که (وجه‌ی ره‌بیه، له باتی (رب)).

جاری وا هه‌یه (مه‌جاز) شیوه‌یه‌کی تر وه‌رده‌گریت، بۆ نمونه له‌فزیکی تایبته به‌کار دیت، له بری گشتییبه‌ک، بۆ نمونه: کاتیک موساو هارون ده‌چن بۆ لای فیرعه‌ون، له سوره‌تی (الشعراء) ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾: ئیمه نیردراوی په‌روه‌دگاری جیهانیانین، خوئی ئه‌گه‌ر داپرشته‌که ساکار بوایه

زانسته‌کانی قورئان

ده‌بوايه بمانوتايه: ﴿إِنَّا رَسُولَا رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، چونکه دوو کهس بوون، به‌لام له‌فزه‌که (خاص) کراوه به‌سهر (عام) داو کراوه به‌یه‌ک.

یان له‌ئایه‌تیکی تردا له‌سوره‌تی (الشوری) به‌پیچه‌وانه‌وه هاتوو، قورئان له‌باسی فریشته‌ه‌لگره‌کانی عه‌رشدا ده‌فه‌رمویت: ﴿يَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾: داوای لیخوشبوون ده‌که‌ن له‌خوا، بۆ هه‌ر کهس له‌سه‌رزه‌وییه، له‌واقعدا ته‌نها بۆ موسلمانانی سه‌رزه‌وییه، چونکه نا‌کریت فریشته‌کان داوای لیخوشبوون له‌خوا بکه‌ن بۆ هه‌رچی مروّقی سه‌رزه‌وییه، چونکه بیباوه‌رانیس ده‌گریته‌وه‌و قه‌ده‌غش کراوه داوای لیخوشبوونی خوا بکریت بۆ بیباوه‌ران. که‌واته لی‌رده‌ا به‌پیچه‌وانه‌وه له‌فزی (عام) به‌کاره‌ینراوه، مه‌به‌ست پیی له‌فزی (خاص)ه.

به‌هه‌رحال، له‌م‌بابه‌ته‌دا نمونه‌ی ئایه‌ت زۆرن، بۆ نمونه: جاری وا هه‌یه به‌سه‌به‌بگیریاوی شتی‌ک له‌باتی سه‌به‌ب به‌کاره‌اتوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌سوره‌تی (غافر) ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيُنزِلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ په‌روه‌ردگار له‌ئاسمانه‌وه رۆزی (رزق) تان بۆ ده‌نی‌ریت، له‌حه‌قیقه‌ته‌دا له‌ئاسمانه‌وه رزق نان‌یریت، باران ده‌نی‌ریت، به‌لام دیاره باران هۆکاری رزقه، ئه‌سلی سه‌به‌به‌که‌ی ته‌رک کردوو، به‌لام موسه‌به‌به‌که‌ی باس‌کردوو.

یان له‌سوره‌تی (الأعراف) دا ده‌فه‌رمویت: ﴿قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا﴾ له‌واقیعدا خوای گه‌وره لیباسی نه‌ناردوو، له‌ئاسمانه‌وه ئاوی ناردوو، به‌لام ئاوه‌که ده‌بیته هۆی سه‌ه‌وزبوون و کشتوکال و له‌هه‌ندی‌ک به‌ره‌می پروه‌کییه‌وه به‌رگ و پۆشاک دروسته‌کریت.

زانسته‌کانی قورئان

یان جاری وا هه‌یه به مه‌جاز ناوی شتیکی بردوو، ئه‌و شته نه‌تیجه‌ی شتیکی تره، بۆ نمونه: له سوره‌تی (یوسف) دا ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِنِّي أُرَانِي أَعَصِرُ خَمْراً﴾، ئه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ی بینی، وتی: من خۆم بینییه‌وه که شه‌رابم ده‌گوشی، شه‌رابم ده‌گرت. خۆ له راستیدا تری گوشیوه، نه‌ک شه‌راب، ده‌بوایه (أَعَصِرُ عِنْبًا) بو‌وایه، به‌لام نه‌تیجه‌که‌ی وتوو، یانی تری گوشین، که ده‌بیته مه‌ی (خه‌مر).

یان له دو‌عاکه‌ی (نوح) دا که دو‌عا له نه‌ته‌وه سه‌رکه‌شه‌که‌ی ده‌کات، ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِاجِرًا كَفَّارًا﴾ خوایه! ئه‌مانه له‌ناو به‌ره، تا مندالی فاجری بی‌اوه‌ریان نه‌بیته. خۆ له واقیعدا مندال که له‌دایک ده‌بیته فاجرو که‌ففارییه، به‌لام به‌ ئیعتیباری نه‌تیجه‌که‌فه‌رموویه‌تی. یان له سوره‌تی (الصافات) دا ده‌فه‌رموئیت: ﴿فَبَشِّرْهُ بِغَلَامٍ حَلِيمٍ﴾ له راستیدا مندال نابیته‌هه‌لیم هه‌تا گه‌وره نه‌بیته.

به‌م شیوه‌یه با‌به‌تی (مه‌جاز) زۆر دو‌ورودریژه، جاری وا هه‌یه ناوی مه‌حه‌لیکی بردوو، مه‌به‌ستی پی‌ی حاله‌که‌یه، بۆ نمونه: ده‌فه‌رموئیت ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾: با یانه‌که‌ی بانگ بکات، له راستیدا ئه‌هلی نادی بانگده‌کرین، نه‌ک نادی، لیره‌دا ئه‌هل چه‌زفکراوه، به‌لام له‌به‌ر (مه‌جاز) کورتکراوه‌ته‌وه. یان ده‌فه‌رموئیت: (وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ)، له راستیدا مه‌به‌ست (وَاسْأَلِ أَهْلَ الْقَرْيَةِ)یه.

یان جاری وا هه‌یه ئیسمی (حال) به‌کارده‌بریت، مه‌به‌ست پی‌ی (محل) له‌که‌یه، بۆ نمونه له سوره‌تی (آل عمران) ده‌فه‌رموئیت: ﴿فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، باسه‌که باسی به‌هه‌شته، له باتی به‌فه‌رموئیت: (ففي الجنة) که په‌حمه‌تی خوی تیدا، ده‌فه‌رموئیت: ﴿فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ مه‌به‌ست پی‌ی به‌هه‌شته، واته حاله‌که‌ی به‌کاره‌یتاوه، له‌باتی مه‌حه‌له‌که.

زانسته‌کانی قورئان

یان جاری وایه ناوی شتی بردووه به ناوی ئاله‌ته‌که، بۆ نمونله سورته‌ی (ابراهیم) دا ده‌فرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ﴾، لیره‌دا مه‌به‌ست له زمان لوغه و له‌هجه‌یه، نه‌ک ئه و پارچه‌گۆشته‌ی ناو ده‌م.

یان جاری وایه‌یه ناوی شتی بردووه، پیچه‌وانه‌که‌ی مه‌به‌سته، وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌فرمویت: ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، که ئه‌مه له زۆر شوینی تریشدا هه‌یه، ده‌فرمویت: مژده‌یان پی بده به سزایه‌کی ئازاردەر، خو له راستیدا بۆ حاله‌تی وایه مژده نادریت، به‌لکو هه‌ره‌شه ده‌کریت، به‌لام ئه‌مه مه‌جازیکی به‌هیزی تیدایه، بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر ئازاریان بدات.

هه‌روه‌ها جاری وایه‌یه رابردوو به‌کارهاتوو و داهااتوو مه‌به‌ست بووه، وه‌ک ده‌فرمویت: ﴿أَتَىٰ أَمْرَ اللَّهِ﴾ یان ﴿فَنفَخَ فِي الصُّورِ﴾ نمونه‌ی له‌م بابته زۆرن، ئه‌گه‌ر ساکار سه‌یری بکه‌یت ده‌لئیت: ده‌بوایه به صیغه‌ی موسته‌قبل بیگوتایه، به‌لام وه‌کو ئه‌وه‌ی له سه‌ره‌تای ته‌عریفه‌که‌دا وتمان، مه‌به‌ست له‌م مه‌جازو ئیستیعاره‌یه زیاتر ته‌ئکیدکردنه‌وه‌یه، کاتیک ده‌فرمویت: ﴿فَنفَخَ فِي الصُّورِ﴾ واته: دنیابن چۆن له رابردوودا ئه‌گه‌ر شتیک روویدابیت که‌س موناقه‌شه‌ی ناکات، ئیتر روویداوه، دنیابن فووکردن به شه‌پوریشدا ئاوا روو دعات. یان ﴿أَتَىٰ أَمْرَ اللَّهِ﴾ واته چۆن فرمانی خوا له رابردوودا به‌دیهااتیت، ئاوا دنیابن که فرمانی خوا له داهااتووشدا دیت، به‌لام تو که ده‌یکه‌یت به‌ کوردیی، بیگومان ده‌بیت ئه‌م تیبینیانه‌ بده‌یت، بۆیه زانیی زمانه‌ی عه‌ره‌بی گرنگه، ئه‌گه‌ر نا که‌سیک وشه به وشه ته‌رجومه‌ی بکات، به صیغه‌ی فیعلی رابردوو ته‌رجومه‌ی ده‌کات و ده‌که‌ویته هه‌له‌وه. یان جاری وایه‌یه به پیچه‌وانه‌وه، صیغه‌ی فیعلی حازری

زانسته‌کانی قورئان

به‌کار هیئاوه، به‌لام رابردووی مه‌به‌سته، بۆ نمونه: ﴿قَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ﴾؟ واته به صیغه‌ی حازر ده‌پرسیت، به‌لام مه‌به‌ستی رابردووه، مه‌شهوره که به‌نی ئیسرائیل پیغه‌مبه‌ری زورئان شه‌هید کردووه، نافه‌رموئیت: ﴿قَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ؟﴾ بۆچی پیغه‌مبه‌رانتان گوشت؟ ئه‌ی ئه‌مه بۆچی وایه؟ ئه‌وه به‌ نسیبه‌ت رابردووه‌وه زانیمان بۆ ته‌ئکیدکردنه‌وه‌یه، ئه‌ی بۆچی فیعلی (مضارع) و حال به‌کار دینیت، بۆ رابردووه؟ واته: ئیوه‌ی جووله‌که نیازتان هه‌روایه، ئیسته‌ش هه‌ر بۆتان بلوئیت پیغه‌مبه‌ران ده‌کوژن، به‌لام له‌به‌ر هه‌ندیک هۆکار، ده‌ستیان نه‌ده‌چوووه موحه‌ممه‌دی خاتم ﷺ، هه‌رچه‌نده چه‌ند جار یکیش پیلانی گوشتیان دانا. که ده‌فه‌رموئیت: ﴿قَلِمَ تَقْتُلُونَ﴾ واته: ئیسته‌ش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که پیغه‌مبه‌ران بکوژن، له‌ کاتی‌کدا پرسیاره‌که له‌سه‌ر رابردووه‌وه..

ئه‌مه پوخته‌یه‌ک بوو له‌سه‌ر (مه‌جازو ئیستعاره‌و ته‌شبییه) که په‌یوه‌ندی به‌ زانستی به‌لاغه‌و فه‌صاحه‌وه هه‌یه، به‌لام له‌ ناو قورئانی پیروزی‌شدا نمونه‌و مه‌صادیقه‌کانی هه‌ن، بۆیه هاتووه‌ته ناو زانستی قورئانناسی (علوم القرآن)ه‌وه.



زانسته‌کانی قورئان

بابه‌تی وه‌ستان و تئیه‌رین (الوقف والوصل)

بابه‌تیکی تر باسی وه‌ستان و په‌یوه‌ستکردن، یان تئیه‌رینه (الوقف والوصل)، که له زانستی (علوم القرآن) دا هه‌یه‌و له راستیدا له سه‌ده‌ی چواری کۆچییه‌وه کتیبی له‌سه‌ر نووسراوه، یه‌کیک له‌و کتیبیه‌ به‌ناوبانگانه که زۆر چرو فراوانه کتیبیکی (أبو بکر ابن الأنباری) یه‌ به‌ ناوی (ایضاح الوقف والابتداء)، باس له‌وه‌یه که چۆن بوه‌ستیت له‌سه‌ر ئایه‌تیکی؟ یان چۆن برۆیت؟ بۆ نمونه: ده‌لئیت: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ئایا له‌سه‌ر ﴿الحمد﴾ بوه‌ستین و هه‌ناسه‌یه‌ک بده‌ین، دواتر بلئین: ﴿لله رب العالمین﴾؟ ئایا ده‌کریت بلئین: ﴿الحمد لله﴾، دواتر بلئین: ﴿رب العالمین﴾؟ ئایا ده‌کریت بلئین: ﴿الحمد لله رب العالمین﴾* الرحمن الرحیم؟ یان ناکریت؟ ئه‌گه‌ر ده‌کریت کامیان جائیزه‌و کامیان ناجائزه‌و کامیان یه‌کسانه‌؟ ئایا بیکه‌یت و نه‌یکه‌یت وه‌کو یه‌ک وایه‌؟

له راستیدا زانایان له‌م بابه‌ته‌دا زۆر وردبوونه‌ته‌وه، چونکه تو قورئانی پیروز ده‌خوینیته‌وه، هه‌ناسه‌ت له شوینیکیدا کۆتایی دیت، ناچاریت بوه‌ستیت و دووباره ده‌ستپێکه‌یته‌وه، ئه‌م بابه‌ته‌ باس له‌وه ده‌کات له‌ کوئ بوه‌ستیت و له‌ کوئ ده‌ستپێکه‌یته‌وه؟ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیی ئه‌م بابه‌ته‌ چه‌ند جوړیکه‌:

جوړی یه‌که‌م: وه‌ستانی دروست (الوقف الجائر): که وه‌ستانه له‌ کۆتایی رسته‌یه‌ک که ماناکه‌ی ته‌واو ده‌بیته‌، که ده‌توانیت به‌ ته‌واویی بوه‌ستیت، ئه‌مه جائیزه‌و باشتره‌ بوه‌ستیت، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌شووه‌ستیت کیشه‌ دروستنابیت.

هی‌مای گشتیی ئه‌م وه‌ستانه له‌ موصحه‌فدا پیتی (ج)ه، که به‌ بچوکی له‌ شوینی وه‌ستانه‌که‌دا نووسراوه.

زانسته‌کانی قورن

ئەم جوړه ده‌بیته سی به‌شه‌وه:

- ۱- وه‌ستانی ته‌واو (الوقف التام): وه‌ستان له‌سه‌ر ئەو شوینه‌ی مانای ئایه‌ته‌که ته‌واو ده‌بیت، وه‌ک وه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (المفلحون) له‌ ئایه‌تی (۵) ی سورته‌ی (البقرة): ﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ئەمه لێرده‌ا وه‌صفی موته‌قی و خواناسان ده‌کات و له‌ وشه‌ی (المفلحون) دا کۆتایی به‌م باسه‌ دیت. دواتر له‌ ئایه‌تی شه‌شی دوا‌ی ئەوه‌دا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئە‌گه‌ر ورد‌بیته‌وه هه‌سته‌ده‌که‌یت که له‌م ئایه‌ته به‌دواوه په‌یوه‌ندی په‌یکه‌ری به‌ بر‌گه‌که‌ی پێش خۆیه‌وه نیه، بۆیه لێرده‌ا له‌ نیوان (المفلحون) و ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دا وه‌ستانی ته‌واو (وه‌قفی تام) ی پینده‌لین، واته به‌ ته‌واوی ده‌وه‌ستیت و هه‌ناسه‌یه‌ک ده‌ده‌یت، ئە‌گه‌ر به‌ ته‌نیا بیت، یان له‌ نو‌یزدا بیت و پینشو‌یز بیت، چونکه دوو بر‌گه‌که په‌یوه‌ندیان به‌یه‌که‌وه نییه.
- نیشانه‌ی ئەم جوړه وه‌ستانه له‌ ناو (موصحه‌ف) دا هیمای (قلی) ه، که به‌ بچوکی له‌سه‌ر دوا وشه‌ی رسته‌ی (الوقف التام) نووسراوه. ئەو هیمای (قلی) ه واته (الوقف اولی): وه‌ستان باشته‌ر.
- ۲- وه‌ستانی کافی (الوقف الکافی): وه‌ستان له‌سه‌ر ئەو وشه‌یه‌ی مانای رسته‌یه‌کی له‌سه‌ر ته‌واو بووه، له‌ رووی واتاوه په‌یوه‌ندی به‌ دوا‌ی خۆیه‌وه هه‌یه، به‌لام له‌ رووی له‌فزییه‌وه په‌یوه‌ندی نیه، وه‌کو وه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (البيت) له‌ ئایه‌تی: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ﴾ حوکم له‌م حاله‌ته‌دا ئەوه‌یه بوه‌ستیت باشته‌رو دوا‌ی وه‌ستانه‌که له‌ وشه‌ی دوا‌ی ئەوه‌وه ده‌ستپیکه‌يته‌وه.

زانسته‌کانی قورئان

۳- وهستانی په‌سه‌ندو جوان (الوقف الحسن): ئه‌وه‌یه مانای رسته‌که ته‌واو بو‌وه و له هه‌ردوو پرووی له‌فزیی و ماناوه په‌یوه‌ندی به رسته‌ی دوا‌ی خویه‌وه هه‌یه. حوکمی ئه‌مه ئه‌وه‌یه که وا جوانترو باشتره بو‌هستیت، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌شوه‌ستیت کیشه دروستنابیت، بۆ نموونه له سوره‌تی (الفاتحة) دا ده‌لیین: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾، ده‌هستین و هه‌ناسه‌یه‌ک ده‌دهین، ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾، ده‌هستین و هه‌ناسه‌یه‌ک ده‌دهین، ﴿الرحمان الرحیم﴾، ده‌هستین و هه‌ناسه‌یه‌ک ده‌دهین. هه‌رچه‌نده بیستو‌مانه هه‌ندی‌ک خوینه‌ری قورئان هه‌موو ئایه‌ته‌کانی سوره‌ته‌که به‌سه‌ریه‌که‌وه ده‌خوینته‌وه، ئه‌وه بۆ هه‌ندی‌ک کات و هه‌ندی‌ک حاله‌تی تاییه‌ت، ئاساییه، بۆ نمونه: کاتیکی دره‌نگه‌و په‌له‌ته‌و له ئیشیکدایت، به‌لام به‌مه‌رچیک ئه‌وه به‌سه‌ریه‌که‌وه خویندنه‌وه‌یه کارنه‌کاته سه‌ر خشوع و بیرکردنه‌وه‌ی ئینسان له ماناکان، بۆ ئه‌وانه‌ی عه‌ره‌بی زانن، به‌لام باشتره جوانتر وایه بو‌هستیت، چونکه فه‌رمو‌وده‌یه‌کی عائیشه - خوا لیلی رازی بیته - هه‌یه ده‌فه‌رمو‌یت: (کان رسول الله إذا قرأ قطع قراءته آية آية، يقول: بسم الله الرحمن الرحيم، ثم يقف، ثم يقول الحمد لله رب العالمين، ثم يقف..)^{۳۱} واته له نیوان هه‌موو ئایه‌ته‌کاندا ده‌هستا.

جووری دووهم: وهستانی ناجوان: (الوقف القبیح): هه‌رچه‌نده ناوه‌که‌ی ناشایسته‌یه، به‌لام به‌هه‌رحال نیسه‌ته‌ی قه‌بیحه‌که دراوته لای وه‌ستانه‌که، واته

^{۳۱} سنن الدارقطني، ۶۵۱/۱.

زانسته‌کانی قورئان

فیعله‌که له ئینسانه‌وه‌یه، به‌لام هەر بۆ ناو قورئانی پیرۆزو زانسته‌کانی قورئانناسی (علوم القرآن) وشه‌که‌م پێ جوان نیه. ئەم حاله‌ته له قورئانی پیرۆزدا نمونه‌کانی زۆرن، وه‌ک ئەم چه‌ند نمونه‌یه‌ی خواره‌وه:

له نێوان (صفه) و (موصوف) دا ناییت بوه‌ستیت، بۆ نمونه له قورئاندا له سوره‌تی (الواقعه) دا ده‌فه‌رمویت: ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ (٢٨) وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ (٢٩) وَظَلٍّ مَّمْدُودٍ (٣٠) وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ (٣١) وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ (٣٢)﴾، لێ‌رده‌دا خۆش نییه بلییت: ﴿فِي سِدْرٍ﴾ و بوه‌ستیت، دواتر بلییت ﴿مَخْضُودٍ﴾، چونکه (مخضود) صیغه‌تی (سدر) ه. یان بلییت: ﴿وَطَلْحٍ﴾، دواتر بلییت: ﴿مَنْضُودٍ﴾.. ئەمه پێی ده‌لێن: وه‌قی نا‌جوان. هه‌روه‌ها وه‌ستان له نێوان (مضاف) و (مضاف‌إلیه) دا، بۆ نمونه: ده‌لێن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، خۆش نیه بلییت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ﴾ بوه‌ستیت، دواتر بلییت ﴿الْعَالَمِينَ﴾. یان له (مالك يوم الدين)، بلییت: (مالك يوم) بوه‌ستیت، پاشان بلییت: (الدين).

هه‌روه‌ها ئە‌گه‌ر وه‌ستان بووه هۆی تێ‌ک‌دانی مانای وشه‌و رسته، ئە‌وه هه‌ر ته‌واو ناشرینترین و خراپترین جو‌ری وه‌ستانه، له‌به‌ر ئە‌وه جاری وا هه‌یه ده‌گاته‌ه‌دی ئە‌وه‌ی که کوفر دروستبیت، بۆ نمونه: له سوره‌تی (الأنفال) ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يُعْذُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾، لێ‌رده‌دا ئە‌گه‌ر له‌سه‌ر (يعوذوا) بوه‌ستیت مانا‌که تێ‌ک‌ده‌چیت، واته: به‌ پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: به‌ بێ‌ بر‌وایان بلی: ئە‌گه‌ر باوه‌رپێ‌ن و ده‌ست له‌ دوژمن‌کاری هه‌لب‌گرن و له‌ شیرک و بت‌په‌رستی ده‌ست‌بکێ‌شنه‌وه، خ‌وای گه‌وره له‌ رابردوویان خۆشه‌بیت، ﴿وَإِنْ يُعْذُوا﴾ ئە‌گه‌ر دووباره‌شی بکه‌نه‌وه! لێ‌رده‌

زانسته‌کانی قورنان

ئەم وەستانە بوو ھۆی شیواندنی مانای ئایەتەکە. کە وایوو پێچەوانە ی مەبەستی خوای گەورە، بۆیە دەبیست لەسەر وشە ی (یعودوا) نە وەستیت و بلیتیت: ﴿وَإِنْ يَعودُوا فَقَدْ مَصَّحْتُ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾: ئەگەر دووبارە ی بکەنەو، ئەو هی خوای گەورە لەگەڵ پێشینان کردوویەتی، لەگەڵ ئەوانیشدا دووبارە ی دەکاتەو، لەبەر ئەو ئەو جوۆرە وەستانانە کە مانا دەگۆریت ناجائیزە.

نیشانە ی ئەم جوۆرە وەستانە لە ناو (موصحف) دا ھیما ی (لا یه، کە بە بچوکی لەسەر دوا وشە ی رستەکە نووسراو. ئەو ھیما ی (لا یه واتە: مەوێستە. بە کورتی ئەم سێ جوۆرە وەستانانە ھەموویان دا بەشدەکرین بەسەر ھەموو حوکمەکاندا: ھەیانە حەرەم، ئەو یانە کە وەستان دەبیستە ھۆی تەفسیری ھەلە بۆ ئایەت. ھەیانە زۆر باشە کە وەقفی جوانە. ھەیانە بەینە بەینە، واتە ئەگەر بوەستی، دەبیست، نەشووستی ھەر دەبیست، کە بە نیشانە ی (ج) ئاماژە ی بۆ کراو، حالەت ھە یە ئەتوانی بوەستی، بەلام نەوستان باشترە، کە بە نیشانە ی (صلی) ئاماژە ی بۆ کراو، کە کورتکراو ی (الوصل أولى) واتە: نەوستان باشترە.

جوۆریکی تر ھە یە دەکریت بوەستیت، بۆ نمونە: دەلیتیت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، دەکریت بوەستیت، بەلام ناکریت دوا ی ئەو دەستپێکە ی تەو و بلیتیت: ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دەبیست بگەریت تەو و بۆ سەرەتای ئایەتەکە و دووبارە بلیتیت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾..

لە ھەندیک شویندا لە نزیک یە کدا دوو ھیما ھەن کە بە سێ نوقتە دیاری کراون، ئەو ئەسەر ھەر کامیان ئەتوانی بوەستیت، وەک ئەوانە ی سەرەتای سورەتی (البقرة) کە دەفەر مویت: (ألم * ذلک الکتاب لاریب * فیہ * ھدی للمتقین)، کە لەسەر وشە ی (لاریب) سێ نوقتە دانراون، لەسەر وشە ی (فیہ) ییش سێ نوقتە

زانسته‌کانی قورئان

دانراون، خوینته‌ری قورئان ده‌توانیئت له‌سه‌ر یه‌کیک له‌و دوو جیئانه بوه‌ستیئت، نه‌ک له‌سه‌ر هه‌ردووکیان.

تییینی:

پیویسته لیڤه‌دا ئاماژه به‌وه بکه‌م که ئه‌م دابه‌شکردنه‌ی (وه‌قف) و (وه‌صل) به‌ چه‌ندی جۆری تر کراوه، هه‌ندیک وتوویانه: وه‌ستان چوار جۆره: (تام، کافی، حسن، قبیح)، هه‌ندیک کردوویانه به‌ پینج جۆره‌وه: (لازم، مطلق، جائز، مجوز لوجه، مرخص ضرورة)، به‌لام ئه‌وه‌ی لیڤه‌دا دامان نا له‌ هه‌موویان گونجاوتره‌و ئه‌م ئه‌ندازه‌یه به‌ کافی ده‌زانم، چونکه ورده‌کارییه‌کی زۆرتر له‌مه‌ش هه‌یه که وه‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌ته‌کان له‌ کوئ مه‌کروه‌ه، له‌ کوئ حه‌رامه‌و له‌ کوئ واجبه‌و له‌ کوئ جائزه، هه‌موو باسکراون، ناكریئت ئیمه لیڤه‌دا هه‌موو مه‌صادیق و نمونه‌کان باسبکه‌ین، به‌لام پیویسته حوکه‌ گشتیی و بنه‌رته‌ییه‌کان بزانیین.



زانسته‌کانی قورئان

وانه‌ی پازده‌هه‌م

بابه‌تی (إسرائیلیات)، کاری وهرگیترانی قورئان، تیشکیک له‌سه‌ر زانستی (ته‌جوید)، کاری خوره‌ه‌لاتناسان له‌سه‌ر قورئان،

ده‌ستنووسه‌کانی قورئان

مه‌به‌ست له (إسرائیلیات) ئه‌و ریوایه‌تانه‌ن که له سه‌رچاوه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی (به‌نی ئیسرائیل) ه‌وه‌ گیتراونه‌ته‌وه‌و هه‌ندیکیان گویزراونه‌ته‌وه‌و بۆ سه‌رچاوه ئیسلامیه‌کان، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان که‌وتوونه‌ته‌ ناو سه‌رچاوه‌کانی میژووی ئیسلامی و ته‌فسیره‌ دێرینه‌کان.

بابه‌تی گیتراونه‌وه‌ی ئیسرائیلیات له سه‌ده‌کانی سی و چواری کۆچییه‌وه بره‌وی په‌یدا کردووه‌و به‌شیکیان ده‌ماوهم که‌وتوونه‌ته‌ شروحو ته‌وراته‌وه‌و دواتر دزه‌یان کردووه‌ته‌ ناو هه‌ندیک له ته‌فسیره‌کانیش.

زانایان به‌گشتی ئه‌م باسه‌یان کردووه‌و کردوویانه‌ به‌ سی به‌شه‌وه‌: به‌شیکیان ئه‌وانه‌ن که له‌گه‌ل سه‌رچاوه‌کانی خۆماندا یه‌ک ده‌گره‌وه‌و پیچه‌وانه‌ نین، ئه‌وانه‌ ده‌کری (استئناس)یان پینکه‌ین و سوودیان لی بینین و نه‌قلیان لیکه‌ین.

جوړیکیان به‌ پیچه‌وانه‌ی سه‌رچاوه‌کانی خۆمانه‌وه‌ن، دژن به‌ حه‌قیقه‌تیکی ئیمانی، یان عه‌قلی، یان میژووی، یان ته‌شریعی و هتد... دیاره‌ ئه‌مانه‌ ناکریت بکریته‌ سه‌رچاوه‌و بخریته‌ ناو ته‌فسیره‌کان، به‌لام به‌داخه‌وه‌ هه‌ندیکار دزه‌یان پیکراوه‌و له‌ ده‌ست موفه‌سسیره‌کان ده‌رچوووه‌و نه‌قلبوونه‌ته‌ ناو کتیه‌کانیانه‌وه‌.

زانسته‌کانی قورئان

جوړی سنییه‌میان نه‌وانه‌ن که نه دژن به سه‌رچاوه‌کانی خومان، نه موافقیشن، یانی پینچه‌وانه‌ی حه‌قیقه‌تیکی میژوویی، یان پینچه‌وانه‌ی بابه‌تیکی ته‌شریعی، یان بابه‌تیکی زانستی نین، یان دژ به عقل و لوژیک نین، زیاتر گپ‌رانه‌وهو به‌سه‌رهاتن، نه‌مانه نه‌کری (استئناس) یان پیبکریت، نه‌مانه نه‌وه‌ جوړه‌ن که له فەرمووده‌یه‌کدا ئاماژه‌یان پیکراوه، (أبو هريرة) - خوا لیلی رازی بیت - ده‌لیت: (نه‌هلی کیتاب ته‌وراتیان به زمانی عیبرانی - زمانی جووله‌که - ده‌خوینده‌وهو به زمانی عه‌ره‌بی ته‌فسیریان ده‌کرد بو نه‌هلی ئیسلام، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: (لا تصدقوا أهل الكتاب ولا تكذبوهم، وقولوا: (أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) البقرة/۱۳۶. که‌واته نه رهد ده‌کرینه‌وه، نه زور برواشیان پیده‌کریت.

نه‌مه پوخته‌ی حوکمی گپ‌رانه‌وه‌ی بابه‌ته‌کانی ئیسرائیلیاته، هرچی له ناو کتیبه‌کانی ته‌فسیردا هه‌بیت - هر له سه‌رده‌می گه‌وره‌و شیخی موفه‌سسرین (طه‌به‌ری) یه‌وه، تا کو‌تا ته‌فسیر که له‌م سه‌دانه‌ی خو‌ماندا نووسراون - نه‌وه‌ی که نه‌کریت به پیوه‌ر بو وەرگرتن و رهد‌کردنه‌وه نه‌مه‌یه که: نه‌وه‌ی به بو‌چوونی موسلمانان موخالیفه، رهدی ده‌که‌نه‌وه، هرچه‌ند سه‌نه‌دی هه‌ندیکیشیان به سه‌حیح باسی لیکراوه، چونکه جاری وا هه‌یه له ریگا‌کانی موسلمانانه‌وهو له سه‌نه‌دی راویانی موسلمانانه‌وه هاتوون، به‌لام قسه‌که به‌نی ئیسرائیلییه، وه‌کو

۳۲ سه‌حیحی بوخاری، به ژماره: (۷۳۶۲).

زانسته‌کانی قورئان

ئەفسانەى (تلك الغرائق العلى)، كه له وانهیه‌كى تاییه‌تا باسمانکرد، گوايه پیغه‌مبەرى خوا ﷺ له کاتى خویندنه‌وهى سورتهى (النجم) دا ناوى بته‌کانى بردبیت! ئەمه هیچ بنه‌مايه‌كى نیه‌و له گێرانه‌وهى نه‌يارانى ئیسلامه‌وه هاتوه‌ته ناو سه‌رچاوه‌کانى ته‌فسیری خو‌شمانه‌وه.

کارى وەرگێرانی قورئانى پیرۆز:

کارى وەرگێرانی قورئانى پیرۆز دوو جۆره: یان کارى وەرگێرانی حەرفی ژیرنووסיيه، كه ئەگەر كورتیكى (مخلّ) بیت و بیته هوى شیواندنى مانای قورئان، ئەوه جائیز نیه، هەرچەند بۆ ته‌علیمیش بیت. كهواته ئەبیت مانایه‌كى شافى و وافى ئایه‌ته‌كه‌ بده‌ت به ده‌سته‌وه، بۆیه زۆریك له زانایان وتوویانه: باشتره بوتريت: هیچ ته‌رجومه‌یه‌ك به كه‌لامى خواى گه‌وره حساب ناکريت، یانى ته‌رجمه‌ جیایه، ته‌نها ده‌قه عه‌ره‌بیه‌كه‌ى خودى قورئانى پیرۆز ده‌بیته كه‌لامى خواى موته‌عال، ته‌رجومه‌كه‌ ئەگەر سه‌د له سه‌دیش دروستبیت، هەر پێى ناوتریت: كه‌لامى خوا، هەر پێى ئەوتریت مانای كه‌لامى خوا، به‌و زمانه‌ى كه‌ قورئانه‌كه‌ى بۆ وەرگێرپاوه.

به‌ نيسبته وەرگێرپان و ماناکردنى قورئانه‌وه ده‌بیت سوود له سه‌رچاوه‌ بنه‌ره‌تیه‌كان و جئ متمانه‌کانى زمانى عه‌ره‌بى وەرگيریت، وه‌كو: (العینى) فه‌راهیدى، (معجم مقاييس اللغه)ى (ابن فارس)، (لسان العرب)ى (ابن منظور)، (قاموس المحيط)ى فه‌یروزئابادى، (مفردات ألفاظ القرآن الكريم)ى (راغبى) ئەصفه‌هانى، (معاني القرآن)ى (أبوزكريا الفراء).. كه به وردە‌کاریه‌وه چوونه‌ته ناو واناو مه‌دلولاتى موفه‌دات و زاراوه‌کانى قورئانى پیرۆزه‌وه.

زانسته‌کانی قورئان

باسیگ له ته‌جوید:

ته‌جوید، واته باشخویندنه‌وهی قورئانی پیروژن، که یه‌کیکه له‌و باب‌ه‌تان‌هی په‌یوه‌ندیی به‌ زانسته‌کانی قورئانناسییه‌وه هه‌یه. له‌ سه‌ده‌ پێش‌وه‌کان - به‌ تاییه‌تی له‌ سه‌ده‌ی یه‌ک و دوو و سێی کۆچیدا - وشه‌ی ته‌جوید به‌کارنه‌هاتووه، تا‌کو سه‌ده‌ی چوار. پێشتر وتووینانه: زانستی ته‌رتیل، یان زانستی قیرائه‌ت، یان تیلاوته. کۆنترین نوسراو له‌ زانستی ته‌جویددا چامه‌ شیعرێکی زانایه‌که به‌ ناوی (أبو مزاحم موسی الخاقانی (۳۲۵)، واته له‌ سه‌ده‌ی چواری کۆچیدا ژیاوه. ئەم زانایه له (۵۷) به‌یتدا پوخته‌کی ده‌رباره‌ی ئەحکامی قیرائه‌ت یان تیلاوته‌ی قورئان به‌ شیعر هۆنیوه‌ته‌وه، له‌ویش به‌ ناوی (حسن الأداء) باسی لیکردووه، چونکه تا ئەو سه‌له‌ش که ئەو کۆچی دوایی کردووه، باس له‌ زانستی ته‌جوید نه‌کراوه و نه‌شم‌دیوه له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌س باسی لێوه‌کردبێت. چامه‌ی ئەم زانایه به‌ ناوبانگه، به‌ ناوی (رائیة الخاقانی)، که له‌ دینا‌جه‌که‌یدا ده‌لێت:

أَقُولُ مَقَالًا مُعْجَبًا لِأُولَى الْجَجْرِ ... وَلَا فَخْرَ إِنَّ الْفَخْرَ يَدْعُو إِلَى الْكِبْرِ
أَعْلَمُ فِي الْقَوْلِ التَّلَاوَةَ عَائِدًا ... بِمَوْلَايَ مِنْ سَرِّ الْمُبَاهَاةِ وَالْفَخْرِ
وَأَسْأَلُهُ عَوْنِي عِلْمَ مَا تَوَيْتُهُ ... وَحَفْظِي فِي دِينِي إِلَى مُنْتَهَى عُمْرِي
أَيَا قَارِيءِ الْقُرْآنِ أَحْسِنْ أَدَاءَهُ ... يُضَاعِفْ لَكَ اللَّهُ الْجَزِيلَ مِنَ الْأَجْرِ

دوای ئەوه له‌ سه‌ده‌ی چه‌وتی کۆچی زانایه‌کی تر به‌ ناوی (سه‌خاوی) چامه‌یه‌کی هه‌یه ناو‌نراوه (نونیه‌ السخاوی)، که به‌م شیوه‌یه ده‌ستپێده‌کات:

يا من يروم تلاوة القرآن * * * ويرود شأو أئمة الإيتقان
لا تحسب التجويد مدا مفرطا * * * أو مد ما لا مد فيه لوان

زانسته‌کانی قورئان

هر له‌سه‌ر ئه‌و رېتم و ئاوازه‌و به‌و به‌رنامه‌یه (ابن الإثیر)ی جزیری، زانای گه‌وره‌ی باکوری کوردستان که ناوچه‌که‌ی هاوسنوره له‌گه‌ل باشوری خۆمان، ئه‌ویش چامه‌یه‌کی زۆر به‌ناوبانگی هه‌یه، که (۱۰۷) به‌یته، ئه‌ویش به‌ده‌نگی خۆش تومارکراوه. له‌هه‌ندی‌ک و لات وانه‌ی زانستی قوتابخاته شه‌رعییه‌کانه‌و فه‌قی و قوتابییه‌کانی خویندنگه‌کان له‌به‌ری ئه‌که‌ن. له‌سه‌ره‌تاکه‌یدا ده‌لیت:

يقول راجي عفروب سامع (مجد بن الجزري الشافعي)

الحمد لله وصلّى الله

على نبيه ومصطفاه

محمد وآله وصحبه

ومقرئ القرآن مع محبه

وبعد إن هذه مقدّمه

فيما على قارئه أن يعلمه

إذ واجبٌ عليهم محتّم

قبل الشروع أولاً أن يعلموا

مخارج الحروف والصفات

ليلفظوا بأفصح اللغات

محري التجويد والمواقف

وما الذي رسم في المصاحف^{۳۳}

ته‌جوید - وه‌ک هه‌ر زانستی‌کی تر- ئه‌ساسیاتی‌کی هه‌یه‌و هه‌ندی‌ک که‌مالیات و ورده‌کاریشی هه‌یه، ئه‌ساسیاتی‌که‌ی بۆ خه‌لگی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م و هه‌موو

^{۳۳} بۆ که‌سانیک بیانه‌ویت ئاشنا بین به‌م سه‌رچاوانه له‌ زانستی (ته‌جوید)دا، هه‌ردووکیان له‌ و[ب سائتی (گۆگل)دا هه‌ن، له‌ (یوتیوب)یشدا به‌ ده‌نگی خۆش تومار کراون و بلاوکراونه‌ته‌وه، ده‌توانن یه‌که‌میان به‌ ناوی (رائیه‌ السخاوی)، دووه‌میان به‌ ناویشانی (نونیه‌ السخاوی) سیرجیان بۆ بکه‌ن و بیاندۆزنه‌وه.

زانسته‌کانی قورئان

زمانه‌کان پیویسته، بۆ نمونه: ئەحکامی نونی ساکینه و تهنوین، بابەتی ئیظهارو ئیددیغام و ئیخفاو ئیقلاب، یان ئەحکامی میمی ساکن و میمی شه‌دید، بابەتی لامی شه‌مسی و لامی قه‌مەری، بابەتی مه‌دو درێژکردنه‌وه، مه‌سه‌له‌ی رپی قه‌له‌وو رپی باریک، بابەتی وه‌قف و ئیبتیدا.. ئەمانه‌ هه‌مووی بناغه‌و ئەساسیاتیکن له‌ عیلمی ته‌جوید، به‌لام به‌پاستی هه‌ندی‌کجار له‌ مه‌خاریج و ده‌رهاویشه‌ی پیته‌کاندا ته‌که‌ل‌لوف و زۆرله‌خۆکردنیک ده‌کریت، که ته‌نانه‌ت بۆ عه‌ره‌بی ره‌سه‌نی قه‌حطانیش زه‌حمه‌تی تیدا،یه، زۆر‌جار گویت لینه‌بیت له‌ مه‌خره‌جی پیتی (ض)دا چه‌ندین وانه‌ مه‌شق به‌ فیرخوازی قورئان ده‌کریت، راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه: ئەوه‌نده‌ی پیویسته که ئاماژه‌ی پیکرا، یان جیاکردنه‌وه‌ی مه‌خاریجی دوو پیتی له‌یه‌که‌چووی وه‌ک: (ض) و (ظ)، یان (ذ) و (ز)، هه‌روه‌ها به‌شه‌ پیویسته‌کانی تری زانسته‌که، به‌لام به‌ ئەندازه‌یه‌ک که نه‌بیته‌ مایه‌ی بیزاربوونی فیرخوازی قورئان و دابرا‌نی، یان ماندوو‌بوون و تۆرانی، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر حیسابی لایه‌نی په‌روه‌رده‌ی که‌سه‌که‌و ماناکردنی قورئان و وه‌رگرته‌ی ته‌علیماته‌کانی نه‌بیت، که ئەوه‌ ئەساسی مه‌به‌ست له‌ فیربوونی قورئانی پیروژه. ئەمه‌ی که باسم کرد پرووی داوه، ته‌نانه‌ت له‌ ناوه‌نده‌ عه‌ره‌بیه‌کانیشدا حاله‌تی وا هه‌بووه، بۆیه‌ باسی ده‌که‌ین، چ‌ جای ولاتیکی وه‌کو کورده‌واری.

ئه‌گه‌ر وردبینه‌وه‌ زۆر جار هیندییه‌ک یان ئینگلیزیک له‌ بناغه‌وه‌ هه‌ر ته‌له‌ففوزی هه‌ندی‌ک پیتی بۆ نایه‌ت، بگه‌ر هه‌ندی‌ک ناوچه‌ی کوردستان هه‌ن که ناتوان هه‌ندی‌ک پیت ته‌له‌ففوز بکه‌ن، بۆ نمونه‌ پیتی (عه‌ین) ده‌که‌ن به‌ (حی)،

زانسته‌کانی قورئان

یان (سین) ده‌کهن به (ئ)، ته‌نانه‌ت له هه‌ندیک ناوچه جی گۆرکی به دوو پیتی له‌یه‌کچوو ده‌کهن..

به‌م شیوه‌یه ئەم بابەتانه‌و بابەتی زانستی (قرائات)یش - که له وانه‌یه‌کی تردا باس‌مان کردوو- ئەگەر برانه‌ حاله‌تی ناسروشتی و ته‌که‌لوفیان تیکه‌وت، ئیتر له جائیزی دهرده‌چن به‌ره‌و که‌راهه‌ت، بگره‌ به‌ره‌و زیاتریش.

زانستی ته‌جوید ئەو بره‌ی که باس‌مانکرد گرنگه‌، چونکه به بی ئەو ئەندان‌ه‌یه‌، گرنگی به لایه‌نی فه‌صاحه‌ت و به‌لاغه‌تی قورئانی پیروژ کال ده‌بیته‌وه‌، چونکه قورئان به زمانی عه‌ره‌بیبیه‌و عه‌ره‌بی خۆی ئەحکامیکی تایبه‌تی هه‌یه‌، ئەم حه‌رفانه‌ مه‌خاریجیان هه‌یه‌، هه‌ندیکیان له‌یه‌که‌وه‌ نزیکن، (ذ) له (ز) نزیکه‌، (س) له (ث) نزیکه‌، (ض) له (ظ) نزیکه‌، ب‌شکه‌ونه‌ هه‌ر وشه‌یه‌که‌وه‌ مانایان له‌یه‌کتر جیاوازه‌. بۆ نموونه (نظر) و (نذر) چۆن ده‌بیت به‌یه‌ک شیوه‌ بخوینرینه‌وه‌؟ له کاتی‌کدا ماناکانیان زۆر جیاوازن و هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان پیکه‌وه‌ نیه‌. جگه‌ له‌وه‌ هه‌ندی‌کجار له‌ پیته‌کانی قورئاندا (إظهار) پیویسته‌، هه‌ندی‌کجار (إخفاء)، هه‌ندی‌ک جار (ادغام) پیویسته‌، هه‌ندی‌ک جار (إقلاب)، بۆ نموونه: پیتی (نون) که ده‌گات به (بی)، به (میم) ته‌له‌ففوز ده‌کریت، بۆیه بۆ دوو وشه‌ی (من بعد) له‌ خویندنه‌وه‌دا ده‌وتریت: (مم بعد)..

ئهمانه‌ بابەتی بنه‌ره‌تین و پیویستن، له‌وه‌ زیاتر ئەگەر زیاده‌رۆیی بکریت له‌ هه‌ندی‌ک مه‌خاریج و بابەتدا، حوکمی سوننه‌تی و جائیزییه‌که‌ی - وه‌ک وتمان - به‌ره‌و که‌راهه‌ت ده‌چیت.

زانسته‌کانی قورئان

کاری خوره لاتناسان له سهر قورئانی پیروژ

بابه‌تی چوارهم بابه‌تی کاری خوره لاتناسان له گه‌ل قورئان، که گونجاوه باسکردنی بخه‌ینه ناو زانسته‌کانی قورئانه‌وه، به‌راستی بابه‌تیکی گرنگه، له راستیدا زۆربه‌ی خوره لاتناسان به مه‌به‌ستی خراپ و به ریچکه‌یه‌کی نادروست گرنگیان به قورئانی پیروژ داوه، به تایبه‌تی له لایه‌نی وهرگێرانه‌وه، بیئاگابوون له زمانی عه‌ره‌بی، هه‌ندیکیان ئینکاری وه‌حیان کردووه، هه‌ندیکیان قورئانیان وه‌ک نووسراویکی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناساندووه، که ئه‌وانه به راستی زیانیان زیاتر بووه، هه‌ر چه‌ند زۆرجار باسی گه‌وره‌یی و گرنگی قورئانیان کردووه، به‌لام زه‌هری خۆیان رشتوووته ناو باسه‌کانیانه‌وه، دانه دانه‌یه‌کیان مونسیف بوون و وتوویانه: قورئان وه‌حی خواجه‌وه په‌یامی ئیلاهییه، ته‌نانه‌ت هه‌یانه په‌خنه‌ی له ئینجیل و ته‌ورات و کتێبه ئاسمانیه‌کانی تر گرتووه، ئه‌وانه‌ی به‌رده‌ستی خۆیان که ته‌حریف کراون و شیوینراون..

له‌م بابه‌ته‌دا گرنگ ئه‌وه‌یه که بزانی خوره لاتناسان له سه‌ده‌ی پانزه‌ی زاینیه‌وه گرنگیان به قورئان داوه، بۆ یه‌که‌م جار سالی (١٥٤٧ز) قورئان وهرگێررا بۆ زمانی ئیتالی. دوا‌ی ئه‌وه سالی (١٦١٦ز) وهرگێررا بۆ ئه‌لمانی، سالی (١٦٤١ز) وهرگێررا بۆ هۆله‌ندی، دوا‌ی ئه‌وه فه‌ره‌نسییه‌کان له سالی (١٦٤٧ز) وهریانگێرا. تا خوره لاتناسیکی ئینگلیز به ناوی (جورج سی) سالی (١٧٣٦ز) قورئانی وهرگێررا بۆ زمانی ئینگلیزی، ئه‌وه یه‌کێکه له‌وانه که ئه‌لیت: "مه‌مه‌د خۆی ئه‌و شاکاره‌ی نووسیوه" .. هه‌روه‌ها دواتر قورئان وهرگێررا بۆ ده‌یان زمان و شیوه‌زاری تری جیهانی، وه‌کو: ئوردو، مه‌لاوی، هیندی، فارسی..

زانسته‌کانی قورئان

به‌لام تا ئیستاشی له‌گه‌لدا بیته وهرگێرانیکی ته‌واو متمانه‌پیکراوی دروست بو قورئانی پیروژ له‌به‌رده‌ستدا نیه که گله‌یی له‌سه‌ر نه‌بیته و ته‌واو خاوین و زانستی بیته. راسته‌ چه‌ندین وهرگێرانی خاوین هه‌ن که به‌ زمانه‌کانی فه‌ره‌نسی و ئەلمانی و ئینگلیزین و کاری موسلمانان و دامه‌زراوه ئیسلامیه‌کان، به‌لام له‌وانه‌شدا که موکورتی زۆر هه‌یه، وه‌کو چۆن ئیستا له‌ وهرگێرانه کوردیه‌کانی خۆماندا ره‌خنه له‌سه‌ر زۆریک له‌ ته‌فسیره‌کان ده‌گیریت، وا له‌وی ره‌خنه له‌ عه‌ره‌بیه‌کانیش ده‌گیریت، له‌به‌ر ئه‌وه ناتوانی بلیته ئه‌م کتیه وهرگێرپراوه وهرگێرانی له‌ سه‌دا سه‌د ئه‌و کتیه پیروژه‌یه که پێی ده‌گوتریت قورئان، به‌لکو ئه‌کریت بلیته: ئیستیئاس و جوړیک له ئیسفاده‌ی لاوه‌کیان له ده‌کریت.

به پێی زانیاری به‌نده - که به‌دواداچوونی ئه‌م بابته‌م کردووه - هه‌ندیک کاری ته‌رجه‌مه کراون، که که‌سه‌کان جێی ئیعتمادن، به‌لام ریتمی کاره‌که‌یان گله‌یی له‌سه‌ره، وه‌کو چۆن که‌سانی دلسۆز لای خۆمان ته‌رجومه‌یان کردووه بو کوردی، یان فارسی، یان زمانه ئیسلامیه‌کان، به‌لام له‌ پووی ئیه‌تیمام و له‌ پووی پایه زانستییه‌کانه‌وه ناته‌واوی هه‌یه. له‌و بابته وهرگێرانه زۆره، خاوه‌نه‌کانیان تۆمه‌تبار ناکه‌ین، به‌لام کاره‌کانیان ناته‌واون.

ئه‌و سه‌رنجه‌ی سه‌ره‌وه ده‌ریده‌خات که ده‌بیته بایه‌خیکی زۆر بدیریت به‌ زمانی عه‌ره‌بی، بو ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ ئینسان له‌ خودی قورئان تینگات، ئه‌مه دروستترین و کورتترین ریگه‌یه، هه‌رچه‌ند وهرگێرانی قورئان بو زمانه‌کان جوړیک له ئاسانکاریش ده‌کات، بو ئه‌وه‌ی مرۆف باشترو زیاتر له قورئانی پیروژ تینگات.

زانسته‌کانی قورئان

دامه‌زراوه‌ی تاييهت به قورئان:

له ولاتی سعودیه شاروچکه‌یه‌کی تاييهت به قورئان هه‌یه، به ناوی (مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف) و سالی (۱۹۸۴ و) دامه‌زراوه و سه‌ر به وه‌زاره‌تی ئه‌وقافه و پروبه‌ره‌که‌ی (۲۵۰ هه‌زار) مه‌تر دووجایه و زیاد له (هه‌زار) کارمه‌ند کاری تیدا ده‌که‌ن. تا ئیسته له‌و شوینه‌دا قورئانی پیروژ و هرگی‌پراوه بو (۷۴) زمانی ئاسیایی و ئه‌فریقی و ئه‌ورپی و ملیونه‌نا نوسخه‌یان لئ چاپکردووه، وه‌ک: ئوردی، ئازهری، فارسی، مالیزی، ئه‌نده‌نوسی، ئویگوری، چینی، کوری، پرووسی، یابانی، ئیسپانی، ئه‌لبانی، ئه‌لمانی، ئینگلیزی، سویدی و ته‌نانه‌ت کوردی و.. هتد، ئه‌توانین بلیین زمانیکی سه‌ره‌کیی نه‌ماوه که قورئانی پیروژی بو ته‌رجومه نه‌کراییت، مه‌گه‌ر ئه‌و نه‌ته‌وه بچووکانه‌ی که له زمانی نه‌ته‌وه دراوسیکانیان تیده‌گه‌ن و پیویستیان پی نه‌بووه.

ده‌ست‌نوسه‌کانی قورئانی پیروژ:

بابه‌تی پینجه‌م باسی مه‌خطوطاتی قورئانه، پینستر باسمان لیکرد که له سه‌رده‌می خه‌لیفه عوسماندا چه‌ند نوسخه‌یه‌کی قورئان به ناوی (نوسخه‌ی دایک) و ئه‌ساسی نووسران و دابه‌شکران به پایته‌ختی هه‌ریمه‌کانی ئه‌وکاته‌دا، که هه‌ندیک وتوویانه چوار نوسخه بوون و هه‌ندیک وتوویانه پینج و هه‌شه وتوویه‌تی شه‌ش یان هه‌وت دانه بوون، ئه‌وانه نیراوان بو شاره‌گه‌وره‌کانی ئه‌و کاته، وه‌ک: به‌غداو به‌صره و قاهره و دیمه‌شق و کوفه و مه‌که‌ه و مه‌دینه. ئه‌م نوسخانه هه‌ندیکیان ماون، هه‌ندیکیشیان تیاچوون، ئیستا هه‌ندیک له‌وانه له

زانسته‌کانی قورئان

ئەستەنبول و کتیبخانەى نیشتمانیی پاریس و کتیبخانەى مەرکەزى قاهیرە و مەراکش و بەغدا ماون.

هەموو ئەو خەتە کۆنانەى ئەو قورئانەیان پى نووسراونەتەو، خەتى کوفین و هیچ خالەبەندى و فاصلە و حەرەکات و مەددو ئەو شتانەیان تیدا نیه، تەنھا سەرەتای نیوان ئایەتەکان جیا کراونەتەو و سەرەتای سوره‌تەکان هینراونەتە سەر دێر. دواتر لە نیوان هەر دوو ئایەتدا سى نوقته دانرا، دواى ئەو هەش خال بۆ پیتەکان و ناوێشانى سورهت زیاد کرا. ئەبوئەسودى دوئەلى - که سالى (٦٩ک) وەفاتى کردوو - نیشانەى مەددى زیاد کرد، دواى ئەو خەلىلى کورپى ئەحمەدى فەراھىدى - که لە سەدەى دوودا بوو و سالى (١٧٠ک) کورچى دواى کردوو - هەمزە و شەدەدى زیاد کردو بۆ جیاکردنەو هەمزە و شەدەدە هەندىک رەنگى زەردو سوورو ئەوانەى بەکارهینا. بزوینەکان (حرکات) بە رەنگى سوور دەنووسران، رەنگى شین بەکارهات بۆ (إماله).

جى ئاماژەىە که لە سەدەى چوارى کورچىیەو کتیب لەسەر ئەم بابەتە نووسراون، بۆ نمونە: کتیبى (المصاحف)ى ابن أبى داودى سجستانى، یەکه م کتیبە باسى حەرەکات و نوقته و ئەو بابەتە بکات.

سەبارەت بە نوسخەى موصحەفە کۆنەکان لە موزەخانەى دیمەشقدا موصحەفینک هەیه که سالى (٢٩٨ک) نووسراو و زۆر زۆر کۆنە. موصحەفینکى تر هەیه (٣٠٧ک)ى لى نوسراو، که وا گومان دەبریت خەتى عەلى کورپى ئەبو طالب بىت - رەزای خواى لى بىت - هەر و هەا لە مەکتەبەى شارى پاریس و لە بەرلین و بەغداو میونىخ و تاران، قورئانى دەسنوسى سەدە پيشوووەکان زۆرن.

زانسته‌کانی قورئان

دوا خال که لیره‌دا ئاماژه‌ی پییکه‌م باسی پارچه قورئانیکه که له شاری (بیرمینگه‌ام)ی ولاتی به‌ریتانیا هه‌لگیراوه‌و پاریزراوه. نوسخه‌که به‌شیکه له سوره‌ته‌کانی (الک‌هف) و (مریم) و (طه)یه‌و تیمیک‌ی زانستی زانکوی ئوکسفورد به کاربونی تیشکدار ئیشیان له‌سه‌ر کردووه‌و ده‌رکه‌وتووه که ته‌مه‌نی نووسینه‌وه‌ی (۱۳۷۵) ساله. واته: یان تایبه‌ته به سه‌رده‌می خودی پیغه‌مبه‌ری خواه ﷺ، یان چه‌ند سالیک دوا‌ی ئه‌و، که ده‌کاته سه‌رده‌می عوسمانی کوری عه‌فان، خوا لئی رازی بیت، چونکه نوسخه‌که نه خالبه‌ندی تیدایه، نه هه‌ره‌کاتیشی تیدایه، نوخته‌ی پیته‌کانیشی تیدا نیه، ئه‌توانین بلین: کۆنترین نوسخه‌ی متمانه‌پیکراوی قورئانه که له‌سه‌ر زه‌وی ماوه‌ته‌وه.

ئه‌م پارچه ده‌ست‌نووسه‌ی قورئان کاتی خوی قه‌شه‌یه‌کی مه‌سیحی عیراقی، له نزیک گوندیکی شاری موصل دۆزیویه‌ته‌وه‌و بردوویه‌تی بۆ شاری له‌ندن. گرنگ ئه‌وه‌یه که ده‌قاوده‌ق به‌راوردیان کردووه به قورئانی ئیستا، یه‌ک پیتی زیادو که‌می تیدا نیه‌و به ته‌واویی هاوشیوه‌ی موصله‌فه‌کانی به‌رده‌ستمانه.

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزو وشه‌و پیته‌کانی:

بابه‌تیک‌ی تر باسی ژماردن‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزه، له کتیبه‌ دیرینه‌کاندا ده‌رباره‌ی ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان، چه‌ندین قسه‌ کراوه، چونکه پرۆسه‌ی ژماردن به ده‌ستی بووه‌و پشتیان به ژماردن‌ی چاو به‌ستووه، زۆریک له‌و ژماردانه‌ هه‌له‌یان تیدا بووه. ئیسته که ئه‌م پرۆسیسی سی‌رجی ئه‌لیکترۆنی و گه‌رانی کۆمپیوته‌رییه‌ داها‌تووه، کاره‌که ئاسان بووه.

زانسته‌کانی قورئان

به‌پی نوسینه‌وه‌ی قورئانه‌کان، کوفیه‌کان ژماره‌یه‌کیان وتووه، به‌صریه‌کان ژماره‌یه‌کیان وتووه، شاره‌زا مه‌ککی و مه‌ده‌نییه‌کان ژماره‌یه‌کیان وتووه، هه‌روه‌ها شامی و حمصیه‌کانیش ژماره‌یه‌کی تریان وتووه. هه‌یه وتوویه‌تی قورئان (۶۰۱۷) ئایه‌ته، هه‌یشه وتوویه‌تی (۶۲۱۴) ئایه‌ته، هه‌ندیکیش وتوویانه: (۶۲۱۹) ئایه‌ته، هه‌یه تا ژماره‌ی (۶۲۳۲) چوو، که له‌وه ئه‌چئی ئه‌مه‌یان دروستترین ژماره‌ بیته، که له‌م دوا‌ییانه به‌ پیی پرۆسه‌ی گه‌رانی ئه‌لیکترۆنی ئایه‌ته‌کان ژمیردراون، دیاره‌ ئه‌مه به‌ بی رسته‌ی (بسم الله الرحمن الرحيم) ی سه‌ره‌تای سورته‌کان، چونکه به‌وانه‌وه ژماره‌ی ئایه‌ته‌کان ده‌گاته: (۶۳۴۸)، وشه‌کانی قورئانیش (۷۷۴۳۷) وشه‌ن، پیته‌کانیش نزیکه‌ی (۳۲۰۰۰۰) پیتن، به‌ جیاوازی هه‌ندیک ورده‌کاریی که له‌ نوسینه‌وه‌کاندا ده‌رئه‌که‌ویت.

کاتی خۆی له‌ سه‌ده‌ی پینجی کۆچیدا کتیبیک باسی ئه‌م بابته‌ی کردوو به‌ ناوی (البيان في عد آي القرآن)، نووسراوی عثمان بن سعید، أبو عمر الدانی (۴۴۴)، که ژماره‌ی سورته و ئایه‌ته‌کان و ژماره‌ی پیته‌کانی وتووه، دیاره ورده‌کاریی زۆر تیندا نیه، چونکه ئه‌و کاته پرۆسه‌ی ژماردنه‌که زۆر زه‌حمه‌ت بووه.



زانسته‌کانی قورئان

هه‌ندیک ږیوایه‌تی ناراست و لاواز دهرباره‌ی قورئانی پیرۆز

دوا بابه‌ت له‌م زنجیره‌ بابه‌تانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ناو هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی خۆماندا له‌ سه‌رچاوه‌کانی ئه‌هلی سوننه‌ت - بیجگه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی شیعه‌کان - ئاماژه‌ کراوه‌ به‌ هه‌ندیک ږیوایه‌ت که‌ به‌ راستی لاوازن، هه‌رچه‌ند سه‌نه‌دی هه‌ندیکیان سه‌حیحه‌، به‌لام ناوه‌رۆک و مه‌تتیاں پێچه‌وانه‌ی هه‌ندیک راستی و چه‌قائیه‌. یه‌کینک له‌وانه‌ به‌ ده‌می ئه‌بو موسای ئه‌شعهریه‌وه‌ گێڤراوه‌ته‌وه‌، که‌ گوایه‌ سوهره‌تیک هه‌بووه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی سوهره‌تی (التوبه‌)، ده‌لێت: هه‌موویمان له‌بیر چوووه‌وه‌، جگه‌ له‌ چه‌رفیک یان دوو چه‌رفی نه‌بیت؟! ئه‌ویش ئه‌و ده‌قه‌ بوو که‌ ده‌لێت: (لو کان لاین آدم وادیان من ذهب، لابتغی إلیهما ثالثا، ولا یملء جوف ابن آدم إلا التراب): ئه‌گه‌ر مرۆڤ پری دوو دۆل زێڤی هه‌بیت، هه‌ول ئه‌دات بۆ سه‌ینه‌م، سکی مرۆڤ هه‌یچ پری ناکات، خۆل نه‌بیت. ئه‌مه‌ له‌ موسنه‌دی ئه‌حه‌مه‌دا هاتوه‌.

هه‌روه‌ها ئاماژه‌ کراوه‌ به‌وه‌ که‌ گوایه‌ سوهره‌تی (الأحزاب) (٢٧٥) ئایه‌ت بووه‌و دوو سه‌د ئایه‌تی ڤویشتوووه‌ که‌میکی ماوه‌ته‌وه‌، وتیان یا أبو موسی! باشه‌ چۆن سوهره‌تیک دووسه‌د ئایه‌تی ئه‌روات و ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌مینه‌ته‌وه‌؟ گوایه‌ وتوویه‌تی: به‌لی، قورئانیک زۆر ئاواي لیها‌توووه‌!! هه‌روه‌ها وتراوه‌: سوهره‌تی (المطوفین) به‌ ئه‌ندازه‌ی سوهره‌تی (البقره‌) بووه‌و ته‌نها چه‌وت ئایه‌تی ماوه‌ته‌وه‌. به‌رێزان! له‌ کاتیکدا ئه‌م ږیوایه‌تانه‌ به‌ دم (أبو موسی) وه‌ هه‌ن، خوا لێی رازی بیت، پێشه‌وا (باقلانی) ده‌لێت: "ئهو ږیوایه‌تانه‌ پووچ و باتلن، بۆیه‌ له‌ خودی (أبو موسی) وه‌ ده‌گێڤرێته‌وه‌، ده‌لێت: ئه‌بو موسا ئاماژه‌یه‌کی بۆ قورئان

زانسته‌کانی قورئان

کردووو و تئوویه‌تی: (إِنْ هَذَا الَّذِي بَيْنَ اللّٰوْحِيْنَ هُوَ جَمِيْعُ كِتَابِ اللّٰهِ الَّذِي اُنزِلَ، وَأَنَّهُ مَرْسُوْمٌ عَلٰی مَا اُنزِلَ، وَأَنَّهُ كَانَ يَقرَأُ وَيَقْرَأُهُ وَيَلْقَنَهُ، مِنْ غَيْرِ قَدْحٍ فِيْهِ وَلَا وَصْفٍ لَهُ، بِزِيَادَةٍ وَلَا نَقْصَانٍ: ئه‌وهی له نیوان ئه‌م دوو به‌رگه‌دایه، هه‌موو ئه‌و کتیبه‌یه که خوی گه‌وره ناردی، چۆن نیردراره‌وه، هه‌ر وا نوسراوه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ وای ئه‌خوینده‌وه، به‌که‌سانی تریش وای پی ئه‌خوینده‌وه و خه‌لکی فی‌رده‌کرد، به‌ بی زیادو که‌م!^{۳۴} ئه‌بو موسا له کاتیکدا ئه‌مه ده‌لیت، که‌چی ئه‌و ریوایه نامۆیانه به‌ده‌مییه‌وه هاتون.

یان له (المصنفی) (عبد الرزاق) دا هاتوو، گوایه خاتوو عائیشه‌ی دایکی باوه‌رداران و تئوویه‌تی: "سویند به‌خو! ده‌رباره‌ی شیردان به‌ مندا، ئایه‌ت دابه‌زی، که‌ ده‌ گوژمه شیردان به‌ مندا، ده‌بیته‌ هۆی مه‌هره‌م بوون، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی په‌جمی موحصه‌ن، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ هاوسه‌ردار بیت - ژن بیت یان پیاو- ده‌بیته به‌رداران بکریت، ئه‌و ئایه‌تانه له پارچه‌یه‌کدا له ژیر پیخه‌فه‌که‌ی مندا بوون، کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کۆچی دواپی کرد، ئیمه سه‌رقالی کۆچی ئه‌و بووین، گیانداریک هاتوو ئه‌و ئایه‌تانه‌ی خوارد" !! به‌داخه‌وه که‌ ئه‌م جووره ریوایه‌تانه هاتونه‌ته‌ ناو سه‌رچاوه‌کانی ئیمه‌وه.

هه‌روه‌ها ریوایه‌تیک گوایه له ئه‌بویه‌که‌روه هاتوو: (كان مما نزل: لا ترغبوا عن آبائكم، فإنه كفر بكم أن ترغبوا عن آبائكم)، یان ئه‌نه‌سی کوری مالیک

^{۳۴} الانتصار للقرآن، الباقلائی، ۱/ ۴۰۴.

زانسته‌کانی قورئان

دهلئت: دهرباره‌ی شه‌هیدانی بیرى مه‌عونه، قورئانئىكى زور دابه‌زى، دواى نه‌سخ كرايه‌وه.

من ليرهدا بو ئه‌وه‌ى قسه‌ى خوم نه‌كه‌م، قسه‌ى زانايانتان عه‌رز كه‌م، ده‌لئيم: زورئىك له‌ ئه‌هلى ته‌حقيق ئه‌لئین: ئه‌م سه‌نه‌دانه، يان لاوازن، يان هه‌لبه‌ستراون، يان ئه‌گه‌ر سه‌نه‌دیشيان راستبیت، مه‌تنيان كيشه‌ى تىدایه‌و پشتيان پینابه‌ستريت، يان رپوايه‌تى (آحاد)ن و عيلمى يه‌قینى ناگه‌يه‌نن و دلنیاى نابه‌خشن.

پیشه‌وا باقلانى - كه‌ يه‌كئىكه‌ له‌ ئىمامه‌ گه‌وره‌كان و به‌ شىخى ئه‌هلى سوننه‌ت ناسراوه‌- له‌ كتیبى (الانتصار للقرآن) به‌ دوورو دريژى پهدى ئه‌مانه‌ ده‌داته‌وه‌و ده‌لئت: "وجملة القول في ذلك أن جميع هذه الروايات أخبار آحاد لا سبيل إلى صحتها والعلم بثبوتها، ولا يخيل لنا أن ننسب إلى أحد من الصحابه

ومن دونهم، إثبات قرآن زائد على ما في أيدينا، أو نقصانا منه بمثلها" واته:^{٣٥}
پوخته‌ى قسه‌ ئه‌مه‌يه‌ كه‌ ته‌واوى ئه‌م رپوايه‌تانه‌ ئه‌خبارى ئاحادن، هيج رپيه‌ك نيه‌ بو ئه‌وه‌ى به‌ دروست بزانیين، يان زانیاری له‌سه‌ر سه‌لماندنيان هه‌بیت، نایه‌ت به‌ خه‌يالیشماندا كه‌ سه‌حابه‌، يان دواى سه‌حابه‌، له‌ تابعين، ئه‌وه‌ بسه‌لمیئین كه‌ قورئانئىك هه‌بیت، زیاتر له‌وه‌ى له‌ به‌رده‌ستماندايه‌، يان كه‌متر له‌وه‌ى له‌به‌رده‌ستماندايه‌.

^{٣٥} الانتصار، الباقلانى، ٤٢٩/٢.

زانسته‌کانی قورئان

هه‌روه‌ها ده‌لیت: "جميع ما يروى من خبر أبي موسى وعائشة وغيرهم،

أخبار أدلة ضعاف لا يرتفع بها، فسقط ما قالوه" ^{۳۶} واته: هه‌موو ئه‌وه‌ی له ئه‌بو موساو عائیشه‌ی ده‌گێڕنه‌وه. له‌وانه‌ی پێش که‌می‌ک با‌سمان‌کردن و غه‌یری ئه‌وانه . هه‌والی به‌لگه‌که‌لیکی لا‌وازن، هه‌چیان پێ راستنا‌کړیته‌وه، بۆیه هه‌رچیان له‌و باره‌یه‌وه و توه‌ووه داده‌که‌و‌یت و وه‌رنا‌گيریت.

دواى ئه‌وه ئه‌شلیت: "ولیس علی جدید الأرض أجهل ممن یظن أن الرسول والصحابة كانوا جميعا یهملون أمر القرآن ویعدلون عن تحفظه وإحرازه ویعولون علی إثباته فی رقعة تجعل تحت سریر عائشة وحدها، وفی رقاع ملقاة

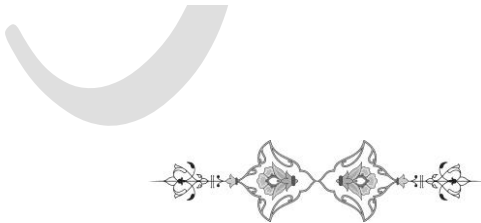
ممتنه‌ حتى دخل داجن الحی فأكلها.." ^{۳۷} واته: له‌سه‌ر پ‌ووی سه‌ره‌زه‌وی له‌و که‌سه نه‌فامتر نیه که‌ گومان به‌ریت به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌حابه‌کان هه‌موویان، که‌ قورئانیان ئیهمال کردووه له‌ پاراستن و هه‌لگرتنی و لایاندایی بۆ جی‌گێرکردنی، (گوایه) له‌ ناو پارچه‌یه‌کدا به‌ ته‌نها خسته‌بیتیا‌نه ژیر پیخه‌فه‌که‌ی عائیشه، (واته: له‌ هه‌چ شوینیکی تر نه‌بیت)، یان له‌ چه‌ندین پارچه‌ی تردا به‌ بێ ریز هه‌لگیراییت و سووک سه‌یرکراییت و له‌ شوینانیک فری دراییت، تا‌کو گیانداریکی گه‌ره‌ک بیت و بیخوات!؟ له‌سه‌ر زه‌وی له‌و که‌سه نه‌فامتر نیه که‌ ئاوا بی‌ربکاته‌وه!

^{۳۶} هه‌مان سه‌رچاوه، ۱/ ۴۱۲.

^{۳۷} هه‌مان سه‌رچاوه، ۱/ ۴۱۲.

زانسته‌کانی قورئان

به‌نده بؤیه قسه‌ی ئیمامی (باقلائی)م هینا، چونکه لای هموو زانایان که سایه‌تییی کی په‌سهنده و کهس گله‌یی له‌سه‌ری نه‌بووه و ئه‌و کتیبه به‌بایه‌خه‌ی - که (الانتصار للقرآن)ه و دوو به‌رگی (۷۰۰) لاپه‌ره‌یییه و ئه‌و قسانه‌ی تیدایه که له‌سه‌روه هینامانن - یه‌کیکه له‌و کتیبانه‌ی که زۆر پیویسته ئه‌هلی زانست شاره‌زای بن.



زانسته‌کانی قورئان

کوتایی وانه‌کانی زانسته‌کانی قورئانناسی

له کۆتاییدا ئەم بابەتانه‌ی که عه‌رزم کردن، پوخته‌یه‌ک بوون ده‌رباره‌ی زانسته‌کانی قورئانناسی، له سه‌رچاوه‌ بئه‌ره‌تیه‌یه‌کانی ئەم زانسته، ته‌نها ناوی چوار کتیبته‌تان بۆ ئەبه‌م:

- ۱- فنون الأفتان في عيون علم القرآن، نووسراوی: أبو فرج ابن الجوزي، (۵۹۷ ک).
- ۲- البرهان في علوم القرآن، بدرالدين الزركشي، (۷۹۴ ک).
- ۳- الإتقان في علوم القرآن، جلال الدين السيوطي، (۹۱۱ ک).
- ۴- له هه‌موویان گرنگترو به‌بايه‌ختر کتیبی (الانتصار للقرآن) ی قازی ئەبو بکری باقلانی یه که له سه‌ده‌ی پینجدا ژیاوه‌و سالی (۴۰۳ ک) کۆچی دوا‌ی کردووه‌و پینشتر ناومان برد. کتیبیکی زۆر به‌نرخه، ناو‌نیشانه‌که‌ی به‌و شیوه‌یه‌یه، به‌لام ناوه‌پۆکه‌که‌ی پره له زانستی علوم القرآن.
- له راستیدا هه‌موو کتیبه‌کانی تر که باس‌مان کردن و غه‌یری ئەوانه‌ش، هه‌رچه‌ند پرن له زانست و زانیاری، به‌لام ناته‌واویشیان تیدا‌یه‌و شتی لاوا‌زو بینه‌لگه‌یان هیناوه‌و خوینه‌ر زۆر ماندوو ده‌که‌ن، بۆیه‌ باشتره‌ ئەو که‌سه‌ی ده‌یه‌و‌یت له‌م بابه‌ته‌ زانست وه‌ر‌بگرت، پاش موتالای ئەو کتیبانه، بگه‌ریته‌وه‌ بۆ سنی چوار کتیبی تازوه‌و هاو‌چه‌رخ، وه‌ک:

- ۱- مناهل القرآن في علوم القرآن، محمد عبد العظيم الزرقاني.
- ۲- البيان في علوم القرآن، عبد الوهاب غزلان.
- ۳- الباحث في علوم القرآن، د.صبحی الصالح.
- ۴- علوم القرآن الكريم، د.نور الدين عتر.

زانسته‌کانی قورئان

له به‌ره‌مه کوردییه‌کانیشدا سه‌رنجه‌کانی مامۆستا مه‌لا مسته‌فای زه‌لمی له‌سه‌ر (ناسخ و مه‌نسوخ) زۆر وردو زانستین، هه‌روه‌ها نووسین و وانه ده‌نگیه‌کانی مامۆستا ناصر سو‌بحانی ده‌رباره‌ی ته‌فسیرو زانسته‌کانی قورئانناسی، به‌ تایبه‌تی کتییی (پیشه‌کییه‌ک ده‌رباره‌ی ته‌فسیری قورئان) و وانه‌کانی (علوم القرآن) و کتییی (ناسخ و مه‌نسوخ) و بابه‌تی (لن يحرف القرآن) و (أسباب النزول)، که زانیاری زۆر گ‌رنگ و نوئ و به‌سوودیان تیدایه.

هۆی ناوانانی ئەم زانسته به زانسته‌کانی قورئان (علوم القرآن):

بۆچی و له‌ کوێوه ئەم زانسته ناوانراوه علوم القرآن؟

گریگیدان به قورئانی پیروژ دهیان گۆشه و لایه‌ن و ره‌هه‌ندی گرتووه‌ته‌وه، له‌ سو‌نگه‌ی مملانیی خزمه‌ت به قورئانه‌وه، هه‌ر زانایه‌ک هاتووه ویستوو‌یه‌تی شتیک له‌ واره‌دا زیاد بکات... بۆیه به‌ تینه‌پینی سه‌ده زی‌رینه‌کانی زانستی ئیسلامی، زانایان داهینانی گه‌وره‌یان کردو لق و پۆپی زۆریان له زانستی قورئانناسی کرده‌وه. زانایه‌کی گه‌وره‌ی هیندستان، به‌ ناوی (صديق ابن حسن القنوجی)، که هاوچه‌رخیشه‌و سالی (١٨٨٩ز) وه‌فاتی کردووه، کتییکی هه‌یه به‌ ناوی (أبجد العلوم)، ناوی سه‌دان زانستی بردووه، ته‌نها له زانسته‌کانی (علوم القرآن) دا نزیکه‌ی چل بۆ په‌نجا زانستی باسکردووه، که ژماره‌یه‌کی زۆر زۆره! ره‌نگه به‌شیک له ناو‌نیشانه‌کانی بۆ زانسته‌کان و ناوانانی چه‌ند ته‌وه‌ریک به زانست، هه‌ندیک زیاده‌ره‌ویی و موباله‌غه‌ی تیدابیت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا توانیویه‌تی ده‌یان ناو‌نیشانی گ‌رنگی زانسته‌کانی قورئانناسیمان بیر بخاته‌وه، وه‌ک ئەم ناو‌نیشانه‌ی هاو‌په‌یچ، که ئاماژه‌ی پیکردوون:

زانسته‌کانی قورئان

- ١- علم أسماء القرآن وأسماء سورہ.
- ٢- علم أداب التلاوة.
- ٣- علم الاقتباس.
- ٤- علم إعراب القرآن.
- ٥- علم المحکم والمتشابه.
- ٦- علم إعجاز القرآن.
- ٧- علم أمثال القرآن.
- ٨- علم أقسام القرآن.
- ٩- علم بدائع القرآن.
- ١٠- علم تشبيه القرآن واستعارته.
- ١١- علم تفسير القرآن.
- ١٢- علم جمع القرآن وترتيبه.
- ١٣- علم حفاظ القرآن.
- ١٤- علم معرفة حقيقة القرآن.
- ١٥- علم حکم الشرائع في القرآن.
- ١٦- علم خواص القرآن.
- ١٧- علم معرفة شروط مفسر القرآن.
- ١٨- علم طبقات المفسرين.
- ١٩- علم معرفة العلوم المستنبطة من القرآن.
- ٢٠- علم غريب القرآن.

زانسته‌کانی قورئان

- ۲۱- علم كيفية النزول.
- ۲۲- علم المکی والمدنی.
- ۲۳- علم معرفة المطلق والمقید.
- ۲۴- علم مقدم القرآن ومؤخره.
- ۲۵- علم معرفة مبهمات القرآن.
- ۲۶- علم مفردات القرآن.
- ۲۷- علم الناسخ والمنسوخ.
- ۲۸- علم مرسوم الخط وآداب كتابته.
- ۲۹- علم مخاطبات القرآن.
- ۳۰- علم القرائات.
- ۳۱- علم فضائل القرآن.
- ۳۲- علم بدائع القرآن.
- ۳۳- علم تدوين القرآن.

ئهمانه هموو نمونه‌ی ناونیشانی زانسته‌کانی قورئانناسین، چهن‌دین ته‌وه‌رو ناونیشانی تر ههن که نووسه‌ری کتیبی (أبجد العلوم) ناوی بردوون و به‌نده له‌به‌ر دریزنه‌بوونه‌وه‌ی بابه‌ته‌که دامنه‌نان، به‌ریزتازان ده‌توانن له‌ سیرجی گوگلا ئه‌و کتیبه‌ بدوزنه‌وه‌و ناونیشانه‌ زوره‌کانی تریش ببینن.

به‌هه‌رحال، ئه‌مه‌ی که ئی‌مه‌ له‌م پانزه‌ وانه‌یه‌دا عه‌ر زمان کردن، باسی پوخته‌یه‌ک، یان مه‌تنیک بوو له‌و زانستانه‌، بو ئه‌وه‌ی بزائن که ئی‌مه‌ ریژه‌یه‌کی زور که‌م

زانسته‌کانی قورئان

تیشکمان خستووته سهر زانسته‌کانی قورئانی پیروژ، هرچیمان وتوو به مه‌دخهل و ده‌سپتیک، یان کللیک حیسابی بکن، نهک به ته‌واوی زانسته‌که.

هیوادارم به‌لای که‌مه‌وه بابه‌ته‌کانی ئەم وانانه د‌ه‌روازه‌یان بۆ ئیوه والا کردبیت، بۆ ئەوهی به‌دواداچوون بکن. هر به‌رپزیک ده‌یه‌ویت شاره‌زایی ته‌واو یان پسپوری له زانسته‌کانی (علوم القرآن) داوه‌ر‌ب‌گریت، ئەبیت بچیت به دواوی ئەم زانستانه‌داو پوخته‌یه‌ک له‌مانه وه‌ر‌ب‌گریت. دیاره ه‌موو زانستیک سنووری مه‌تن و سه‌ره‌تای ه‌یه‌وه سنووری ر‌اقه‌وه در‌یزکردنه‌وه‌شی ه‌یه، ئەوهی که ئیمه باس‌مان کردوه له‌م پازده وانیه‌دا له راستیدا پوخته‌وه مه‌تیکه له‌و زانستانه، کاتیک ده‌ریاه‌یک له زانست له ده‌ورتا ه‌بیت، نا‌کریت ده‌ست له ه‌موویان بشوویت و بلیت: من ناتوانم و توانام به‌سه‌ر ئەوه ه‌موو زانستانه‌دا نا‌شکیت، خو ئەبیت لای که‌می شتیکیان لی بزانت.

وهک له باسی زانستی ته‌جویدا باس‌مان لی‌کرد، ئەم زانستانه به‌شیکیان زور زور پیوستن و تا سنووری (واجب) بوون رویشتون، به‌شیکیشیان (ته‌حسینی) ن و بیانزانت باشه و نه‌شیانزانت کیشه نیه، به‌شیکیشیان به‌ره‌وه (زیاده‌وه‌یی و ته‌که‌لوف) ده‌رون، ئیمه له زیاده‌وه‌یه‌که خو‌مان لائ‌ده‌ین، ئەبیت خه‌ریکی به‌شه پیوست و واجیبه‌که بین، ئەگه‌ر بو‌ش‌مان ب‌کریت ئەچین به‌ره‌وه جوانکاری و ته‌حسینیاتیش.

به‌نده له خزمه‌ت‌تاندا ه‌ه‌و‌لم‌داوه ئەوه ئەساسیاته عه‌رز ب‌که‌م که زور پیوستن، ئەگه‌ر که موکورتیه‌ک ه‌ه‌بوو، داواوی لی‌خو‌ش‌بوون له خ‌وای گه‌وره، پاشان داواوی لی‌بوردن له به‌ر‌یز‌تان ده‌که‌م، ه‌ه‌روه‌کو له سه‌ره‌تای خوله‌که‌شدا عه‌رز‌م

زانسته‌کانی قورئان

کردن: من مه‌منونم هر هر له‌یه‌ک هه‌بیته راستبکریته‌وه، یان هر هر ره‌خنه‌یه‌ک هه‌یه ئاراسته بکریته، یان هر هر پیشنیارو سه‌رنج و پرسیاریک هه‌یه به نامه‌ی تایبته پیمانگه‌یه‌نریته، به‌پشتیوانی خوا له هه‌لیکدا وه‌لامی هه‌مووی دده‌ینه‌وه. خوای گه‌وره له هه‌موو لامانی قبول کات. ده‌ستخووشی له به‌ریزتان بو به‌شداریتان. خوای گه‌وره ته‌وفیقی هه‌موو لا بدات و هه‌مووتان سه‌رکه‌ون له تاکیکردنه‌وه‌که‌شدا. هیوادارم خزمه‌تیکم پیشکەش کردبیته به به‌ریزتان. سبحان ربک رب العزة عما یصفون، وسلام علی المرسلین، والحمد لله رب العالمین، والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

عمر عبد العزیز

مانگی سه‌فه‌ری (١٤٤٤ک)

ئه‌یلولی (٢٠٢٢ز)

سلیمانی

